

NORDA KANTARO

.Ne sarkita versio.

Kvara kajero.

Ĉapitro 44-a:

<

Kolektas kaj redaktas M. Strid

© Kopirajtas diversaj verkintoj, komponintoj kaj tradukintoj. Atentu!

Troveblas rete je nk.tone.se

>

'#44. Baladoj:

&4401. *Sjúrðarkvæði. Regin smiður:*

(&Viðgangur:

Grani bar gullið av heiði, ; brá hann sínum brandi av reiði, ; Sjúrður vá av orminum, ; Grani bar gullið av heiði.)

'1 /Viljið tær nú lýða á, ; meðan eg man kvøða, ; um teir ríku kongarnar, ; sum eg vil nú umrøða. (x:Viðgangur)

'2 Sigmund so nevni eg ; tann jallsins son, ; tað var hin unga Hjördís, ; kona hans var hon. ....

'3 So glaðiliga drekka teir ; í ríkinum jól, ; so týðuliga seta teir ; sín teknaerstól. ....

'4c Ófriður gekk á ; ta heilu høll, ; so menniliga vardu teir ; hin ríka kongsins fjøll. ....

'5 Tá var har so mikil ; ríka manna gongd, ; ófriður gekk á ; hin ríka kongsins lond. ....

'6c Ófriður gekk á ; hin ríka kongsins lond, ; leggja teir sínar bardagar ; suður við sjóvarstrond. ....

'7 Ríða teir í bardagar ; suður upp á strand, ; so reystiliga vardu teir ; tann ríka kongins land. ....

'8 Løgdu sínum bátunum ; suður við strand, ; si listiliga vardu teir ; tann ríka kongins land. ....

'9 Ríða teir í bardagar, ; ongin kemur heim, ; eftir livir Hjördís ; bæði við sorg og mein. ....

'10 Ríða teir í bardagar, ; lata har sítt lív, ; eftir livir Hjördís, ; Sigmundar vív. ....

'11 Hjördís akslar sær ; kápu blá, ; so gekk hon á vøllin fram, ; har Sigmundur lá. ....

'12 "Ligg nú heilur Sigmundur, ; søti mín, ; eg man vera í sorgartíð ; komin at vitja tín. ....

'13 Hoyr tú reysti Sigmundur, ;
søti mín ; er tað nakað grøðandi
; sárini tíni?" .....

'14 "Seint manst tú Hjördís ;
fáa til tey ráð ; at geva mær
tey smyrslini, ; sum grøða kunna
míni sár. ....

'15 Hundings synir í randargný ;
skaðan gjørdu har, ; eitur var í
svørðinum ; teir bóru móti mær.
.....

'16 Tá ið eg tað fyrsta ; sárið
fekk, ; sundur mítt svørð tá ; í
tógva luti gekk. ....

'17 Tá ið eg fekk tað ; annað
sár, ; illa neit at hjartanum, ;
tað higgi at tí gár. ....

'18 Tak tú hesa ; svørðsluti tvá,
; lat tú teir til smiðju bera, ;
ungan son vit fá'. ....

'19 Tað ið tú hevur í vón hjá
tær, ; tað er sveins barn, ; tú
føð tað væl við alvi upp, ; tú gev
tí Sjúrdar navn. ....

'20 Av sonnum eg tað ; sigi nú til
tín: ; hesin sami sonurin ; skal
hevna deyða mín. ....

'21 Regin smiður býr ; fyri
handan á, ; honum skalt tú fáa ;
hesa svørðsluti tvá. ....

'22s Og so má hann gera tað ;
so reinliga hart, ; bæði má hann
vega við tí ; steinin og jarn. ....

'23 Frænur eitur ormurin, ; á
Glitraheiði liggur, ; Regin hann
er góður smiður, ; fáum er hann
dyggur. ....

'24 Eg kann ikki Hjördís ; longur
tala við teg, ; tí hetta man vera
deyðastund, ; ið komin er á
meg." .....

'25 Grátandi snúvist Hjördís ;
Sigmundi frá, ; allar hennar
hirðkonur ; tær stóðu henni hjá.
.....

'26c Allar hennar hirðkonur, ;
tær stóðu henni við, ; tá ið
frúgvín Hjördís ; fell í óvit
niður. ....

'27c Tað var tá sum oftun enn, ;
tað kom á so brátt, ; kongin
sókti helsótt ; á teirri somu
nátt. ....

'28c Ikki kostaði Hjördís ; minni
til enn tá, ; børna av

reyðargulli ; lat hon Sigmundi
slá. ....

'29c Børna av reyðargulli ; lat
hon honum gera, ; krossin av tí
hvíta silvri ; merki til at bera.
.....

'30c Eystantil undir heygnum, ;
ið dreingir leika á fold, ; har
gróvu teir tað ljósa lík ; niður í
dækka mold. ....

'31c Eystantil undir heygnum, ;
ið dreingir reika at tala, ;
dimmur er hesin dapri dagur, ;
niður í mold at fara. ....

'32 Grátandi fór nú Hjördís, ; í
sínnum sali at sita, ; Hjálprek
kongur fyrstur var ; ið frúnna
mundi vitja. ....

'33 Sigmundur kongurin ; frá
Hjördísi gekk, ; Hjálprek
kongurin ; frúnna aftur fekk.
.....

'34s Hjálprek kongurin ; tann
jallsins son, ; hann fekk nú sær
; so høgborna konu. ....

'35c Frúgvín lat seg við barni
ganga ; níggju mánar taldar, ; til
at teirri stundini leið, ; hon
føðir ein svein so baldan. ....

'36 Frúgvín lat sær við barni
ganga ; níggju mánar sínar, ; til
at hennara stundini leið, ; hon
føðir ein son so fríðan. ....

'37 Tað var tá sum ofta er enn,
; at duld eru døpur mein, ;
frúgvín er gingin í høgaloft ;
hon føðir ein ungan svein. ....

'38 Sveipar hon hann í klæði
væl, ; tá ið hann kom í heim, ;
Sjúrd so bað hon nevna sær ;
hin gævuliga svein. ....

'39s So var tað við Sjurða, ;
mikil gav hann vekst, ; meiri
vaks hann í ein mánað, ; enn
onnur børn í seks. ....

'40s Hann vaks upp hjá síni
moður, ; tað er einki hól, ; meiri
vaks hann í ein mánað, ; enn
onnur børn í tólv. ....

'41s Hann vaks upp hjá síni
moður, ; hon gav honum gangin
hægst, ; hann royndi meira í ein
mánað ; enn onnur børn í seks.
.....

'42s Hann vaks upp hjá síni
moður, ; miklan fekk hann alva, ;
styrknaði meiri í ein mánað, ;
enn onnur børn í tólv. ....

'43s Hann vaks upp hjá síni móður, ; lukkan honum góð, ; hann vann meira í ein mánað, ; enn onnur börn í tólv. ....

'44 Hann vaks upp í ríkinum ; til gævuligan mann, ; Hjálprek kongurinn ; fostraði hann. ....

'45 Hann vaks upp í ríkinum, ; skjótt og ekki leingi, ; gjördist hann í hoggum tungur, ; hann bardi kongsins dreingir. ....

'46c Hann var sær á leikvøllum ; undir reyðum skildri, ; lærði allar listir tær, ; ið kappin kjósa vildi. ....

'47c Hann var sær á leikvøllum ; burtur við aðrar sveinar, ; hvørja ta tíð teir reiðir vóru, ; stóð eitt stríð av meini. ....

'48 Hann var sær á leikvøllum, ; hann millum manna herjar, ; rívur upp eikikelvi stór, ; hann lemjir summar til heljar. ....

'49 Niður setast sveinarnir, ; reiðir ið teir vóru: ; "Líkari var tær faðir at hevna, ; enn berja os so stórum." ....

'50c Sjúrdur kastar reyðum skildri ; niður á dækka fold, ; tá ið hann hoyrði sín faðirs deyða, ; hann sortnaði rætt sum mold. ....

'51 Kastar hann svørð og herklæði, ; hann lystir ei longur at leika, ; gongur so inn fyri móður sína ; við reyðar kinnar og bleikar. ....

'52s Sveinur gekk til móður sína, ; talar rætt og slætt: ; "Sig mær sannan faðir at mær, ; ein hvør vil víta sín ætt. ....

'53s Hoyr nú tað, mín sæla móðir, ; sig mær satt ifrá: ; varð mín faðir av lívi tikin, ; ella doyði hann á strá? ....

'54s Hoyr tú nú, mín sæla móðir, ; spyrja má eg nú teg: ; varð mín faðir við váknum vígin? ; Dult er tað fyri meg. ....

'55 "Hoyr tú sæla móðir mín, ; sig mær satt í frá, ; hvussu var hann at navni nevndur, ; ið mín faðir vá'?" ....

'56s "Hoyr tú, mín hin sæla móðir, ; sig mær satt í frá, ; er

hann enn á vörldini, ; ið mín
faðir vá'?" .....

'57s "Um hann er í vörldini, ; ið
tín faðir vá, ; tað verður ikki,
meðan tú lívir, ; tú sœmdir av
teimum fá." .....

'58 "Eg kann ikki sannari ; siga
tær í frá, ; tað vóru Hundings
synir, ; ið tín faðir vá'. .....

'59 Tað vóru Hundings synir, ; ið
tín faðir vá', ; tað verður ei,
meðan tú livir, ; tú sœmdir av
teim manst fá." .....

'60 Sjúrdur svarar síni móðir ;
allvæl sum hann kundi: ; "Ofra
hava vaksi ungum rakka ;
hvassar tenn í munni." .....

'61 Hjærdís gongur at kistuni, ;
sum øll var í gulli drigin: ; "Her
sært tú tey herklæði, ; sum tín
var faðir í vigin." .....

'62s Hon læsir upp ta kistuna, ;
sum nógv var í gull og fæ, ; hon
tekur upp teir svørðslutir ; og
kastar Sjúrða á knæ. ....

'63s Hon tekur upp ta
skjúrtuna, ; sum øll var í blóði
drigin. ; "Her sært tú nú, mín

sæli sonur, ; hvussu tín varð
faðirin vigin." .....

'64 Hon læsir upp ta kistuna, ;
sum nógv goymdi gull og fæ, ;
tekur upp ta blóðugu skjúrtu, ;
og kastar honum á knæ. ....

'65 Tekur hon teir svørðslutir, ;
Sjúrði hon teir fær: ; "Hetta
gav tín sæli faðir, ; ið mikið gott
unti mær. ....

'66 Tak tú hesa ; svørðsluti tvá,
; tær eitt annað javngott ;
svørð av teimum slá. ....

'67 Regin smiðir býr ; fyri
handan á, ; honum skalt tú bera
; hesa svørðsluti tvá. ....

'68s Honum skalt tú fáa ; hesar
svørðslutir tvá, ; smíða vel og
virðiliga, ; til tú ríða má. ....

'69 Frænur eitur ormurin, ;
á Glitraheiði liggur, ; Regin hann
er góður smiður, ; men fáum er
hann dyggur. ....

'70 Gakk tú fram at fossinum, ;
kasta stein í á, ; kjós tær hest
til handar tann, ; sum ikki víkur
í frá!" .....

'71 Gekk hann sær at fossinum, ; kastaði stein í á, ; hann tók tann av hestunum, ; sum ekki veik í frá. ....

'72 Hann varð valdur í ríkinum, ; av øllum var hann bestur, ; síðan var hann kallaður, ; Grani, Sjúrdar hestur. ....

'73s Àrla var um morgunin, ; meg man rætt um mínna, ; Sjúrdur kvittar yvir um á ; Regin smíð at finna.

'74 Sjúrdur loypur á Grana bak ; morgun ein so snimma, ; síðan reið hann yvir um á, ; Regin smíð at finna. ....

'75 Tað var hin ungi Sjúrdur ; ríður fyri dyrnar fram, ; Regin kastar smíði øllum, ; og tók sær svørð í hond. ....

'76c "Hoyr ta frægi Sjúrdur, ; tú ert so menskur ein mann, ; hvørt stendur ferðin tín, ; hvørt ríður tú fram?" ....

'77 "Hoyr tú tað nú Regin, ; higar stendur mín ferð, ; ger mær tað tú Regin smiður, ; smíða mær nú eitt svørð!" ....

'78 "Ver vælkomin, ungi Sjúrdur ; tú hevur verið mær kærur, ; dvølst tú í ríkinum nakra tíð, ; tú ver í nátt hjá mær." ....

'79 "Eg kann ekki, Regin smiður, ; dvøljast her hjá tær, ; Hjálprek kongur saknar meg ; úr hásetinum hjá sær." ....

'80c Smíða tú mær svørðið ; virðiliga og væl, ; bæði skal eg vega við tí ; jarn og so stál. ....

'81 Smíða skalt tú mær svørðið ; skært og so reint, ; bæði skal eg vega við tí ; jarn og so stein." ....

'82 Regin tók við svørðinum, ; legði tað í eld, ; tíggju næturnar, ; hevði hann tað í gerð. ....

'83 Tíggju næturnar ; hevði hann tað í gerð, ; tá var hin ungi Sjúrdur ; riðin aðra ferð. ....

'84s Àrla var um morgunin, ; sólin skín so snimma, ; Sjurður loypur á Grana bak ; Regin smíð at finna.

'85 Sjúrdur loypur á Grana bak ; morgun ein so snimma, ; síðan

reið hann yvir um á ; Regin smið
at finna. ....

'86 Tað var hin ungi Sjúrdur, ;
ríður fyri dyrnar fram, ; Regin
kastar øllum smíði, ; og tók sær
svørð í hond. ....

'87 "Ver vælkomin Sjúrdur, ;
smíðað havi eg svørð, ; bilar tær
ei hugur og hjarta, ; tú verður
til víggja førur. ....

'88 Smíða havi eg tær svørð ;
skært og so reint, ; bæði skalt
tú vega við tí ; jarn og so stein."
.....

'89 Sjúrdur gongur at stórum
stiðja, ; royndi alv so fast, ;
sundur hans svørð tá ; í tógva
luti brast. ....

'90 "Deyða ert tú Regin, ; av
mær verð, ; fyri tú vildi svíkja
meg ; í tíni vápnagerð." ....

'91 Báðar tekur hann
svørðslutirnar, ; kastar honum á
knæ, ; skalv tá Regin smiður ;
sum eitt liljublað. ....

'92 Báðar legði hann
svørðslutirnar ; aftur í hans
hond, ; tá skalv hondin á Regin ;
sum á liljuvond. ....

'93 "Smíða skalt tú annað svørð,
; men smíðar tú tað svá, ; vita
skalt tú Regin ; lív skalt tú ei fá.
.....

'94 Svørðið skalt tú gera ; so
reiðuliga hart, ; bæði skal eg
vega við tí ; stál og so jarn." ....

'95 "Smíði eg tær annað svørð ;
og verður tað ei svá, ; hjartað
úr orminum, ; tað leggi eg
treytir á. ....

'96 Hoyr tað ungi Sjúrdur, ;
smíði eg tær svørð, ; hjartað úr
orminum, ; tað vil eg hava í
verð." ....

'97 Regin tók við svørðinum, ;
legði tað í eld, ; tríati næturnar
; hevði hann tað í gerð. ....

'98 Tríati næturnar ; hevði hann
tað í gerð, ; tá var hin ungi
Sjúrdur ; riðin aftur á ferð. ....

'99 Sjúrdur loypur á Grana bak ;
morgun ein so snimma, ; síðan
reið hann yvir um á ; Regin smið
at finna. ....

'100 Tað var hin ungi Sjúrdur, ;
reið fyri dyrnar fram, ; Regin
kastar øllum smíði ; og tók sær
svørð í hond. ....

'101s "Ver vælkomin, Sjúrdur, ;
hvussu er at tí vón? ; Góðar
hevur tú yvirvánir ; í allari
ásjón. ....

'102 "Ver vælkomin, Sjúrdur, ;
smíðað havi eg svørð, ; bilar tær
ei hugurin, ; tú verður so víða á
ferð." ....

'103s Smíðað hevi eg svørðið ;
skært o so reint, ; bæði mást
tú vega við tí ; jarnið og so
stein." ....

'104 Sjúrdur gongur at
stiðjanum, ; høggur alt við fart,
; hvørki mátti røkka, ei stökka, ;
so var svørðið hart. ....

'105 So høggur hann Sjúrdur ;
fastliga til, ; sundur kleyv hann
stiðjan ; og stabban við. ....

'106 Tað rennur ein á frá
kelduni upp, ; ein onnur skamt
ífrá, ; Gram kallar hann svørðið,
; á hallargólvi lá. ....

'107 "Hoyr tað frægi Sjúrdur ;
tú far og kann um vív, ; fyri
tílíkan høvdinga ; vildi eg lati
líf." ....

'108c "Hoyr tú ta nú Regin, ;
hetta sigur tú mær, ; men annað
býr í hjartanum, ; Regin smíður,
á tær." ....

'109 "Inn tað, frægi Sjúrdur, ;
siga skalt tú mær, ; nær tú
ríður á Glitraheiði, ; lat meg
fylgja tær." ....

'110 "Fyrst ríði eg í randargný, ;
Hundings synir at finna, ; síðan
ríði eg á Glitraheiði, ; men tað
fýsir meg minna. ....

'111 Fyrst ríði eg í randargný, ;
Hundings synir at fella, ; so fari
eg á Glitraheiði, ; tí mær man
einki bella." ....

'112c Tað var Sjúrdur
Sigmundarson, ; ei skortar
honum eyð, ; reið hann tá í
randargný, ; hann hevndi sín
faðirs deyða. ....

'113s Snarliga vá hann Hundings
synir, ; snart kom hann aftur úr
teirri, , stokkut stund hann
dvøldist víð, ; hann reið á
Glitrarheiði. ....

'114 Allar vá hann Hundings
synir, ; væl kom hann aftur frá

teim, ; skamri stund í ríkinum
var, ; hann reið á Glitraheiði. ....

'115s Tað var svíkarin Regin
smiður, ; hugsar so við sær: ;
"Kvittar tú á Glitrarheiði, ; eg
skal fylgja tær." .....

'116 Tað var Sjúrdur
Sigmundarson, ; ríður yvir skóg,
; motti honum gamalur maður, ;
hann settist niður á lón. ....

'117t Har kom maður á vøllin
fram, ; eingin ið hann kendi, ;
siðan hatt á høvdi bar, ; og
finskan boga í hendi. ....

'118t Har kom maður á vøllin
fram, ; hann vá við eggjateini, ;
eyga hevði hann eitt í heysi, ;
knept var brók at beini. ....

'119s Tað var hin ungi Sjúrdur, ;
ríður á Glitrarheiði, ; motti hann
einum gomlum manni ; mitt á
sínari leið. ....

'120s Tað var hin ungi Sjúrdur,
; hann situr á baldum hesti, ; so
er mær av sonnum sagt, ; at tað
var Nornagestur. ....

'121c "Hoyr tað Sjúrdur
Sigmundarson, ; tú ert so
reystur ein mann, ; hvørt

stendur ferðin tín, ; hvørt ríður
tú fram?" .....

'122c "Eg reið fyrst í randargný
; teir Hundings synir at finna, ;
nú ríði eg á Glitraheiði, ;
roysnisverk at vinna." .....

'123 "Hoyr tú reysti Sjúrdur, ;
siga skalt tú mær, ; hvør er
hasin vesæli maður ; í fylgi er
við tær?" .....

'124 "Regin smiður kallast hann,
; ormsins bróður hann er, ; tí
havi eg hann við mær ; á hesi
míni ferð." .....

'125 "Hvør bað teg grava ;
hesar gravir tvær? ; Deyðan
man hin sami maður ; hava
ætlað tær." .....

'126 "Regin legði mær ráðini ; at
grava gravir tvær, ; tí hann er
mín vinmaður ; við mær á hesari
ferð." .....

'127 "Hevur Regin biðið teg ;
grava gravir tvær, ; hann er
versti svíkjari ; og deyða vil
hann teg. ....

'128c Væl mást tú Sjúrdur ;
akta har uppá, ; at tú ikki

deyðan skalt ; av hesum ormi fá.

.....

'129s Grav tú nú tógvar, ; ta triðju har íhjá, ; ein mun av eitrunum ; man tað líva tá. ....

'130 Grava tú ta triðju, ; tú grava hana skamt ífrá, ; ein mun av eitrunum ; lívir hon tær tá.

.....

'131s Grav tú grivjur fyra, ; um tú verður moður, ; harvið skalt tú verja teg ; fyri ormins eiturbloði." ....

'132c Grava tú enn ta fjórðu, ; har longur fram, ; upp úr grøvini ; skalt tú vega hann. ....

'133 Grava skalt tú ta fjórðu, ; tú grava hana har íhjá, ; síðan skalt tú Sjúrdur, ; á jørðini stá." ....

'134 Ormur er skriðin av gullinum, ; frá man frættast víða, ; Sjúrdur setist á Grana bak, ; hann býr seg til at ríða.

.....

'135 Ormur er skriðin av gullinum, ; tykist hava grið, ; Sjúrdur trívur um benjarkolv, ; hann býr sítt svørð nú til. ....

'136s Tríati alin var fossurin, ; ið ormurin undir lá, ; høvur og sporl á jørðini, ; bukt á homrum lá. ....

'137 Tríati favnar var fossurin, ; ið ormurin undir lá, ; uppi vóru hans bæði bóksl, ; men búkur á homrum lá. ....

'138c Uppi vóru hans bæði bóksl, ; men búkur á homrum lá, ; tað var hin reysti Sjúrdur, ; hann sínum svørði brá. ....

'139s Tað var hin snari Sjúrdur, ; sínum svørði brá, ; hann kleyv tann hin frænarorm ; sundur í lutir tvá. ....

'140 Sjúrdur gav so vænt eitt hogg, ; tað øllum tókti undur, ; tá skalv bæði leyv og lund ; og allar vørildar grundir. ....

'141 Tá skalv bæði leyv og lund, ; og allar vørildar grundir, ; Sjúrdur brá sínum bitra brandi, ; hjó hann um miðju sundir. ....

'142 Tað spurdi ormurin, ; tá ið hann í brotum lá: ; "Hvør er hesin hugdjarvi, ; ið høgga torir svá?" ....

'143 "Sjúrð skalt tú nevna meg, ; Sigmundar son, ; tað var hin unga Hjördís, ; kona hans var hon." .....

'144 "Hoyr tú tað nú Sjúrður, ; hvat eg tali til tín, ; hvør fylgdi tær ta longu leið ; higar nú til mín?" .....

'145 "Regin er tín bróðir, ; hann vísti mær veg, ; hann er hin versti svíkjari, ; deyða vildi hann teg." .....

'146 Til tess svaraði ormurin, ; meðan hann lá í blóði ; "Drepa skalt tú Regin smið, ; tó at hann er mín bróðir. ....

'147 Veg tú nú Regin smið, ; sum tú hevur vegið meg, ; hann er versti svíkjari, ; deyða vil hann teg." .....

'148 Tað var Regin smiður, ; talaði so fyri sær ; "Fái eg nú Sjúrður ; tað ið tú lovaði mær?" .....

'149 Sjúrður stakk til hjartað, ; tó vegurin var trangur, ; steikti tað á teini, ; ið tríati alin var langur. ....

'150 Sjúrður gjørdist á hendi heitur, ; hann brá sær í munn, ; fuglar og so alskyns djór ; vóru honum á máli kunn. ....

'151 Tað søgdu honum villini fuglar, ; uppi sita í eik ; "Sjálvur skalt tú Sjúrður ; eta av tíni steik." .....

'152 Sjúrður steikti hjartað, ; og tað av teini dró, ; Regin legðist at drekka ; ormsins eiturblóð. ....

'153 Regin legðist at drekka ; ormsins eiturblóð, ; Sjúrður gav honum banasár, ; í spori sum hann stóð. ....

'154 Tað var hin ungi Sjúrður, ; sínum svørði brá, ; síðan kleyv hann Regin smið ; sundir í luti tvá. ....

'155 Mikið mundi Sjúrður ; gullið eignast tá, ; tí at hann vá tann frænarorm, ; á Glitraheiði lá. ....

'156 Árla var um morgunin, ; tað roðar fyri sól, ; hann bindur upp á Grana bak ; gullkistur tólv. ....

'157 Tólv gullkistur legði hann ; hvørjuminni klakk, ; sjálvur

settist hann omaná, ; so er mæR
frásagt. ....

'158 Síðan settist SjúRður ; at
ríða omaná, ; Grani sprakk um
lyngheiðir, ; og reiður var hann
tá. ....

'159s Tólv gullkistur ;
hvörjumegin klakk, ; sprakk
hann yvir Lindará, ; so er
frásagt. ....

'160s Grani sprakk um díkið, ;
sylvjan sundur gekk, ; tað er
mæR av sonnum sagt, ; at
Nornagestur hana fekk. ....

'161c Hesturin rennur í
oyðimørk, ; leiðin var honum ei
kunnig, ; SjúRður svav á teirri
nátt ; undir so køldum runni. ....

'162c So treður hann Grani ;
grót rætt sum vøll, ; tílíkur
kemur eingin aftur ; í ríka
kongsins høll.' ....

'163 Nú skal lætta ljóðið av, ; eg
kvøði ei longur á sinni, ; so skal
taka upp annan tátt, ; og víðari
leggja í minni. ....

,#4401: <1,6-1,8:37> (#
Varianto A: (#VA: mi
mifa mi mire do La; LaTi
doTi do re mi mi; lala
lala sofa mi; mi mifa mi
mire do La; VoVo)

(/mimi mire doTi LaSo;
LaaTiTi dore mi; mimi
lala lala ti;ti tila
sofa mi ; ; #VA)×163)

?(#Strejmoja: (#VC: mi
sofa mi mido Ti La; LaTi
doTi do dore mi mi; lala
lala sofa mi; mi sofa mi
mido Ti La; h)

(/mimi mimi mimi mi;
doododo dore mi; mimi
lala lala ti;ti tila
sofa mi; #VC)×163)

?(#Suduroja: (#VS: mi
sofa mi dodo Ti La; LaSi
LaTi do dodo re mi; mila
lala laso so; mi sofa mi
dodo Ti La; mimi)

(/mire mire doTi LaTi ;
dodo dore remi; mifa
somi soso la;la lala
laso sofa; #VS)×163)

< Unu el plej malnovaj feroaj baladoj, pri Sigurd Fafnon-mortiginto, forĝisto Regin kaj drako (aŭ "serpento") Fafno. Al 131-strofa varianto el Strejmojo (ĉu?) (Feroa Fluinsulo), interrete trovebla, ni aldonis 32 kromajn strofojn el 146-strofa varianto kiu estis notata en Sudurojo (Feroa Sudinsulo) kaj presata en 1822. Nur sudurojan strofon montras en la feroa teksto litero s ĉe la strofnumero (ekzemple '7s) kaj nur strejmojan litero c, ceteraj estas pli-malpli komunaj, sed tiuj du kun litero t estas nur unu strofo krom ĉe muzika grupo Tyr. Melodio #Strejmoja el centra Feroo kaj #Suduroja el feroa Sudinsulo. Tradukis Martin Strid (2014). Sigurd nomiĝas feroe Sjúrdur (Sjeŭrur) kaj germane Siegfried ("Zigfrid"). Kaj la vortoj kaj la sinsekvo de la strofoj povas varieti. '1 Sablejo estas malfekunda tero, ofte landlima. '2 Hel estas diino gardanto de la malhela kaj malvarma regno de morto. '3 Funebra kutimo estis meti kadavron de estro sur ŝipon kaj bruligi ĝin sur maro kun valorajoj. '4 Morti sur pajlo signifas morti hejme pro aĝo aŭ malsano, anstataŭ heroe-honore morti en batalo. '5 Unuokuleco estas atribuo de ĉefdio Votano (Oðin). '6 Ŝilda bruo: batalo. '7 Serpento jen signifas drakon. '8 Vundosago, metaforo pri glavo.>

&4401. Sigurda balado: Forĝisto Regin:

(&Rekantaĵo:

Griz portis oron de l' sablo<1>. ;
 Glavon svingis li kun kapablo. ;
 Sigurd venkis drakon ja. ; Griz
 portis oron de l' sablo.)

'1 /Ĉu vi volas aŭdi nun ; kion ĉi
 mi kantas ; pri la riĉaj reĝoj ; mi
 nun ek rakontos. (×:
 &Rekantaĵo)

'2 Sigmund, tiel nomas mi ; de l'
 jarlo filon ; estis la juna
 Hjordujs, ; ŝi lia edzino. ....

'3 Tiel gaje trinkas ili ; en la jula
 festo ; kaj tiel klare sidas ili ;
 seĝojn de altkresto. ....

'4 Malpaco iris ; al la granda
 halo ; kaj tiel ĝi fortiĝis en ; de
 riĉa reĝo valo. ....

'5 Tiam estis multe jen ; el riĉa
 homa rando ; malpaco iris al ; de
 riĉa reĝo lando. ....

'6 Malpaco iris ; en riĉan reĝan
 landon ; metas ili sian batalon ;
 sude ĉe maran strandon. ....

'7 Rajdas ili al batalo ; suden sur
 la strandon ; bravaj fortaj gardis
 ili ; riĉan reĝan landon. ....

'8 Metis siajn boatojn ; sude ĉe la strandon ; tiom ruze gardis ili ; riĉan reĝan landon. ....

'9 Rajdas ili al batalo ; neniu venas re ; poste vivas Hjordujs ; en malĝojo tre. ....

'10 Rajdas ili al batalo ; venas vivofino ; poste vivas Hjordujs ; Sigmunda edzino. ....

'11 Hjordujs ŝultras sin ; per blumantelo ; iris sur la kampo antaŭen ; al Sigmund celo. ....

'12 "Kuŝu sana Sigmund nun ; mia kara ; estas mi en malĝojtempo ; vin viziton fari. ....

'13 Aŭdu alta Sigmund ; mia kara ; ĉu kuraca estas io ; por viaj vundoj bara?" ....

'14 "Malfrue por vi Hjordujs ; jen konsilan fundon ; al mi donu balsamon ; kuracan por mia vundo. ....

'15 Hunding-filoj en luktobruo ; faris vundon ĉi ; estis veneno en la glavo ; ili portis kontraŭ mi. ....

'16 Kiam al mi venis unua ; vunda tru' ; rompiĝis mia glavo ; en pecojn du. ....

'17 Kiam al mi venis ; dua vundo ; malbone apud koron ; hakas al profundo. ....

'18 Prenu vi ĉi tiujn ; glavpartojn du ; ilin al forĝejo ; portu la filo plu. ....

'19 Kion vi havas en utero ; estas knaba homo ; vi nutru lin al bona forto ; kaj donu Sigurd nomon. ....

'20 Pri filo nun jen ; por vi mia vorto : ; ĉi tiu sama filo ; venĝu mian morton. ....

'21 Regin forĝisto loĝas ; ĉe venonta flu' ; al li vi portu ; ĉi glavpartojn du. ....

'22 Forĝu glavon li el ĝi ; brilan en fasono ; ambaŭn fendi povu ĝi ; feron kaj ŝtonon.

'23 Akra nomiĝas drako ; kuŝas Brilerike ; Regin estas bona forĝisto ; perfidas li praktike. ....

'24 Mi ne povas Hjordujs ; longe paroli vin ; jen devas esti mortmomento ; nun venanta min." ....

'25 Turnis ploranta Hjordujs sin ; de Sigmund for ; ĉiuj ŝiaj domaninoj ; staris ĉe ŝi deĵore. ....

'26 Ĉiuj ŝiaj domaninoj ; apud ŝi lojalis ; kiam edzino Hjordujs ; senkonscion falis. ....

'27 Tiam kiel ofte plu ; venis ĝi en hasto ; reĝo saman nokton ; serĉis Helon<2> gasto. ....

'28 Ne malpli ol tiam volis ; Hjordujs kostojn savi ; al la ondoj ruĝan oron <3> ; lasis al Sigmund havi. ....

'29 Al la ondoj ruĝan oron ; ŝi lasis al li spesi ; krucon el arĝento blanka ; signon por adresi. ....

'30 Oriente sub monteto kie ; knaboj ludas en lumo ; kadavron palan fosis ili ; malsupren en nigran humon. ....

'31 Oriente sub monteto kie ; knaboj venas paroli ; malhelas ĉi tenebran tagon ; malsupren en humon soli. ....

'32 Ploranta nun iris Hjordujs ; en sia halo sidi ; Hjalprek reĝo unua estis ; vidvinon jen viziti. ....

'33 Sigmund reĝo ; de Hjordujs iris ; Hjalprek reĝo ; poste ŝin akiris. ....

'34 Hjalprek reĝo ; de l' jarlo filo ; li nun ricevis, ; altrangan edzinon. ....

'35 Graveda la edzino iras ; longe naŭ monatojn ; ĝis venis tiu moment' ; ŝi naskas filon ŝatan. ....

'36 Graveda la edzino iras ; naŭ monatojn konajn ; ĝis venis tiu momento ; ŝi naskas filon bonan. ....

'37 Tiam kiel ofte plu oni ; kaŝas malfacilon ; iris edzino al alta ĉambro ; kaj naskas junan filon. ....

'38 Ŝi vestas lin per ŝtofoj bone ; kiam li venis en domon ; Sigurd tiel petis ŝi ; por bona knabo nomon. ....

'39 Tielis pri Sigurd ; multis lia kresk' ; pli li kreskis en monato ; ol aliaj infanoj en ses. ....

'40 Kreskis li ĉe sia panjo ; kaj sen ambigu' ; pli li kreskis en monato ; ol aliaj en dek du. ....

'41 Kreskis li ĉe sia panjo ; ŝi donis al li progreson ; lernis li pli en unu monato ; ol aliaj infanoj en ses. ....

'42 Kreskis li ĉe sia panjo ; fortis evolu' ; pli fortiĝis en monato ; ol aliaj en dek du. ....

'43 Kreskis li ĉe sia panjo ; bonis lin fortun' ; pli li gajnis en monato ; ol aliaj en dek du.

'44 Kreskis li en tiu regn' : als viro de domin' ; Hjalprek reĝo ; edukis lin. ....

'45 Kreskis li en tiu regno ; rapide kaj ne lante ; fariĝis liaj hakoĵ pezaj ; reĝajn virojn batante. ....

'46 Li elstaris en ludkampo ; sub la ŝildo ruĝa ; lernis ĉiun ruzon kiun ; oni konkurse juĝas. ....

'47 Li elstaris en ludkampo ; en konkursabundo ; ĉiam kiam ili pretis ; estis multaj vundoj. ....

'48 Li elstaris en ludkampo ; en hero-duel' ; ŝiras grandajn kverkotrunkojn ; sendas kelkajn al Hel. ....

'49 Sidigas la fraŭloj sin ; koleraj ili estis ; "Vian prefere venĝu patron ; ol tiom nin molesti." ....

'50 Sigurd ĵetas ŝildon ruĝan ; malsupren al la tero ; aŭdinte morton de sia patro ; nigriĝis li en kolero. ....

'51 Ĵetas glavon kaj luktvestojn ; ne plu lin amuzas ludo ; kaj eniras al sia patrino ; kun vangoj en pala ruĝo. ....

'52 Knabo iras al panjo sia ; parolas en rekta elano ; "Diru min pravon patran, ĉiu ; scivolas pri sia klano. ....

'53 Nun aŭskultu bona panjo ; diru el emajlo ; vivon de patro ĉu prenis iu ; aŭ mortis li sur pajlo<4>? ....

'54 Aŭdu mia bona patrino ; demandas mi al vi ; ĉu mia patro veka venkiĝis ; kaŝe estas al mi. ....

'55 Aŭdu bona mia patrino ; veron diru al mi ; kies estis tiu nomo ; venkis patron li? ....

'56 Aŭdu mia bona panjo ; diru al mi de l' benko ; ĉu li ankoraŭ estas monde ; kiu patron venkis?" ....

'57 "Se en mondo pluas kiu ; vian patron venkis ; estos ne dum vivas vi ; ke li vin rekompensos. ....

'58 Mi ne povas pli vere ; ol ĉi diri vin ; tiuj estis Hunding-filoj ; kiuj venkis lin. ....

'59 Tiuj estis Hunding-filoj ; kiuj venkis lin ; estos ne dum vivas vi ke ; ili kompensas vin." .....

'60 Sigurd respondas al patrino ; pove laŭ siaj sentoj ; "Ofte kreskis al juna hundo ; buŝe akraj dentoj." .....

'61 Hjordujs iras al la kestoj ; ĉiuj en ora garno ; "Jen vi vidas batalvestojn ; de via patro en armo." .....

'62 Ŝi malŝlosas la kestojn ; kun ora atribuo ; ŝi elprenas la glavopartojn ; kaj ĵetas al Sigurd-genuo. ....

'63 Ŝi elprenas la ĉemizon ; tute sangmakulan ; "Jen vi vidas, bona filo, ; vian patran tumulon." .....

'64 Ŝi malŝlosas la keston kie ; oro kaj aĵoj sekretas ; prenas tiun sangan ĉemizon ; kaj al lia genuo ĵetas. ....

'65 Prenas ŝi la glavpartojn ; al Sigurd donas ŝi ; "Donis via bona patro ; ja multan bonon al mi. ....

'66 Prenu vi ĉi tiujn ; glavpartojn du ; lasu forĝi ilin al ; sambona substitu'. ....

'67 Regin forĝisto loĝas ; ĉe venonta flu' ; al li vi portu ; ĉi glavpartojn du. ....

'68 Al li venigu vi ; ĉi glavpartojn du ; forĝu li bone kaj valore ; ĝis vi rajdos plu. ....

'69 Akra nomiĝas drako ; kuŝas sur Brileriko ; Regin estas bona forĝisto ; perfido lia praktiko. ....

'70 Iru al rapidfluo, vi ĵetu ; ŝtonon en riveron ; tian elektu ĉevalon kun ; malfuĝa karaktero." .....

'71 Iris al rapidfluo, li ĵetis ; ŝtonon en riveron ; tian elektis ĉevalon kun ; malfuĝa karaktero. ....

'72 Li elektiĝis en la regno ; neniu lin egalas ; poste jam nomiĝis li ; Grizo, Sigurda ĉevalo.

'73 Frue estis en mateno ; mi memoru pove ; Sigurd celas trans riveron ; forĝiston Regin trovi. ....

'74 Sigurd saltas al Griza dorso ; mateno nuras novi ; poste rajdis li trans riveron ; forĝiston Regin trovi. ....

'75 Estis juna Sigurd ; rajdas al pordo kabana ; Regin jetas forĝaĵojn ĉiujn ; kaj prenas glavon en mano. ....

'76 "Aŭdu brava Sigurd ; vi estas kuraĝa viro ; vojaĝas kien vi ; kien rajda iro?" .....

'77 "Nun aŭskultu Regin ; ĉi tien mia iro ; forĝu por mi glavon nun ; jen mia deziro." .....

'78 "Estu bonvena, juna Sigurd ; min kara estas vi ; se restos en regno iom da tempo ; vi estu ĉi nokte ĉe mi." .....

'79 "Mi ne povas, forĝisto Regin ; resti jen ĉe vi ; mankos mi al Hjalprek reĝo ; el la kortumo ĉe li. ....

'80 Forĝu glavon vi por mi ; bonvalora afero ; ambaŭ fendos mi per ĝi ; kaj ŝtalon kaj feron. ....

'81 Forĝu glavon vi por mi ; brilan en fasono ; ambaŭ fendos mi per ĝi ; feron kaj ŝtonon." .....

'82a Regin je la glavo prenis ; metis ĝin sur ardon ; dek noktojn tenis ; li ĝin tie garde. ....

'82b Regin je la glavo prenis ; metis ĝin enflame ; dek noktojn tenis ; li ĝin ĉiam same. ....

'83 Dek noktojn tenis ; li ĝin ĉiam same ; tiam juna Sigurd for ; rajdinta estis jam. ....

'84 Frue estis en mateno ; suno brilas nove ; Sigurd saltas al Griza dorso ; forĝiston Regin trovi. ....

'85 Sigurd saltas al Griza dorso ; mateno nuras novi ; poste rajdis li trans riveron ; forĝiston Regin trovi. ....

'86 Estis juna Sigurd ; rajdas al pordo kabana ; Regin jetas ĉiujn forĝaĵojn ; kaj prenas glavon en mano. ....

'87 "Estu bonvena, Sigurd ; forĝis mi glavon ; se vin ne nocas menso kaj koro ; vi estos venkohava. ....

'88 Forĝis glavon mi por vi ; brilan en fasono ; ambaŭ fendos vi per ĝi ; feron kaj ŝtonon." .....

'89 Sigurd iras amboson grandan ; firma grundo atendis ; rompesian glavon ; en partojn du li fendis. ....

'90 "Morton de mi, Regin ; vi
meritas ĉar ; min perfidi volis vi
; per via armilfaro." .....

'91 Ambaŭn prenas li
glavpartojn ; ĵetas al lia sino ;
tremis Regin forĝisto ; kiel
lilifolio. ....

'92 Ambaŭn prenas li
glavpartojn ; ĵetas al lia mano ;
tremis mano de Regin ; kiel lilia
kano. ....

'93 "Forĝu vi alian glavon ; sed
tiel forĝu ĝin ; sciuj vi Regin ;
vivo ne restos vin. ....

'94 Glavon vi faru tiom ; forta en
tolero ; ambaŭn fendos mi per ĝi
; kaj ŝtalon kaj feron." .....

'95 "Forĝos mi alian glavon ;
estos ĝi sufiĉe ; koron de la
drako ; metos mi kondiĉe. ....

'96 Por vi juna Sigurd ; forĝos
mi na glav' ; koron de la drako ;
vi donu al mi por pag'." .....

'97 Regin je la glavo prenis ;
metis ĝin enflame ; tridek
noktojn tenis ; li ĝin ĉiam same.
.....

'98 Tridek noktojn tenis ; li ĝin
ĉiam same ; tiam juna Sigurd for
; rajdinta estis jam. ....

'99 Sigurd saltas al Griza dorso ;
mateno nuras novi ; poste rajdis
li trans riveron ; forĝiston Regin
trovi. ....

'100 Estis juna Sigurd ; rajdas al
pordo kabana ; Regin ĵetas ĉiujn
forĝaĵojn ; kaj prenas glavon en
mano. ....

'101 "Estu bonvena, Sigurd, ; kia
via atendo? ; bonan havos vi
superon ; laŭ ĉies rekomendo.
.....

'102 Estu bonvena, Sigurd ;
forĝis mi na glav' ; se vin ne
nocas menso ; vi vaste vojaĝos
brava. ....

'103 Forĝis glavon mi por vi ;
brilan en fasono ; ambaŭn
fendos vi per ĝi ; feron kaj
ŝtonon." .....

'104 Sigurd iras amboson, hakas
; ĉion en rigardo ; nek eltenas
klaboj nek traboj ; al tiom glava
hardo. ....

'105 Tiel hake li Sigurd ; forte
batis ; fendis li amboson ; kaj la
fundon dis. ....

'106 Kuras rivero el tiu fonto ;
alia ĉe la flanko ; Gram nomas li
glavon ; kuŝantan sur halplanko.
.....

'107 "Aŭdu glora Sigurd, ;
edzinon serĉas vi ; por simila
ĉefo ; donos vivon mi." .....

'108 "Nun aŭskultu Regin ; ĉi
tion vi diras al mi ; sed alio
kuŝas koron ; forĝisto Regin, de
vi." .....

'109 "Tion ĉi, brava Sigurd ; diru
vi min ; kiam vi rajdos
Brilerikon ; lasu min sekvi vin."
.....

'110 "Unue rajdos mi aŭrore ;
Hundingfilojn trovi ; poste
rajdos mi Brilerikon ; memoron
mi ŝatas kovi. ....

'111 Unue rajdos mi aŭrore ;
Hundingfilojn faligos ; poste
rajdos mi Brilerikon ; vi ne kun
mi navigos." .....

'112 Estis Sigurd Sigmundido ;
ne mankas al li bonsorto ; rajdis
li tiam en aŭroro ; sin venĝis
patran morton. ....

'113 Rapide li venkis Hunding-
filojn ; revenis li poste fortika ;
hastan horon restis li ; li rajdis al
Brileriko. ....

'114 Ĉiujn venkis li Hunding-
filojn ; venis li re sen piko ;
mallongan tempon estis en regno
; li rajdis al Brileriko. ....

'115 Trompulo Regin forĝisto ;
pensas mem en si ; "Celas vi al
Brileriko ; vin postsekvos mi."
.....

'116 Estis Sigurd Sigmundido ;
rajdas trans arbaro ; lin renkontis
maljunulo ; eksidis apud pado.
.....

'117 Venis viro sur kampo
antaŭen ; jam nenia rimarko ;
vastan ĉapelon kape portis ; en
manoj finna arko. ....

'118 Venis viro sur kampo
antaŭen ; strebis li montorande ;
havis okulon unun en kapo<5> ;
butonpantalono gambe. ....

'119 Estis la juna Sigurd ; al
Brileriko kuras ; renkontis
maljunan viron ; meze sur la
spuro. ....

'120 Estis la juna Sigurd ;
sursidis bonan ĉevalon ; tiel diris
filoj al mi ; lin batis la fatalo. ....

'121 "Aŭdu Sigurd Sigmundido ;
vi estas alta viro ; vojaĝas kien
vi ; kien rajda iro?" .....

'122 "Unue mi rajdis al ŝilda
bruo<6> ; la Hunding-filojn
trovi ; nun mi rajdas al Brileriko
; faman lukton provi." .....

'123 "Aŭdu alta Sigurd ; diru vi al mi ; kiu estas malgranda homo ; sekvanto jen kun vi?" .....

'124 "Forĝisto Regin li nomiĝas ; drakofrata viro ; ĉar mi havas lin ĉe mi ; dum ĉi tiu mia iro." .....

'125 "Kiu vin petis fosi ; du truojn ĉi ; morton tiu sama homo ; generis por vi." .....

'126 "Regin al mi konsilis ; fosi truojn du ; ĉar li estas mia amiko ; dum tiu ĉi veturo." .....

'127 "Se vin konsilis Regin ; fosi truojn du ; estas li fiperfidulo ; mortigi vin faros, nu. ....

'128a Bone Sigurd devas vi ; havi je atento ; ke ne donu al vi morton ; tiu ĉi serpento<7>. ....

'128b Bone Sigurd devas vi ; gardi je atako ; ke ne donu morton al vi; tiu granda drako. ....

'129 Fosu vi nun truojn du ; kaj trian apude, ho, ; efiko de l' veneno ; ĝin varmigu do. ....

'130 Fosu vi la trian ; vi fosu ĝin proksime ; efiko de l' veneno ; fortigos vin anime. ....

'131 Fosu vi truojn kvar ; se lacigos vin atako ; gardos vi vin per tio kontraŭ ; venensango draka. ....

'132 Fosu vi la kvaran ; iom pli longe for ; supren el la truo ; luktos vi lin rigore. ....

'133 Fosu vi la kvaran ; vi fosu ĝin apude ; poste vi Sigurd ; staru en tero kruda." .....

'134 Drako iris de la oro ; vasta famo deklaras ; Sigurd sidiĝas sur Griza dorso ; rajde sin preparas. ....

'135 Drako iris de la oro ; ŝajnas en sekuro ; Sigurd palpas vundosagon<8> ; por glava proceduro. ....

'136 Tridekulna akvofalo ; sub ĝi kuŝis drako ; kapo kaj vosto sur la tero ; kuŝis kurbe lokon. ....

'137 Tridekulna akvofalo ; sub ĝi kuŝis drako ; supre estis ambaŭ bridoj ; kuŝis ventro lokon. ....

'138 Supris liaj ambaŭ bridoj ; sed ventro lokon kovis; estis la brava Sigurd ; li sian glavon ŝovis. ....

'139 Estis rapida Sigurd ; glavon
tiris en tru' ; buntan drakon
fendis li ; en disajn partojn du.
.....

'140 Sigurd donis hakon belan ;
al ĉiuj tre mirenda ; tremis tiam
frondfolioj ; kaj tuta
mondetendo. ....

'141 Tremis tiam frondfolioj ;
tuta mondeto ; Sigurd per sia
akra glavo ; hakis talion fende.
.....

'142 Tiam drako demandis ;
kiam li kuŝis rompe ; "Kiu estas
la kuraĝulo ; hakanta tiom
aplombe?" .....

'143 "Sigurd vi nomu min ;
Sigmunda filo ; estis la juna
Hjordujs ; ŝi lia edzino." .....

'144 "Nun aŭskultu Sigurd ; kion
mi diras al vi ; kiu vin sekvis
vastan vojon ; tien ĉi al mi?" .....

'145 "Regin estas via frato ; voje
li min gvidis ; li plej granda
perfidulo ; mortigi vin avidis."
.....

'146 Tion respondis drako ; en
sange kuŝa stato ; "Mortigu vi
forĝiston Regin ; kvankam mia
frato. ....

'147 Venku vi forĝiston Regin ;
kiel vi venkis min ; li plej
granda perfidulo ; mortigi volis
vin." .....

'148 Diris Regin forĝisto ; je sia
intereso ; "Ĉu al mi nun Sigurd ;
vi donos laŭ promeso?" .....

'149 Sigurd pikis al la koro ;
kvankam vojo dura ; fritis ĝin
sur stango ; tridek ulnojn
mezura. ....

'150 Sigurd mane tro varmiĝis ;
tuj en buŝon tiris ; birdojn li kaj
bestojn ĉiajn ; komprenis kion
diris. ....

'151 Diris al li sovaĝaj birdoj ;
sidis sur kverka branĉo ; "Por vi
mem Sigurd ; estu viando
manĝo." .....

'152 Sigurd rostis koron ; kaj
tiris ĝin de l' stango ; Regin
kuŝiĝis drinki ; el draka
venensango.

'153 Regin kuŝis drinki ; el
sango de la drako ; Sigurd
morten vundis lin ; per tie stara
hako. ....

'154 Estis la juna Sigurd ; glavon
svingis plu ; poste li fendis
forĝiston Regin ; en disajn
partojn du. ....

'155 Multan oron povis tiam ;
Sigurd ekposedi ; ĉar li venkis la
buntan drakon ; kiu Brilerike
predis. ....

ekos alian kanton ; kaj metos ĝin
plu memoren. ....

'156 Frue estis en mateno ; ruĝas
antaŭ suno ; ligas li sur Grizan
dorson ; orkestojn dek duujn.

'157 Dek du orkestojn ŝarĝe ; li
metis post akiro ; supre li eksidis
mem ; laŭ onia diro. ....

'158 Sin sidigas Sigurd ; rajde
sur la meto ; Griza kuris sur
erikejo ; tiam estis preta. ....

'159 Dek du orkestojn ;
ambaŭflanke ŝarĝa ; kuris li
trans Tilirojo ; famo min venis
largâ. ....

'160 Griza saltis trans fosaĵon ;
rompiĝis rimeno ; kelkaj diris al
mi tion ; estis fatalveno. ....

'161 Kuris ĉevalo en sovaĝejo ;
ne konis vojon ĝustan ; Sigurd
dormis en tiu nokto ; sub
malvarma arbusto. ....

'162 Tiel tretas Griza ; ebene
ŝtonan valon ; Neniu venas tia
poste ; en riĉan reĝan halon. ....

'163 Nun baladon finos mi ; ne
kantas mi jam favore ; poste

&4402. Sjúrdarkvæði.

Brynhildar táttur:

'35 Stríða teir í Húnalandi ; við
útdragin knív, ; hefur so mangur
edilingur ; fyri kvinnur latið lív.
.....

'36 Árla var um morgunin, ;
sólin skín so víða, ; tað vóru teir
Húnakongar, ; teir búðu seg út
at ríða. ....

'37 Tað vóru teir Húnakongar, ;
búðu seg út at ríða, ; frægari
vóru Júkagarpar, ; nú ið teir
komu at stríða. ....

'38 Árla var um morgunin, ;
sólin skín í fjøll, ; tað ríður so
mangur edilingur ; í Buðla
kongins høll. ....

'39 Árla var um morgunin, ;
sólin bráar í brún, ; ríða so
frægir edilingar ; í Buðla
kongins tún. ....

'40 Ríða so mangur edilingur ; í
Buðla kongins tún, ; Brynhild
situr í Hildarstóli, ; hon ber gull
á brún. ....

(&Viðgangur:

Grani bar gullið av heiði, ; brá
hann sínum brandi av reiði, ;
Sjúrdur vá av orminum, ; Grani
bar gullið av heiði.)

'1 /Eg havi eina rímu hoyrt, ;
gjørd er í grønari líð, ; tað var
fyrst í fyrndini, ; tað brast í
Buðlans tíð. (*: &Viðgangur)

'2 Í fornum døgum kongur
ráddi, ; Buðla skulum vær nevna,
; átti sær so væna dóttur, ;
borin til gott at evna. ....

'3 Kongur ræður fyri langari ;
bjarti Buðlin kallast, ; tívin
telur málm og ringvið sínar
hirðir allar. ....

'4 Nevnd var onkardóttir hans ;
gjøgnum grøna líð, ; kallast
Brynhild Buðla dóttir, ; tað hitt
væna vív. ....

'5 Nevnd var onkardóttir hans
dóttir ; gjøgnum grøna líð, ;
kallast Brynhild Buðla lund, ; tað
ynnliga sprund. ....

'6 Brynhild situr á Hildarfjalli ;
hon er dóttir Buðla, ; teir søgdu

'.....

so frá í bragdar tátti, ; ljós
fann ei av henni skugga. ....

'7 Brynhild situr á Hildafjalli, ;
mitt í faðirs síns veldi, ; ljómin
skein av akslagrein, ; tað var
sum at líta at eldi. ....

'8 Brynhild situr í stólinum, ;
kembir hon sítt hár, ; fínt er
tað sum silki, ; gull ber litur á.
.....

'9 Brynhild situr í salinum, ;
sum ríkir ganga inn, ; ongan
tykir Buðla dóttir ; vera
javnlíka sín. ....

'10 Hana bóðu mangir menn, ;
konga synir og jalla, ; Brynhild
var so biðlavond, ; hon segði
teir burtur allar. ....

'11 Tað var reystur kongurin, ;
sveipar hann seg í skinn, ; so
gongur hann í høgaloft ; fyri
dóttur sína inn. ....

'12 "Hoyr tað, Brynhild, dóttir
mín, ; tú elvir mær miklan
vanda, ; at tú noktast hvørjum
manni, ; ið tær býðst til handa.
.....

'13 Hvør leingi vilt tú, dóttir
mín, ; eyka mær ta sorg, ; at tú

noktar hvønn at eiga, ; higar
kemur í borg?" ....

'14 "Tegið, tegið, faðir mín, ;
tær talið ikki svá; ei er komin
hin veldigi harri, ; ið mær er
sámi at fá. ....

'15 Ikki er komin hin veldigi
harri, ; ið mær er sámi at fá, ;
eystan fyri londini, ; har
stendur mín hugur á. ....

'16 Sjúrdur eitur sami maður, ;
Sigmundar svein. ; Tað var hin
unga Hjördis, ; hon bar hann í
heim." ....

'17 "Undarliga hevur tú ; tær
ástir við tær lagt, ; at tú unnar
mannin tann, ; ið tú ikki hevur
sætt." ....

'18 "Tað hava mær nornur
skapt, ; liggur í brósti trá, ;
níggju vetur unti eg Sjúrd, ; eg
ei við eygum hann sá." ....

'19 Til tess svaraði kongurin, ;
hann drekkur mjøðin reina, ;
"Hvat er hann Sjúrdur frægari
; enn aðrir kongsins sveinar?"

'20 Hoyr tað, mín sæla dóttir, ;
tað sigi eg tær enn: ; Hvat er

hann Sjúrður frægari ; enn aðrir kongsins menn?" .....

'21 "Tað er hann Sjúrður frægari ; enn aðrir kongsins garpar, ; saðil hans og brynja ; glógva sum gullið bjarta. ....

'22 Hoyrt havi eg frá tí sagt ; snildi hans og bragdi, ; tá ið hann tann frænarorm ; við svørðinum niður lagdi. ....

'23 Hoyrt havi eg og frá tí sagt, ; ikki var eg hjá, ; tá hann vá tann frænarorm, ; á Glitraheiði lá. ....

'24 Tá ið hann vá tann frænarorm, ; á Glitraheiði lá, ; mikið mundi Sjúrði ; gullið ognast tá. ....

'25 Sjúrður vá tann frænarorm, ; tí er hann so ríkur, ; eingin maður á Húnalondum ; honum kann vera líkur." .....

'26 "Hoyr tað, mín sæla dóttir, ; legg nú til tess ráð, ; hvussu vit skulum tann mikla mann ; av sínum landi fá." .....

'27 "Tú skalt lata mær salin ; í oyðum mørkum gera, ; við so

lítlari tænastru ; skal eg harinni vera. ....

'28 Tú skalt seta mær gullstólin ; í oyðimørk at stá, ; sum teir kunnu dvørgar tveir ; best við rúnum slá. ....

'29 Sum teir kunnu dvørgar tveir ; best við rúnum slá, ; bæði við royk og váðaloga, ; sum salinum brennur á. ....

'30 Hesin sami váðalogi, ; hann man meg so verja, ; eingin uttan Sjúrður frægi ; har torir á at herja." .....

'31 Hann læt henni salin tann ; í oyðumørkum gera, ; við so lítlari tænastru ; hon skuldi harí vera. ....

'32 Hann læt henni salin tann ; í oyðum mørkum slá ; bæði við royk og reyðum loga, ; sum salinum brennur á. ....

'33 Og so miklan váðaloga ; læt hann harum vera, ; sum teir kundu dvørgar tveir ; best við rúnum skera. ....

'34 Og so miklan váðaloga ; læt hann harum slá, ; ikki máttu dvørgarnir ; við svikunum ná. ....

'35 Árla var um morgunin, ;
sólin roðar í fjøll, ; tað ríður so
mangur edilingur ; í Buðla
kongsins høll. ....

'36 Árla var um morgunin, ;
sólin bráar í brún, ; ríða so
frægir edilingar ; í Buðla
kongsins tún. ....

'37 Ríða so frægir edilingar ; í
Buðla kongsins tún, ; Brynhild
situr í stólinum, ; hon ber gull á
brún. ....

'38 Buðli kongur í salin gongur ;
biður frúgv við svari: ; "Komin
er hann Gunnar kongur ; niðan
úr Gjúka garði. ....

'39 Hoyr tú Brynhild, dóttir
mín, ; gera skalt tú tað, ; komin
er hann Gunnar kongur, ; honum
sigur tú ja." ....

'40 Buðli kongur á gólvi
stendur, ; styðjar seg við borð, ;
Brynhild unga, dóttir hans, ; hon
talar ikki eitt orð. ....

'41 Brynhild seg úr stóli lyfti, ;
glógvar í gulli reyð, ; skundaði
sær av Buðlans borg, ; hon
gongur á Hildarhegg. ....

'42 Grímur og Høgni Gjúkason, ;
teir møttust á grønum vølli, ;
moyjar hvukku í Hildarsali, ; tá
skelvir høga Buðlans høll. ....

'43 Grímur og Høgni Gjúkason, ;
teir slóust við bitrum brandi, ;
Brynhild situr í váðaloga, ; mitt
í faðirs síns landi. ....

'44 Settist aftur í gyltan stól, ;
hon smíltist undir lín: ; hvør, ið
heldur á váðalogan, ; hann skal
vera mín. ....

'45 Brynhild situr í gyltum
stóli, ; tað hitt væna vív, ;
dregur hon Sjúrð av øðrum
londum ; sær til sorgar tíð. ....

'46 Sjúrður klæðist árla
morgun ; hann ber lov og prís, ;
hann gekk í sín urtagarð, ; og
mangt var hann har vís. ....

'47 Tað søgdu honum ígðurnar, ;
uppi sitja í lund: ; "Væn er
Brynhild Buðladóttir, ; hon
stundar á tín fund." ....

'48 Tað søgdu honum villini
fuglar, ; uppi sótu í eik: ; "Væn
er Brynhild Buðladóttir, ; hon
væntar á tín leik." ....

'49 So frætti tað Sjúrdur ;
eystur í sítt land ; Brynhild
situr á Hildarfjalli ; hon er
biðlavond. ....

'50 Árla var um morgunin ;
sólin skein so víða ; hann talar
til Vígrím Gunnarsson ; tú
saðla mær hestin fríða. ....

'51 Út var loystur gangarin ; ið
Sjúrdur skuldi á ríða ; hann var
prýddur við skarlak ; niður á
miðal síðu. ....

'52 Út var leiddur gangarin ;
undir hallarvegg ; hann var
prýddur við skarlak ; niður á
hóvaskegg. ....

'53 Gullbúnar handskarnar ;
dregur hann sær á hand ; So
reið Sjúrdur Sigmundarson ;
beina gøtu fram. ....

'54 So reið Sjúrdur
Sigmundarson ; víðan vegin
fram ; gyltir leika ringarnir ;
hans góði gangari rann. ....

'55 Tólv gullringar ; hevði hann
haríhjá ; drotningaringin reyða
; setti hann omaná. ....

'56 Tólv gullringar ; dregur
hann sær á hand ; síðan kvittar
nýtur drongur ; á Buðla kongsins
land. ....

'57 So gongur hann Grani ; á
gróti sum á vøll ; slíkur kemur
ikki aftur ; á Buðla kongsins
høll. ....

'58 So gongur hann Grani ; á
gróti sum á sand ; eingin kemur
tílikur ; á Buðla kongsins land.
.....

'59 Hann reið sær so niðarlaga ;
við Gjúkagørðum fram ; úti
stendur hon Grimhild ; við so
mangan mann. ....

'60 Úti stóð hon Grimhild ; við
so mangan mann ; við báðum
sínum hondunum ; hon í hans
teymar rann. ....

'61 Við báðum sínum hondunum ;
hon í hans teymar rann ; tí hon
sá ikki á hestbaki ; ein
tignarligari mann. ....

'62 Tí svaraði Sjúrdur
Sigmundarson ; kinnar ber hann
so baldar ; "Eg visti ta onga
kvinnu vera ; mín gangara tordi
at halda." ....

'63 "Sjúrdur steðga tíni ferð, ;
og tala nú við meg, ; eg eigi mæ-
so væna dóttur, ; ið ást vil
leggja við teg." .....

'64 "Eg steðgi ikki mínari ferð,
; alt meðan mín gangari rennur, ;
eg fari mæ- á heygin fram, ;
sum váðalogin brennur. ....

'65 Eg steðgi ikki mínari ferð, ;
mín gangari rennur í lund, ; eg
fari mæ- á heygin fram ; at
skoða tað væna sprund." .....

'66 Tað er enn sum ofta fyrr, ;
biðlar fara at fríggja, ; eingin
torir longur fram, ; enn
váðalogan at síggja. ....

'67 Merkismaður orðum talar, ;
tungan mælir at inna: ; "Hvør ið
heldur á váðalogan, ; hann skal
tað vivið vinna." .....

'68 Grímur ríður á grønum vølli,
; kinn ber hann so balda, ; hann
vendi sínum hesti frá, ; tá ið
hann skuldi í bálið halda. ....

'69 Sjúrdur frægi til orða
tekur, ; frá man frættast víða:
; "Eg beri tað merki í mín
skjöld, ; eg skal nú harí ríða."
.....

'70 Eingin reið á Brynhildar
heyg ; uttan Sjúrdur snari, ;
gekk um royk og váðaloga ; hann
og hestur hans Grani. ....

'71 So stígur hann Grani ; á
foldina fast, ; innarlaga við
heygdyr ; tá hówsporið brast.
.....

'72 So stígur hann Grani ;
drýstuliga fram, ; heitur var tá
eldurin, ; ið Sjúrði um lendar
brann. ....

'73 Sjúrdur kvittar á
Brynhildar heyg, ; sum eingin
tordi fyrr ; við sínum svørðinum
; kleyv hann heygdyr. ....

'74 Og við sínum svørðinum ;
kleyv hann lokur frá, ; sá hann,
hvar tað væna vív ; í herklæðum
lá. ....

'75 Sjúrdur frægi í salin
gongur, ; víða um seg hyggur, ;
sær hann, hvar tað væna vív ;
eina í seingini liggur. ....

'76 Hann sá, hvar hitt væna vív
; í herklæðum svav, ; hevði hann
upp sín bitra brand, ; hann
sprettir brynju av. ....

'77 Vaknar upp Brynhild
Buðladóttir, ; hon hygginn um seg
leit: ; "Hvör átti henda bitra
brand, ; ið brynju av mærl
beit?" .....

'78 Upp vaknar hon Brynhild, ;
víða um seg sær: ; "Hvör er sá
hin djarvi drongur, ; ið sprettir
brynju av mærl?" .....

'79 "Sjúrl skalt tú nevna meg ;
Sigmundar svein, ; tað var
drotning Hjördis, ; hon bar meg
í heim. ....

'80 Riðin eg eri av øðrum
londum ; higar nú til tín, ;
Sjúrl eiti eg, Sigmundarson, ;
veldiga søga mín." .....

'81 Brynhild setist upp undir
seg, ; smílist undir lín: ; "Ver
vælkomin av øðrum londum ;
higar nú til mín. ....

'82 Hoyr tað, Sjúrl
Sigmundarson, ; hvör vísti tær
leið ; gjøgnum royk og váðaloga,
; tá tú higar reið?" .....

'83 "Tað søgdu mærl fuglar
tveir ; gjøgnum grøna lund: ;
væn er Brynhild Buðladóttir, ;
hon stundar á tín fund. ....

'84 Tað søgdu mærl fuglar tveir
; har á mínari leið: ; væn er
Brynhild Buðladóttir, ; tí eg
higar reið." .....

'85 "Hoyr tað, Sjúrl
Sigmundarson, ; ver nú ei so
bráður, ; gakk tær fyrst í
faðirs míns garð ; og tak av
honum ráð." .....

'86 Sváraði Sjúrl
Sigmundarson, ; bæði var
vænur og vitur: ; "Tú hevur so
lítill góðráðini ; av faðir tínum
tikið. ....

'87 Tú hevur so leingi, Brynhild,
; stundað á mítt mál, ; eg fari
ikki til faðir tín ; at taka av
honum ráð." .....

'88 Hann legði sínar ástir saman
; við tað mentar sprund, ; tá var
Ásla Sjúrlardóttir ; gitin á
teirri stund. ....

'89 Blíður legði hann armarnar ;
yvir Brynhildar háls, ; eg svørji
tann eið á míni trú, ; har býr
ikki undir fals. ....

'90 Tólv gullringar ; legði hann
henni í fang: ; Hetta skal vera

tað fyrsta ; várt elskógar band.
.....

'91 Tólv gullringar ; legði hann henni á fang, ; síðan legði hann omaná ; tann dýra drotningarring. ....

'92 Tólv gullringar ; setti hann henni á arm: ; Hetta skal vera tað annað ; várt elskógar band.
.....

'93 Tað var Sjúrdur Sigmundarson, ; skortar hann ei fíggjar, ; bindur hann í Brynhildar flættu ; gullringarnar tríggjar. ....

'94 Tað var Sjúrdur Sigmundarson, ; skortar hann ikki eyð, ; hann var sær í moyjarsali ; mánaðir sjeý. ....

'95 "Brynhild tak mær saðil og boksl, ; ring og brynju síða, ; eg havi lítil ørindi ; burt annað stað at ríða." ....

'96 Sit tú heldur her við frið ; og leika við mær í talvi, ; Gjúki kongur dóttur eigur, ; sterk við trølskum alvi. ....

'97 Tú mant vera av aldri ungur, ; lívið man teg tróta, ; tú mant

ognast Guðruna, ; mín mant tú ikki njóta." ....

'98 "Tað tykir mær undarligt, ; slíkt skal meg ikki henda, ; eg man ikki mínar ástir ; frá tær, Brynhild, venda." ....

'99 Svaraði Brynhild Buðladóttir, ; tekur um hjarta at køla: ; "Gjúki kongur dóttur eigur, ; við ástum man teg tøla.
.....

'100 Hoyr tú tað nú, Sjúrdur, ; eg gevi tær fingurgull, ; ríð tú ikki til Grimhild, ; tí hon er av svikum full." ....

'101 Hon fylgdi honum so langt á leið, ; bað honum góðan dag: ; "Far væl heilur og happadrjúgvur, ; alt gangi tær væl." ....

'102 Tað var Brynhild Buðladóttir, ; bað honum góðan frið: ; "Far væl heilur og happadrjúgvur, ; alt gangi tær við. ....

'103 Bæði heil og happadrjúgv ; skiljast vit á sinni, ; Sjúrdur goym væl hesi orð, ; og legg tey væl í minni." ....

'104 Til tess svaraði Sjúrdur, ;
hin gævuligi drongur: ; "Aldri
tú, mín veldiga sœta, ; mæer úr
huga gongur." .....

'105 Tað var Sjúrdur
Sigmundarson, ; helt seg í
saðilboga, ; hann kysti frúnna
Brynhild ; fast av heilum huga.
.....

'106 Tað var Sjúrdur
Sigmundarson, ; kom har ríðandi
í garð, ; úti sjálvur Buðli kongur
; fyri honum var. ....

'107 "Ver vælkomin, Sjúrdur, ;
higar nú til mín, ; drekk nú, hvat
tær betur líkar ; mjøðin ella
vín." .....

'108 "Lítið er mæer um mjøðin
tín, ; alvæl minni um vín, ; gev
mæer ungu Brynhild, ;
onkadóttur tína." .....

'109 "Ver vælkomin, Sjúrdur, ;
tú tarvt ei boðini senda, ;
fullvæl eg tíni forløg veit, ;
hvør tað skal ganga til enda. ....

'110 Tú mant vera av aldri
ungur, ; lívið man teg tróta, ; tú
mant ognast Guðruna ; og
Brynhild ikki njóta. ....

'111 Hevur tú Brynhild lovað
trú, ; væl mant tú vilja halda, ;
Guðrun blandar valmanna drykk,
; tað man sútir valda." .....

'112 "Undarlig eru tey orðini, ;
tað man meg ei henda, ; eg man
ikki mínar ástir ; frá tíni
Brynhild venda." .....

'113 Tí svaraði Buðli kongur, ;
tekur um hjarta at køla: ; "Gjúki
kongur dóttur eigur, ; við ástum
man teg tœla." .....

'114 "Tað tykir mæer undarligt, ;
og ei man tað meg ná, ; eg man
aldri mínar ástir ; frá tíni
Brynhild slá." .....

'115 "Hoyr tað, Sjúrdur
Sigmundarson, ; ger tær ei ta
skomm, ; tíð tær ikki so
niðarlaga ; hjá Gjúkagørðum
fram. ....

'116 Ríð tú ikki so niðarlaga ; við
Gjúkagarðar fram, ; úti stendur
hon Grimhild ; við so mangan
mann. ....

'117 Úti stendur hon Grimhild ;
við so mangan mann, ; gjarna vil
hon forvitnast, ; hvørt tú ríður
fram. ....

'118 Gjarna vil hon forvitnast, ;
hvört tú ríður fram, ; tí hon
sær ekki á hestbaki ; ein
tignarligari mann." .....

'119 Hann fylgdi honum so langt
á leið, ; það honum góðan dag ;
"Far væl heilur og
happadrjúgvur, ; alt gangi tær
væl." .....

'120 Sjúrdur reið á skógin burt,
; alt fyri uttan váða, ; hann sá
tað hitt illa djór ; berjast við
bógvar báðar. ....

'121 Hann sá tá hitt illa djór ;
berjast við bógvar báðar, ; eldin
goysti, eitur spýði, ; tá stóð lív í
váða. ....

'122 Sjúrdur situr á Grana baki,
; hann tykist ei leið at finna, ;
Grani bæði beit og sló, ; hann
leitst til ymsa kinna. ....

'123 Hestinn vilti hon undir
honum, ; hann skuldi ei finna
leið, ; síðan mátti Sjúrdur venda
; til Gjúkagarðar heim. ....

'124 Burtur hvarv hitt illa djór,
; burt úr Sjúrdar eygum, ; sá
hann, hvar ið Grimhild ; lögð við
bondum beygum. ....

'125 Hann reið sær so niðarlaga
; við Gjúkagörðum fram, ; úti
stendur hon Grimhild ; við so
mangan mann. ....

'126 Úti stóð hon Grimhild ; við
so mangan mann, ; báðum sínum
hondunum ; hon í hans teymar
rann. ....

'127 "Sjúrdur steðga tíni ferð ;
og tala nú við meg, ; eg eigi mæ
so væna dóttur, ; ið ást vil
leggja við teg. ....

'128 Væn er Guðrun dóttir mín,
; hvar hon gongur inn, ; rósur og
so liljur, ; tær lýsa av hennara
kinn." .....

'129 "Væn er Guðrun, dóttir
tín, ; tað er tær væl betri, ; hon
er ekki meira Brynhild lík, ; enn
summar líkist vetri." .....

'130 "Gakk tú nú í höllina inn, ;
fátt verði tær á vási, ; tú drekk
so títt av dýrari krús, ; tín
gangari stendur í lási." .....

'131 Út kom frúgvinn Guðrun ; í
einum stakki bláum, ; flættað
hár á herðar lá ; við silkibondum
smáum. ....

'132 Tað var Grimhild Gjúka drotning, ; hon talar til dóttur sína: ; "Gakk tú tær í kjallara, ; og blanda mjøð og vín." .....

'133 "Gakk tú tær í kjallaran, ; og blanda mjøð og vín, ; og so mikið óminni ; lat tú har úti." .....

'134 Tí svaraði Guðrun Gjúkadóttir, ; tungu bar so snjalla: ; "Hava tað, ið annar eigur, ; tað man lukkast valla."

'135 Nógvir eru í várum londum ; konga synir og jalla, ; girnast tann, ið onnur eigur, ; tað man lukkast valla."

'136 Hon hevði upp sína høgru hond, ; gav Guðrunu hogg á tenn, ; blóðið dreiv í barmin niður, ; sóu tað mangir menn. ....

'137 "Tig tú Guðrun, dóttir mín, ; mangt man smæin lissa, ; betri var tó sjálv at biðja, ; enn góðan mann at missa."

'138 Guðrun gekk í kjallaran, ; blandaði mjøð og vín, ; og so mikið óminni ; læt hon har úti. ....

'139 Alt so mikið óminni ; læt hon har úti, ; bar so inn fyri Sjúrd hin unga, ; bað hann drekka til sín. ....

'140 Drekka fór so dýran dram, ; drakk av horninum leingi, ; Sjúrdur misti minni alt, ; og bøta kann hann eingin. ....

'141 Drekka fór so dýran dram, ; drakk av horninum bjarta, ; Sjúrdur misti minni alt ; og brúður úr buðlungs hjarta. ....

'142 Tá ið hann hevði drukkið, ; greiddi hann aftur ker, ; hann mintist ei á frú Brynhild ; og ikki, hvar hann er. ....

'143 Guðrun drakk tá afturímót ; til tann dreingin mæta, ; Sjúrdi kom einki annað í hug ; enn Guðruna vil hann hava. ....

'144 Tað er vanda frú Grimhild, ; hon talar til dóttur sína: ; "Gakk tú tær í skemmu inn ; og reið fyri gesti tínum." .....

'145 Sjúrdur gekk í skemmu upp, ; til Guðrunar vegin finnur. ; Frætti tað Brynhild á

Hildarheyg, ; nú rann henni ilt í sinni. ....

'146 Brynhild gekk av Hildarheyg, ; tað hitt væna vív. ; Kappin gisti Guðruna, ; men Sjúrdur misti lív. ....

'147 Brynhild fyri munni mæli, ; tár á kinni man fljóta: ; "Ikki skal Guðrun Gjúkadóttir ; tann avrekskappa njóta." ....

'148 Brynhild fyri munni mæli, ; sorgartíð skal eg kalla: ; "At hava tann, ið onnur ár, ; tað skal lukkast valla." ....

'149 Guðrun klæðist fyri síni song ; morgun ein so snimma, ; henni kom einki annað í hug, ; enn Brynhild vil hon finna. ....

'150 Árla var um morgunin, ; tað roðar fyri sól, ; fóru sær út á vatn at tváa, ; fægur vóru fljóð. ....

'151 Árla var um morgunin, ; sólin roðar í líð, ; fóru sær út á vatn at tváa, ; fægur vóru vív. ....

'152 Møttust tær á miðjari leið ; Brynhild og Guðrun Gjúka, ;

onnur teirra gleði bar, ; og onnur harmin sjúka. ....

'153 Møttust tær á miðjari leið ; Brynhild og Guðrun unga, ; onnur teirra gleði bar, ; og onnur harmin tunga. ....

'154 Brynhild tagdi, Guðrun sagdi, ; hvør er snótin stríð: ; "Hví man mín bróðir, Gunnar kongur, ; ei ognast so vænt eitt vív?" ....

'155 Tað var Guðrun Gjúkadóttir, ; gjørði so mangt av fári, ; ei hon vildi nýta tað vatn, ; sum rann av Brynhildar hári. ....

'156 Hon gekk sær á áanna út, ; sum fossurin rann stríður, ; tí hon átti tann Sjúrd svein, ; sum ein yvir allar ríður. ....

'157 Guðrun leyp á áanna út, ; sum fossurin rann harður, ; tí hon átti Sjúrd svein, ; sum høvur yvir allar bar. ....

'158 "Henda sama reyða ring, ; tú sært á armi mínum, ; gav mær Sjúrdur Sigmundarson, ; tað vann eg í stríði tínum." ....

'159 Tí svaraði Brynhild
Buðladóttir ; av so tungum
stríði: ; "Fyri títt orð skal
Sjúrður doyggja, ; um eg verði á
lívi. ....

'160 Tað at tú neytst tann
mikla kapp, ; tað var ei mítt
ráð, ; eg hevði ást við Sjúrða
lagt, ; áður enn tú hann sá." ....

'161 "Sjúrður hevur tín moydóm
spilt ; og brotið Buðlans frama, ;
ríkum kongi tú gavst teg í vold, ;
og nú havi eg tann sama." ....

'162 "Tú tarvt ikki falssnóta ;
brigda mær tað svá, ; fyri títt
orð skal Sjúrður doyggja, ; um
eg liva má." ....

'163 "Ikki óttist eg hóttur
tínar, ; tó tú ert í orðum stív, ;
sá er eingin í Gúkagørðum, ; ið
ræður um Sjúrðar lív." ....

'164 Syrgjandi gekk frú
Brynhild ; í sín sal at sitja. ;
Gunnar kongur frægur og fúsur
; hennar reið at vitja. ....

'165 Brynhild gekk til seingina ;
av teirri somu grund, ; nú tolir
hon fyri Sjúrði ; so vonda eina
stund. ....

'166 Frætti tað Sjúrður
Sigmundarson ; á teirri somu
stund, ; sjálvur fór hann at
vitja ; hit ynniliga sprund. ....

'167 "Tað er eingin hundskur
riddari, ; ið gjørt hevur sum tú,
; tú hevur svikið fljóðið tað, ; tú
fyrstur lovaði trú." ....

'168 "Hoyr tað, mín veldiga
søta, ; kenn mær einki um;
vendur var mær hugurin ; frá
hesum ástum tínum." ....

'169 Tað var fyrsta Brynhild
mundi ; Sjúrð við eygum sjá, ; tá
mundi tað væna vív ; eina unga
dóttur fá. ....

'170 Til tess svaraði Brynhild ;
fyrst á orði tá: ; "Berið mítt
barn á áanna út, ; eg vil tað ikki
sjá." ....

'171 Tóku Áslu Sjúrðardóttur, ;
floyttu oman eftir á, ; stórar
áir og stríðir streymar ; bóru
hana londum frá. ....

'172 Mangur hevur hóttur notið
; fyri fagurt vív, ; nú er komið
at evstu stund, ; at Sjúrður
missir lív. ....

'173 Sjúrdur var ein
avrekskappi, ; hann brá sítt
svørð í droyra, ; og honum völdu
kvinnur deyða, ; sum tær skulu
fáa at hoyra. ....

'174 Brynhild situr í sínum sali ;
við so tungum móði, ; hvørki
mátti mæla ella sitja ; hitt
ygniliga fljóðið. ....

'175 Gunnar gekk í høllina inn ;
við hvøssum slíðraspjóti ;
"Hann skal harðan deyða tola, ;
ið tær hevur gjørt ímóti." ....

'176 "Tað var Guðrun systir tín,
; hon völdi mær tað stríð, ; tí
hon hevur tann Sjúrd svein, ;
sum ein yvir allar ríður." ....

'177 Brynhild lá í sínari song, ;
og Gunnar stóð fyri stokki. ;
Yppist nú ráð av illari dáð, ; so
kaldur er kvinnu tokki. ....

'178 "Hoyr tað, mín veldiga
søta, ; tí vil eg einki trúgva, ; at
tú vilt honum Sjúrdi unga ; svik
til handar snúgva." ....

'179 "Ei færst tú nakað yndi av
mær, ; ei tarvt tú tað trá, ; fyrr
tú hevur tann Sjúrd svein ; tikið
burt londum frá." ....

'180 "Hoyr tað, mín veldiga
søta, ; tú elvir mær miklan
vanda, ; hvussu skal eg Sjúrd av
lívi fá, ; sum einki svørð kann
granda." ....

'181 Gunnar so til orða tekur: ;
"Nú man tað so vera, ; Sjúrdur
er mín heitbróðir, ; eg kann
honum einki gera." ....

'182 "Ei færst tú nakað yndi av
mær, ; ei tarvt tú tað vænta, ;
so leingi eg Sjúrd við eygum
sær, ; so seint man angur
lætta." ....

'183 Tí svaraði Høgni Gjúkason,
; hann gjørdist í kinnum bleikur:
; "Tað eru fullir fimtan vetur, ;
síðan vær fremdum leik. ....

'184 Hoyr tað, Brynhild
Buðladóttir, ; legg sjálv til tess
ráð, ; hvussu vit skulum Sjúrd
hin unga ; av sínum lívi fá." ....

'185 "Tit gevi Sjúrdi salta krás
; og hartil einki drekka, ; ríðið
so á skógin burt ; alt fyri uttan
ekka. ....

'186 Tú bið hann býta saðil, ; tú
bið hann býta hest, ; hav tú svik

í hjartanum, ; tú læt, sum tú kant best." .....

'187 Brynhild situr í stólinum, ; spælir við gyltum knívi: ; "Tit komið ei aftur í mína ; meðan Sjúrdur er á lívi." .....

'188 Sjúrdur gongur í höllina inn, ; vænur er hann og vitur, ; sum hon Brynhild Buðladóttir ; fyri í stólinum situr. ....

'189 Sjúrdur stendur á hallargólvi ; við gyltum skjöld í hendi, ; Brynhild unga Buðladóttir ; eyguni frá honum vendi. ....

'190 Sjúrdur so til orða tekur, ; kappin tann hin reysti: ; "Tá ið eg komi av skógi heim, ; tá skal eg teg festa." .....

'191 Til tess svaraði Brynhild, ; í tungu var hon snjöll: ; "Eg lovi ikki tógva kongar ; báðar í einki holl." .....

'192 Svaraði Brynhild Buðladóttir, ; sorg um hjarta ber: ; "Hoyr tað, Sjúrdur Sigmundarson, ; tú festir ikki meg." .....

'193 Brynhild setist í gullstólin, ; frá man frættast víða, ; nú skulu teir Gjúkungar ; burt á skógin ríða. ....

'194 Buðli kongur til orða tekur ; bæði av móði og ekka: ; "Fáið Sjúrdi hjálm og svørð ; og hornið úr at drekka." .....

'195 "Eingin unnar so øðrum væl, ; at sínum av man hyggja, ; ikki skal Sjúrdur Sigmundarson ; longur í heiminum byggja. ....

'196 Tí svaraði Buðli kongur, ; hann heldur á ringinum reyða: ; "Hoyr tað, Brynhild dóttir mín, ; hví elvir tú Sjúrdi deyða?

'197 Minnist tú, Brynhild, dóttir mín, ; minnist tú ta tíð, ; dróst tú Sjúrd av Norðlondum ; ígjøgnum grøna líð. ....

'198 Minnist tú tað, Brynhild, ; sæla dóttir mín, ; tú dróst Sjúrd av Norðlondum ; á Hildarheyg til tín." .....

'199 Buðli kongur av sali gongur ; henda morgun snimma, ; eftir situr Brynhild ; við hond upp undir kinni. ....

'200 Tá var rómur í Buðlungshöll, ; sveinar ríða út ; Brynhild sat eftir í gyltum stóli, ; hon fellir tár á dúk. ....

'201 Ríða teir á skógin burt, ; Sjúrdur í teirri ferð, ; hann visti ei av svikunum, ; teir hövdu í ráðagerð. ....

'202 Brynhild stendur í hœllini, ; sær hon út so víða, ; Sjúrdur frægi fyrstur og fremstur ; fyri Gjúkungunum ríður. ....

'203 Hon settist aftur í gyltan stól, ; av so miklari pínu, ; mœðig fellir hon tárini ; á báðar armar sínar. ....

'204 Brynhild grætur mœðiliga, ; tað hitt væna vív: ; "Far væl, Sjúrdur Sigmundarson, ; eg síggi teg ei á lívi." ....

'205 Ríða teir í skógin burt, ; glaðir fyri uttan ekka, ; góvu Sjúrði salta krás ; og hartil einki at drekka. ....

'206 Drekka teir úr sínum horni ; bæði títt og ofta, ; eftir liggur Sjúrdar horn ; heima á Gjúka lofti. ....

'207 Drekka teir úr sínum horni ; alt fyri uttan ekka, ; Sjúrdur situr á Grana baki, ; nú lystir hann at drekka. ....

'208 Drekka teir úr sínum horni, ; glaðir fyri uttan sút, ; Sjúrdur loysir hjálmabond, ; hann stíður úr saðli út. ....

'209 Sjúrdur sá ikki svikara vón, ; hann steig úr saðli út, ; skundaði sær at kelduni, ; glaður fyri uttan sút. ....

'210 Sjúrdur legðist at drekka, ; sum vatn stóð fyri brunni, ; sjáldan hevur ein góður kvistur ; sprottið av illum runni. ....

'211 Sjúrdur legðist at drekka, ; sum vatn stóð fyri veit, ; Gunnar átti mækan tann, ; á Sjúrdar hálsi beit. ....

'212 Høgni stakk, og Gunnar hjó ; við hvøssum slíðraknívi, ; teir gjørdu so mikið níðingsverk, ; teir tóku hann Sjúrd av lívi. ....

'213 Høgni stakk, og Gunnar hjó ; mest av Brynhildar ráðum, ; hevði hann vitað av svikum fyrr, ; maður var hann fyri báðum. ....

'214 Tungan tók at mæla ; bæði av ilsku og reiði: ; "Hevði eg vitað av svikum fyrr, ; maður var eg fyri fleiri." .....

'215 Tungan tók at mæla, ; har hann lá á vølli: ; "Hevði eg vitað av svikum fyrr, ; maður var eg fyri øllum." .....

'216 Teir skiftu síni klæðini, ; hvør við sínum lit, ; ikki vildi Grani ganga, ; tá hann hevði mans vit. ....

'217 Ikki vildi Grani ganga, ; tí Gunnar honum reið, ; fyrr enn hin snari Sjúrdur ; honum á herðar neig. ....

'218 Deyðan tóku teir Sjúrd sveisin, ; førdu heim á skildi, ; tað hevur so mangur latið lív ; helst av kvinnu veldi. ....

'219 Deyðan tóku teir Sjúrd sveisin, ; lögdu Brynhildu hjá: ; "Berið Guðrunu Sjúrða, ; hon eigur hann enn sum áður." .....

'220 Deyðan tóku teir Sjúrd sveisin, ; lögdu Guðrunu á skeyt, ; visti ei brúður, hon vaknaði, ; fyrr enn blóð um beðin fleyt. ....

'221 Visti ei brúður, hon vaknaði, ; fyrr enn blóð á beði lá, ; tað var ei so undarligt, ; við sorg hon í tað sá. ....

'222 Vaknaði Guðrun Gjúkadóttir, ; hon læt so orðum fara: ; "Síðst mundi eg Gunnar komgur ; svikini av tær vara." .....

'223 Guðrun settist upp undir seg, ; strýkur sveita frá, ; blóðigan kysti hon munnin tann, ; á Sjúrdar høvdi lá. ....

'224 Tí svaraði Guðrun Gjúkadóttir, ; tekur til orða svá: ; "Eg skal hevna Sjúrdar deyða, ; um eg liva má." .....

'225 Guðrun gekk í loftið fram, ; hon fór úr stakkinum reyða, ; alla sína ævina ; syrgdi hon Sjúrdar deyða. ....

'226 "Hoyr tað, mín hin sæla dóttir, ; syrg ikki Sjúrdar deyða, ; Artala kongur í Húnalandi ; skortir ei gullið reyða." .....

'227 Svaraði Guðrun Gjúkadóttir ; av so tungum stríði: ; "Tó skal eg hevna

Sjúrðar deyða, ; um eg verði á lívi." .....

'228 Brynhild hevði so manga nátt ; sovið á Sjúrðar armi; nú hevði hon hans deyða volt, ; kyk sprakk hon av harmi. ....

'229 Brynhild sprakk av harmi, ; Sjúrður lat sítt lív, ; tað man merkjast á ástini, ; at Brynhild hon var fríð. ....

'230 Brynhild sprakk av harmi ; eftir Sjúrðar deyða, ; eftir bóru Guðruni gull og fæ ; og mangar ringar reyðar. ....

'231 Tað er satt, sum talað er, ; at mong er konan eym, ; Guðrun gongur um allan heim, ; hon heldur í Grana teym. ....

'232 Nú skal lætta ljóði av, ; eg kvøði ei longur á sinni, ; so skal taka upp triðja tátt ; og víðari leggja í minni. ....

,#4402: <1,6-1,8:37> (#
Varianto A: (#VA: mi
mifa mi mire do La; LaTi
doTi do re mi mi; lala
lala sofa mi; mi mifa mi
mire do La VoVo) (;;
/mimi mire doTi LaSo;
LaaTiTi dore mi; mimi
lala lala ti;ti tila
sofa mi ;; #VA)×232)

?(# Varianto B: (#VB: mi
sofa mi mido Ti La; LaTi
doTi do dore mi mi; lala
lala sofa mi; mi sofa mi
mido Ti La h) (;; /mimi
mimi mimi mi; doododo
dore mi; mimi lala lala
ti;ti tila sofa mi ;;
#VB)×232)

< Jen la postsekvo de &6101
Forgisto Regin, per samaj melodio
kaj rekantaĵo. Tradukis Martin
Strid (2014).>

,&4402. *Sigurda balado: Kanto de Brinhild:*

(&Rekantaĵo:

Griz portis oron de l' sablo. ;
Glavon svingis li per kapablo. ;
Sigurd venkis drakon ja. ; Griz
portis oron de l' sablo.)

'1 /Aŭdis rimbaladon mi ; faritan
en pli verda lok' ; estis praunue
ĝi ; ekis en Budla epok'. (×; ;
&Rekantaĵo)

'2 En pratagoj reĝo regis ; ni lin
Budlo nomu, ; bredis bonan li
filinon, ; naskita por sorto bona.
.....

'232 Nun baladon finos mi ; ne
kantas mi jam per favoro ; poste
ekos trian kanton ; kaj metos ĝin
plu en memoron. ....

&4405. Vilmundskvæði:

,& Fyrsti táttur:

'1 /Lurtið eftir kvæðinum, ; ið
vakurt er at hoyra ; meðan eg
kvæði um bardagar, ; svørðið
syngur í droyra.

(&G: Gár í dans frúva, ; sprund
fagurt eg kjós'; dansa mær til
handa, ; so fagurliga, sum tú
ka2nst ; gár í dans frúva.)

'2 Jarmundur var at navni
nevndur ; kongur í Garðaríki, ;
Jørmundur at hans menskur
son, ; fáur finst hans líki. &G

'3 Jørmundur æt tann kongsins
son, ; reystur í øllum verki, ;
nevndur er hansara stallbróðir,
; tey kalla hann Vilmund sterki.
&G

'4 Tað var siður í Garðaríki ;
burtur í skóg at ganga, ; gekk so
hvør í sína ætt ; tey reinadjór
at fanga. &G

'5 Tað var Jørmundur kongsins
son ; burtur á skógin fór, ;

Vilmundur fylgdi aftaná, ; báðir
at fanga djór. &G

'6 Dimmur mjærki og toka tjúkk
; niður á landið dró, ; Vilmundur
og kongssonur, ; teir viltust
burtur á skóg. &G

'7 Gingu teir í tjúkkari toku, ;
tað so drúgva leið ; reikaðu vítt
um villan skóg, ; alt bar burtur
av leið. &G

'8 Jørmundur leingi villur fór, ;
áðrenn hann vegin fann, ; hitti
so á gøtuna ; og aftur at húsum
rann. &G

'9 Hoyrir tos og mannaskrál, ;
vert er eftir at slota, ; kongsins
menn á borgum standa, ; sóu ein
skipaflota. &G

'10 Súu skip við svørtum seglum
; eftir havi líða, ; hildu tað eftir
fornum vana ; ófrið hava at
týða. &G

'11 Súu stóran skipaflota, ;
seglini svørt sum ravn. ; Nú er
at verða orrusta, ; teir hildu inn
í havn. &G

'12 Sigldi í hav ein skipafloti, ;
legði inn til stein, ; blámenn

sprungu upp á land, ; ikki var
eftir ein. &G

'13 Teir slógu sínar herbúðir ;
skamt frá sjóvarstrond, ; allir
vóru blámenn grummir ; komnir
upp á land. &G

'14 Búgvast teir til bardagar ;
alt fyri uttan sorg, ; tólv av
svørtum blámonnum ; teir sendu
heim í borg. &G

'15 Ríða snart og skundiliga ; at
flyta harra orð, ; komu so í
høllina inn, ; tá ið kongurin sat
við borð. &G

'16 Svaraði ein av blámonnum:
; "Tit haldið upp mat at skera, ;
steðgið, meðan eg ørindini ; frá
mínum harra man bera. &G

'17 Skjöldur skalt tú nevna
meg, ; væl kann stýra brandi, ;
eg eri sendur frá Búris kongi, ;
ið ræður fyri blá-landi. &G

'18 Hann hevur hoyrt á skamri
stund, ; at tú eigur dóttur
væna, ; eingin finnur á nøkrum
landi ; frægari moy enn hana."
&G

'19 "Hann torir ikki Búris
kongur ; koma um hana at biðja ;

heldur vil eg skipari vera ; og gera, sum vit siga." &G

'20 "Vilt tú ikki tína dóttur ; senda okkum í hond, ; skulu vit hana av borgum taka ; og føra niður til strond. &G

'21 Hoyr tú Jarmundur kongur, ; stikk honum eingi skørð, ; hann setur eld á tína borg ; og høggur teg við sínum svørð'. &G

'22 Tí tú hevur ikki reystleika ; móti honum at standa, ; lívið títt er í hansara náðum ; og bæði gull og landa. &G

'23 Tað man vera eitt deyðaverk ; at standa honum ímóti, ; tað bítur ei knívur á hansara húð, ; enn tað bítur knívur á gróti. &G

'24 Tú hevur ikki í øllum heim ; nakran menskan mann, ; sum í einum einvígi ; torir at berjast við hann." &G

'25 Tað drívur blóð á heimakongi ; tekur hart at njósa: ; "Óvist er at gabba av, ; hvør sigur hevur at rósa. &G

'26 Jørmundur er mín menskur sonur, ; hann ræður fyri systur

góð, ; eg gevi einki svar í dag, ; hann er burtur á skóg. &G

'27 Sonur mín er á skóginum burt! ; fremur leik at sær, ; tá ið hann kemur til hallar heim, ; skal hann fáa svar." &G

'28 "Ei virðir kappin Búris kongur ; at bíða honum um stund, ; hann setir eld á borgina ; og køvir teg sum ein hund. &G

'29 Ei virðir hann at reisa til tíns ; gálga av træ og strykkir, ; hann tekur teg á hondunum ; og brýtur teg í stykkir." &G

'30 Burtur riðu sveinarnir, ; sum vóru av blámannaríki. ; Nú er kongssonur aftur komin, ; hoyrir tíðindi slík. &G

'31 "Hoyr tú, Jørmundur sonur mín, ; hvat er best at ráa? ; Skulum vær búgvast til bardagar ; og móti teimum at sláa?" &G

'32 "Vit skulum búgvast til bardagar ; og ikki um annað røða." ; Fyrsti táttur úti er, ; men nógv er eftir at kvøða. &G

'33 Táttur ein til enda er, ;
kvæðið verður longur, ; skulum
vit taka upp annan tátt ; og
hoyra, hvussu gongur. &G

,& Annar táttur:

'34. Jørmundur læt sær liðið
samla ; saman á náttartíð, ;
áðrenn dagur at lýsa tók, ; var
hann búgvín til stríð. &G

'35 Búris vaknar í sínum
tjældum, ; áðrenn lýsti bjart, ;
kallar á sín røvarahóp, ; biður
teir standa upp snart. &G

'36 Brutu út av tjældum, ; bitu í
skjöld við tonnum, ; berserkar
og kolbítar ; at berjast mót
borgarmonnum. &G

'37 Jørmundur reið fyri
borgarheri, ; ei vildu blámenn
bíða, ; møttust saman á slættari
mørk ; og brustu saman at
stríða. &G

'38 Hildu harðastu bardagar, ;
brutu skjöld og svørð, ; hvør
fall har um tvørar herðar ;
deyður niður á jørð. &G

'39 Tað var Jørmundur
kongssonur, ; hann reið harðast

fram, ; feldi niður av blámonnum
; mangan menskan mann. &G

'40 Eingin toldi hansara høgg, ;
men allir fullu á fløtu, ; reið so
djúpt í herin fram ; og ruddi
sær breiða(r) gøtu(r). &G

'41 Tað var Jørmundur
kongssonur, ; hann rendi á herin
fram, ; hann ruddi sær eina
breiða gøtu ; inn til merkismann.
&G

'42. Skjöldur var tann
berserkur, ; ið blámannanna merki
hevði, ; rendi hann móti
Jørmundi, ; spjótið til hann
legði. &G

'43 Hann stakk til hann við
dyggum spjóti, ; ilt var fyri at
vera, ; Jørmundur sprakk í
loftið upp, ; sum hann var vanur
at gera. &G

'44 Spjótið stóð í jørðini fast, ;
hann dvældist nakað tá, ;
Jørmundur høgdi við báðum
hondum, ; tá ið hann hetta sá.
&G

'45 Høggið kom um tvørar
herðar, ; geislar skildust frá, ;

tá fall Skjöldur berserkur, ;
hann deyður á vølli lá. &G

'46 Hann kleiv Skjöldur
berserkin ; sundur í lutir tvá, ;
slíkt mundi síggja Búris kongur,
; sum nær var staddur hjá. &G

'47 Rendi hann móti Jørmundi, ;
ætla hans hævur at klúgva, ;
høgg so niður í gyltan hjálm, ; at
stórir neistar flúgva. &G

'48 Neistar flugu sum
smiðjueldar, ; mikið var sús og
skrál, ; login festi í næsta skóg,
; tá birtist bjarta bál. &G

'49 Tað mundi hoyrast langan
veg ; vápnabrak og skrál, ;
Jørmundur kongssonur finnur
tá, ; at ei bítur á honum stál. &G

'50 Jørmundur kongssonur
svørðið brá, ; hann brúkar
styrki alla, ; høggið kom á Búris
kong ; niður á beran skalla. &G

'51 Høggið kom á beran skalla, ;
gleið sum eftir lunni, ; loysti nös
og kjálkabein, ; so tenninar
stukku úr munni. &G

'52 Kongssonur var tá móður og
stirdur ; av sárum, hann hevði

fingið, ; signaði niður á grønan
vøll, ; og lá í óviti leingi. &G

'53 Nú kom fall á borgarher, ;
blámenn hildu skrál, ; troðkaðu
fram við bitrum brandum ; og
bóru at borgum bál. &G

'54 Vilmundur var í skóginum
vilstur, ; nú er hann komin at
høllum, ; frættir nú frá
blámonnum ; og teirra verki
øllum. &G

'55 Vilmundur nú at frætta
fekk, ; at stríðið stóð fyri borg,
; at kongssonur var niður
feldur, ; og fólkið flýtt av sorg.
&G

'56 Tá ið hann fekk tey tíðindi,
; tá ornaði hansara blóð, ;
skundar hann sær við miklari
vreiði ; og klæðist í herklæði
góð. &G

'57 Vilmundur tók ein tjukkan
hjálm ; og setti sær á skalla, ;
fýra falda ringbrynju, ; slíkt
munnu kempur kallast. &G

'58 Tað var Vilmundur, kempa
reyst, ; heitt var hansara blóð, ;
skundar hann sær til bardagar,
; har sum stríðið stóð. &G

'59 Herviliga hann troðkaði fram ; bæði við svørð og spjóti, ; eggjaði teir, sum undan flýddu, ; at venda aftur ímóti. &G

'60 Vilmundur rendi á herin fram, ; hann hjó so brynjur stukku, ; rendi móti blámonum, ; teir undan honum rukku. &G

'61 Ikki kundi hjálmur halda, ; tá ið Vilmundur hjó, ; klovnaði bæði bringa og búkur, ; oddur í vølli stóð. &G

'62 Vilmundur rendi í herin fram, ; tað mundi Búris síggja, ; blámenn fullu fyri fót ; sum grasið fyri líggja. &G

'63 Rendi hann tá móti Vilmundi, ; hann rendi aftur ímóti, ; sipaði hvør til annan hart ; bæði við svørð og spjóti. &G

'64 Høgga títt og líva lítt, ; av dreiv barnagaman, ; eldur reyk frá svørðunum, ; tá ið eggjar bóru saman. &G

'65 Búris kongur svørðið brá, ; móti Vilmundi sló, ; høggið kom í andlitið, ; so út dreiv mikið blóð. &G

'66 Tá ið Vilmundur sviðan fekk, ; brá hann við so hart, ; trívur eftir Búris kongi ; við so miklari fart. &G

'67 Trívur eftir Búris kongi ; við so miklari skund, ; svørðið stakk úr hondini, ; tað fleyg so langt í lund. &G

'68 Svørðið fleyg ein langan veg, ; tað stakk av hondum leyst, ; trívur hann tá um øksina, ; hann hevði við síðu fest. &G

'69 Vilmundur reiggjar øksini ; tað av góðum treysti, ; so sló hann til Búris kong, ; at stálið stakk frá brósti. &G

'70 Ikki beint á bringubeinið, ; tó tað merkti skinnið, ; kongurin gav so stórt eitt skrál, ; tað hoyrdist úti og inni. &G

'71 Búris kongur sviðan fekk, ; gav so stórt eitt skrál, ; Vilmundur hjá við báðum hondum, ; tá helt ikki stál. &G

'72 Tungt var høgg av øksarhamri, ; ei mundi megi feila, ; hjálmurin sprakk av

Búris kongi, ; hamarin stóð í heila. &G

'73 Tá ið Vilmundur hevði felt ; Búris kong til vallar, ; vendi hann tá mót blámonnum ; og rak teir burtur allar. &G

'74 Teir tóku góðs og herklæði, ; vítt um vøllin lá, ; tóku gull og gersemi, ; ikki fekst tølur á. &G

'75 Tóku gull og gersemi, ; ikki fekst tølur á, ; komu fram at Jørmundi, ; sóu hvar hann lá. &G

'76 Tá ið teir lívsmakt í honum kendu, ; lætnaði hjartasorg, ; breiddu undir hann breiða silki, ; og bóru hann inn í borg. &G

'77 Bóru hann til hallar heim ; og lögdu hann niður í song: ; "Tak við, sæla systir góð, ; og grøð tann sjúka drong." &G

'78 Hon grøddi hann í dagar ; og grøddi hann í tvá, ; sætta dag í sjeyndu viku ; fór hann í brynju blá. &G

'79 Sætta dag í sjeyndu viku ; fór hann í brynju blá, ; leiddi hon hann í høllina inn, ; so vænur var garpur at sjá. &G

'80 Sætta dag í sjeyndu viku ; fór hann í brynju nýggja, ; leiddi hon hann í høllina inn, ; so vænur var garpur at síggja. &G

(#4405: <:34> /fami sofa
fami mi;re rere dore
mimi; miimimi fami fami
faso; sofa fafamii
redo;; mimi fa mi re;
rere dore mi; mimi mimi
mi fa;so sofa fami fami
reldo; mimi fa mi re
e) x80

< Feroa dancobalado.

Toreshavenan version notis
Marius Jóanesarson. Tradukis
Martin Strid (2014). Tradukoj de
sama strofo ('45) numeriĝas per a
kaj b. '2 Gardaregno: Aro da kortoj
aŭ fortikaĵoj (alivorte burgoj) de
svedaj vikingoj laŭ riveroj en
hodiaŭaj Ukraino kaj
nordokcidenta Rusujo. Origina
ĉefurbo estis Holmgård (=
Novgorodo), poste Kievo kaj
nuntempe Moskvo. '3 Frato:
Metafore pri ĉevalista
kunlaboranto. '10 Maro:
Gardaregno ne situis ĉe maro sed
laŭ riveroj. Sed Ferooj, kie travivis
ĉi balado, estas maraj insuloj kiuj
ne konas veleblajn riverojn. '11
Korako estas tute nigra birdo kaj
do metaforas pri nigreco. '13
Kruelaj: timigaspektaj. Nigruloj:
Temas pri malhela haŭtkoloro,
kvankam ne certas, ke tio estas
historie korekta. '34 Noktvualo:
nokta malhelo. '36 Rompis: ŝire
kaj subite malfermis. ; Berserko:
heroo freneze luktema,
maltimanta morton kaj eĉ
mordanta sian ŝildon manie. '40
Strato: Senbara trairejo.>

,&4405. Vilmunda balado:

„& Unua parto:

'1 Aŭ/skultu la baladon kiun ;
bele aŭdigas lango ; dum mi
baladas pri bataloj ; glavo
kantas en sango.

(&D: Dancu mastrino ; belan
elektas mi. ; Dancu min al mano
; ja bele kiel povas vi2. ; Dancu
mastrino.)

'2 Nomata nome estis Jarmund ;
reĝo de Gardaregno<> ;
Jormund lia brava filo ;
malmultaj same degnas. &D

'3 Jormund estis reĝa filo ; taŭga
en ĉiuj portoj ; nomatas lia
stala frato<> ; estis Vilmund
forta. &D

'4 Estis moro en Gardaregno ;
for en arbaron iri ; iris ĉiu en sia
klano ; boacojn kaptakiri. &D

'5 Estis Jormund reĝa filo ; iris
for arbaren ; lin Vilmundo poste
sekvis ; ambaŭ por ĉason fari.
&D

'6 Densa kaj malhela nebulo ;
venis sur la landon ; Vilmundo

kaj reĝa filo ; perdiĝis arbaron grandan. &D

'7 Iris en pli densa nebulo ; estis peza paso ; vaste migris sovaĝarbaron ; ĉio forigis de l' ĉaso. &D

'8 Jormund longe perde migris ; antaŭ ke vojon trovis ; trafis poste al la pado ; kaj kuri domojn povis. &D

'9 Aŭdis bruon kaj homparolon ; aŭskultis por plia klaro ; reĝaj viroj sur burgo staras ; vidis jen ŝiparon. &D

'10 Vidis ŝipojn nigravelajn ; laŭ la maro <> glitas ; komprenis laŭ malnova moro ; malpacon ĝi invitas. &D

'11 Vidis grandan ŝipan aron ; nigris korake <> veloj ; nun fariĝos ja batalo ; havenen ili celas. &D

'12 Velis en la maro ŝiparo ; albordis apud ŝtono ; kuris sur la teron nigruloj ; ne postrestis unu. &D

'13 Faris siajn armebudojn ; apud maran randon ; ĉiuj estis kruelaj nigruloj <> ; survenintaj landon. &D

'14 Sin preparis al batalo ; sen malĝoje plendi ; dek duujn el la nigruloj ; al burga hejmo sendis. &D

'15 Rajdis haste kaj rapide ; mesaĝon por kapabli ; tiel venis en la halon ; reĝo sidis ĉetable. &D

'16 Respondis unu el nigruloj ; "Vi haltu manĝaĵon tranĉi ; atendu dum mi la mesaĝon ; de mia sinjoro lanĉu. &D

'17 Ŝildo vi min devas nomi ; povas mi glavon gvidi ; mi sendiĝis de Buro reĝo ; li regas Nigrujon bride. &D

'18 Aŭdis li en iu momento ; vi havas belan filinon ; neniu trovus en iu lando ; taŭgan pli fraŭlinon." &D

'19 "Ne kuraĝas Buro reĝo ; ŝin por peti stari ; mi preferas estro esti ; kaj kiel ni diras fari." &D

'20 "Se vi ne filinon vian ; al lia mano portos ; ni ŝin prenos de la burgo ; malsupren al la bordo. &D

'21 Vi aŭskultu Jarmund reĝo ; lin ne pikis mave ; li fajrigos vian burgon ; kaj vin hakos glave. &D

'22 Ĉar ne havas vi robuston ;
kontraŭ li fieri ; via viv' je lia
graco ; kaj la oro kaj tero. &D

'23 Tio estus mortontfaro ;
kontraŭ li provoki ; lian haŭton
tranĉilo ne mordas ; pli ol
tranĉilo rokon. &D

'24 Vi ne havas homan viron ; en
lando sub ĉielo ; kiu kontraŭ li
kuraĝas ; stari en duelo." &D

'25 Pelas sango al hejma reĝo ; li
ekternas plaŭde ; "Fanfaroni ja
malcertas ; kiu venkon laŭdos.
&D

'26 Jormund mia brava filo ;
gardas fratinton karan ; ne
respondos mi hodiaŭ ; li forestas
arbare. &D

'27 Filo mia arbare forestas ; al
si ludon levas ; kiam li venos
hejmen al hal' ; respondon li
ricevos." &D

'28 "Ne estos bone al Buro reĝo ;
peti tempabundon ; metos li
fajron al via burgo ; estingos vin
kiel hundon. &D

'29 Li ne vojaĝos al via domo ;
rivera ligna pompo ; li vin
prenos en siajn manojn ; kaj vin
en pecojn rompos." &D

'30 Tiuj fraŭloj rajdis for ; el
nigrulregno estis ; poste venis
reĝofil' ; novaĵojn lin oni atestis.
&D

'31 "Aŭdu Jormund, filo mia, ;
kion bonan konsili? ; Ĉu oferu ni
batalon ; kaj frapu kontraŭ ili?"
&D

'32 "Jes, oferu ni batalon ; sen
aliojn klopodi." ; Unua parto
kantita estas ; sed poste restas
por odi. &D

'33 Unua parto finita estas ;
longa fariĝas odo ; ekas ni alian
parton ; kaj aŭdos epizodon. &D

„& Dua parto:

'34 Jormund igis kolekti trupon ;
kunen en noktvualo<> ; antaŭ ol
eklumis tago ; pretis li por
batalo. &D

'35 Buro vekigis en sia loĝo ;
antaŭ ol lumis klare ; vokas sian
rabistaron ; ke ili baldaŭ ekstaru.
&D

'36 Rompis<> el la loĝo ili ;
mordis ŝildojn dentoj ;
berserkoj<> kaj karbmorduloj ;
burgon violentos. &D

'37 Jormund rajdis antaŭ trupo ;
nigruloj volis egale ; renkontiĝis
sur kampa tero ; kunrompis en
batalon. &D

'38 Faris plej malmolan batalon ;
rompis ŝildojn, glavojn ; kiu
falas per du ŝultroj ; morton sur
tero havas. &D

'39 Estis Jormund reĝofilo ; plej
duris en tumult' ; li faligis el
nigruloj ; bravajn virojn multajn.
&D

'40 Neniu liajn hakojn toleris ;
sed ĉiuj falis platon ; rajdis
profunde en armeon ; kaj falĉis
vastan straton<>. &D

'41 Estis Jormund reĝofilo ;
impetis en armeo ; por si falĉis
vastan straton ; ĝis la truptrofeo.
&D

'42 Ŝildo estis berserko kiu ;
nigrulan flagon havis ; kuris
kontraŭ Jormund li ; per lanco
celis mavi. &D

'43 Li pikis lin per taŭga lanco ;
malbonis ĝin proksimi ;
Jormund saltis alte supren ; kiel
fari li kutimis. &D

'44 Lanco staris en tero fiksa ;
tiam li hezitis ; Jormund hakis

per ambaŭ manoj ; kiam li tion
vidis. &D

'45a Hako venis al du ŝultroj ;
vertebroj ek apartas ; tiam falis
berserk Ŝild' ; li kampe kuŝis
morta. &D

'45b Hako venis al du ŝultroj ;
disigis vertebrojn ; tiam falis
berserk Ŝild' ; li kampe kuŝis
funebre. &D

'46 Fendis Ŝildon berserkon li ;
disen en partojn du ; tion vidis
Buro reĝo ; proksimis lia situo.
&D

'47 Kuris li kontraŭ Jormund
cele ; lian kapon fendi ; hakis
sur la oran kaskon ; grandajn
sparkojn sendis. &D

'48 Sparkoj flugis forĝejfajre ;
multis susuro brua ; flamo
fiksiĝis en arbaro ; ekbrilis fajro
detrua. &D

'49 Tiam aŭdeblis longan vojon ;
bruo de batal' ; Jormund reĝofilo
trovas ; ke lin ne mordas ŝtal'.
&D

'50 Jormund reĝfil' glavon
svingis ; uzas forton ĉion ; hako
venis Buron reĝon ; sur la nudan
kranion. &D

'51 Hako venis nudkranion ; kiel
glita tuŝo ; plukis nazon,
makzeloston ; dentoj elstaris el
buŝo. &D

'52 Reĝofilo laca malvarmis; ĉar
vundojn ricevis li ; svenis sur la
verdajn kampon ; en longa
senkonscio. &D

'53 Falis nun armeo burga ; kriis
nigrular' ; puŝis antaŭen
akraglave ; kaj fajron al burgo
faris. &D

'54 Vilmund arbare perda estis ;
nun al haloj venis ; ek nigrulojn
kaj la farojn ; iliajn li komprenis.
&D

'55 Vilmund nun eksciis pri ; ĉe
burgo batalo ruĝa ; pri reĝofilo
faligita ; kaj homoj malĝoje
fuĝas. &D

'56 Tiuj novaĵoj al li venis ; lian
sangon ekscitis ; rapidas li en
granda kolero ; kaj vestas sin por
militi. &D

'57 Vilmund prenas dikan
kaskon ; sur sian kapon metas ;
kaj kvaroblan kirason ringan ;
tiel heroo preta. &D

'58 Estis Vilmund, alta heroo ;
lia sango varmis ; li rapidis al
batalo ; kiu lukton armis. &D

'59 Li terure premis antaŭen ;
perlance kaj perglave ; kuraĝigis
tiujn ki fuĝis ; returni kontraŭen
brave. &D

'60 Vilmund kuris armeon
antaŭen ; dishakis li kirasojn ;
kuris kontraŭ la nigruloj ; ili lin
fuĝis amase. &D

'61 Ne toleri povis kaskoj ; kion
Vilmund faris ; fendis bruston,
fendis ventron ; pinto en teron
staris. &D

'62 Vilmund impetis en armeon ;
Buro vidis perdon ; falis nigruloj
de piedoj ; kiel falĉe herbo. &D

'63 Kuris li tiam kontraŭ
Vilmund ; kontraŭ lia avanco ;
unu l' alian dure frapis ; per kaj
glav' kaj lanco. &D

'64 Hakis dense vivovigle ; jam
batalbordune ; fajro fumis el
glavoj kiam ; eĝoj klakis kune.
&D

'65 Buro reĝo glavon svingis ;
baton alvilmundan ; hako venis
en vizaĝon ; verŝis sangon
multan. &D

'66 Kiam Vilmund ekvundiĝis ;
svingis li sen brid' ; palpas trovi
Buron reĝon ; granda la rapido.
&D

'67 Palpis trovi Buron reĝon ;
granda lia hasto ; glavo flugis el
la manoj ; en arbaron vastan.
&D

'68 Glavo flugis longan vojon ;
mane ĝi ekmankis ; palpas li
post? la hakilo ; kiun fiksis
flanke. &D

'69 Vilmund svingas la hakilon ;
bonis ĝi sen rusto ; li ekbatas
Buron reĝon ; ŝtalo staris el
brusto. &D

'70 Ne ĝis la toraka osto ; kiam
trafis haŭton ; reĝo donis
grandan krion ; ekstere kaj ene
laŭtan. &D

'71 Buro reĝo ekvundiĝis ;
grandan krion liveris ; Vilmund
uzis ambaŭ manojn ; ŝtalo ne
toleris. &D

'72 Pezis hako hakmartela ;
maleraris lerte ; kasko rompiĝis
de Buro reĝo ; staris martelo en
verto. &D

'73 Kiam Vilmund faligis ;
Buron reĝon teren ; li sin
kontraŭ nigruloj turnis ; kaj
ĉiujn for konkeris. &D

'74 Prenis aĵojn, armevestojn ;
vaste kampe kuŝis ; prenis oron

kaj trezorojn ; ne nombreblis
buŝe. &D

'75 Prenis oron, armevestojn ; ne
nombreblis buŝe ; venis ili al
Jormund ; vidis kie li kuŝis. &D

'76 Kiam en li vivforton sentis ;
malpezis kormalĝojo ; sub lin
sternis larĝan silkon ; kaj portis
en burgon voje. &D

'77 Portis hejmen kaj metis lin ;
en liton sub domtrabo ; "Nun
transprenu, bona fratino ; flegu
malsanan knabon." &D

'78 Ŝi dum tagoj flegis lin ; kaj
flegis lin dum du ; sesan tagon
de sepa semajn' ; li iris kirason
bluan. &D

'79 Sesan tagon de sepa semajn'
; li iris kirason bluan ; ŝi
kondukis lin en la halon ;
knabon vidi 'stis ĝuo. &D

'80 Sesan tagon de sepa semajn'
; lin vestis kiraso nova ; ŝi
kondukis lin en la halon ;
knabon vidi povan. &D

&4406. Virgars kvæði:

'1 Um so miklar avrekskappar ;
fornar søgur røða; frægir vóru í
fyrndini, ; meg lystir um teir at
kvøða.

(&N:; Nú lystir meg í dansin at
gá, ; meðan rósar og liljur, ; tær
grógva væl.)

'2 Eg kvæði um svørðið
Mimmiring ; og gangaran
Skemming sterka, ; og um
Virgar Vølundsson, ; so frægur
til avreksverka. &N

'3 Virgar situr í sínari høll, ;
høviskur var í ráðum, ; heldur
um steyp av brúnum mjøði, ;
kempuhondunum báðum. &N

'4 Virgar so til orða tók, ; ið
eftir stríði brendi, ; man tann
kempa í heimi finnast, ; sum
stendur mær hogg av hendi?
&N

'5 Tá ið ek siti á Skemmingi, ;
og Mimmiring havi við lið, ;
eingin er so menskur til, ; eg
tingi um lív ella grið. &N

'6 Svaraði ein av hansara
gørpum, ; roðin um andlitið
dregur: ; "Hevur tú hoyrt at
Tíðrikur kongur, ; for borgini
Bern hann ræður? &N

'7 Hann hevur staðið í
hildarleiki, ; har kempur saman
bresta, ; kemur tú undir Tíðriks
hogg, ; tú stendur í vága
mesta." &N

'8 Reiður Virgar Vølundsson ;
breiðum borði skjeyt, ; allur
tann hin dýri drykkur ; um
hallargólvið fleyt. &N

'9 Virgar leyp úr gullstóli, ;
fram um drykkjuborð: ; "Hvør
var hasin av gørpum, ; ið talar
slík kempuorð?" &N

'10 Skemmingur meg úr mínari
høll ; skal bera á Tíðriks fund, ;
síðan skal eg við Mimmiringi ;
drepa hann sum ein hund. &N

'11 Virgar klæðir sjálfvan seg, ;
kappin tann hin reysti, ; so leyp
hann á Skemmings bak, ; ei
føtur við foldina festi. &N

'12 So ríður Virgar Vølundsson ;
skundisliga fram, ; gylnir leika

ringarnir, ; hans góði gangari
rann. &N

'13 Brandar brotnar, brynjur
bresta, ; jørð vit eituri rennur, ;
gangarar bella, kempur fella, ;
eldur í fjøllum brennur. &N

'14 Kappin reið gjøgnum heiðin
skógv, ; har risar á fløtum
svóvu, ; ljótir ormar runnu á
jørð, ; drekar á tindum lógu. &N

'15 Virgar situr á Skemmings
baki, ; við Mimmiringi í hondum.
; Miklar sær hann kempur ríða, ;
tað glógvar av bjørtum
brondum. &N

'16 Mælti tað frægi
Hildibrandur, ; tá hann Virgar
sá: ; "Eg skal handa lítla dvørg ;
klúgva í lutir tvá!" &N

'17 Hornbogin fyri munni mælir,
; og hann Reymar reysti: ; "Hann
er ikki meiri dvørgur enn tú, ;
men riddarin er hann besti." &N

'18 Ríða teir móti Virgar, ;
valdar kempur triggjar, ;
harðliga lupu á gangarum
stórum, ; teir runnu í jørð til
kníggja. &N

'19 Virgar leyp á gangara
góðum, ; hart sló kempuhjarta, ;
reið so móti Tíðriks gørpum ; at
royna tað stálið bjarta. &N

'20 Hildibrand' hevði sí brand á
loft, ; hann mælir eitt orð av
reiði: ; "Hví ríður tú so
álbrynjaður, ; og loypur so goyst
á heiði?" &N

'21 "Hetta er Virgar
Vølundsson, ; ið klúgva kann
stálið stinna, ; eg fari mær til
borgina Bern, ; Tíðrik sterka at
finna. &N

'22 Eg kenni væl meistaran
Hildibrand, ; menskastur er av
monnum, ; Reymar unga og
Hornbogin jall, ; Tíðriks garpar
av sonnum. &N

'23 Eg havi staðið í kempustríð,
; og riddarar felt til jarðar, ;
vilja tit standa for Virgar
høggum ; við Mimmiringi
svørðinum harða?" &N

'24 Hildibrandur talar til Virgar
sterka: ; "Eg ráði um frið at
byggja, ; vit skulu ríða til
borgina ta, ; har kempur fyri
liggja." &N

'25 Hildibrandur fagnaði kappanum reysta ; á skóginum har hann var. ; Eg svørji tann eið á mína trú, ; at Virgar prísinn bar. &N

'26 Kempur ríða á heiðin skógv, ; fátt var teimum at meini, ; sóu eina mikla borg, ; hon skein sum silvurið reina. &N

'27 Stóra só teir borgina, ; til hægri síðu standa. ; Har ráddi kappinn Granaleiv, ; ið væl kundi kempum granda. &N

'28 Riddarar tólv á borginni vóru, ; ið væl kundu brynjur skera, ; óttaðust reystu Tíðriks garpar, ; betri var heima at verið. &N

'29 Mælti tað Virgar Vølundsson, ; hann heldur um brandin beyga: ; "Eg helt at reysti Tíðrikur kongur ; frægari kempur hevði! &N

'30 Eg skal ríða á kempuborg, ; hálsar av at høgga, ; meðan tit eftir Virgar' sterka ; her á skóginum stöðga." &N

'31 Virgar reið frá Tíðriks gørpum, ; kappinn tann hin reysti.

; Skemmingur leyp sum fuglur í ský, ; hann jørð við bógvar bresti. &N

'32 Kempur tólv á borgum lógu, ; vanir við gyltnan vanda; ógvuligir teir vóru at sjá, ; við brynju og blonkum brandi. &N

'33 Mælti tað riddarin Granaleiv, ; tá hann sá Virgar ríða: ; "Her man koma tann mikli kappi, ; sum býður oss út at stríða. &N

'34 Hann skal falla for mínum hondum, ; eg skal hans hævur av sneiða. ; Brandin hans eg hava skal, ; hartil hans brynju breiðu." &N

'35 Virgar leyp av Skemmings herðum, ; menskastur var í landi, ; so gekk hann á kempufund, ; har mjøðurin fleyt í blandi. &N

'36 Virgar gekk at breiðum borði, ; sum kempur fyri sótu. ; Hann var møddur av sínari ferð, ; kostir vildi hann njóta. &N

'37 Kappinn fyri munni mælir, ; alt fyri uttan ekka: ; "Heilar

sitið tit kempur tólv, ; tit gevið
mær mjöð at drekka! &N

'38 Fáí eg ikki tað lívið lystir, ;
at svala for hjarta niður, ; eg
skal tykkum í stykkir høgga," ;
Virgar sterki sigur. &N

'39 Upp leyp riddarin Granaleiv,
; hann heldur um brandin dýra: ;
"Gongur tú ikki av hesari borg, ;
so høggi eg av tín svíra!" &N

'40 Tað var Virgar Vølundsson, ;
sínum svørði brá. ; Hann kleyv
riddaran Granaleiv ; sundur í
lutir tvá. &N

'41 Hann kleyv riddaran
Granaleiv ; sundur í lutir tvá. ;
Øllum hinum kempunum ; høgdi
hann høvur frá. &N

'42 Virgar tók tað silvursteyp, ;
á breiðum borði stóð, ; drakk
hann tað, ið lívi lysti, ; orna tók
kempublóð. &N

'43 Virgar seg frá borgum dró,
; fróur av gyltnum drykki, ; reið
so aftur til Tíðriks garpar ; á
skóginum har teir liggja. &N

'44 "Standið upp reystu Tíðriks
garpar, ; tit verið ei ræddir

trælir, ; vit skulu ríða til hallar
heim, ; kostir niður at svala. &N

'45 Eg havi felt tær kempur
niður, ; sum ongin tordi at mæta,
; leypið í friði á gangarar upp, ;
ei verður blóðug gøta." &N

'46 Garpar fýra til hallar riðu, ;
heitt var kempublóðið, ; gingu
so á høgar borgir, ; fast av
miklum móði. &N

'47 Drukku teir teir gyltnu
drykkir ; á kempuborgini vóru. ;
Síðla var um aftanin, ; garpar til
songar fóru. &N

'48 Hildibrand' vaknar á miðjari
nátt, ; til svikalist hann kendi. ;
Virgars brand úr slíðrum stjól, ;
og sín í staðin rendi. &N

'49 Árla var um morgunin, ;
sólin roðar víða, ; kempur
búgvast innanhallar ; á Tíðriks
fund at ríða. &N

'50 Mælti tað Virgar
Vølundsson: ; "Eg havi ráð og
minni, ; eg skal borg í grundir
brenna, ; har kempur sita inni.
&N

'51 Teir stíga á sínar hestarnar,
; teir ríða borgum frá, ; login

dreiv til himmals upp, ; tá gingu kostir á. &N

'52 Ríða gjøgnum heiðin skógv ; valdar kempur fýra, ; ekki sóust tílíkir ; sita í sæðlum dýru. &N

'53 Mikla sóu teir borgina, ; hon skein sum silvurið hvíta, ; hana átti Tíðrikur kongur, ; ógvuligur at líta. &N

'54 Virgar so til orða tekur, ; ið væl kundi brynjur skera: ; "Ríðið tit á borgir upp, ; eg skal eftiri vera. &N

'55 Berið Tíðriki kongi boð, ; menskastur er í londum: ; Virgar ríður á grønum vølli ; við Mimmiringi í hondum." &N

'56 Tíðrikur situr í háscæti, ; riddarin var hann besti. ; Ei tann kempa so mensk var til, ; ið hann ikki kleyv av hesti. &N

'57 Ein kom kempa í høllina inn, ; allir undraðust á, ; gyltnan brand við lendar bar, ; mikil í brynju blá. &N

'58 Tíðrikur seg úr stóli lyfti, ; smílist undir lín: ; "Ver vælkomin meistarinn

Hildibrandur ; aftur til harra tín. &N

'59 Tú hevur verið á heiðin skógv ; tín harras boð at bera, ; drekk nú alt hvat lívið lystir, ; eg kann tær ei betur gera!" &N

'60 Mælti tað frægi Hildibrandur, ; hann stóð í brynju víðu: ; "Virgar er á grønum vølli, ; hann býður tær út at stríða." &N

'61 Tíðrikur fór í brynjuna, ; hon skein sum sólin bjarta, ; so leyp hann á Falkin upp, ; hann var sum náttin svartá. &N

'62 Tíðrikur reið á vøllin fram, ; hann leikar við brandi nýggja. ; Honum fylgdu riddarar nógvir, ; tann kempudyst at síggja. &N

'63 Hildibrand' tók eitt drykkjuker, ; fúsur til kempuverka, ; reið so aftan á Tíðriks garpar, ; at bera for Virgar sterka. &N

'64 Virgar ríður á grønum vølli, ; for ongum vildi hann dvína, ; kempur sá hann frá borgum ríða, ; hansara lív at týna. &N

'65 Virgar situr á Skemmings baki, ; ei gerast stundir blíðar, ; reið so móti Tíðriki kongi ; um æru og lív at stríða. &N

'66 Mælti tað reysti Tíðrikur kongur, ; hann treiv um stálið stinna: ; "Hvør er hesin vándi trælur, ; ið meg ætlar at vinna?" &N

'67 "Eg eri riðin av mínari høll ; higar á Skemmings herðum, ; ikki havi eg trælamerki, ; men kongaborin eg eri! &N

'68 Eg havi staðið í hildarleiki, ; og kempur høgt úr serki, ; fremj tín manndóm Tíðrikur kongur, ; berst móti Virgari sterka. &N

'69 Reymar tók sítt silvurhorn, ; Tíðriki kongi rætti: ; "Drekk tú hetta kongur mín, ; slíkt kann ódnir lætta!" &N

'70 Reymar mælir av reiðum huga, ; slíkt var mikið undur: ; "Høgg nú Virgar Vølundsson ; av í herðum sundur!" &N

'71 Tað gjørði frægi Hildibrandur ; fast av miklari reiði, ; so sló hann til Reymar

unga, ; at opin fell hann á heiði. &N

'72 Hildibrandur drykkjuker ; skeyt í Virgars hendur: ; "Statt væl Virgar Vølundsson, ; tú kann tín hest væl venda." &N

'73 Virgar drakk tann dýra drykk, ; kempur tann hin balda: ; "Takk havi frægi Hildibrandur, ; eg skal míni lyftir halda!" &N

'74 Teir ríða saman á grønum vølli, ; ei var barna gaman, ; ikki trivust har ræddir menn, ; sum kempurnar brustu saman. &N

'75 Kongar tveir í hildarleiki ; svørð í luftini venda, ; hestarnir stigu á foldina fast ; hvønn annan til jarðar at senda. &N

'76 Virgar høggur ógvuliga, ; hann reið á Skemmingi stinna. ; Skjöldið hann út Tíðriks hondum ; kleyv í lutir tvinnar. &N

'77 Tíðrikur brand í lofti dró, ; slíkt er konga siður, ; stykki hann úr Virgars hjálmi ; feldi til jarðar niður. &N

'78 Virgar brá við brandi beyga,
;ei mátti megi tróta, ; Tíðrikur
spjót úr hondum misti, ; hann
mundi ei sændir njóta. &N

'79 Kempur lupu av gangarum
góðum, ; ikki við so blíðan, ;
herviligir teir vóru at sjá, ; teir
gingu til fóts at stríðast. &N

'80 Tíðrikur kongur og Virgar
sterki ; bardust sum løvur
reyðar. ; Óttaðust reystu
Tíðriks garpar, ; teir frykta sín
harras deyða. &N

'81 Virgar hjá av grimum
treysti, ; vildi ei megi loyna, ;
ætlaði Tíðriki banasár, ; sín odd
í hjálmin royna. &N

'82 Kappin brand av ilsku brá, ;
hann vildi hjálmin granda, ;
sundur gekk hans góða svørð ;
ímillum hans beggja handa. &N

'83 Mælti tað Virgar
Vølundsson ; í stríðinum har
hann var: ; "Bannaður veri faðir
mín, ; ið brandin úr smiðju bar!
&N

'84 Betri kundi mín sæli faðir ;
brandin til mín gjørt, ; tá skuldi

Virgar Vølundsson ; sigur úr
stríði ført! &N

'85 Betri kundi mín sæli faðir ;
brandin til mín skorið, ; tá
skuldi Virgar Vølundsson ; sigur
um ríkir borið!" &N

'86 Tíðrikur vegur við gyltnum
brandi, ; tann kempukongurin
sterki, ; ætlaði at klúgva Virgar
sterka ; úr breiðum brynjuserki.
&N

'87 Hildibrand' svørð úr slíðrum
dró, ; kempan var hann prúð: ;
"Ikki skal Virgar lívið láta, ;
hann menskari er enn tú! &N

'88 Virgar feldi tær kempur
tólv, ; ið tú kundi ikki vinna. ;
Gev honum lív og drep hann ei, ;
tí frægari eingin finnist!" &N

'89 "Hoyr tað frægi
Hildibrandur, ; hvat kongur tín
teg biður, ; fer tú ikki frá
mínum eygum, ; eg klúgvi teg av
í miðju! &N

'90 Eg skal Virgar Vølundsson ;
av í herðum sneiða, ; ikki skulu
trælir fleiri ; Tíðriki eggja til
reiði!" &N

'91 Hildibrand' Mimmiring
Virgari rætti, ; hann gerst nú
nýtur drongur: ; "Statt væl
Virgar Vølundsson, ; eg kann
tær ei dugna longur! &N

'92 Mimmiring eg úr gyltnum
slíðra ; stjól á kempuborg, ;
stallbróðir tín eg vera vil ; í
gleði sum í sorg." &N

'93 Virgar fevndi Mimmiring, ;
hann glógvar í blóðinum reyða. ;
Eg svørji tann eið á mína trú, ;
hann kysti tann brandin beyga.
&N

'94 "Kom nú frægi Tíðrikur
kongur, ; lat brandar saman
bresta, ; lítið eg virði títt
konganavn ; og garpaliðið
reysta!" &N

'95 Tá var stríð á grønum vølli, ;
svørð mót brynjum gella. ;
Hvørgin kappin sár hann fekk, ;
og hvørgin mundi fella. &N

'96 Teir ganga saman kongar
tveir, ; royndir í vápnaferð, ;
Virgar høgur við Mimmiringi, ;
hann brandin yvir sær ber. &N

'97 Virgar hjó av kreftum
øllum, ; slíkt mundu fornir rósa.

; Tíðrikur undir høggið kom, ; tá
rivnaði brynjan ljósa. &N

'98 So var reysti Tíðrikur
kongur ; møddur av tungum
stríði, ; stálið sterka for brósti
var brotnað, ; og sárini fimm í
síðu. &N

'99 Ditmar sterki av
Bernaborg, ; hægstur av
kongum øllum, ; leyp ímillum
garpar tveir, ; har teir bardust
á vølli. &N

'100 "Hoyr tað Virgar
Vølundsson, ; tú hogg ikki til so
fast. ; Tíðrikur er í váða
staddur, ; nú brynjan breiða
brast. &N

'101 Eg vil geva tær góðs og
garðar, ; hartil moyggj ta bestu,
; gevur tú Tíðriki lív og grið, ; ei
oddin í hjartað festir." &N

'102 Mælti tað Virgar
Vølundsson, ; hann festir
hjálmabond: ; "Eg vil ríða for
faðir mín ; við Tíðriks høvur í
hond. &N

'103 Tíðrikur hann skal lívið
týna," ; Virgar sterki mælin. ;

"Hann skal koma at sanna tað, ;
at eg eri eingin trælur! &N

'104 Tú ríð burt Ditmar
kongurin, ; lat ikki leikin stöðga,
; lýðir tú ikki á Virgars orð, ;
hann skal teg í stykkir høgga!"
&N

'105 Rodna tóku teir gyldnu
brandar, ; tað mundu kempur
sígga. ; Tíðrikur kongur og
Virgar sterki ; møttust aftur í
víggi. &N

'106 Tíðrikur reiggjar svørð
íkring, ; hann vá við brandi
harða, ; skjöldið hann úr Virgars
hondum ; kleyv í tvey til jarðar.
&N

'107 Virgar høggu við
Mimmiringi, ; hann vegur við
eggjateini, ; sprettir oman av
Tíðriks høvdi ; hjálmin av
gullinum reina. &N

'108 Hjálmin hogg hann av
Tíðriks høvdi, ; so hár og húðin
fylgdu. ; Ikki sást eitt tílíkt
hogg, ; eggin beinið kyldi. &N

'109 Blikna tóku Tíðriks garpar,
; royndir í kempuferð. ; Tað er

mær av sonnum sagt, ; at tárini
fullu á jørð. &N

'110 "Hoyr tað Virgar
Vølundsson," ; Hildibrand' mæli
av munni. ; "Tú hevur staðið í
stríð í dag, ; og sigurin hevur tú
vunnið. &N

'111 Drep ikki reysta Tíðrik
kong," ; Hildibrand' talar á
vøllum. ; "Hevndur verður deyði
hans ; av Tíðriks gørpum øllum."
&N

'112 "Eg ræðist ongan Tíðriks
garpa ; í stríð mót mær at
standa. ; Fyri títt orð hann lív
skal njóta ; og mongum kempum
granda!" &N

'113 Tíðrikur kongur og Virgar
sterki ; fevndust í kempurúgvu,
; riðu so allir til borgina Bern, ;
hagar eg kvæðið snúgví. &N

'114 Drukku teir í Tíðriks høll ;
eftir fornum siði. ; Virgar
sterki prísir bar ; millum alt
garpaliðið. &N

'115 Virgar bleiv ein av Tíðriks
gørpum, ; satt at siga frá. ;
Trúliga fylgdi hann harra sínum,

; hann var hans gævasta ráð.
&N

< Hans Meinhard Djurhuus
(1920–1980). Úr Nýggju
kvæðabókini hjá Sverra Egholm,
1. bindi, bls. 58.>

*(#4406: <:29> LaLa /MiLa
LaTi TiTi dore; redo
doTi TiMi; LaLa TiTi
TiTi dore; redo doTi
LaTi;; do TiLa So Ti Mi
LaTi do; doMi So SoFa Mi
La;Ti doTi La)×115*

,&4406. *Balado de Virgar:*

'1 Pri luktuloj bonaj multaj ;
prarakontoj temas ; famaj estis
en fruepoko ; pri ili mi
balademas.

(&n: Nun emas mi en dancon
jam ir;i dum rozoj, lilioj ;
kreskadas tre.)

'2 Mi kantas pri glavo Mimiring'
; kaj forta ĉevalo Ŭemingo ; kaj
pri Virgar Volundido ; heroo de
famaj atingoj. &n

'3 Virgar sidas en sia hal' ;
konsilas ne rikana ; tenas kruĉon
da bruna medo ; ambaŭ heroaj
manoj. &n

'4 Virgar tiel ekparolas ; post
batala brulo ; "Toleranta min
manajn hakojn ; ĉu monde
troveblas luktulo?" &n

Avrekskappar = bonegaj luktuloj

'2

Avreksverka = plejbonfaroj

'5

Gridx = pacon, sekuron

'7

Bresta = kraki, rompiĝi. Vága =
risko, danĝero

'10

Fund = trovo

'11

Foldina = tero

'13

Bella = damaĝas, vundas

'14

Heidxin = pagana

'15

Glógvar = glimas, brilas

'17

Hornbogin = kornarko. Reysti =
brava, forta

'18

Hardxliga = dure, forte

'20

Reidxi = ilaro?, kolero.
Álbrynjadxur = kirasita. Goyst =
ŭprucita, vomita.

'21

Stinna = plenforta

'22

Reymar = remmare (granda
trinkujo)

'24

Har = kie

'25

Fagnadxi = bone gastigis

'26

Fátt = malmultaj. Meini =
damaĝo

'27

Granda = damaĝi

'28

Óttadxust = timiĝis

&4407. Jallgríms kvæði:

'1 (&Sudinsula: Eina veit eg rímuna, ; er gjörd við nýtum orðum, ; Jallgrímur og Havgrímur ; teir ræðu fyrri í forðum. (&L:; Latum dans dynja dreingir, ; og nú stoltseliga stíga ringurin, ; stendur hon væl frúva.)) ?

(&Toreshavena: Eina veit eg rímuna, ; gjörd við nýtum orðum, ; Jallgrímur og Havgrímur ; ræðu fyrri í forðum. (&L:; Latum dans dynja dreingir, ; stoltsliga stígum í ring, ; stendur hon væl frúva.))

'2 Jallgrímur og Havgrímur, ; ræðu við búnum brandi, ; hin var sær á Upplondum, ; men hesin á Bjarmalandi. &L

'3 Løgdu sær so ráðini við, ; sum fornir gjördu í forðum, ; tað skal eingin kongur stýra ; her um Heroyar norður. &L

'4 Har komu niður á Bjarmaland ; fimmti riddarar reystir, ; tá svaraði Havgrímur: ; "Hvørjir eru hesir gestir?" &L

'5 Svaraði ein av sveinunum, ;
smíldist undir lín: ; "Haraldur
kongur av Noregi ; sendi meg til
tín. &L

'6 Kongurinn hefur oss higar
sent, ; ikki við so blíðum, ; antin
skalt tú landið skatta ; ella
ímóti stríða." &L

'7 Havgrímur so til orða tekur, ;
mælir tunga at inna: ; "Her
hefur eingin skattur gingið ; alt
tað, ið frægir minnst. &L

'8 Eg eri alin á Bjarmalandi, ;
giti ei landið skatta, ; ikki skal
hann Haraldur kongur ; fregna
tað og frætta." &L

'9 Bóru burt hans borðbúnað, ;
gjørt var av silvuri reina, ; takið
nú tann høvdinga, ; og berið út á
teinum. &L

'10 Lögdu teir hendur á
Havgrím unga, ; ætlaðu út at
bera, ; hann vá upp sín bitra
brand, ; ið væl kundi brynjur
skera. &L

'11 Hann brá upp sín bitra
brand, ; er mær ei á tí hól, ; eg
svørji tann eið við mína trúgv, ;
hann feldi riddarar tólv. &L

'12 Sveinar riðu for kongin
heim, ; við so nýtum orðum: ;
"Enn ræður Grímur á
Bjarmalandi, ; sum hann hefur
ráðið í forðum." &L

'13 Kongurinn so til orða tekur, ;
heldur á búnum knívi: ; "Eina
skal eg Noregi stýra, ; um eg eri
á lívi." &L

'14 Kongurinn so til orða tekur, ;
við sínum gula hári: ; "Vit skulum
gista Bjarmaland, ; tá ið líður at
vári." &L

'15 Hetta frætti jallurinn, ; uppi
situr í fjøllum: ; "Haraldur
hefur Noregi hálv, ; nú vil hann
ráða øllum." &L

'16 Jallgrímur klæðist árla
morgun, ; mann meg rætt um
minna: ; "Nú lystir meg á
Bjarmaland, ; fornar vinir at
finna." &L

'17 Út varð loystur gangarin, ;
upp við hallarvegg, ; prýddur var
hann við skarlak, ; niður á
hóvaskegg. &L

'18 Prýddur var hann við
skarlak, ; niður á miðja síðu, ;

forfyltur var saðilin, ;
Jallgrímur skuldi í ríða. &L

'19 Jallgrímur ríður í grasagarð,
; loysir av saðilgjørð: ; "Hvat er
títt á Bjarmalandi? ; frætti eg
av í fjør." &L

'20 Jallgrímur ríður í
grasagarð, ; letur so orðum
byrja: ; "Hvat er títt á
Bjarmalandi? ; tað er fyrst at
spyrja." &L

'21 Haraldur kongur av Noregi,
; ræð mót oss at herja, ;
brynjaði hann út fimmti
kempur, ; væl mundi eg meg
verja. &L

'22 Her er komin ein annar
gestur, ; niður frá høgum
fjøllum, ; alin er upp blant
Bjarmatussar, ; og líkastur er
hann trøllum. &L

'23 Alin er upp blant
Bjarmatussar, ; líkastur er hann
trøllum, ; hann vil mína sæla
dóttur ; føra upp mót fjøllum.
&L

'24 Hann er eingin á
Bjarmalandi, ; honum torir at

møta, ; hvør ið kemur í holt við
hann, ; blóðug verður gøta. &L

'25 Havgrímur kemur út árla
morgun, ; fátt man feigum
forða, ; hann sær nú tann
fjallatussa ; niður úr fjøllum
spora. &L

'26 Hundar tóku at goyja hátt,
; greppurin dró at garði, ; stígur
á legg við stinum alvi, ; fór ei
um við fári. &L

'27 Hundar tóku at goyja hátt,
; greppur at garði dró, ; stígur
so sterkt á stinnan legg, ; hann
jørð um kálvar vóð. &L

'28 Hundar tóku at goyja hátt,
; greppur at garði dregur, ;
stígur so sterkt á stinnan legg, ;
hann jørð um kálvar vegur. &L

'29 Veggir allir svignaðu, ; hvar
hann kom í tún, ; hurðar allar
klovnaðu, ; áðrenn hann fekk
rúm. &L

'30 Beinkir allir brotnaðu, ;
hvar hann gekk í sæti, ;
Jallgrímur so til orða tekur: ;
"Slíkt er trølla læti." &L

'31 Beinkir allir brotnaðu, ; hvar
hann settist niður. ; Jallgrímur

so til orða tekur: ; "Slíkt er trølla siður." &L

'32 Tá svaraði hann fjallatussi, ; kinn bar hann so balda: ; "Eg haldi tað ei vera kongaligt, ; ið ikki skal kempum halda." &L

'33 Risin so til orða tekur, ; lítur seg út til bíggjar: ; "Hvar er frúgvín Ingibjörg, ; nú vil eg hana síggja?" &L

'34 Havgrímur so til orða tekur: ; "Eg havi ráð og minni, ; tú sært ikki Ingibjörg ; enn á hesum sinni." &L

'35 Risin gjørdist grimur í grønum, ; er mær ei á tí hól, ; tríati sló hann reystar kempur, ; fullu á hallar gólv. &L

'36 "Sjálvur skal eg mær sændir lúka, ; frúgv á máli finna," ; hann gekk seg í høga loft, ; hann mundi tað útinnað. &L

'37 Risin kemur í salin inn, ; svarar so frá sær: ; "Hoyr tú frúgvín Ingibjörg, ; vilt tú játtast mær?" &L

'38 "Kjaftur tín er ógvuligur, ; nasarnar eru langar, ; so eru tíni

kjálkabein, ; fjórðingsvegur at ganga. &L

'39 Kjaftur tín er ógvuligur, ; ennið tað er fatt, ; nasarnar eru sum neystadyr, ; hartil sigi eg satt. &L

'40 Skeggið er sum sótið svart, ; hongur niður á bringu, ; neglirnar sum bukkahorn, ; alin fram av fingri. &L

'41 Skeggið er sum sótið svart, ; hongur niður á beltið, ; eyguni sum tjarnir tvær, ; og tonn sum í villini gølti." &L

'42 Risin so til orða tekur, ; hevur ei fleiri orð, ; hann tók frúnna Ingibjörg, ; og ripti fram um borð. &L

'43 Hann tók frúnna Ingibjörg ; undir kápu blá, ; Jallgrímur sprakk úr háseti, ; hann sínum brandi brá. &L

'44 Risin tók ta bjørtu brúður, ; út á grønan vøll, ; Jallgrímur gav so vont eitt hogg, ; hinum í heysin gell. &L

'45 Hann misti frú frá favn, ; niður á fold so fríða, ;

Jallgrímur hana á hestin tók, ;
burt á skógv at ríða. &L

'46 Jallgrímur hana á hestin
tók, ; burt á skógv at ríða, ;
hojr tú frægur frúnnar faðir: ;
"Tú skalt við risan stríða." &L

'47 Jallgrímur hana á hestin
tók, ; spennir á saðilgjørð, ;
plæga so allir riddarar ríða, ;
gangari rennur á jørð. &L

'48 Bardust fullar tógvar
dagar, ; hvørgin sigur fekk, ;
inntil tann hin triðja, ; ið sól til
viða gekk. &L

'49 Bardust fullar tógvar
dagar, ; hvørgin sigur vann, ;
inntil tann hin triðja, ; ið sól til
viða rann. &L

'50 Inntil tann hin triðja, ; ið
sól til viða rann, ; tá fell kappin
Havgrímur, ; tann hin raski
mann. &L

'51 Risin reið av garði burt, ;
hann føtur í fjallið setti: ; "Ikki
skal jallur á Upplondum ; við
æru liva eftir." &L

'52 Ein kom maður í høllina inn,
; millum stavs og veggjar: ;
"Skundar tær, reystur

Haraldur kongur, ; landið undir
teg leggja. &L

'53 Skunda tær nú Haraldur, ;
glaður í gulmærs gangi, ; deyður
er nú tann høvdingi ; oss hevur
forðað leingi." &L

'54 Hann legði undir seg ríkið
alt, ; fram við sjóvarstrond, ;
síðan helt hann haðan burt, ; og
ríður á Upplond. &L

'55 Jallgrímur kemur út árla
morgun, ; sær nú kongsins
dreingir, ; talar hann nú til sínar
menn: ; "Roynið nú
bogastreingir." &L

'56 Jallgrímur ríður út árla
morgun, ; kappin tann hin raski,
; fimmti vóru teir kongsins
menn, ; fullu í fyrsta kasti. &L

'57 Jallgrímur rópar á sínar
menn: ; "Spennum vára bogar, ;
ikki skal Haraldur hárfagri ; so
upplendingar kúga." &L

'58 Jallgrímur ríður á grønum
vølli, ; sum aðrir reystir menn, ;
so feldi hann Haralds garpar, ;
hundrað um í senn. &L

'59 Átjan vóru teir sveinarnir, ;
boðini bóru heim: ; "Jallgrímur

ræður á Upplondum, ; so
frægur hilmir ein." &L

'60 Nú skal brynja út annað lið,
; vera til víggja færur, ; ríða so
til Upplanda, ; og spenna á
saðilgjörð. &L

'61 Árla var um morgunin, ;
roðar fyri sól, ; riðu so á
skógvín burt, ; fram fyri fagran
hól. &L

'62 Jallgrímur kemur út árla
morgun, ; sær nú kongsins
dreingir, ; talar hann nú til sínar
menn: ; "Spennum
bogastreingir." &L

'63 Jallgrímur ríður út árla
morgun, ; sum aðrir reystir
menn, ; so feldi hann Haralds
greppar, ; hundrað um ísenn. &L

'64 Jallgrímur ríður á grønum
vølli, ; royndi góðar gripir, ;
feldi niður av Haralds monnum, ;
tíggju for hvørja sipun. &L

'65 Jallgrímur ríður á grønum
vølli ; við sínum brandi bjarta, ;
ein fleyg ørvin fyri hans' bróst ;
tá neit inn at hjarta. &L

'66 Úr sær reiv hann blóðiga
ørv, ; alvæl sum hann kundi, ;

sendi hana aftur í Haralds lið, ;
so mangur lívið týndi. &L

'67 Jallgrímur so til orða tekur,
; eg havi felt úr liði, ; gerið sum
fyrst í fyrndartíðum, ; gevið nú
ongum grið. &L

'68 Teir høgga títt, teir líva
lítt, ; duplur hanga við stengur, ;
maktast ungi Jallgrímur, ; í víggi
har hann stendur. &L

'69 Jallgrímur ríður á grønum
vølli, ; nú tekur liðið at tynna, ;
gláður eg ríði at kvøldmálum, ;
mína brúður at finna. &L

'70 Dagur tekur kvølda, ; teir
sóu risan renna, ; oman skruddu
dalir og fjøll ; tá hann ræð teir
at kenna. &L

'71 Eg havi staðið í stríð í dag, ;
og vegið so mangan mann, ; nú
síggi eg tann fjallatussa, ; eg
meini hann vil mær ann. &L

'72 Eg havi staðið í stríð í dag, ;
og vunnið tann sigurin prúð, ; eg
eri møddur og illa særður, ;
sova vil eg nú. &L

'73 Ongan skalt tú søtan sova, ;
so leingi sum brandar bíta, ;

fyrir enn eg fái Ingibjörg, ; sum
væn er á at líta. &L

'74 Hann legði inn at Jallgrími
unga, ; sigst í hesum tátta, ;
harðliga við beinum bankar, ;
fór ekki um við sátti. &L

'75 Riðu saman á grønum vølli, ;
frá man frættast víða, ; so rann
sveitti um belti hans, ; sum
elgur í fossinum stríða. &L

'76 Jallgrímur gav so vont eitt
høgg, ; tað tók at rúka av skalla,
; tað er ei so undarligt ; um eg í
dag man falla. &L

'77 Hevði eg ekki for mínum
brósti ; følt tað tunga mein, ;
ikki skuldi tú fjallatussi ; boðini
borið heim. &L

'78 Jallgrímur reidjar svør
íkring, ; gav vegur við vápn á
skildir, ; so hjó hann til
fjallatussan, ; eggin beinið kildi.
&L

'79 Risin sipaði jarnstongina ;
við so miklari ferð, ; Jallgrímur
fekk so ont eitt slag, ; at heilin
dreiv á jørð. &L

'80 Gylsteinur sær úr heri brá,
; væl kundi brynjur skera ;

"Ikki skal frúgvín Ingibjörg ;
risans brúður vera." &L

'81 Gylsteinur seg frá heri reið,
; við sínum brandi brá, ; hann
kleyv henda gríma rísa ; sundur
í lutir tvá. &L

'82 Tað var reystur Haraldur
kongur, ; gav honum gávir
góðar: ; Bjarmalandið yvir at
ráa, ; og Ingibjörg væna fljóð.
&L

'83 Gylsteinur festi Ingibjörg, ;
so er komið til mín, ; síðan førði
hann Harald kongi ; skatt og
gull í skríni. &L

< Feroa balado (Fonto: V. U. Hammershaimb: Færøiske Kvæder II, 1855. Kvæði nr. 21C en "Føroya Kvæði"; Bókagarður 1998–). Tradukas Martin Strid (2014). Du versioj estas notitaj el filmetoj interretaj, el Suðuroy (#Sudinsula) kaj Tórshavn (#Toreshavena). Klarigoj: '1 Uplando: "Supra lando". Ne certas ĉu temas pri norvega Oppland aŭ sveda Uppland. '2 Bjarmalando: Teritorio je suda flanko de Blanka Maro, ĉirkaŭ nuntempa Arĥangelsko. '3 Heroj: Norvega insulo je ĉirkaŭ 66-grada latitudo norda. '4 Vestaĵo el lino indikas terkultivon kaj ioman riĉon? '5 Grujmo, ĉi tie mallongigo de Havgrujmo. '6 Jarlo: titolo altrangula, plej elstara homo post reĝo. >

(#4407: (#Sudinsula: <:29> /LaLa Tido TiLa La3;Mi LaLaLaa Tido TiLa; dore mi3mi fami mi;mi redo mimimii miLa;; dore mi redo La Fa;So La dore mimi fami mimimii; redodo do Ti La a)?

(#Toreshavena: <:29> o /soso sodo rere so; miso laso soso; miso laso soso so; mire mimifaa soso;; sola so somi re do; re rere so somi so; soso somi re do))x83

,&4407. *Jalgrujma balado:*

'1 (&Sudinsula: Unu scias rimon mi ; el vortoj trafegaj ; Jalgrujmo kaj Havgrujmo ; en praantaŭo regis. (&t; Tondru danco tre ĉarme ; nun tretu fiere ĉiuj en la ĉen' ; staras jen mastrino.))?

(&Toreshavena: Unu scias rimon mi ; el vortoj trafegaj ; Jalgrujmo kaj Havgrujmo ; en praantaŭo regis. (&t; Tondru danco tre ĉarme ; tretu fiere en ĉen' ; staras jen mastrino.))

'2 Jalgrujmo kaj Havgrujmo ; regis per glava rando ; unu estis en Uplando<1> ; alia en Bjarmalando<2>. &t

'3 Sin konsilis ili kiel ; prauloj faris en fojo ; ke neniu reĝo regu ; norde de Herojo<3>. &t

'4 Venis malsupren al Bjarmaland' ; kvindek altaj rajdistoj ; kaj respondis Havgrujmo: ; "Kiu estas ĉi gastoj?" &t

'5 Unu el la fraŭloj ridetis ; sub lino<4> respondis: ; "Harald reĝo de Norvegujo ; li al vi min sendis. &t

'6 Reĝo nin ĉi tien sendis ; ne pro milda frukto ; aŭ impostu teron vi ; aŭ kontraŭ ni luktu." &t

'7 Havgrujmo parolon prenas ; diras lango kore: ; "Jen imposto neniu iris ; laŭ famo kaj memoro. &t

'8 Mi naskiĝis Bjarmalande ; teron mi ne impostos ; kaj do Harald reĝo li ; ne faru al ni kostojn." &t

'9 Elportis lian tablornamon ; faritan el pura arĝento ; "Prenu tiun ĉefon nun ; elportu en la venton." &t

'10 Metis manojn sur Havgrujmo juna ; celis lin elporti ; prenis li sian akran glavon ; povis kirasojn forti. &t

'11 Eltiris sian akran glavon ; mi ne troigas, nu ; mi ĵuras je mia kredo ke ; li faligis rajdistojn dek du. &t

'12 Fraŭloj rajdis al reĝo hejmen ; kun vortoj trafegaj ; "Plu regas Grujmo<5> Bjarmalandon ; kiel antaŭe regis." &t

'13 Reĝo tiel ekparolas ; tenas tranĉilon trivan: ; "Sola mi

Norvegujon regos ; se mi estos en vivo." &t

'14 Reĝo tiel ekparolas ; je siaj flavaj haroj ; "Gastos ni en Bjarmalando ; en printempa flaro." &t

'15 Ĉi tio famis ĝis la jarlo<6> ; supre en monto sidas ; "Harald jam Norvegujon duone ; nun ĉion regi avidas." &t

'16 Jalgrujm vestiĝis frumatene ; mi memoru pove ; "Nun mi emas al Bjarmalando ; malnovajn amikojn trovi." &t

'17 Elstaliĝis irĉevalo ; ĉe halmuron staras ; ornamita en skarlako ; ĝis la hufaj haroj. &t

'18 Ornamita en skarlako ; ĝis la flanko mezo ; orumita estis selo ; Jalgrujm rajdis speze. &t

'19 Jalgrujm rajdas en ĝardenon ; malfiksas selrimenon ; "Kia novo Bjarmalando? ; Min lastjare venis." &t

'20

centro pentre

komenc esenc intenc

ekdir akir aspir mir tir

'21 "Harald reĝo de Norvegujo ; al ni militon sendas ; kvindek luktulojn li kirasis ; bone mi min defendu." &t

'22

smil bril

sam jam

montoj gigantoj

trol izol kupol rol sol tavolo
ventol

'23

'24

renkonti sangonta

provoki loke

'25

fátt = få, fordxo = hindra,

halt alt

spur dur

'26 Hundoj ekis boji laŭte ; bienon venis giganto ; tretas kruro per forta dura ; danĝeron aroganta. &t

'27

vad invad nomad parad irad
sporad

ir ŝmir stir bovid ter aper

'28

'29

hurdxar = pordoj,

kort port pord

ŝok pok mok hok stok vok

dom hom

bienon travenu

'30

ek blek

'31

sid fid

kutim

mor

'32

toler ver

'33

vilaĝ vizaĝ

'34

memor' kor'

pens mens

'35

mank plank dank flank krank

'36

trov blov ŝov alkov moc nov
prov pov stov

'37

si mi

'38

nazo paso

'39

'40

brust gust flustr ĝust

fingr ring

'41

bend dent

'42

diri tiri ŝiri

'43

blu sku

jak atak

stir tir

'44

verda verto

'45

'46

arbar batal

'47

rimen ven

XremburX kur

'48 Plenajn tagojn du batalis ;
sed neniŭ venkis ; ĝis la tria
kiam ; suno ripozen sinkis. &t

'49 Plenajn tagojn du batalis ;
sed neniŭ gajnis ; ĝis la tria kiam
; suno senluma ŝajnis. &t

'50

'51

mont vivont

'52

'53

'54

'55 <Vidu 62>

pordo? kordojn

'56 Jalgrujm elrajdas frumatene ;
luktulo impete ; kvindek estis la
reĝaj viroj ; falis unuaĵete. &t

'57

streĉ breĉ

'58 <Vidu 63>

viroj centopon po iro

'59

hejm vejn

port fort

'60

cel sel

'61

sun dun brun jun nun fortun

'62 <Vidu 55>

'63 <Vidu 56>

'64

'65

'66

'67

'68

hakas age, vivas svage?

'69

trovi forŝovi blovi

'70

'71

'72

'73

glis dis

kapabla agrabla

'82

dent sent

'83 Ĝilstajn edzis al Inĝibjorg ;
oni al mi atestis ; poste li portis
al Harald reĝo ; ortrezorojn en
kestoĵ. &t

'74

'75

gent torent

'76 Jalgrujm donis lertan hakon ;
kio fumigis kranion ; "Kaj ne
strange estas ja ; se falos mi
hodiaŭ." &t

'77

pez lez

'78

kojn pojn

oston fost kost post ripost

armil XkilX

'79

fer ter

herb cerb

'80

kirasojn povis tranĉi?haki?rompi
; ; gigantedzino

'81

plu du

&4408. Brestis kvæði:

'1 /Árla var um morgunin, ; sólin
roðar i hav, ; Beinir gekk i
skálan inn, ; sum Brestir sterki
svav.

(&T;: Treðum lættliga dansin! ;
Dagurinn skín so fagurliga, ;
komið er hægst á summarið.)

'2 "Statt upp Brestir, bróðir
mín! ; sól i skorar gyllir, ; eingin
blæsur vindur á vág, ; og
sjógvurinn er stillur. &T

'3 Lít tær út at Lítlu Dímun, ;
har hvítir ei við tanga, ; aldri
fæst ein betri dagur ;
bjargaseyð at fanga." &T

'4 Tóku bond og bjargalinur, ;
gyrdu svørð við belti, ; gingu so
til strandar oman, ; dreingir
tveir teir eltu. &T

'5 Mælti tað Sigmundur
Brestisson, ; vetrar var hann
níggu: ; "Eg skal út á Lítlu
Dímun ; hin villa veðr at síggja."
&T

'6 Svaraði Tórir Beinsson, ; á
tólvtu ári var: ; "Faðir, fert tú á

Dímun út, ; lat meg fylgja tær!"
&T

'7 "Hvat skulu tit á Dímun gera,
; har eru stíggir trongir, ; langir
eru teir loftskútar, ; og lágir
eru tit dreingir". &T

'8 Svaraði Sigmundur
Brestisson, ; snimma vaks hans
hugur: ; Hann, ið alist við øsku
inni, ; lítið í leikum dugir!" &T

'9 Satt hann sigur, sonur mín," ;
Brestir tók til orða, ; "eingin
skal hjá ungum alva ;
bragdarhugin forða." &T

'10 Tóku bát úr tøttum neysti, ;
rangt var teimum sjógvað, ;
dreingir settust i rengur niður ;
og høvdingar at rógva. &T

'11 Lögdu teir at oynni inn, ;
bátin upp teir drógu, ; gingu so í
bergið fram, ; sum brattar rásir
lógu. &T

'12 Fótafimir og klófastir, ;
óttaðust ei nakað, ; lupu lætt
um leysar upsir ; styggan seyð
at taka. &T

'13 Fimm hundrað av áseyði ;
Lítla Dímun bar, ; svart var alt

sum kolamógvur, ; eyðkent slag
tað var. &T

'14 Stygt og kvikt sum villur
fuglur, ; vártreyst út av lagi. ;
So er sagt, at hvalbingar, ; teir
tóku av alt slagið. &T

'15 Tykir mær tað harmiligt ; at
fara so um fæ; fyrnsta seyð, i
Føroyum var, ; meg lysti enn at
sæð. &T

'16 Fullvæl dugdu høvdingarnir ;
vargaseyð at veiða, ; gingu so at
báti oman, ; fongin við sær
leiða. &T

'17 Hildu fram at Stóru Dímun,
; vildu vinna heim, ; siggja
trinnar miklar skútur ; sigla
mótur teim. &T

'18 Albrynjaðar triggjar tylvtir
; taldu teir á førum; glitra spjót
og gyltir hjálmar, ; sólin skein á
svørðum. &T

'19 Brestir mælir orðum hátt, ;
gott var í honum evni: ; "Fullvæl
kenni eg seglini ; og gylta
drekastevnið. &T

'20 Hoyr tú Beinir, bróðir mín! ;
hvat ráð skulu vit taka? ; Hasir

eru garpar teir, ; ið okkum ætla
at saka. &T

'21 Fyrstur siglir Havgrimur, ;
og siðan Gøtu-Tróndur; áðrenn
økt at enda er, ; elvist leikur
óndur. &T

'22 Fyrstur siglir Havgrimur, ;
og siðstur siglir Bjarni; áðrenn
sól i havið setur, ; blódgast
okkurt jarnið. &T

'23 Skjótt so ber teir
sjóvarfallið, ; lagnan gerst so
skeiv ; náddu vit at Rakhellu ;
og komu upp i Kleiv. &T

'24 Komu vit i stíggin upp, ; vit
kundu hann væl verja, ; høgdu
niður hetjur tær, ; ið tordu á at
herja." &T

'25 Svaraði hartil Beinir sterki,
; i royndum var hann góður: ;
"Vit skulu halda at oynni inn ; og
taka ein harðan róður. &T

'26 Haldum fram mót næsta
nesi! ; Kunnu vit landi ná, ; ikki
skulu teir rósa av, ; teir lættan
sigur fá!" &T

'27 Hildu teir mót oynni inn, ;
herskip aftaná; sóust rógva

kappar tveir, ; so hvíta mjöll
dreiv frá. &T

'28 Armar rodna, andlit rodna, ;
spennast sterkar spengur, ;
árar bogna, homlur toгна, ;
skúmið dreiv um rengur. &T

'29 Rokið stóð um æsing inn ;
sum vestanveður hvast, ; rendu
so at fjørusteini, ; at
barkabandið brast. &T

'30 Sigmundur og Tórir ungi ;
vóru ikki seinir, ; lupu teir á
landið upp, ; Brestir og so
Beinir. &T

'31 Hildu teir at hellu fram, ;
sum hamarsklettur var, ; lyftu
upp so dreingirnar ; og settu
niður har. &T

'32 "Hoyr tú Beinir, bróðir mín!
; her skal striðið standa, ; onkur
skal til heljar fara, ; áðrenn vit
hava andað! &T

'33 Tú skalt taka suðursíðu, ;
høgt er har at herja; eg skal
standa nordanvið, ; har verri er
at verja." &T

'34 Havgrímur og Bjarni bóndi ;
fram mót hamri fara, ; Tróndur

við sínum fylgisveinum ; reikar
runt í tara. &T

'35 Roynast vildu treystir
dreingir, ; skjótt teir atsókn
veita, ; brødur høgga fast og
hvast, ; teir renna flógvan
sveita. &T

'36 Brødur kundu brandar
beita, ; kendu væl teir leikir;
reydir gjørdust brynjuringar, ;
kjálkar gjørdust bleikir. &T

'37 Eldur reyk úr eggjateinum, ;
stál mót stáli smellir, ; fimm so
fullu kroppar niður, ; heilin
støkk um hellur. &T

'38 Beinir tveir til heljar hjó, ;
og triggjar Brestir sterki; ota
undan allir aðrir, ; gleðast ei við
verkið. &T

'39 Reiður var tó Havgrímur, ;
hann sær mót Tróndi vendir: ;
"Hvi manst tú sum fjøruseyður ;
reika runt um strendur! &T

'40 Til tess gav eg tær ognir
minar, ; tú skuldi í víggið ganga;
hví letur tú og alt títt lið ; svørð
í slíðrum hanga?" &T

'41 Vitugur var Gøtu-Tróndur, ;
ikki treyt honum svar: ; "Mikið

vilt tú manntal hava ; til
skotbjálva hjá tær. &T

'42 Kappa manst tú kalla teg, ;
dólgur ert tú av sonnum, ; kanst
tú ikki við tógva tylvtum ; vinna
á tveimum monnum! &T

'43 Heysta manst tú harm og
háð, ; tað spyrst um leið so
langa, ; liðið leyp á tógva menn ;
og mátti aftur ganga. &T

'44 Vilt tú millum manna
metast, ; og bilar tær ei hugur,
; fyrstur gakk á klettin upp ; og
vís so, hvat tú dugir!" &T

'45 Argur gjørdist Havgrímur, ;
ilskan vóks um mótið, ; rendi
hann móti Bresti upp ; og legði
til við spjóti. &T

'46 Spjótið gleið í miðju inn, ;
stál í indrum lendi; Brestir
gjørði eitt avreksbragd, ; hann
banasár sær kendi. &T

'47 Trysti hann seg á stungu
fram, ; blóð úr beni oysti, ;
høgdi so til Havgrím sterka, ;
øksl og arm hann loysti. &T

'48 Deyður dettur Havgrímur ;
og Brestir omaná. ; Beinir

berjist menniliga, ; tó hann falla
má. &T

'49 Tóri runnu tár á kinn, ;
harðnar Sigmunds sinni ;
"Grátum ikki frændi mín, ; vær
goymum væl í minni!" &T

'50 Tróndur trínur á válin fram
; væl kundi hann orðum greiða ;
"Ikki vinst á hvørjum vetri ; i
Valhøll betri veiða. &T

'51 Hoyrast mugu hetjur hesar
; hart um Bifrøst fara; doyggja
má hvør menskur maður, ; tó ei
mansins æra. &T

'52 Ei man vera hildarleikur ;
lokin enn at enda ; taka skulum
vær dreingirnar ; og sama veg
teir senda!" &T

'53 Sveinur svørð úr slíðrum
dregur; Bjarni fram sær
skundar: ; "Tykir mær so vánt
eitt verk ; at drepa børn sum
hundar. &T

'54 Njóta skulu dreingirnir ;
grið imillum manna." ; Mongum
líkar Bjarna orð, ; men Tróndur
mælir annað. &T

'55 "Vísur maður er fyrrivarin;
- høggið tit dreingirnar niður! ;

Vaksa teir upp til valamenn, ; so
býðst okkum eingin friður." &T

'56 Ilskur gjørdist Bjarni tá: ;
"Verði tú vargur í ve! ; Ikki
skulu tit dreingirnar drepa ;
heldur enn sjálfan meg!" &T

'57 "Ikki var hatta vilji mín," ;
Tróndur orðum vendir, ; "bara
vildi eg royndir freista, ; hvørt
tykkara hugur stendur. &T

'58 Bjóða skal eg teim kostir
teir, ; ið væl mugu eitast góðir,
; sjáður vil eg teir fostra upp ;
og læra teir sið og lógir. &T

'59 Kenna teim ítrótt og
vápnaeikir, ; skaldamál og søgu.
; øllum teim a válinum stóðu ;
líkti nú Tróndar røðu. &T

'60 Heiðurliga teir
høvdingarnar ; jarða undir fløtu.
; Tróndur tók so dreingirnar ;
og førði norð í Gøtu. &T

,#4408: <:29> (/doTi
re3do doTi Ti; La3La
LaaLaMi La; LaTi doTi
TiTi Ti;Ti TiTi Tire
do;; TiLa La SiLa Ti La;
LaaLaLa La3Mi So3So
Fa3Mi; MiiMiMi LaTi do
Ti La a)×60

< Feroa malnova dancobalado.
Tradukis Martin Strid (2014). '3
Eta Dujmo (Lítla Dímun), nelogata
feroa insulo krute alta. '8 Ĉe
cindro, ĉe fajrejo en domo. ; Ludo:
aktivaĵo, vigla faro ĝenerale. '14
Hvalbo estas plej norda vilaĝo de
feroa Sudinsulo. '17 Teni, direkta
ŝipon. ; Granda Dujmo, trioble pli
granda insulo norde de Eta
Dujmo. '19 Drakpruo, ornamo de
militŝipo en formo de draka
skulptaĵo. '21 Geŭto, vilaĝo sur
feroa Orientinsulo. ; Trihora: "økt"
estas okono de tagnokto. '22 Pre =
tempe antaŭ. '23 Kelkloke maro
fluas okcidenten aŭ orienten kaj
ĉirkaŭ ĉiun sesan horon tiu fluo
inversas direkton. '29 Malflusa
ŝtono dum malfluso malprofundas
aŭ eĉ superas akvosurfacon. '32
Hel estas diino de regno de morto.
'34 Fuke, alivorte ĉe marbordo. '36
Kirasoj korpaj konsistas el
kunkudritaj ferringoj. '50 Valhalo
estas la halo de dioj kaj mortintaj
herooj. '51 Bifrost estas ĉiela vojo
al Valhalo, ankaŭ ĉielarko. '56
Maltotemo: La originalo havas na
"vargur í ve", tio estas, lupu en
oferejo. Tio signifas iun kiu
murdis aŭ alimaniere krimegis en
sankta pacejo, ĉu templo ĉu
parlamentejo, kaj kiu tial meritas
nek respekton nek protekton de
leĝo.>

,&4408. Bresta balado:

'1 /Frue estis en maten' ; suno ruĝas en mar' ; Bejno domon eniris ; al Bresto, dorma kar'.

(&p;; Paŝu gajan la dancon ; Brilas aŭroro bele taga ; Venu en alta somertemp'!)

'2 "Ekstaru Bresto, mia frato ; suno ore brilas ; blovas neniŭ vento sur ondo ; kaj maro nun trankvilas. &p

'3 Serĉu iron al Eta Dujmo <> ; fuko ne ŝaŭme blankas ; pli neniam bonis tago ; kapti ŝafojn mankajn." &p

'4 Ŝnurojn prenis kaj rimenojn ; zone fiksis glavojn ; malsupren al strando iris ; postsekvis du knaboj. &p

'5 Diris Sigmund Brestofilo ; li naŭ vintrojn aĝis ; "Iros mi al Eta Dujmo ; vidi ŝafojn sovaĝajn." &p

'6 Respondis Toro Bejnofilo ; dek du jarojn plenis ; "Patro, iru vi al Dujmo ; lasu min kunveni!" &p

'7 "Kion vi sur Dujmo farus ; mallarĝas grimpopadoj ; kaj

profundas rokkavernoj ; vi malaltas, knaboj." &p

'8 Respondis Sigmund Brestofilo ; kreskis en konkludo ; "Kiu kreskas ĉe cindro ene<> ; taŭgos malmulte ludojn<>." &p

'9 "Vere li diras mia filo", ; Bresto ekis vortojn: ; "Neniŭ malhelpu bravan ; menson de junforto." &p

'10 Prenis boaton el densa nesto ; maro al ili ĝemis ; knaboj sidis en la poŭpon ; kaj estroj ekremis. &p

'11 Al insulo ili eniris ; teren tiris boaton ; kaj antaŭen suriris monton ; kun krutega pado. &p

'12 Piedviglaj kaj ungfiksaj ; nenion malkuraĝas ; vigle kuras rokfalrandon ; preni ŝafojn sovaĝajn. &p

'13 Kvincent ŝafoj sur insulo ; Eta Dujmo restis ; nigris ĉiuj karbaturfe ; speco konata estis. &p

'14 Rapidaj kiel sovaĝaj birdoj ; en printempalveno ; oni diras ke hvalbanoj<> ; ĉiajn specojn prenis. &p

'15 Ŝajnas al mi kolerige ; tia gregdetru' ; unuajn ŝafojn en Ferooj ; ŝatus mi vidi plu. ....

'16 Tute bone taŭgis estroj ; sovaĝŝafojn ĉasi ; iris al boato malsupren ; kun kaptaĵo pasi. &p

'17 Tenis<> antaŭen al Granda Dujmo <> ; hejmingon celis ; vidas tri fortikajn ŝipojn ; kontraŭ ili veli. &p

'18 Da kirasoj tri dekduojn ; prue nombris ili ; glimas lancoj, oraj kaskoj ; glavojn suno brilis. &p

'19 Bresto diris vortojn tuj ; bonis li valora ; "Bone konas mi la velojn ; kaj drakpruon<> oran. &p

'20 Aŭdu Bejno, mia frato, ; kiel nin konsili? ; Tiuj estas viroj kiuj nin ; volas malutili. &p

'21 Unue velas Havgrimo ; kaj Geŭta<> Trondo due ; antaŭ ol trihora<> fino ; ni anhelos skue. &p

'22 Unue velas Havgrimo ; laste velas Bjarno ; pre<> ol sun' en maron sidas ; sangos nian feron karno." &p

'23 Baldaŭ tuŝos tajdmarfluon<> ; misas la destin' ; Rektokon atingos ni ; kaj venos en Ravin'. &p

'24 Venos ni en pado supren ; povos ĝin defendi ; hakos la heroojn kiuj ; volas vundojn vendi." &p

'25 Al tio respondis Bejno forta ; li bone saĝis mem ; "Ni nin tenos ĉe insulon ; kaj prenos duran remon. &p

'26 Tenu al malgolfo sekva! ; Atingeblas tero ; ne sin laŭdos ili ke ; facilis la konkero!" &p

'27 Tenis ili al insulo ; poste militŝip' ; du videblis konkursremi ; blankis ŝaŭma vip'. &p

'28 Brakoj ruĝas, vizaĝoj ruĝas ; forte tendenoj ŝvelas ; remiloj kurbas, remingojn turbas ; ŝaŭmon pruo pelas. &p

'29 Akre enŝprucis boatrando ; okcidenta vento ; trafo sur malflusan ŝtonon<> ; rompis boatbendon. &p

'30 Sigmundo kaj Toro junaj ; ne malfruaj ekis ; kuris ili sur la teron ; Bresto kaj Bejno sekvis. &p

'31 Iris ili al la roko ; kiuj sciis grimpi ; supren levis do la knabojn ; kaj metis ilin simple. &p

'32 "Aŭdu, Bejno, mia frato! ; Staros jen batalo. ; Kelkaj Helon<> alveturos ; antaŭ nia mortfalo! &p

'33 Prenu vi la sudan flankon ; alte eblas firmi ; staros norde mi, kaj tie ; malfacilas ŝirmi." &p

'34 Havgrimo kaj kampul-Bjarno ; rokon iras antaŭen ; Trondo kun siaj sekvoŝraŭloj ; vagas fukon<> ĉirkaŭen. &p

'35 Provi volis fortaj knaboj ; rapide ataki ; fratoj akre kaj masakre ; sangoflue hakis. &p

'36 Fratoj povis glavojn flegi ; ludon bone konis ; ruĝiĝis kirasoringoj<> ; palon al vangoj donis. &p

'37 Fajro fumis el glaveĝoj ; ŝtalon ŝtalo klakas ; korpoj falis kvin malsupren ; cerbo roke flakas. &p

'38 Bejno hakis morten duajn ; trian forta Bresto ; puŝis for aliajn ĉiujn ; ĝojis ne moleston. &p

'39 Tiam Havgrimo koleris ; turnis sin al Trondo ; "Kial vi malflusaŝafe ; vagu bordojn ondajn? &p

'40 Tial al vi mi teron donis ; ke vi batalu klinge ; kial vi lasas, kaj tuta trupo ; glavojn pendi inge? &p

'41 Ruza estis Geŭta Trondo ; respondo ne mankis lin ; "Multan vi havemas teron ; por pelte kovri vin! &p

'42 Vi heroo nomu vin ; stulta vi estas prave ; vi ne povas per du dekduoj ; sur du viroj venkon havi! &p

'43 Vi rikoltu triston, mokon ; kaj longe ĝin ricevos ; trupo kuris al du viroj ; kaj fantomi devos. &p

'44 Se vi inter viroj validu ; kaj ne mankas em' ; iru rokon vi unue ; kaj montru taŭgon mem!" &p

'45 Koleriĝis Havgrimo ; preter la maltimo ; kuris kontraŭ Bresto supren ; kun lanco en proksimo. &p

'46 Lanco glitis en talion ; ŝtalo femurprofundon ; Bresto faris

finan trukon ; sentis
mortigvundon. &p

'47 Premis li sin sur pikon plu ;
gambo sangon lanĉis ; hakis
forte Havgrimon ; ŝultron,
brakon detranĉis. &p

'48 Morta falas Havgrimo ; kaj
Bresto super lin ; Bejno luktis
vire lerte ; tamen falis fine. &p

'49 Toron fluis larmo vange ;
duriĝis Sigmund kore ; "Ni ne
ploru, ho fratul' ; sed kaŝu
bonmemore!" &p

'50 Tretas Trond sur batalejo ; li
vortojn bone lasis ; "Gajnas ne
en ĉiu vintro ; en Valhal <> pli
bonas ĉasi. &p

'51 Sperti devas ĉi herooj ; iri
Bifrosten<> for ; morti devos
ĉiu homo ; sed ne lia glor'. &p

'52 Eblas ne ke luktan ludon ;
fermas fino jama ; knabojn
prenu ni por sendi ; al la vojo
sama." &p

'53 Svejno ingan glavon tiras ;
Bjarno diras rapide ; "Ŝajnas
min fiago hunde ; mortigi
homidojn. &p

'54 Devus knaboj ja ricevi ;
pacon inter viroj." ; Multaj ŝatas

Bjarnajn vortojn ; sed Trond
alion diros. &p

'55 "Saĝa homo antaŭatentas ;
knabojn haku sen graco! ;
Kreskos ĝis luktuloj ili ; al ni ne
ofertos pacon." &p

'56 Koleriĝis Bjarno tiam ; "Estu
vi maltotem'!<> ; Ne mortigu vi
la knabojn ; ol min prefere
mem!" &p

'57 "Tio ne estis mia volo" ;
Trondo vortriparas ; "Mi nur
volis provi kie ; via penso staras.
&p

'58 Manĝon ofertas mi al ili ; kaj
aliajn favorojn ; mem edukos
ilin mi ; instruos leĝojn kaj
morojn. &p

'59 Instruos sporton kaj
armludojn ; poemojn kaj
rakontojn." ; Ĉiuj bataleje
starantoj ; ŝatis nun ruĝan
Trondon. &p

'60 Estrojn ili nun honore ;
kampe enterigis ; Trondo kun si
prenas knabojn ; kaj norden al
Geŭto navigis. &p

&4409. Sigmunds kvæði eldra:

,& Fyrsti táttur:

'1 /Í Noreg býr ein menskur
mann, ; Ólavur Trygvason eitur
hann.

(&N: Noregs menn, dansið væl í
stillum; stillið tykkum allar, ;
riddarar, Noregs men, ; dansið
væl í stillum.)

'2 Ólavur kongur kristnum
býður, ; Gud og mildar
miskunnar tíðir. &N

'3 Ólavur heitur á sveinar tvá: ;
"Heintið mær Sigmund inn til
vár." &N

'4 Áðrenn teir hövdu hálvatalað
orð, ; tá var Sigmundur inn fyri
borð. &N

'5 Sigmundur fellur á síni knæ:
; "Krist signi teg, harri, hvat
vilt tú mær?" &N

'6 Kongurin tekur í Sigmundar
hand: ; "Eg gevi tær helming av
Føroya land. &N

'7 "Tú skalt fara til Føroyar
vestur, ; tær skal fylgja
Tangbrand prestur. &N

'8 Í Føroyum býr ein finskur
mann, ; Tróndur í Gøtu eitur
hann. &N

'9 Tróndur í Gøtu eitur hann, ;
mín kæri Sigmundur, fá mær
hann." &N

'10 Sigmundur tekur til orða
svá: ; "Hann verður ikki góður at
fáa." &N

'11 "Hvørt heldur er hann tann
kappin reysti, ; ella er hann í
gívrum treystur?" &N

'12 "Ikki er hann tann kappin
reysti, ; heldur er hann í gandi
treystur." &N

'13 Ganga teir eftir sandi, ; sum
knørrur fleyt fyri landi. &N

'14 Teir loystu út av dýru vág, ;
tann besta knørr, í Noreg' lá.
&N

'15 Sigmundur sínum skipi
skeyt, ; besti knørrur av Noregi
fleyt. &N

'16 Sjógvurin brýtur sum
boðafles: ; "Haldið beint á
Líðandisnes." &N

'17 So siglir Sigmundur breiðan
fjørð, ; til Gøtu var teirra
heimangerð. &N

'18 Hann siglir í dagar, hann
siglir í tvá, ; hin triðja fekk
hann Føroyar at sjá. &N

'19 Sjógvurin brýtur í streymi
strítt, ; einki aktar Sigmundur
slíkt. &N

'20 Sjógvurin brýtur sum
boðafles, ; haldum beint á
Mjóvanes. &N

'21 Sjógvurin gerst nú gulur og
blár, ; sandurin uppi á tilju lá.
&N

'22 Tá tekur at rúka sandur og
sjór: ; "Nú er Tróndur vorðin
óður." &N

'23 Náttina eina, dagarnar tvá,
; Sigmundur út fyri Gøtu lá. &N

'24 "Tó at vær kostum lív og
and, ; vær náum ei á Gøtusand.
&N

'25 Vær náum ei á Gøtusand, ;
Tróndur ristir móti oss gand.
&N

,& Annar táttur:

'26 /Nú skal ek taka upp annan
tátt, (*:; forgloym ikki meg ;)
sigla út til Svínoyar brátt. (&J:;
Jeg trår so lættlig. ; Der går en
dans for trúna ; forgloym ikki
meg ; der danser både jomfruer
og møer ; jeg trår so lættlig.)

'27 Í Svínoy býr ein menskur
mann, ... Bjarni bóndi eitur
hann. &J

'28 Sigmundur vendi síni skútu í
hav, ... næst øll skútan gekk í
kav. &J

'29 So siglir Sigmundur
Svínoyarfjørð, ... skútan
boygnaði sum ein gjørð. &J

'30 Kastar hann akker á hvítan
sand, ... fyrstur steig
Sigmundur fótin á land. &J

'31 Haraldur fellur á síni knæ:
..... "Fostbróðir, lat meg fylgja
tær." &J

'32 "Tú fert ei á land um sinn,
..... tú skalt goyma skipi mín." &J

'33 Tá ið hann kom í bóndans
garð, ... alt lá fólk í svøvni har.
&J

'34 "Eg havi ei verið í Svínoy
fyrr, ... nú skal eg bróta
bóndans dyr. &J

'35 Ei visti Bjarni av fyrr enn
tá, ... Sigmundur yvir hans
herðum lá. &J

'36 Fljóðið steig í serki fram:
..... "Tær megið ei gera so
stóran skamm. &J

'37 Tær megið ei gera so
stóran skamm, ... at drepa inni
ein gamlan mann." &J

'38 "Vil hann Bjarni kristin
vera, ... skal eg honum einki
gera. &J

'39 Bjarni, gakk á grønan vøll,
..... sig mær hvør mín faðir
feldi." &J

'40 "Eg gav tær lív, og tað var
væl, ... Tróndur lat slá' tín
faðir í hel." &J

'41 Tað var bóndans fyrsta orð,
..... biður nú bera mat á borð. &J

'42 Teir bóru inn á fótum sjev
..... oxasíðu og stumpabreyð. &J

'43 Tað var bóndans annað orð.
..... biður nú bera drekka á borð.
&J

'44 Bóru so inn á hvíta lín ..... øl
í kerum, mjøð og vín. &J

'45 Tað høvdu teir til gaman tá,
..... dansaðu og drukku í dagar
tvá. &J

'46 Tað gjørdi Sigmundur,
meðan hann var har, ... hann
kristnaði Bjarna og alt, har var.
&J

,& Triðji táttur:

'47 (&3A: Nú skal taka upp
triðja tátt, (x:;) sigla suður til
Dímunar brátt. (x: Alt meðan
lindin hon stendur væl, ; tað
stendur ein lind í mín faðirs
garð', ; hon er seg alt við rósar
væl, ; alt meðan lindin hon
stendur væl.))?

(&3B: Nú skal taka upp triðja
tátt, (x:; med junga, ;) sigla

suður til Dímunar brátt. (x:;
Alfagurt ljóðar mín tunga, ;
lystir meg í dans gá med junga, ;
brúnt er mítt silkihár, ;
mjøllhvít so eri eg sjálv, ;
alfagurt ljóðar mín tunga.))

'48 Sigmundur siglir
Høvdasund, ... har mætti honum
Trónd og Tóra Hund. ....

'49 "Hoyr tú Føroya kongur, ...
vilt tú vera heiðin longur?" .....

'50 "Eg víki ikki frá míni fornu
trú, ... tí eg eri mær so gamal
nú." .....

'51 Sigmundur kastar spjót frá
sær, ... Tróndar skúta at
hvølva bar. ....

'52 Tað var feigdin ov illa nýtt,
..... at hann gav Trónða lívið
frítt. ....

'53 "Nú hevur tú mist tín sigur
úr hendi, ... vænta nú hevnd og
bráðan enda. ....

'54 So siglir Sigmundur
Skúvoyarfjørð, ... skútan
bognaði sum ein gjørð. ....

'55 Á bunkanum stendur
frongur treystur: ..... "Haldum
nú millum oya eystur." .....

'56 Sigmundur gongur í bæði
borð: ..... "Haldum nú beint á
Grønuskorð." .....

'57 Haraldur fellur á síni knæ:
..... "Fostbróðir, lat meg fylgja
tær." .....

'58 "Tú fert ei á land um sinn,
..... tú skalt goyma skipi mín." .....

'59 Sigmundur tekur ein kaðal í
hond, ... búið spjót hann rendi
á land. ....

'60 Hann skeyt upp í grønan
vall, ... oddurin niður í grótið
gall. ....

'61 Tríati favnar var bergið
hátt, ... Sigmundur lesti seg við
ein tátt. ....

'62 Á gøtum lógu garpar tveir,
..... bráðan bana fingur teir. ....

'63 Sigmundur veit sær onga
neyð, ... reikar heim á
Skorarhegg. ....

'64 Inn kom húsfrú Guðrun á gátt: ..... "Eg sá mann á henda hátt. ....

'65 Hann var vænur í vøxtri vitur, ... fagurt gull á herðum glitrar. ....

'66 "Sást tú mann á hend hátt, ... hann var ikki her á jólanátt. ....

'67 Hann var ikki her á jólanátt, ... nú er ei at sova brátt." ....

'68 Øssur leyp eftir skreppum ný, ... fýra tunnur gingu harí. ....

'69 Kastar so øllum vápn ísenn, ... loypur í borg við nýggju menn. ....

'70 Nýggju menn og málmarar tólv, ... taka nú allir at verja borg. ....

'71 Øssur stendur við borgarlið, ... breiðari øxi hann studdist við. ....

'72 Sigmundur vegur seg til og frá, ... eystan á borgini vá hann seg á. ....

'73 Eystan á borgini vá hann seg á, ... mann vá hann frá Øssuri tvá. ....

'74 Øssur stóð og sá hará: ..... Ei skulu fleiri fara svá." ....

'75 Báðir ruku saman tá, ... hvørgin kundi sigur av øðrum fá. ....

'76 "Nú skal taka listir fyri seg, ... sum Ólavur kongur lærði meg. .... "

'77 Hann vá til við opnum skildi, ... fóturin av, og hondin fylgdi. ....

'78 Øssur talar av miklari trongd: ..... "Tær skulu føra meg vestur á drang." ....

'79 "Ta bøn skalt tú av mær tiggja: ..... Vesturi ádrangi skalt tú liggja." ....

'80 Tað var Øssurs síðsta orð: ..... "Høvdið skal venda mót Grønuskor. ....

'81 Føturnir til, og høvdið frá, ... so eg má aftur í skorina sjá."

'82 Sigmundur situr í Skúvoy tryggur, ... Tróndur um hans lívið liggur. ....

'83 Sigmundur vænur, í dygdum góður, ... illgerðsmaður troyggjar hans blóð. ....

'84 Sigmundur fyri Gudi og góðari gerð ..... mátti svimja Suðuroyarfjørð. ....

'85 Suður í Suðuroy var Sigmundur dripin, ... norði í Skúvoy var hann grivin. ....

< Feroa balado malnova, rakonta daŭrigo post Bresta balado (#4408). Tradukas Martin Strid (2014). '1 Trankvilo: ankaŭ senvento. '2 Trajto de ĥristanismo estas pardonigo. '3 Oni surgenuas por montri sian humilon. '4 Gøtu: vilaĝo en Eysturoy (Feroa Orientinsulo). '5 Vergo: magia. '6 Grundoagreso: Kie ondoj rompiĝas pro plata roko malprofunde en la maro. '7 Líðandisnes: malgolfo en orienta parto de Ferooj. '8 Mjóvanes: suda kaj plej orienta malgolfo de Eysturoy. '9 Svìnøy (Porkinsulo): nordorienta insulo en Ferooj. '10 La rekantaĵo de dua parto estas lingve miksaĵo de dana kaj feroa. '11 Selkordo: Selrimeno. '12 Dímun: du malgrandaj krutaj insulaj en sudo de Ferooj. '13 Hovdasund': markolo ĉe norda pinto de Sandoy (Feroa Sablinsulo). '14 Hundo: fiulo, malhonora. '15 Malnova kredo:

paganismo asa, inter kies ĉefdioj estas Votano (Oðin) kaj Toro (Þórr). '16 Skúvoy (Insulo de Granda Rabmevo): suda insulo en Ferooj, sude de Sandoy. '17 Alto 30 klaftoj estas proksimume 54 metroj.>

(#4409: ,# Unua parto: <:31> (/mi mi dolre mi mi mido re lfa; mimimi mimimi mido re lfa; mire do do3mi mimi re do; rere rere re re; mi mire doTi La; So3mi mimi re do) x25

,# Dua parto: <:34> (mi /mimido dododo rere re3;re so sofa mi; mimi mi3mi miimimi re;mi fa3mi re do o; mi mi3do dodo re re;re so sofa mi3;mi mimi mimimi mimimi rere;mi fami re do) x21

<[mi:La]>

,# Tria parto: <:33> (/La Ti do TiTi LaSo Mi; LaTi dodoTii LaLaSo Mi; Mi DoRe Mi LaTi doTi La; La La SoLa Ti TiTi LaSo Mi; LaaTiTi doTi LaSo Mi; Mi DoRe Mi LaTi doTi La) x39)

**,&4409. Sigmunda balado
malnova:**

„& Unua parto:

'1 /Norvege2 loĝas brava ho2m' ;
Olavo Trigvafil' lia no2m'. (&n;;
Norvegoj, dancu nun
trankvile<1> ; ĉiuj ni trankvilas ;
rajdistoj, norvegoj ; dancu nun
trankvile.)

'2 Olavo2 reĝo ĥriston donacas ;
dion kaj novan mildan gracon
<2>. &n

'3 Olavo2 vokas al fraŭloj du2 ;
"Venigu Sigmundon en jarfru2'."
&n

'4 Antaŭ o2l ili duondiri kapablis
; Sigmund jam estis endome
ĉetable. &n

'5 Sigmund fa2ligas sur genuojn
si2n <3> ; "Ĥristbenon, kion vi
volas mi2n?" &n

'6 La reĝo2 prenas Sigmundan
manon ; "Mi vin donas duonon
de Feroa lando. &n

'7 Vi vo3jaĝu al Ferooj vaste ;
kaj vin sekvos Tangbrand
pastro. &n

'8 En Ferooj loĝas finna homo ;
Trondo en Geŭto<4> lia nomo.
&n

'9 Trondo e2n Geŭto lia nomo ;
kara Sigmund, igu al mi l'
homon." &n

'10 Sigmundo2 tiel ekparolas ;
"Li ne facile al vi volas." &n

'11 "Ĉu esta2s li fortika luktulo ;
aŭ li estas sorĉmanipula?" &n

'12 "Ne esta2s li fortika luktulo ;
pli li estas vergmanipula<5>." &n

'13 Iris i2li laŭ sabla strando ;
kie ŝipoj naĝas marorande. &n

'14 El golfo2 lanĉis ili tu2j ; plej
bonan ŝipon en Norvegu2j'. &n

'15 Sigmund pe2r sia ŝipo
vojaĝis ; plej bona ŝipo ki
norvege naĝis. &n

'16 Rompas si2n maro kiel
grundoagre2s'<6> ; "Tenu rekte
al Lujandisne2s'<7>. &n

'17 Tiel Si2gmund larĝan
fjordon velas ; al Geŭto ili
hejmen celas. &n

'18 Li vela2s dum tagoj, li velas
dum du2 ; la trian ekvidis
Feroojn de pru2'. &n

'19 Maro o2ndrompas en fluo defia ; zorgas neniel Sigmund tian. &n

'20 Rompas si2n maro kiel grundoagre2s' ; "Tenu rekte al Mjoiŭane2s'<8>. &n

'21 Maro nu2n estas flava kaj blua : sablo ferdeke surtabulas. &n

'22 Tiam te2mpeestas maro kaj tero ; "nun fariĝis Trond kolera." &n

'23 Dum unu2 nokto kaj tagoj du2 ; Geŭton eksteris Sigmunda pru2'. &n

'24 "Kvankam ni2n kostu vivoforton ; ni ne atingas Geŭtan bordon. &n

'25 Ni ne a2tingas Geŭtan bordon ; Trond skuas kontraŭ ni vergon." &n

„& Dua parto:

'26 /Duan mi parton ekprenos nun (×:; forgesu ne min ;) velos urĝe al Svujnojo<9> tuj (&m:; Mi paŝas gaje. ; Danciĝas jen al kredo ; forgesu ne min ; jen dancas kaj junulinoj, fraŭlinoj ; mi paŝas gaje.)<10>

'27 En Svujnoj loĝas brava hom' ..... Bjarn kampulo lia nom'. &m

'28 Sigmund en maro turnis ŝipon ..... preskaŭ sinkis tuta ekip'. &m

'29 Sigmund velas en Svujnoja fjord' ..... ŝipo kurbis kiel selkord'<11>. &m

'30 Sur blankan sablon li ankron ĵetas ..... Sigmund unua sur teron tretas. &m

'31 Harald faligas genuen sin ..... "Ligfrato, lasu min sekvi vin." &m

'32 "Vi ne iros teron skipe ..... ĉar vi kaŝos mian ŝipon." &m

'33 Kiam li venis al kampuldom'. ..... kuŝis dorme ĉiu hom'. &m

'34 "Ne venis mi jam al Svujnoja bord' ..... Nun kampulan mi rompos pardon." &m

'35 Ne sciis Bjarno ĝis tiu moment' ..... Sigmund havis lin je atent'. &m

'36 Mastrino paŝis en robo fronten ..... "Ne faru vi tiom grandan honton. &m

'37 Ne tiom fariĝu vi granda
hont' ..... de maljunulo
mortigont'." &m

'38 "Se li Bjarno ĥristaniĝos .....
mi neniom lin damaĝos. &m

'39 Bjarno, iru verdan valon .....
diru min kie patro falis!" &m

'40 "Mi donis vin vivon, jen
bona sort' ..... Trond vian patron
batigis al mort'." &m

'41 Jen kampula unua vort' .....
lasas nun tablen manĝon porti.
&m

'42 Enportis ili sur pladoj sep .....
bovan flankon kun pana cep'.
&m

'43 Jen kampula dua vort' .....
lasas trinkaĵojn al tablo porti.
&m

'44 Enportis sur la blanka lin' .....
da biero kruĉe, medo kaj vin'.
&m

'45 Ili festis tiam en ĝu' .....
dancis kaj trinkis dum tagoj du.
&m

'46 Tion faris Sigmund dum tie
restis ..... li baptis Bjarnon kaj
tutan la neston. &m

„& Tria parto:

'47 (&3A: Trian parton mi ekos
nun (×:;) velos urĝe al sudo kaj
Dujm'<12> (×: Dum bone staras
tilio jen, ; tilio min staras en
patra bien', ; tute ĝi rozojn estas
ben', ; dum bone staras tilio
jen.))?

(&3B: Trian mi parton ekos nun
(×:; kun *junga* ;) veli urĝe al
Dujmo suden (×:; Tutbele sonas
mi lange ; kun *junga* ; brunas
min harvelur' ; blankas mi kiel
farun' ; tutbele sonas mi lange.))

'48 Sigmund velas en
Hovdasund'<13> ..... renkontas
lin Trond kaj Toro Hund'<14>.
.....

'49 "Aŭskultu reĝo feroan': .....
Ĉu volas plu resti vi pagan'?" .....
.....

'50 "Ne cedas mi de mia
malnova kred'<15> ..... ĉar mi
estas tiom aĝa bred'." .....
.....

'51 Sigmund ĵetas lancon
respond' ..... Renversigas boaton
Trond .....

'52 Tiu aŭguro nova malbonis
..... ke al Trond li vivon donis.
.....

'53a "Nun vi venkon el manoj
perdis ..... venĝon atendu kaj
finon merdan. ....

'53b Nun venkon perdis vi el via
mano ..... urĝas nun venĝo kaj
fino vana." .....

'54 Sigmund velas en Skuvoja
<16> fjord ..... ŝipo kurbis kiel
selkord' .....

'55 Ferdeke staras fidindulo .....
"Tenu nun orientinsule." .....

'56 Sigmund iras al ambaŭ lokoj
..... "Tenu nun rekte al
Verdaroko." .....

'57 Harald faligas genuen sin .....
"Ligfrato, lasu min sekvi vin."
.....

'58 "Vi la teron ne surpaŝu vi
la ŝipon mian kaŝu." .....

'59 Sigmund en manon prenas
ŝnuron ..... kaj kun lanco li teron
kuras. ....

'60 Ĵetis li supren al verda grund'
..... pinto resonis en
rokprofund'?ŝtonprofund'. ....

'61 Tridek klaftojn<17> altis
montmur' ..... Sigmund levis sin
per ŝnur'. ....

'62 Survoje du mastranoj kuŝis
..... urĝa morto ilin tuŝis. .... ?

'63 Sigmund tute ne hezitas .....
Rokmonteten sin invitas ?
hejmvizitas .....

'64 Sojle mastrino Gudrun
envenis ..... "Vidis mi viron alte
preni." .....

'65 Belis li en kresko blanka .....
brilas oro ŝultroflanke." .....

'66 "Vidis vi viron alte preni. ....
Li ne ĉiestis julmatene. ....

'67 Li ne ĉiestis julmatene .....
urĝas nun ne dormi jen." .....

'68 Eŭso kuris malfikson novan
..... kvar maldikaj eniri povis.
.....

'69 Ĵetas armilojn ĉiujn tuj .....
kuras kun viroj naŭ en burg'. ....

'70 Viroj naŭ kaj maruloj <XX>
dek du ..... ĉiuj ek burgon
defendas nun. ....

'71 Eŭso staras ĉe burga dekliv'
..... sin apogas per larĝa hakil'
.....

'72 Sigmund sin levas tien kaj re
..... burgoriente li luktis tre .....

'73 Burgoriente li luktis plu .....
virojn li venkis de Eŭso du. ....

'74 Eŭso staris rigardis al ĝi .....
"Ne tiel iru homoj pli." .....

'75a Ambaŭ frape kunseveris .....
ĉiu povus alian konkeri .....

'75b Ambaŭ kunfrapiĝis gajne
..... venki povus iu ajn. ....

'76 "Nun mi prenos apartan
ruzon ..... min Olav reĝo instruis
uzi." .....

'77 Li malfermŝilde luktis ek .....
piedon for kaj mano sekvis. ....

'78 Eŭso parolas el granda
neceso ..... "Vi min al pintoroko
adresu." .....

'79 "Tion vi petu de mi per buŝo
..... vi okcidente en tero kuŝos."
.....

'80 Ĝi estis Eŭsa lasta vok' .....
"Kapo turniĝu al Verdarak'. ....

'81 Piedojn ale, kaj kapon male
..... ke rokon rigardu mi
postfale." .....

'82 Sigmund en Skuvo sekure
sidas ..... Trond lian vivon gvate
vidas. ....

'83 Sigmund milda, en virtoj
ranga ..... malbonfarulo lin
gvatas sangon. ....

'84 Sigmund por dio kaj bonfara
akord' ..... devis naĝi en
Sudinsulfjord. ....

'85 Sude en Sudinsul' Sigmund
mortiĝis ..... norde en Skuv li
enteriĝis. ....

**&4411. Sigmunds kvæði
yngra:**

,& Fyrsti táttur:

((&N1:; Noregs menn! dansið
væl í stillum; stilli tykkum allar,
; riddarar, Noregs menn! ;
dansið væl í stillum.))

'1 Í /Føroyum búðu høvdingar
tve2ir, ; Tróndur og Sigmundur
itu te2ir. (x: &N1)

'2 Sigmundur búði Skúvoy á, ;
Tróndur búði við Gøtuvág. ....

'3 So grammur var Tróndur,
hann hugsar ilt: ; Sigmundur
hefur vár' veitslu spilt. ....

'4 Tróndur hann situr í sínari
lon: ; "Tit heintið mær Sjúrða
Tollaksson. ....

'5 Tit heintið mær Gutta og láa
Tór." ; Snarliga boð eftir
teimum fór. ....

'6 Inn komu garpar og søgdu so:
; "Hvat vilt tú, Tróndur, tú
sendi oss boð?" ....

'7 "Eg havi sent tykkum boðini
tey, ; at tit skulu hjálpa til
Sigmunds deyð.

'8 Tit hvessið spjót, tit hvessið
knív; tað skal galda Sigmunds
líf.

'9 Hetta mítt ráð man vera
gott: ; Vit skulu herja á hann á
nátt."

'10 Teir samlaðu saman sveinar
og menn ; og gingu til strandar
allir í senn.

'11 So sigldi Tróndur
Skúvoyarfjør, ; skútan bognaði
sum ein gjør.

'12 So myrk var náttin, og
skútan gegg, ; so blíðan byrðin
Tróndur fekk.

'13 Myrk var náttin, og skútan
rann, ; teir hildu beint mót
Skúvoy fram.

'14 Eingin vardi, teir komu
hartil, ; alt gekk til, sum
Tróndur vil.

'15 Skramblaðu teir við vápnum hart, ; so hurðar gingu í smildur snart.

'16 Sigmundur vaknar úr svøvni brátt: ; "Hvør brýtur inn á meg í nátt?"

'17 "Hann, sum brýtur tínar dyr, ; tað er tann maður, tú háaði fyrr.

'18 Sigmund helt sítt svørð ímót, ; fimm fullu høvur á Tróndar fót.

'19 Sigmundur høgur av makt og vold, ; trý fullu høvur á Tróndar skjold.

'20 Tróndur hann var til ilsku fús: ; "Tit setið nú eld á Sigmunds hús!"

'21 Sigmundur talar til frænda sín: ; "Nú má eg rýma av húsi mín'."

'22 Einar úr Suðuroy, hans frændi Tór, ; eingin annar við Sigmundi fór.

'23 Sigmunds hústrú stendur við vegg: ; "Tú hoyr meg , Tróndur Gøtuskegg.

'24 Stríðist tú móti konu og børn, ; so ert tú grískari enn ein bjørn."

'25 "Tit slækkið eld, tit stingið inn knív! ; Eg stríðist bert um Sigmunds lív."

'26 Tróndur vendi borgini frá, ; beint ímót' sum Sigmundur lá.

'27 Tróndur hevði so fyri orð: ; "Eg kenni royk av Sigmunds sporð."

'28 Tróndur biður teir hava mót: ; "Eg kenni royk av Sigmunds fót."

'29 Teir gingu fram um grøna lund, ; teir dvøldust við gjónna eina stund.

'30 Sigmundur sær um gjónna brá: ; Steingríms høvur á vølli lá.

'31 Sigmundur aftur um gjónna sprakk, ; svørðið úr hans hondum stakk.

'32 Sigmundur flýddi á oynna norð, ; Tróndur hevði tá manndómsorð.

'33 Sigmundur kastaði í havið
seg, ; Einar og Tóri sama veg.
.....

,& Annar táttur:

(&N2:; /Tað er /ei/ngin, ið
/teirra /torir /hev/na ; /Glaðir
/ríða /mínir /menn til /tykkara
/stev/nu ; /Teir /vilja /a/llir
/hava /rós. ; /Tað er /ei/ngin,
ið /teirra /torir /hev/na./;)

'34 /Tá /ið /Trón/dur /hetta
/sá/, ; /af/tur at /bá/ti
/skundar hann /tá. (x: &N2)

'35 Aftur at báti skundar hann
tá, ; men ikki kundi hann
Sigmundi ná. ....

'36 Svimja teir tríggir við
miklari ferð, ; sum streymur
harður á firði er. ....

'37 Tórur aftur um seg sá: ;
"Nú tekur Einar at dragna frá."
.....

'38 Sigmundur gjørði sær tann
ómak: ; hann legði Einar á sítt
bak. ....

'39 Tórur rætti Sigmundi hond:
; "Nú hevur Einar givið upp ond."
.....

'40 Sigmund slepti Einar' av, ;
Suðuroyarfjørður varð hans
grav. ....

'41 Sigmundur svimur og
frændi hans, ; enn er fjórðingur
eftir til lands. ....

'42 Tórur legði seg bylgju ímót.
; "Nú eri eg givin í hond og fót."
.....

'43 Tú svim til lands, legg einki
í meg! ; Eg eri farin, men redda
teg. ....

'44 Sváraði Sigmund', í sjónum
sat: ; "Ei, mín frændi, skiljast
vit at. ....

'45 Vit vóru saman í mangari
ferð, ; ei mín frændi, skiljast
vit her." ....

'46 Sigmundur var í orðum
trygg', ; hann legði Tóra á sín
rygg. ....

'47 Sigmundur svimur av allari
makt: ; "Nú hava vit at landi
lagt." ....

'48 Brimið tað brýtur sum
boðaslóð, ; Tað Tóra niður at
botni dró. ....

'49 Sigmundur var ein menskur
mann, ; men ikki bóru beinini
hann. ....

'50 Tá hann hevði svomið tann
veg so lang, ; hann legði seg
stillan niður í tang. ....

'51 Torgrímur átti Sandvík
fyrr, ; hann sá ein morgun út
fyri dyr. ....

'52 Torgrímur hugdi mót tara
út: ; "Eg meini, eg síggi ein
reyðan klút." ....

'53 Tórgrímur talar til dreingir
tveir: ; "Tit vitið, um har er
nakað meir." ....

'54 Inn koma dreingir og siga
frá, ; stórur maður í tara lá. ....

'55 Ein stórur maður í tara lá, ;
ongum líkari enn Sigmund' at
sjá. ....

'56 Torgrímur tók sær øks í
hond, ; so fór hann til
sjóvarstrond. ....

'57 Torgrímur niður í taran
sær, ; maktarleysur lá
Sigmundur har. ....

'58 Torgrímur talar til sveinar
sín: ; "Gullringur Sigmunds skal
vera mín!" ....

'59 "Dreingir, tit haldið mær í
hans hár, ; meðan eg gevi honum
banasár. ....

'60 Dreingir, tit haldið (í) hans
hár í topp, ; meðan eg skilji
høvur frá kropp'." ....

'61 Dreingirnir hildu í hans hár,
; meðan hann gav honum
banasár. ....

'62 Dreingirnir hildu (í) hans
hár í topp, ; meðan hann skilti
høvur frá kropp. ....

'63 Gullringin bóru teir heim til
hús, ; men kroppin gróvu teir í
sand og grús. ....

'64 Ein slíkan enda Sigmundur
fekk, ; hans líki ei í Føroyum
gekk. ....)

(#4411: (#N1: mire do
do3mi mimi re do; rere
rere re re; mi mire doTi
La; So3mi mimi re do)

((#S1: /mi mi dolre mi
so soosomi re lso;
soososo so3so fami re
lfa;) #N1)×33

<[La:do]>

(#N2: mifa so sola soso
fami re do; dore mifa
soso sofa miimifa so so;
la lati 'DO ti lala so;
mifa so sola soso fami
re do;)

((#S2: soso; /so mifa so
so lalala so o; la lalti
'DO tila laalala so)
#N2)×31)

< Notis Jens Chr. Djurhuus
(sjóvarbóndin). Tradukas Martin
Strid (2014). 'XX Grundoagreso:
Loko kie sub mara surfaco roko
malprofunda rompigas ondojn.>

,&4411. Sigmunda balado pli nova:

„& Unua parto:

'1 /En Ferooj loĝis du estraj
homoj ; Trond kaj Sigmund iliaj
nomoj. (&n.; Norvegoj, dancu
nun trankvile<1> ; ĉiuj ni
trankvilas; rajdantoj, norvegoj ;
dancu nun trankvile.)

'2 Sigmundo2 loĝis en Skuvo
torfa ; Loĝis Trond ĉe Geŭta
golfo. &n

'3 Kolera2s Trond, li pensas
minacon ; Sigmund forverŝis
nian donacon. &n

'4 Trond sida2s en sia domicilio ;
"Venigu Ŝeŭron Tolakfilon. &n

'5 Venigu2 Gutaon kaj Toron
ĉapan ; &&

frap klap knap lap nap eskap

Tor esplor por sonor

'6 Envenis knaboj kaj tiel diras: ;
"Kion vi, Trond, de ni deziras?"
&n"

'7 "Mi lasis al vi mesaĝon porti ;
por ke vi helpu ke Sigmund
mortu. &n

'8 Lancojn akriĝu, tranĉilojn akriĝu ; pri vivo de Sigmund ni intrigas. &n

instig rig

ankaŭ blank dank flank frank mank

'9 Ĉi mia konsilo bone bakas: ; Lin ĉinokte ni atakos." &n

'10 Ili kolektis fraŭlojn kaj virojn ; kaj ĉiuj kune al bordo iras. &n

'11 Kaj veli2s Trond Skuvojafjordon ; ŝipo kurbiĝis kiel selkordo. &n

'12a Nokto malhelis kaj ŝipo iris ; ja mildan ŝarĝon Trond akiris. &n

12b Nokto malhelis kaj ŝipo kuris ; rekte Skuvon ili veturis. &n

hast mast drast last prokrast vast ven

atend send mend agend end etend pend pretend suspend

'13

'14 Alvenon gardis neniŭ patrolo ; ĉio okazis laŭ Tronda volo. &n

cel bel ĉel kel nivel parcel pel rivel

vol

'15 Ili bru2igis armilojn forte ; Baldaŭ dispeciĝis pordo. &n

'16

hast drast gast

'17

háadxi =

'18 Sigmundo2 glavon tenis por pre2d' ; kvin falis kapoj al Tronda pie2d'. &n

'19 Sigmundo2 hakas per forta malmi2ld' ; tri falis kapoj sur Tronda ŝi2ld'. &n

'20 Trond kole2riĝis ti2ome ; "Faru nun fajron al Sigmunddomo." &n

'21 Sigmund pa2rolas klananojn siajn ; "Nun mi forkuros domon mian." &n

'22 Sudinsu2l-Ajnar, fratulo To2r ; neniŭ alia kun li iris fo2r. &n

'23 Sigmunde2dzino staras ĉe mu2r' ; "Min aŭdu, Geŭta Trondo nu2r! &n

'24 Se kontraŭ edzino kaj idoj
batalas ; pli ol urso vi skandalas
? brutalas." &n

'25 "Fajron estingu, tranĉilojn
eningu! ; Nur Sigmundvivon mi
volas atingi." &n

'26 Trond sin turnis de la burgo ;
rekte sin al Sigmund li turnis.
&n

'27

'28

'29

'30

'31

'32

'33

„& Dua parto:

(&ĉ: Ĉar neniu kuraĝas tion
venĝi ; Ĝojaj rajdas miaj viroj
tion agendi ; Ĉiuj laŭdiĝi emas
ja ; Ĉar neniu kuraĝas tion
venĝi.)

'34

(×: &ĉ)

'35

'36

'37

'38

'39

'40

'41

'42 Tor ekkuŝis en ondo cede ;
"Lacas mi mane nun kaj piede.
&ĉ

'43 Vi naĝu al tero, ne zorgu
min! ; Mi perdiĝis, sed savu
vin." &ĉ

'44 Sigmund respondis, li sidis
en mar' ; "Ni ne disiĝos, fratulo
kar'. &ĉ

'45 En multa2j iroj kunis ni ;
fratulo, ne disos ni tie ĉi." &ĉ

'46 Sigmund vortis sen rimorso
; li metis Toron sur sian dorson.
&ĉ

'47 Sigmund naĝas per ĉiu
forto ; "Atingos baldaŭ ni al
bordo'." &ĉ

'48 Randondo2j romp
grundoagrese<XX> ; Toron tiras
al fundo jes. &ĉ

'49 Sigmund estis brava viro ;
sed gamboj ne portis lin por iro.
&ĉ

'50 Kiam li tiom longan vojon
naĝis ; ekkuŝis kviete li sur
plaĝo. &ĉ

'51

bord pord

'52

mens pens

klif rif ĉif

'53

du ĉu

'54

buŝ kuŝ

'55

vid divid humid fid fluid frid
gvid insid koincid konfid likvid
mucid perfid rapid rid rigid sid
timid valid

kuŝ tuŝ?

'56

'57 Torgrujm ri2gardas al bordo
brov. ; kuŝis tie Sigmund sen
pov'. &ĉ

senpov brov blov kov mov nov
prov ŝov trov

'58 Torgrujm parolas al fraŭloj
siaj ; "Orringo de Sigmund estos
mia." &ĉ

'59 "Knaboj, lin tenu je haroj
porte ; dum lin mi donos vundon
morten. &ĉ

'60 Knaboj, lin tenu je haroj ĝis ;
kapon de korpo mi hakos dis."
&ĉ

'61 Knaboj, lin tenis je haroj
porte ; dum lin donis vundon
morten. &ĉ

'62 Knaboj, lin tenis je haroj ĝis
; kapon de korpo li hakis dis. &ĉ

'63 Hejmen ili portis ringon el
or' ; sed korpon en gruzon fosis
for. &ĉ

'64a Jen kian finon Sigmund
akiris ; lia egalo Feroe ne iris.
&ĉ

'64b Jen kian finon Sigmund
ricevis ; lian egalon Ferooj ne
levis. &ĉ

estis restis

&4412. Den bergtagna:

'1 Och /jungfrun hon /skulle sig
åt /ottesången /gå ; /Tiden
görs mig /lång ; Så /gi2ck hon
den /vä2gen åt /höga berget
/låg ; Men /jag vet, att /sorgen
är /tu/ng.

'2 Hon /klappade på
/bergadörrn med /fingrarna
/små (x:; /Tiden görs mig /lång
;) "Statt /upp, du höge
/bergakung, drag /låsen i/frå!"
(x:; Men /jag vet, att /sorgen
är /tu/ng.)

'3 Och /upp steg berga/kungen,
drog /låsen i/frå ..... Så /bar
han den /bruden i /silkesängen
/blå .....

'4 Så /var hon i /berget i /åtta
runda /år ..... fick /sönerna /sju
och en /dotter så /båld .....

'5 Och /jungfrun hon /gångar
sig för /bergakungen /stå: .....
"Ack /give, att jag /finge till
min /moder hem/gå!" .....

'6 "Och /nog kan du /hem till
din /moder få /gå ..... blott /att

du ej vill /nämna sju /barnen de
/små." .....

'7 Och /när som hon /kom på
sin /kära moders /gård ..... /ute
för /henne huld /moderen /står
.....

'8 "Och /var har du /varit så
/lången en /tid? ..... Nu /haver
du väl /varit i /rosende /lid?"
.....

'9 "Och /inte har jag /varit i
/rosende /lid ..... I /berget har
jag /varit så /lången en /tid .....

'10 I /berget har jag /varit i
/åtta långa /år ..... Där /har jag
fött sju /söner och en /dotter
/båld" .....

'11 Och /bergakungen /in
genom /dörren /steg ..... "Vi
/står du här och /talar så
/mycket ont om /mig" .....

'12 "Och /inte har jag /talat
/något ont om /dig ..... men /väl
om det /goda, du /gjort emot
/mig" .....

'13 Så /slog han /henne på
/blekan lilje/kind ..... så /blodet
det /stank på snöre/kjortelen
/fin .....

'14 "Och /packa dig på /dörren
och /låt det ske /fort! .... Och
/aldrig skall du /komma in/för
din moders /port" ....

'15 "Far/väl min kära /fader,
far/väl min hulda /mor! ....
Far/väl min kära /syster,
far/väl min käre /bror! ....

'16 Far/väl du höga /himmel!
Far/väl du gröna /jord! .... Nu
/reser jag till /berget, där
/bergakungen /bor" ....

'17 Så /redo de sig /över den
/mörka, långa /skog .... Hon
/bitterligen /grät, men
/bergakungen /log ....

'18 Så /gingo de /berget sex
/gångar om/kring .... Så
/öppnades /dörren, och de
/stego /in ....

'19 Ung /dotteren fram/satte
den /röda gull/stol: .... "O
/vilen eder /här, min
/sorgebundna /mor! ....

'20 "Och /hämta mig /in de
/glasen med /mjöd! .... Där/ur
vill jag /dricka mig /självan till
/död" ....

'21 Och /första /drycken hon
av /mjödglasen /drack ....
/ögonen de /lycktes, och
/hjärtat det /sprack ....

#4412: <[La] = E, 1,1:2,
[p] = Piano, [nl] = pli
malrapide> (;hMi /La
milre /doldo Tilla
/doldo relre /mi ih;
pn1:/doodo Tire /do h;mi
/miildo domi /so lmimi
/reeTi SoTi /re h;re /mi
doLa /do TiSi /La ah
/;)x21

< Popola balado el Kolmården, la
landlima arbaro inter sveona
Sudermanlando kaj gaŭta
Ostrogaŭtajo. Tradukis Kukoletto
(1993 FIO-e). '1. La monta reĝo
estas supernatura, timata estaĵo,
ore tre riĉa, kiu loĝas en la monto,
interne en la roko. '2. Lilia vango:
bele blanka vizaĝo.>

,&4412. La monten prenita:

'1 Ma/tenkanten /estis virgu/lino
i/ront' ; /Longas al mi /temp' ;
Kaj /i2ris la /vojon ŝi2 /al la alta
/mont' ; Mi /scias ke /pezas
mal/ĝo/j'.

'2 Ŝi /frapis per la /etaj fingroj
/sur la monta /pord' (×:; /Longas
al mi /temp' ;) "Ek/staru, alta
/monta reĝo <1>, /tiru riglojn
/for!" (×:; Mi /scias ke /pezas
mal/ĝo/j'.)

'3 Kaj /staris ek la /monta reĝo,
/tiris riglojn /for ..... kaj /portis
nove/dzinon al /blua silka /lit'
.....

'4 Ŝi /enis la /monton dum /jaroj
tutaj /ok ..... Sep /filojn ŝi /naskis
kaj fi/linon en la /rok' .....

'5 Kaj /antaŭ montan /reĝon stari
/iras junu/lin' ..... "Min /lasu iri
/hejmen al /mia pa/trin'." .....

'6 "Vi /iru al /via pa/trino en la
/hejm' ..... sed /diru ne/nion pri
in/fanoj la /sep." .....

'7 Kaj /kiam ŝi /venas al pa/trina
bi/en' ..... /staras antaŭ /ŝi la
pa/trino bona /jen .....

'8 "Kaj /kie vi /estis dum /tiel
longa /temp'? ..... Vi /estis, ĉu
/ne, en la /roza klina /kamp'?"
.....

'9 "Sed /ne estis /mi en la /roza
klina /kamp' ..... En /monto mi
/estis dum /tiel longa /temp' .....

'10 En /monto mi /estis dum
/jaroj longaj /ok ..... kaj /naskis
sep /filojn kaj fi/linon en la
/rok." .....

'11 En/paŝis la /monta reĝo /tra
la doma /pord' ..... "Pri /mi kial
pa/rolas vi per /multmalbona
/vort'." .....

'12 "Ne/niel mi pri /vi parolis
/per malbona /vort' ..... sed /pri
la bono /kiun spertis /mi en via
/kort'." .....

'13 Kaj /batis li /ŝin sur /pala
lili/vang' <2> ..... kaj /sur la
belan /ŝnuran jupon /ŝprucis la
/sang' .....

'14 "Vin /metu trans la /pordon
ra/pide, fia /hom' ..... ne/niam vi
re/venos al /via patrin/dom'." .....

'15 "A/diaŭ, kara /patro, a/diaŭ
bona /panj' ..... a/diaŭ, kara
/frato, a/diaŭ kara /franj' .....

'16 A/diaŭ, ĉiel/alto, a/diaŭ,
verda /ter' ..... nun /iras mi al
/monto, kie /loĝas monta /reĝ'."
.....

'17 Do /rajdis ili /trans malhela
/longa ar/bar' ..... Ri/detis monta
/reĝo, ŝi /ploris en a/mar' .....

'18 La /monton ses/foje ĉir/kaŭis
la /du ..... Sin /pordo mal/fermis,
ili /paŝis en /tru' .....

'19 /Ruĝan or/seĝon el/metis la
fi/lin' ..... "Mal/ĝoja /panjo,
ri/pozu jen /vin." .....

'20 "Mi/elbierajn /glasojn
ve/nigu per /port' ..... El /ili
trin/kigos mi min /mem al la
/mort'." .....

'21 L' u/nuan ŝi /trinkis el /glasoj
da /flor' ..... Fer/miĝis l' o/kuloj,
kaj /krevis la /kor' .....

&4413. Grettis kvæði:

'1 /Ein er søgan úr Íslandi
komin, ; skrívað í ró so víða, ;
nakað kann eg frá henni greiða,
; vilja tit á meg líða.

(*); Nú fellur ríman, ; yvir tann
breiða fjø2rð, ; har liggur ein
bóndi ; deyður í dökkari jørð. ;
Og nú fellur ríman.

'2 Í Íslandi var eitt bygdarlag ;
á Björgum mundi eita; ríkur
bóndi búði har, ; ei mætari var
at leita.

'3 Ásmundur búði á Björgum
vestur, ; átti son so fríðan, ;
Grettir sterki nevndur var, ;
sum gitin er so víða.

'4 Grettir vaks upp í faðirs
garði, ; hjá sínari móður blíð, ;
meiri vaks hann á einum ári, ;
enn onnur börn í trý.

'5 Nýggju vóru vetrar runnir ;
út av Grettis aldri; einki gavn
hann hevði gjørt, ; so sigst í
Íslands skjaldri.

'6 Ásmundur talar til Grettir
unga; ; "Ger mær tað til beina; ;

sita skalt tú hjá gásar ungum, ;
og sita skalt tú aleina."

'7 Sjeyti vóru gamlar gæsum ;
framt teirra ungar; Grettir
situr á grønum vølli, ; hann tykir
teir tímar tungar.

'8 Grettir situr á grønum vølli, ;
tykir ta tíð so langa: ; "Lítið
líkst mær á gásarungar, ; sum
ikki duga at ganga!"

'9 Grettir loypur í gásaflokk ;
við sínum snørum beinum, ;
summar sleit hann høvdið av, ;
summar sló mót steini.

'10 Gæsnar vildu ungar verja ;
av so tungari treyt; Grettir
treiv um veingirnar, ; og allar av
teim breyt.

'11 Grettir gongur til hallar
heim, ; sína móður favnar: ;
"Deyðir eru gásarungar, ; og
gæsnar eru lamnar."

'12 Ásmundur gongur for konu
sína, ; stav bar hann í hendi: ;
"Grettir hevur eitt herverk
gjørt, ; sum eingin verri kendi!"

'13 Svaraði hansara sæla móðir
; í gyllum stóli sat: ; "Ungdómur

og vísdómur ; fylgjast sjáldan
at.

'14 Hann hevur gjørt eitt
dáraverk, ; tað hava gjørt so
fleiri. ; Hoyr tú, Ásmundur søti
mín, ; hann ger so ikki meiri."

'15 Tað var um eitt halgan
kvøld, ; ið sólin roðar í nøvum;
Ásmundur setist við eldstaðin
niður, ; so sigst í Íslands søgum.

'16 Ásmundur setist við
eldstaðin niður ; á tann sessin
lága: ; "Hoyr tú, Grettir sonur
mín, ; tú skalt mær á baki kláa."

'17 Grettir tók tann tógkamb
upp, ; hann gav honum ikki grið, ;
so reiv hann sín faðirs rygg, ; at
leparnir hingu við.

'18 Ásmundur reisist snarlíga ;
upp av sínum palli: ; "Sjáldan
verður hann lukkuborin, ; ið
sinni hevur av trælli!"

'19 Ásmundur gongur for konu
sína, ; nú býðst størri vandi: ;
"Ikki vil eg, at Grettir verður ;
longur á hesum landi!"

'20 Grettir var tá illa lýddur ;
av sínum faðiri góða; móðirin at

honum alskin var, ; so man søgan
ljóða.

'21 Móðirin gongur for Grettir
unga ; bæði við sorg og sút: ;
"Faðir vil teg í fyrsta fari ;
dríva av landi út.

'22 Lítið hefur tú góðsið fingið ;
av tínum faðirs ræði; fært tú
ikki meiri frá mær, ; tað verður
tær stórir skaði.

'23 Her hefur tú tað góða
svørð, ; tú kanst tí fullvæl
trúgva, ; tað er komið úr
Vatnsdølum, ; sum slektir mínar
búgva.

'24 Her hefur tú tað
reyðargull, ; tú goym á tínari
ferð, ; tú brúka tað til títt egið
gagn, ; hvar tú í landi er."

'25 Grettir fór av Íslandi ; við
so fáum orðum; eingin hevði
sæð størri mann ; staðið á
skipaborði.

'26 Bátsmenn líkjast á Grettir
illa, ; hvar teir á bunka ganga. ;
"Hvør hefur sett okkum higar á
skip ; tann stóra leting langa?

'27 Grettir helt at teimum
fragd, ; tí teir hann leting kalla,

; snarur var hann í Íslands
siðum, ; hann táttar yrkti um
allar.

'28 Veður ónt í havið kom, ;
knørrur tók at reka; riva kom í
kjølin stór, ; so skipið tók at
leka.

'29 Skiparin gongur for Grettir
sterka, ; bønliga hann biður: ;
"Hjálpir tú ikki at oysa nú, ; so
søkka vit allir niður."

'30 Grettir steig í knørrin
niður, ; klæddur var hann gráur,
; so oysti hann tað einsamallur, ;
sum átta oystu áður.

'31 Til Noregi hildu teir síni
ferð, ; teir kasta akker á sand;
Grettir var tann fyrsti maður, ;
ið steig sín fót á land.

'32 Har búði ein so ríkur bóndi,
; Tórfinn mundi eita; Grettir
gongur til hallar heim, ; hann vil
at húsum leita.

'33 Torfinn tók móti Gretti væl
; og beyð honum inn at gista: ;
"Tú skalt fáa hús og kost, ; og
alt hvat lív kann lysta."

'34 Tórfinn talar ti ; I Grettir
sterka: ; "Tú ert kempan

reysta, ; torir tú bróta
gravheggj niður, ; so fáa vit
gullið besta."

'35 Grettir fór tann heggj at
bróta, ; í at leggja í minni, ; í tá
sama hegginum ; lá Torfins
faðir inni.

'36 Grettir breyt ein heilan
dag, ; ei leiddist honum enn, ; tá
ið teir komu at leiðinum, ; tá
rýmdu norskir menn.

'37 Grettir steig í leiðið niður, ;
skuldi gullið veiða. ; Drekin
reistist ógviligur ; upp úr
gravarleiði.

'38 Bardist hann móti dreka
svarta ; eina so langa stund, ;
hann feldi hann so í leiðið niður,
; tað skalv bæði grót og grund.

'39 Grettir tók ein eikistav, ;
ígjögnum drekan rendi, ; negldi
hann fastan í jørðina, ; tey
ráðini Grettir kendi.

'40 So tók hann tað reyðargull ;
og bar til hallar heim; Torfinn
bóndi og Grettir sterki, ; teir
livdu við gleði og gleim.

'41 Tað var um eitt vetrarkvöld,
; veður var so fús, ; ránsmanna

hópur av skóginum kom ; at
stjala úr Torfins hús.

'42 Grettir tók til móður svørð
; við miklari makt og veldi, ;
ránsmanna hóp hann herjaði á, ;
teir flestu niður feldi.

'43 Tað var um ein annan dag, ;
ið Grettir á skóginum lá, ; har
kom ein av jalsins monnum, ;
beyð honum spott og háð.

'44 Grettir leyp frá vølli upp ;
við svørð í høguru hendi, ; so
høgdi hann á høvur hans, ; at
oddur í heila rendi.

'45 Frændur vildu sveinin
hevna, ; móti Gretti gingu, ; teir
nutu onga aðra bót, ; enn deyðan
av honum fingi.

'46 Inn kom ein av jalsins
monnum: ; "Harri, eg tær sigi ;
Grettir hevur á skógum burt ;
tínar sveinar vigið!"

'47 Jallurin setist í
dómarasætið, ; so man dómur
ljóða: ; "Grettir hevur sítt lív
forbrotið, ; bøtur skal eingin
bjóða!"

'48 Torfinn saðlar sín gangara, ;
hann ríður í jalsins høll: ; "Eg

gevi fulla mannabót ; fyri teim monnum øllum.

'49 Vilt tú ikki mót bótini taka ; og Gretti lívið geva, ; leingi skalt tú jallurin ; um hans deyða streva."

'50 Jallurin tók mót bótini, ; hann tóktist vera í vanda: ; "Eg geri Grettir útlagdan ; út av Noregs landi."

'51 Grettir fór úr Noregi, ; hann fullvæl jallin kendi, ; fekk so byrð og blíðan sjógv ; og aftur til Íslands vendi.

'52 Grettir livir í faðirs garði ; bæði við gleði og gavni, ; eingin var í makt so sterkur, ; ið sigast kundi hans javni.

'53 Grettir livir í faðirs garði ; í sínari móður høllum, ; reystari maður ikki fanst ; á Norðlandinum øllum.

'54 Tað var um eitt jólakvøld, ; Grettir frá gildi reið, ; møtti honum tað ljóta trøll ; mitt á sínari leið.

'55 Grettir situr á sínum hesti, ; tykir nú mót sítt falla: ;

"Ljótari sjón eg ikki sá ; í dagar mínar allar."

'56 Bardist hann mót trøllinum, ; so dvørgamál sang í fjøllum: ; "Betri var nú inni at ligið ; enn at berjast mót trøllum."

'57 Tað leið at tí morgunstund, ; dagur í eystri rann, ; so er mær av sonnum sagt, ; at Grettir sigur vann.

'58 So er mær av sonnum sagt, ; at trøllið mátti flýggja; Grettir tordi eftir tað ; ikki myrkur síggja.

'59 Inn kom ein av Íslandsmonnum, ; letur so orðum venda: ; "Jallarnir eru av Noregi riknir, ; teirra makt er endað.

'60 Jallarnir eru av Noregi riknir, ; einki kundi máa, ; aftur er komin sant' Ólavur kongur, ; hann má ríki ráða."

'61 Grettir upp frá borði leyp ; við silvurskál í hendi: ; "Drottin signi tey tíðindi, ; sant' Ólavur er mín frændi!"

'62 Tað var um ein fríggjadag, ; má meg rætt um minna, ;

Grettir siglir til Noregi ; sant'
Ólav kong at finna.

'63 Sigldu teir til Noregi, ; teir
fingu byrðin blíða, ; inntil teir
komu á Trondeimsfjørð, ; har
hittu teir veður stríða.

'64 Kavagufa av fjalli stóð, ;
rok á firði mól, ; teir komu inn
at landinum, ; men har var einki
skjól.

'65 Bátsmenn ganga á sandinum,
; teir nøtra í hjartarøtur: ; "Fáa
vit ikki eld í nátt, ; so bjóða vit
ikki bøtur."

'66 Svaraði ein av monnunum, ;
hann situr á frystum sandi: ;
"Eg síggi bæði eld og ljós ; yvri
á hinum landi."

'67 Bátsmenn sita á frystum
sandi, ; teir væl um Grettir
fagna: ; "Hevði tú fingið oss eld
í nátt, ; tað mundi oss øllum
gagnað."

'68 Grettir leyt á fjørðin halda,
; garpur var hann sælur, ; so
stóð brot frá brósti hans ; sum
frá nøkrum hvali.

'69 Grettir svimur á firðinum, ;
hann óttast ei fyri vanda, ; hann

sær gildi og gestaboð ; yvri á
landi standa.

'70 Grettir kom á landið upp ;
og gekk so inn í høll, ; alt sum
har var innanfyri, ; hildu hann
vera eitt trøll.

'71 Alt, sum har var innanfyri, ;
hildu hann var trøllið gráa, ;
hvør tók sítt í hondina ; mót
Grettiri at sláa.

'72 Grettir tekur til
brandarnar, ; væl man garpur
duga, ; so leika brandar um alla
høll, ; at húsið stóð í loga.

'73 Grettir tók so snarliga ; ein
brand í høggu hendi, ; skundaði
sær av durum út ; og aftur á
fjørðin vendi.

'74 Bátsmenn tóku mót Gretti
væl, ; tá hann á landið gekk: ;
"Nú eru vit úr vanda slopnir, ;
meðan tú brandin fekk."

'75 Men tá ið dagurin aftur
kom, ; og teir á plássið sóu: ;
kolað var alt húsið upp ; og
brendir leggir lógu.

'76 Hoyr tú, Grettir óndi
maður, ; tú má ikki hjá oss vera,

; vit vilja við tín ilskutræll ;
einki hava at gera!"

'77 Grettir gongur for Ólav
kong ; bæði við sorg og sút: ;
"Nú eri eg av hvørjum manni ;
so illa spiltur út."

'78 Svaraði góði Ólavur kongur:
; "Kanst tú tað nú gera, ; ert tú
reinur í hesari sak, ; tú gløðandi
jarn skal bera."

'79 Grettir fór í kamarið inn, ;
har sat hann áleina, ; fastaði
hann í dagar tveir, ; til han
skuldi jarnið royna.

'80 Árla var um morgunin, ;
klokkur hoyrdust ringja, ; so var
sagt, at bispurin ; hann læt til
messu syngja.

'81 Grettir var leiddur í
kirkjuna inn ; í tann manna hóp, ;
har kom ein so lítil drongur ; og
gjørði so mikið róp.

'82 "Hoyr tú góði Ólavur
kongur, ; hvat eg vil framføra, ;
tú lat ikki handa ógerðsmann ;
tað heilaga jarnið røra!"

'83 Sinni rann at Gretti sterka,
; tað var hans óndi siður, ; so sló

hann á dreingin hart, ; hann
hóknaði í gólvið niður.

'84 Kongurin stendur á
kirkjugólvi, ; bispurin honum
hjá: ; "Hoyr tú, Grettir óndi
maður, ; pakka teg kirkju frá!

'85 Tú hevur verið eitt
bølmenni, ; so eingin er tín líki, ;
pakka teg fyrst av kirkjuni út ;
og síðan av mínum ríki!"

'86 Meðan hetta í Noregi hendi,
; ei stóð betur heima: ; Tórir
høvdingur í Íslandi ; hann mundi
ei synir gloyma.

'87 Tórir gongur á Íslands ting
; klagar um sínar frændur: ;
"Báðir eru synir mínir ; í
Tróndheimsfirði brendir."

'88 Tórir gongur á Íslands ting
; og klagar um brendar brøður;
Grettir misti landafrið, ; og
prísur var settur á høvur.

'89 Tórir lýsir á altingi, ; so
munnu ganga søgur: ; "Níggju
merkur í hvítasilvuri ; fæst fyri
Grettis høvur."

'90 Tá ið hann aftur til Íslands
kom, ; frætti hann tað av
sonnum, ; at hann hevði mist sín

landafrið ; av øllum Íslands monnum.

'91 "Vigin er ein bróðir tín, ; og faðir tín er deyður." ; Grettir stendur og líðir á, ; hann gerst í andliti reyður.

'92 Grettir leitar um Ísland alt ; sín bróðurs banamann, ; tað var mæð av sonnum sagt, ; í Dølunum fann hann hann.

'93 Grettir tók sítt móður svørð, ; hendur hevði hann harðar, ; so høgdi hann á hævur hans, ; hann høgdi hann niður til jarðar.

'94 Grettir flakkar um Ísland alt, ; hann kundi ei eydnu prása, ; eingin var so hugdjarvur, ; ið honum tordi at hýsa.

'95 Grettir flakkar um Ísland alt, ; tó hevði hann eydnu slíka, ; tríggjar gisti hann næturnar ; hjá Gudmundi tí ríka.

'96 "Hoyr tú, Grettir, neyðar maður, ; tað vil eg tær ráða, ; far tú tær á Drangoy út, ; har man eingin vága."

'97 Grettir fór á Drangoy út ; við bróður sínum at verja, ; tað

var eingin so hugdjarvur, ; ið á hann tordi at herja.

'98 Tá hann hevði á oynni verið ; upp á fjórða ár, ; tá kom honum á óeydnu, ; hann fekk so stórt eitt sár.

'99 Iska kom í sárið stór, ; sum Grettir á seingini lá, ; hetta frættu hans óvinir, ; so væl teir gleddust tá.

'100 Torbjørn talar til sínar menn: ; "Tit gevið honum ikki grið, ; sleppur hann undan í hetta ár, ; so hevur hann landafrið."

'101 Tað var um eitt vetrar kvøld, ; stormur dunar í fjøllum; Torbjørn fór á Drangoy út ; við sínum monnum øllum.

'102 Torbjørn inn í hellið gekk, ; sum Grettir fyri innan lá, ; høgdi hansara hævur av, ; sær sjálvum til spott og háð.

'103 Illugi vaknar úr svøvni upp, ; tá bróðirinn var dripin; snarlíga var hann í hellisdurum ; av Torbjørns monnum gripin.

'104 "Vilt tú svørja oss trygdareið, ; tinn bróður ei at

hevna, ; so geva vit tær lív og grið, ; vilt tú ikki um tað nevna."

'105 "Tú hevur gjørt eitt dáraverk, ; tað manst tú nú fortróta, ; manniliga skal eg hevna hans deyð, ; um eg má lívið njóta."

'106 Tað var Torbjørn íslendingur, ; sínum svørði brá, ; síðan kleiv hann Illuga ; sundur í lutir tvá.

'107 Torbjørn fór á altingið ; við Grettis høvur í hendi ; "Her er høvdið av manninum, ; sum út var lagdur úr landi.

'108 Níggju merkur í hvítum silvri ; skulu tit mær fáa, ; fyri eg drap tann sterka mann, ; sum eingin tordi vága."

'109 Hoyr tað Torbjørn íslendingur, ; torir tú siga frá, ; tú hevur dripið tann sterka mann, ; ið sjúkur á seingini lá.

'110 Hoyr tú, Torbjørn íslendingur, ; tín dómur er nú feldur, ; tú skalt flýggja av Íslandi, ; og lön færst tú ikki heldur!"

'111 Nú er sagt frá Gretti sterka, ; fáir finnast slíkir. ; Hansara deyði hevndur varð ; eysturi í Garðaríki.

'112 Hann, ið ei líðir faðirs ráð, ; sjáldan verður hann glaður, ; so gekk tað við Gretti sterka, ; hann var ei eydnismaður.

< Jens Christian Djurhuus, Sjóvarbóndin, (1773 - 1853) yrkti. Úr kvæðabókini hjá S. Egholm 1960. Har sæst, at uppskriftin, ið er frá 1880, er eftir Óla Hansen Dahl, lærara, úr Funningi, men nógv lagað eftir Gyttubók. jd.

Tradukas Martin Strid (2014).>

*(#4413: <:33> /La3La
LaaLaMi SiSiSi La3Ti;
dodoTi do3Ti LaSo;
TiTiTi Ti3Ti TiTi do3do;
dodoTi do3Ti LaSo;; Ti
TiMi Si La; LaLaTi doTi
LaSo; Ti TiTiTi Ti do;
dodoTi dodoTi La;So Ti
TiMi Si La a)×112*

,&4413. *Balado de Greto:*

'1 Venis rakonto ĉi el Islando ;
verkita en paco multe ; iom
povas mi el ĝi diri ; se vi min
volas aŭskulti.

(×:; Nun falas frosto ; sur la 2
largâ fjo 2rd' ; jen kuŝas kampulo
; (morta malhele ĉe bord')?(tere
en malhela mort') ; Kaj nun falas
frosto.)

&4414. *Ormurin Langi:*

(&Niðurlag:;; Glymur dansur í
høll, ; dans, sláði í ring! ; Glaðir
ríða Noregis menn ; til
hilda 2rting. ; Ingur)

'1 /Vilja tær hoyra kvæði mítt,
; vilja tær orðum trúgva, ; um
hann Ólav Trúgvason, ; higar
skal ríman snúgva. (×: Niðurlag)

'2 Kongurinn letur snekju smíða ;
har á sløttumsandi; Ormurin
Langi støstur var, Sum gjørdur
á Noregis landi. ....

'3 Knørrur var gjørdur á
Noregis landi, ; gott var í honum
evni: ; átjan alil og fjøruti ; var
kjølurinn millum stevni. ....

'4 Forgyltir vóru báðir stavnar,
; borðini vóru blá, ; forgyltan
skjöldá toppi hevði, ; sum søgur
ganga frá. ....

'5 Kongurinn situr á háscæti, ;
talar við sínar dreingir: ; <<Vit
skulu sigla tann salta sjógv, ;
tað havi eg hugsa so leingi. ....

'6 Berið nú fram tey herklæðir
; við brynju og blonkum brandi, ;

síðani leggji frá landi út, ; og siglið frá Noregis landi !>> .....

'7 Fróir og glaðir sveinar mæltu: ; <<Harri, vit skulu tær fylgja, ; um enn tú fert í frið ella stríð, ; vit óttast ei bratta bylgju.>> .....

'8 Har kom maður oman av bergi ; við sterkum boga í hendi: ; <<Jallur tín av Ringaríki ; hann meg higar sendi.>> .....

'9 Kongurin so til orða tekur ; bæði við gleði og gamni: ; <<Sig mær satt, tú ungi maður, ; hvat er tú nevndur á navni?>> .....

'10 <<Einar skalt tú nevna meg, ; ið væl kann boga spenna, ; Tambar eitur mín menski bogi, ; ørvar drívur at renna.>> .....

'11 <<Hoyr tú tað, tú ungi maður, ; vilt tú við mær fara, ; tú skalt vera mín ørvargarpur ; Ormin at forsvara.>> .....

'12 Gingu teir til strandar oman, ; Ríkir menn og restir, ; lunnar brustu og jørðin skalv: ; teir drógu knørr úr nesti. ....

'13 Vundu upp síni silkisegl, ; út í havi ganga; so er sagt, at

kongurin ; hann stýrði Orminum Langa. ....

'14 Hetta frættist víða um landi, ; at Noregis menn teir sigldu; Danimark kongur og Svøríkis kongur ; ráðini saman hildu. ....

'15 Danimark kongur og Svøríkis kongur ; gingu saman í ráð, ; hvussi teir skuldi Noregis kong ; skjótt av døgum fáa. ....

'16 Senda teir boð til Eiriks Jall ; í væl teir borin til evna, ; hann skal fylgja í ferðini við, ; sín faðirs deyð at hevna. ....

'17 Eirikur gongur for kongar inn ; við brynju og reyðum skjoldi: ; <<Ólavur kongur av Noregi ; mín faðirs deyða völdi.>> .....

'18 Jallurin stendur á hjállargólvi, ; blankt bar spjót í hendi: ; <<Ólavur kongur síggja skal, ; eg hvast mót hvøssum vendi.>> .....

'19 Gingu teir til strandar oman ; - fagurt var tað lið - ; Danimark kongur og Svøríkis

kongur ; og Eirik' jall tann triði.
.....

'20 Trýggjir gingu skipaflotar ;
út úr Oyrasundi, ; Jarnbardur í
odda sigldi, ; jallurin stýra
kundi. ....

'21 Danimark kongur til orða
tekur, ; Letur so orðini greiða: ;
<<Hann, ið Ormin Langa tekur, ;
skal hann við ognum eiga !>> .....

'22 Eirikur hugsar við sjálvur
sær: ; <<Tó at tú manst tað
royna, ; tú tekur ikki Ormin
Langa ; við danskari makt aleina
!>> .....

'23 Mælti tað Svøríkis
kongurinn, ; hann helt á brýndum
knívi: ; <<Eg skal Ormin langa
taka, ; ella lata lívið !>> .....

'24 Eirikur stendur á breiðum
bunka, ; klæddur í skarlak reyð:
; <<Tú tekur ikki Ormin Langa, ;
fyrr eg síggji eg tín deyð.>> .....

'25 Eirikur talar til sínar menn:
; <<Kempum munnu vit mæta;
standivæl og manniliga, ; tí
blóðug verður gøta ! .....

'26 Noregis menn á kongsins
knørri ; kunnu væl beita kvívi;

gangi væl fram í hørðum stríði, ;
ella lata vit lívið !>> .....

'27 Eirikur talar til Finn hin
lítla: ; <<Tú skalt hjá mær
standa; tú skalt verja sjálvan
meg, ; um eg komi í vanda.>> .....

'28 Løgdu teir á sundið út, ;
bíðaðu teir har leingi, ; longdust
eftir norskum knørrum, ; at
berjast mót Noregis Kongi. ....

'29 Løgdu teir skip við oynna
inn, ; ætlaðu sær at vinna, ;
hildu vakt bæði nátt og dag, ;
norðmenn vildu teir finna. ....

'30 Nú skal lætta ljóði av, ; eg
kvøði ei longur á sinni; nú skal
eg taka upp annan tátt;
dreingir, leggji í minni ! .....

'31 Ólavur siglir í Eysturhavi, ;
ætlað heim at fara; tá ið hann
kom í Oyrasund, ; hann sær ein
skipaskara. ....

'32 Høvdingar tríggir á landi
standa, ; hyggja út so víða, ;
sunnan síggja teir knørrin prúða
; eftir havi skríða. ....

'33 Danimark kongur til orða
tekur: ; <<Alt mær væl skal
ganga: ; Krist signi míni eygu

tvá, ; nú síggi eg Ormin Langa !>>
.....

'34 Erikur stóð har skamt ífrá,
; talar til sínar menn: ;
<<Kongurinn av Danimark ; hann
sær ikki Ormin enn.>> .....

'35 Har kom fram ein størri
knørrur, ; dreingir undraðust á,
; Svøríkis kongur til jallin talar:
; <<Nú man eg Ormin sjá. ....

'36 Tit leggið nú skip frá landi
út, ; árar í hendur taka, ; latið
ei Ólav sleppa so, ; fáan hann
heldur sín maka !>> .....

'37 Eiríkur hyggur í havið út, ;
talar til sínar menn: ; <<Tað
svørji eg við sannan Gud, ; teir
síggja ei Ormin enn.>> .....

'38 Danimark kongur og
Svørríkis kongur ; halda á
skefti reyða: ; <<Eiríkur jallur
ræddur er; at hevna sín faðirs
deyða !>> .....

'39 Vreiður var tá jallurin, ;
hann mælir av illum sinni: ;
<<Annað skal eg enn orðabrask ;
Noregis menn at vinna !>> .....

'40 Eiríkur stendur á grønum
vølli, ; tekur nú til ganga;

<<Verið nú snarir á skipabunka, ;
nú síggi eg Ormin Langa !>> .....

'41 Allir sóðu Ormin koma, ;
allir undraðust á, ; av silki
seglini ; úr stevni og gull í rá. ....

'42 Løgdu teir seg vegin fram ;
bæði við svør og spjóti, ;
norðmenn sóðu á Orminum, ;
teir ivast at halda ímóti. ....

'43 Ólavur talar til sínar menn:
; <<Dýrt skulu teir meg keypa, ;
ongantíð tá ræddist eg stríð, ; í
dag skal eg ikki leypa ! ....

'44 Tit leggið nú skip í stríðið
fram, ; segl á bunka strúka, ;
latið teir síggja, at Noregs
menn ; teir kunna væl svørðini
brúka !>> .....

'45 Úlvur reyði í stavni stendur,
; gott var í honum evni: ;
<<Leggið ei Ormin longur fram, ;
sum hann hevur longri stevni.>>
.....

'46 Kongurinn stendur á lyfting
aftur, ; í skarlak var hann
klæddur: ; <<Nú síggi eg, mín
stavnamaður ; er bæði reyður
og ræddur.>> .....

'47 «Kongur, tú sært meg
aldrin so ræddan, ; eg tordi væl
á at herja, ; goym tú lyfting so
væl í dag, ; sum eg skal stavnin
verja !»> .....

'48 Vreiður varð tá kongurin, ;
og Úlvur til orða tekur: ;
«Blíðka teg aftur, harri mín, ; tí
vreiði upp angur vekur !»> .....

'49 Ólavur stendur á bunkanum,
; og Úlvur til orða tekur: ;
«Hvør eigur hesi nógvu skip? ;
Eg kenni tey ikki enn.»> .....

'50 Svaraði Torkil, kongsins
bróðir, ; mælir av tungum inna: ;
«Danimarks kongur og
Svørríkis kongur ; vilja tín
deyða vinna.»> .....

'51 «Ræddir eru danskir menn ;
mót norðmonnum at ganga, ;
betri var teimum heima at sitið
; tann fuglaflokk at fanga. ....

'52 Betur kunna svenskir menn ;
teir offurbollar strúka ; enn
nærkast okkum so, ; at blóðugt
svørð skal rúka !»> .....

'53 Ólavur gekk lyfting upp, ;
ræður hann upp at hyggja: ;

«Hvør eigur hasi stóru skip, ;
við Ormins bagborð liggja?»> .....

'54 Svaraði Herningur, kongsins
svágur, ; letur so orðini falla: ;
«Tey eigur Eirikur Hákunsson, ;
hann ber ein yvir allar.»> .....

'55 Til tað svaraði Ólavur
kongur, ; frá man frættast
víðari: ; «Skarpur verður
hildarleikur, ; tá norðmenn mót
norskum stríða.»> .....

'56 Svørríkis kongur mót Ólav
legði ; eina morguntíð, ; tað var
sum bál at líta, ; skeiðir dundu í.
.....

'57 Høgdu og stungu Noregis
menn ; bæði við svørði og spjóti,
; títt so fullu teir svensku
menn, ; sum grasið fýkur av
gróti. ....

'58 Svørríkis kongur rópar hátt
; biður teir undan flýggja: ; «Eg
havi mist mítt mesta fólk, ; tað
voldir mær sorg at síggja.»> .....

'59 Danimark kongur troðkaði
fram, ; ætlaði sær at vinna, ;
norðmenn tóku mót honum fast,
; teir donsku menn at tynna. ....

'60 Roykur stóð til skýggja upp,
; reytt var sund at síggja, ; so
var sagt, at danskir menn ; teir
máttu undan flýggja. ....

'61 Eirikur leggur mót Ormi
fram ; við björtum brandi í
hendi: ; <<Ikki skal Ólavur rósa
av, ; at eg snart frá honum
vendila du fr!>> ....

'62 Lögdu teir knørr við
knarrarborð, ; hvørgin vildi
flýggja; høvur og kroppar í
havið tumla, ; øgiligt var at
síggja. ....

'63 Einar stendur í kapparúmi ;
við Tambarboga teir kalla, ;
hvørja ferð pípur at boga dreiv,
; tá mundi ein maður falla. ....

'64 Einar stendur í kapparúmi, ;
óttast ongan vanda, ; hann sá
reystan Eirik jall ; aftur við
róður standa. ....

'65 Einar spenti Tambarboga, ;
pípurin streingin strongdi, ;
pípurin fleyg yvir jalsins høvur, ;
róðurknappin sprongdi. ....

'66 Einar spenti á øðrum sinni, ;
ætlaði jall at fella, ; pípurin

fleyg arms og síðu, ; einki var
jalli at bella. ....

'67 Eirikur talar til Finn hin
lítla ; <<Eg vil spyrja teg nakað, ;
hvør er hann, við skørpum
skotum ; ætlar meg at raka?>>
.....

'68 Til tað svaraði Finn hin lítli ;
- blóðugar vóru hendur - : ; Tað
er hasin stóri maður, ; í
kapparrúmi stendur.>> ....

'69 Jallurin mælir á ørum sinni:
; <<Tað vil eg tær ráða, ; skjót
tú handan stóra mann ; nú
stendur mítt lív í váða.>> ....

'70 <<Manninum kann eg einki
gera, ; tí hann er ikki feigur, ;
bogastreingin stilli eg á, ; tí
maðurin eydnu eigur. ....

'71 Einar spenti á triða sinni, ;
ætlaði jall at raka, ; tá brast
strongur av stáli stinna, ; í
boganum tókst at braka. ....

'72 Allir hoyrði streingin
springa, ; kongurin seg
forundrar: ; <<Hvat er tað á
mínum skipi, ; sum ógvuliga
dundrar ?>> ....

'73 Svaraði Einar Tambaraskelvi ; - kastar boga sín - : ; <<Nú brast Noregi úr tínum hondum, ; kongurinn, harri mín !>> .....

'74 <<Í Harrans hond mitt ríki stendur ; og ekki í Tambarboga; tak tær ein av mínum bogum, ; vita, hvat teir duga !>> .....

'75 <<Veikir eru kongsins bogar !>> ; Einar ræður at svara, ; <<eg skal taka upp skjöld og svørð, ; og högg skal eg ekki spara !>> .....

'76 Enn stóð fólk á báðum stavnum, ; men meg rætt um minnast, ; syrgiligt var á miðjum skipi, ; tí har tók fólk at tynnast. ....

'77 Eiríkur sprakk á Ormin upp, ; væl bar brand úr hendi, ; Herningur leyp úr lyfning niður, ; aftur ímót honum vendi. ....

'78 Bradust teir á miðjum skipi ; vil eg frá tí greiða, ; øvigur mátti jallurinn leypa ; aftur á Jarnbrad breiða. ....

'79 Jallurinn valdi sær reystar garpar, ; fáir finnast slíkir, ; snarliga aftur á Ormin sprakk, ; tá mátti Herningur víkja, ...

'80. Úlvur reyði úr stavni loypur, ; nú er stavnur reyður, ; so fleyt blóð á Orminum, ; at knørrur síndist reyður. ....

'81 Hart stóð stríð á miðjum skipi, ; svørð mót skjöldrum gella, ; Úlvur og Einar, frægar kempur, ; Eiríks garpar fella. ....

'82 Eiríkur var á øðrum sinni ; aftur á bunkan ríkin, ; tá sá hann, at stavnurinn ; á Orminum var tikinn. ....

'83 Jallurinn mannað seg triðju ferð ; <<Nú skal ekki dvína!>> ; Tá fall Úlvur og Herningur ; við øllum dreingjum sínum. ....

'84 Kongurinn rópar í liftingi ; <<Nú er tap í hendi; leypið í havið, mínir menn, ; her verður ei góður endi !>> .....

'85 Kongurinn leyp í havi út, ; garpar eftir fylgdu, ; kongsins bróðir síðstur var, ; teir gjördu, sum kongur vildi. ....

'86 Eiríkur fekk tá Ormin Langa, ; einkin annar kundi, ; tók hann sjálfur róður í hond ; og stýrði honum frá sundi. ....

,#4414: <:29>
(#Strejmoja: (#Niĉurlag:
;redo re rere mire; do
rere re; rere mire doTi
La;So So LaTi do; dodo)

(;/miimimi mire redo do;
dododo dore mimi; mimi
mimi mire mi; soso fami
mimi #Niĉurlag)×86)

?(#Varianto B:
(#Niĉurlag: ;mido re
rere mire; do rere re;
rere mire doTi La;So So
LaTi do; h)

(/dododo dore doTi
LaSo; dododo dore mimi;
mifa mire remi mifa;
mire remi fa
#Niĉurlag)×86)

?(#Suduroja:
(#Rekantaĵo: MiSo So
FaMi redo; do dodo re;
rere mire doTi La;So So
LaTi do; dodo)

(/doSo LaTi dodo doTi;
TiLa LaSo SoMi; SoSo
LaTi dodo doTi; TiLa
LaSo LaSo;
#Rekantaĵo)×86)

< Feroa dancobalado. Verkis J.
Chr. Djurhuus (ĉ. 1820). Temas
pri la batalo ĉe Svolder en jaro
1000, kiam reĝoj dana Sven
Tveskæg ("Dubarba") kaj sveda
Olof Skötkonung ("Sinoreĝo") kune
venkis norvegan reĝon Olaf
Tryggvason revenantan de

kristane misia militvojaĝo.
Melodioj #Strejmoja el centra
Feroo, #Suduroja el feroa
Sudinsulo. Tradukis Martin Strid
(2014). Kie strofo havas du
tradukojn, ili numerigas per a kaj
b. '1 Olavo Trigvafilo, reĝo de
Norvegujo. '2 Pruoj estas kaj la
pruo antaŭe kaj la similforma
pobo malantaŭe. '3 Ringoregno,
nuntempe provinco en sudorienta
parto de Norvegujo. '4 Sundo,
markolo inter Selando kaj
Skanujo. '5 Fertirŝipo, aŭ
Ferportanto, estis la ŝipo de jarlo
Ejrik. '6 La orienta maro estas
Balta Maro. '7 Oferbovloj temas
pri la granda asa templo en
Upsalo. '8 Mortmarko, signo pri
destino baldaŭ morti.>

,&4414. Drako Longa:

(&Rekantaĵo:;; Bruas danco en halo; dancu en ĉen'! ; Ĝojaj rajdas norvegoj ; al luktku2nven'.)

'1 /Ĉu volas vi odon aŭdi mian ; ĉu volas vortestimojn? ; Pri Olavo Trigvafilo<1> ; jen sin turnos rimoj. (×: Rekantaĵo)

'2 Konstrui ŝipon igas reĝo ; jen sur sabla strando ; Drako Longa plej granda estis ; farita en norveglando. ....

'3 Fariĝis ŝipo en norveglando ; bonis en ĝi konstruo ; dek ok ulnojn kaj kvardek estis ; kilo inter pruoj<2>. ....

'4 Orumaj estis ambaŭ pruoj ; bluaj tabuloj estis ; orajn ŝildojn mastoj havis ; ja rakontoj atestis. ....

'5 Reĝo sidas en alta seĝo ; al siaj viroj parolas ; "Ni ekvelos sur sala maro ; mi tion delonge volas. ....

'6 Nun alportu militvestojn ; kirason kaj glavon gliman ; poste lanĉu ni de l' tero ; kaj velu de norvegregimo." ....

'7 Ĝojaj kaj gajaj la viroj diris ; "Estro, kun vi ni velos ; ĉu vi vojaĝos pace, milite ; ne timas ni ondojn ŝvelajn." ....

'8 Venis viro malsupren de l' montoj ; fortan arkon tenis ; "Pro via jarlo Ringoregna<3> ; mi ĉi tien venis." ....

'9 Reĝo tiel ekparolas ; ĝoja jam tiome ; "Diru al mi, vi juna viro ; vi kiu estas nome?" ....

'10 "Ejnar vi nomu min ; mi povas arkon streĉi ; Tambo nomiĝas mia arko ; sagojn kurigas breĉe." ....

'11 "Vi aŭskultu juna viro ; ĉu kun mi volas veli ; estos vi sagulo mia ; Drakan defendon celi." ....

'12 Iris ili strandon malsupren ; riĉaj kaj restaj ; rultrunkojn rompis, tero tremis ; tiris la ŝipon el nesto. ....

'13 Malvolvis siajn silkajn velojn ; en la maron iri ; estas dirite, la reĝo mem ; li Drakon Longan stiris. ....

'14 Vaste vojaĝis famo landon ; norvegoj elvelrapidas ; reĝo danuja kaj reĝo sveduja ; kune konsiliĝas. ....

'15 Reĝo danuja kaj reĝo sveduja ; kunvenis por ofensiv' ; kiel norvegujan reĝon ; igi for de l' viv'. .....

'16 Al Ejrik jarlo mesaĝon ; ili prepare sendis ; li vojaĝon sekvos por sian ; patran morton venĝi. ....

'17 Ejrik ĉe la reĝoj eniras ; kun ruĝa ŝildo, kiraso ; "Olav reĝo de norvegoj ; mian patron mortigi lasis." .....

'18 Staras jarlo stokejplanke ; lanco en manoj glimas ; "Olav reĝo vidis ke ; mi akron per akro rimas." .....

'19 Iris ili al bordo malsupren ; bela kompanio ; reĝo danuja kaj reĝo sveduja ; kaj Ejrik jarlo la tria. ....

'20 Jen triopo da ŝiparoj ; el Sundo iris ; Fertirŝip' unua estis ; povis jarlo stiri. ....

'21 Reĝo danuja ekparolas ; serĉas vortojn pledajn ; "Kiu Drakon Longan prenos ; tiu ĝin posedos." ....

'22 Ejrik pensas mem al si ; "Ekscios vi malvola ; vi ne prenos Drakon Longan ; per dana potenco sola." .....

'23 Tiam parolas reĝo sveduja ; tenis tranĉilon boran ; "Mi ĝin prenos Drakon Longan ; aŭ vivon lasos for." .....

'24 Ejrik staras en larĝa amaso ; ruĝan skarlaton portas ; "Vi ne prenos Drakon Longan ; antaŭe mi diros vin morta." .....

'25 Ejrik parolas al siaj viroj ; "Luktulojn ni renkontos ; staru bone kaj virece ; ĉar grundo sangiĝontas. ....

'26 Viroj norvegaj sur reĝa ŝipo ; kapablas tranĉe trivi ; iru antaŭen en dura lukto ; aŭ lasu ni la vivon." .....

'27 Ejrik parolas al Finno Malgranda ; "Apud mi vi staru ; vi defendos min mem se ; min venas danĝera faro." .....

'28 Lanĉis ili ŝipojn Sunden ; longe tie gvatis ; sopiris norvegajn ŝipojn ; reĝon norvegan bati. ....

'29 Lanĉis ili ŝipojn insule ; celis al konkero ; gardon tenis nokte, tage ; por norvega apero. ....

'30 Nun la baladon finos mi ; ne kantas mi jam favore ; tuj mi ekos alian kanton ; knaboj, metu memoren! .....

'31 Olavo celas hejmen veni ; de orienta maro<6> ; kiam li en Sundon venas ; vidas li ŝiparon. ....

'32 Estroj tri sur strando staras ; vaston vidmeditas ; kaj ekvidas grandan ŝipon ; sur la maro glitas. ....

'33 Reĝo danuja ekparolas ; "Ĉio min perfektas ; okulojn du min benas Ĥrist' ; nun Drakon mi Longan spektas." ....

'34 Ejrik staris en proksim' ; al siaj viroj diras ; "La danuja reĝo ; ankoraŭ ne Drakon vidas." ....

'35 Venis jen pli granda ŝipo ; viroj miras pri ; reĝo sveduja jarlon parolas ; "Nun Drakon vidas mi." ....

'36 Ŝipon lanĉas nun de bordo ; mane remilojn prenas ; "Ne lasu foriri jam Olavon ; malmultaj egalon tenas! ....

'37 Ejrik rigardas al la maro : al siaj viroj diras ; "Ĵuras mi je vera dio ; vi ankoraŭ ne Drakon vidas." ....

'38a Reĝo danuja kaj reĝo sveduja ; tenas anson ruĝan ; "Ejrik jarlo sian patran ; morton venĝi fuĝas. ....

'38b Reĝo danuja kaj reĝo sveduja ; dubon ili esprimas ; "Ejrik jarlo sian patran ; morton venĝi timas. ....

'39 Malbonvole la jarlo tiam ; diris kolere ; "Pli ol vortaĉojn vi bezonas ; por norvegojn konkeri. ....

'40 Ejrik staras sur verda kampo ; kaj li nun ekiras ; "Estu rapidaj al la ŝipoj ; mi Drakon Longan vidas." ....

'41 Ĉiuj vidis Drakon veni ; miris atribuojn ; oraj estis la buspritoj ; kaj silkaj veloj en pruo. ....

'42 Metis ili sin batalen ; lance kaj perglave ; bolis norvegoj sur Drako ; ilin relukto ravis. ....

'43 Olav parolas al siaj viroj ; "Aĉetos min ili dure ; neniam timas mi batalon ; hodiaŭ mi ne forkuros. ....

'44 Vi metu ŝipon al batalo ; malhisu la velojn ; lasu ilin vidi ke norvegoj ; per glavoj povas celi!" ....

'45 Ulvo Ruĝa en pruo staras ; bonis li kaj brava ; "Ne metu Drakon pli antaŭen ; ĉar pruan longan havas." ....

'46 Reĝo staras en pobo posta ; vestita en skarlat' ; "Mia pruulo kaj ruĝas kaj timas ; nun mia vida konstat'." .....

'47 "Reĝo, neniam vi vidus min timi ; mi bone kuraĝas blendi ; Savu vi pobon bone hodiaŭ ; la pruon mi defendos!" .....

'48 Tiam koleriĝis reĝo ; kaj Ulvo vortojn ekas ; "Trankviliĝu, sinjoro mia ; ĉar penton kolero vekos." .....

'49 Olav staras en ŝipofundo ; kaj Ulvo vortojn donas ; "Kiu posedas ĉi taŭgan ŝipon ; ĝin mi ankoraŭ ne konas?" .....

'50 Reĝa frato Torkil respondas ; langis li raporton ; "Reĝo danuja kaj reĝo sveduja ; volas vian morton." .....

'51 "Timaj estas danaj viroj ; iri kontraŭ norvegoj ; prefere ili sidus hejme ; kapti birdajn gregojn. ....

'52 Pli bone povas svedaj viroj ; oferbovlojn<7> sumi ; ol eĉ proksimiĝi nin ; ke sango glave fumu." .....

'53 Olav iris en la pobon ; rege li avantaĝas ; "Kiu posedas ĉi

grandan ŝipon ; Drakon baborde naĝas?" .....

'54 Respondis Herning, bofrato reĝa ; lasis la vortojn fali ; "Posedas Ejrik Hakunfilo ; ĉiuj lin lojalas." .....

'55 Al ĝi respondis Olav reĝo ; vastas la rakonto ; "Akra estos lukta ludo ; norveg' norvegojn frontos." .....

'56 Reĝo sveduja Olavon haltis ; en matena fru' ; estis kiel fajron aŭdi ; ŝipojn tondra sku'. ....

'57 Hakis kaj pikis norvegaj viroj ; per lancoj kaj glavaj klingoj ; dense falis la svedaj viroj ; kiel herbon blovo svingas. ....

'58 Reĝo sveduja krias laŭte ; vokas ilin ĉesi ; "Perdis mi plej multajn anojn ; malĝojas mi konfesi." .....

'59 Reĝo danuja paŝis antaŭen ; gajni lin instigis ; prenis norvegoj al li direkton ; danojn maldensigi. ....

'60 Fumo staris ombre supren ; Sundo videble ruĝis ; estas dirite ke danaj viroj ; ili devis fuĝi. ....

'61 Ejrik antaŭen al Drako haltis ; en manoj glima glavo ; "Olav ne laŭdos sin ke mi ; de li min baldaŭ savos." .....

'62 Metas ŝipon ĉe ŝipa rando ; neniuj fuĝe kuras ; kapoj kaj korpoj en maron rulas ; vido jen terura. ....

'63 Ejnar staras en batalejo ; kun Tambo, arka nomo ; ĉiun sagon, se pelis arko ; falis iu homo. ....

'64 Ejnar staras en batalejo ; li ne danĝeron timas ; vidas altkreskan jarlon Ejrikon ; stari rudron proksima. ....

'65 Ejnar streĉis Tamban arkon ; sagon kordo levis ; sag' superflugis jarlan kapon ; rudra nabo krevis. ....

'66 Ejnar streĉis alimense ; celis jarlon pafi ; sago flugis misedise ; ne povis jarlon trafi. ....

'67 Ejrik diras al Finno Malgranda ; "Al vi mi parolas ; Kiu estas, per pafoj pikaj ; trafi min li volas?" .....

'68 Tion respondas Finna Malgranda ; manojn sango gargaras ; "Estas tiu granda homo ; en ŝipa mezo staras." .....

'69 Diras jarlo iritmense ; "Mi donas al vi motivon ; pafu tiun grandan viron ; danĝeras por mia vivo." .....

'70 "Mi ne povas la homon fari ; ĉar ne havas li mortmarkon<8> ; bonŝancas li sed povas mi ; senkordigi lian arkon." .....

'71 Ejnar streĉis je tria menso ; jarlon por ataki ; kordo rompiĝis de ŝtalo forta ; la arko subite krakis. ....

'72 Ĉiuj aŭdis kordan rompon ; reĝo miras pure ; "Kio ĉi sur mia ŝipo ; tondras tiom terure?" .....

'73 Respondis Ejnar Tambaskua ; ĵetas arkon sian ; "El viaj manoj Norvegujo ; rompiĝis, reĝo mia!" .....

'74 "Ne Tambe sed en Sinjora mano ; mia regno restas ; prenu unun el miaj arkoj ; taŭgaj ili estas." .....

'75 "Tro malfortas reĝaj arkoj" ; Ejnar aŭdace deklaras ; "Prenos ŝildon mi kaj glavon ; kaj hakojn mi ne ŝparos." .....

'76 Plu staris homoj en ambaŭ pruoj ; se mi pravas mense ; estis malĝoje ŝipomeze ; homoj fariĝis maldense. ....

'77 Ejrik kuris al Drako supren ;
glavon mane tenis ; Herning
saltis en pobo malsupren ;
kontraŭ li poste venis. ....

'78 Hastis ili ŝipomezen ; povas
mi al vi diri ; poste al Fertiro
devis ; jarlo retroiri. ....

'79 Elektis jarlo altajn knabojn ;
tiaj maloftegas ; ili tuj surkuris
Drakon ; kaj devis Herning cedi.
.....

'80 Ulvo Ruĝa el pruo kuras ;
nun la pruo ruĝas ; tiom sango
sur Drako fluis ; ke ŝipo aspektis
ruĝa. ....

'81 Duris batalo ŝipomeze ;
ŝildojn glavoj klakas ; Ulvo kaj
Ejnar, grandluktuloj ; ejrikanojn
hakas. ....

'82 Ejrik estis aliamense ; kiam
amaso cedis ; tiam vidis ke la
pruon ; Drakan li jam posedis.
.....

'83 Jarlo trian ekon ekipas ;
"Lukton plu insistu!" ; Falis tiam
Ulv kaj Herning ; kaj tuta la
rezisto. ....

'84 Reĝo vokas el la pobo ; "Al
ni venas perdo ; saltu en maron,
miaj viroj ; fino fariĝos merdo!"
.....

'85 Reĝo elsaltis en la maron ;
sekvis la anaro ; reĝa frato lasta
estis ; laŭ reĝa volo faris. ....

'86 Drakon Longan plej kapabla
; Ejrik nun akiris ; prenis li
rudron mem en mano ; kaj ĝin el
Sundo stiris. ....

&4415. Ramund hin Unge:

'1 /Ramund han var sig en bedre2 mand, ; om han havde bedre2 klæder. ; Dronningen gav hannem klæder på stand ; af blårgarn, bast o2g læder. ; "Sådan vil jeg ikke ha'," sagde Ramund. ; "Sådan står mig ikke bra," sagde Ra2mund hin Unge.

'2 "Bast og blårgarn er værre end ry, ; det kan du gi' tjenerne dine." ; Frøkenen gav hannem klæderne ny ; af silke og sammet fine. ; "Sådan vil jeg heller' ha'," ; sagde Ramund. ; "Sådan står mig meget bra," (x:; sagde Ramund hin Unge.)

'3 Ramund gik sig i stuen ind ; alt til den netteste skrædder. ; "Hør, du skrædder, fager og fin, ; vil du gøre Ramund klæder?" ; "Hvorfor sku' jeg ikke det?" sagde skrædder'n ; "Da gør du mege vel," .....

'4 Halvtredsindstye alen tøj ; og femten til bukseremme. ; "Det skal du gøre mig stærkt og drøjt, ; om du skal bukserne sømme." ; "Det er mig meget

trangt," sagde Ramund. ; "Jeg kan ikke skræv' min gang," .....

'5 Ramund takler skibene sine ; med udslagte sejl ved strande. ; Så sejled' han over saltens sø ; alt inde under jætternes lande. "Nu er vi komne her," sagde Ramund, ; "foruden stort besvær," .....

'6 Ramund gik sig ved saltens søstrand, ; der så han syv jætter stande. ; "Tager jeg Ramund i min mindste hånd, ; jeg kaster ham langt fra lande." ; "Det gør aldrig ene du," sagde Ramund, ; "komme må I alle syv," .....

'7 Ramund tog til sit dyre sværd, ; det han kaldte Dymlingen røde. ; Hug han den jætter syv med én færd, ; at blodet randt dennem til døde. ; "Der ligger alle syv," sagde Ramund. ; "Alt står jeg her endnu," .....

'8 Ramund gik frem ved havets bred, ; der så han den store jætte. ; Halvtredsinstye alen var han bred, ; og hundrede var vel hans længde. ; "Vel er du

bred og lang," sagde Ramund. ;
"Har du lyst at slås engang?"

.....

'9 "Kære Ramund, du lade mig
leve, ; og gøre mig ingen skade. ;
Dig jeg giver syv tønder guld ;
og vil dig i klaren vin bade." ;
"Den ottende slunter med,"
sagde Ramund. ; "Dog sabler jeg
dig med," .....

'10 Den første dag, de sammen
drog, ; de kæmpedes med bare
hænder. ; Ramund napped' i
jættens skæg, ; at kødet det
løsned's fra tænder. ; "Så ilde
griner du," sagde Ramund, ; "og
værre ser du ud," .....

'11 Den anden dag, de sammen
lod stå, ; de ginge sammen med
vrede. ; Det store stenbjerg,
de stode på, ; de ned i ler
monne træde. ; "Den leg den er
vel hård," sagde jætten. ; "Vi
begyndte først i går," .....

'12 Ramund tog til sit gode
sværd, ; det han kaldte
Dymlingen dyre. ; Hug han
jættens hoved højt i vejr, ; som
fire par øjne knap ku' røre. ;
"Jeg mente, den ej bed," sagde

Ramund, ; "den bed alligevel,"

.....

'13 Ramund gik sig i bjerget ind
; til alle de små trolde sæde. ;
Stride randt tårer de trolde på
kind, ; de måtte for Ramund
græde. ; "Græder du for mig?"
sagde Ramund. ; "Jeg græd
aldrig for dig," .....

'14 Ramund han rykte og sloges
omkring ; alt som de raskeste
helte. ; Med alle de trolde han
kørte i ring ; og dennem til
jorden nedfældte. ; "Herinde
går det bravt," sagde Ramund. ;
"Det falder mig i lav," .....

'15 Ramund steg i skibet fuldt
snart, ; det knaged' i hver en
bunke. ; Alle de bådsmænd i
skibet var, ; de tænkte, at de
skulle sjunke. ; "Vi sjunke ikke
her," sagde Ramund. ; "Vi sejle
lige vel," .....

'16 Ramund ladede skibene syv ;
med guld og med ædle stene. ;
Sejled' så over sø så stiv ; alt
ind under kejserens lene. ; "Nu
er vi komne her," sagde
Ramund. ; "Nu har vi bedre
lært," .....

'17 Ramund kasted' anker på hviden sand ; og stavnen mod land lod svinge. ; Selv var Ramund den første mand, ; som ind på landet monne springe. ; "Vover intet fler'," sagde Ramund. ; "Vover intet mer'," .....

'18 Ramund gik ad boldhuset ind, ; der leged' de bold og guldterning. ; Alle forskrækked's for Ramunds skind ; og for hans grumme gebærder. ; "En vakker leg er det," sagde Ramund. ; "Får jeg vel lege med?" .....

'19 Kejseren ud af vinduet så ; med angst og sorrigfuld mine. ; "Hvo er den mand, som i gården mon stå ; og dér så hæsselig grine?" ; "Det er mig, og jeg har lyst," sagde Ramund, ; "med dig at vov' en dyst," .....

'20 Ramund slog på sit gode sværd, ; at jorden hun gungred' og rysted'. ; Fuglene dåned' og faldt ned på mark, ; som sjunge tilforn på kviste. ; "Ret nu så bli'r jeg vred," sagde Ramund, ; "om ej du kommer ned," .....

'21 Ramund han stødte på døren med stang, ; at hele slottet det revned'. ; Vindver og døre af væggen udsprang, ; og muren med jorden blev jævnet. ; "Så du, at jeg slog ind?" sagde Ramund. ; "Det gælde vil dit skind!" .....

'22 "Kære Ramund, du lade mig leve, ; jeg så omend aldrig din lige. ; Min yngste datter vil jeg dig give, ; samt halvparten af mit rige." ; "Det ta'r jeg, når jeg vil," sagde Ramund, ; "og så din datter til," .....

'23 Ramund tog til sin store kniv, ; den han kaldte Dymlingens pile. ; Skilte han kejseren ved hans liv, ; at ho'det det fløj femten mile. ; "Jeg troed', den ej bed," sagde Ramund. ; "Dog rinder blodet ned," .....

*,#4415: <:25> (/ 2x LaLa
mimi reeTido Ti3;do
LaaLalTi dooTiLa SoMi '1
i; '2 ii;MiMi LaaLaTi
dooTiLa SoMi i;Mi
LaSoLado miimimi
re2doTiLa TiLa a) x*

< Tradukis Poul Thorsen ('1,6,7).>

,&4415. Ramund:

'1 /Ramund estus pli bona vir' ;
kun bela2 vest' en posedo. ;
Donis Reĝino kostumon laŭ dir'
; el lino2, bast' ka2j ledó. ; "Tion
ne deziras mi." diris Ramund, ;
"ne al mi drapiras ĝi," ; diris
Ra2mund junulo.

'6 Ramund iris ĉe sala mar', ; jen
vidis li sep gigantojn. ; "Prenos
ni Ramund per manoj kvar ; kaj
ĵetos en forajn landojn." ; "Ĉu ne
troe solas vi?" diris Ramund, ;
"venu sep, se volas vi," ; diris
Ramund junulo.

'7 Ramund preta por glavo-frap'
; per sia Dimling ruĝa ; trafis la
sep gigantojn sur kap' ; kaj pelis
al morto rifuĝa. ; "Tie kuŝas ĉiuj
sep," diris Ramund, ; "sola staras
mi sur step'," ; diris Ramund
junulo.

&4417. Ólavur Riddararós:

'1 (&1: "/Hvört skalt tú ríða
Ólavur mín? (x:; Kol og smiður
við ;) Í lofti hongur brynja tín."
(x:; Ungir kallar, kátir kallar! ;
Gangið upp á gólv, dansið
lystilig!))?

(&2: "/Hvört skalt tú ríða
Ólavur mín? (x:; Villir hann,
stillir hann ;) Í lofti hongur
brynja tín." (x:; Tann reyði login
bra2nn. ; Blíðan legði hann
byrðin undan björgunum. ;
Blíðan legði hann byrðin undan
björgun fram.))

'2 "Eg fari mæð á heiði ..... ta
villini hind at veiða" .....

'3 "Tú fert ekki at veiða hind.
..... men tú fert til tína leikalind.
.....

'4 Hvít er tín skjúrta, væl er
hon tvigin, ... í blóði verður hon
av tær drigin. ....

'5 Hvít er tín skjúrta, væl er
hon skorin, ... í blóði so verður
hon aftur borin." .....

'6 Ólavur snúðist síni móður frá: ..... "Gud gevi ikki ganga, sum mæ er spáð." .....

'7 Ólavur ríður eftir bjørgunum fram, ... fann hann upp á eitt álvarann. ....

'8 Ólavur ríður eftir bjørgunum fús, ... fann hann uppá eitt álvarhús. ....

'9 Út kom eitt tað álvafljóð, ... flættað hár á herðar dró. ....

'10 Út kom ein av álvum tá, ... flættað hár á herðar lá. ....

'11 "Ver vælkomín Ólavur Riddararós, ... tú gakk í dans og kvøð fyri os!" .....

'12 "Tú tarft ikki at flætta títt hár fyri meg, ... eg eri ikki komin at eiga teg." .....

'13 "Ert tú ikki komin at biðja meg, ... eg havi ikki ætlað at eiga teg." .....

'14 "Eg kann ikki meira hjá álvum vera, ... í morgin lati eg mítt brúðleyp gera." .....

'15 "Vilt tú ikki longur hjá álvum vera, ... sjúkur skalt tú títt brúðleyp gera. ....

'16 Hvat heldur vilt tú sjei vetur liggja sjúk, ... ella vilt tú í morgin liggja lík? .....

'17 Hvat heldur vilt tú sjei vetur liggja á strá, ... ella vilt tú í morgin til moldar gá?" .....

'18 "Tveir eru kostirnir, hvørgin er mjúkur, ... ilt er at liggja leingi sjúkur. ....

'19 Tveir eru kostirnir, hvørgin er mjúkur ..... og ilt er at liggja leingi sjúkur. ....

'20 Fyrr vil eg í morgin liggja lík, ... enn eg vil sjei vetur liggja sjúk' . ....

'21 Fyrr vil eg í morgin til moldar gá, ... enn eg vil sjei vetur liggja á strá." .....

'22 Hon bar fram eitt drykkjukur, ... eiturkornið í tí var. ....

'23 Hon bar fram eitt drykkjusteyp, ... eiturkornið í tí fleyt. ....

'24 Hon skonkti honum í drykkjuhorn, ... har fór í tað eiturkorn. ....

'25 Tann fyrsta drykkin, ið Ólavur drakk, ... hans breiða beltum um hann sprakk. ....

'26 "Hoyr tú Ólavur fríði, ... tú kyss meg, áðrenn tú ríður!" ....

'27 Ólavur studdist við saðilboga, ... hann kysti tá moy av lítlum huga. ....

'28 Hon kysti hann so mjúkan, ... hon sveik hann so sjúkan. ....

'29 "Tú sig tíni móðir, tá ið tú kemur heim, ... tín foli snávaði um ein stein!" ....

'30 Ólavur heim í garðin fór, ... úti hans móðir fyrri honum stóð. ....

'31 "Hví ert tú so fəlin, hví ert tí so bleik, ... sum tú hevur verið í álvaleik?" ....

'32 "Mín kæra móðir, eg sigi tær sann, ... mín foli snávaði um ein stein. ....

'33 Tí eri eg fəlin, tí eri eg bleik, ... í gjár var eg í álvaleik. ....

'34 Tí eri eg fəlin, tí eri eg sum bast, ... í gjár var eg teim álvum næst. ....

'35 Mín kæri faðir, tú heinta mær prest, ... mín kæra móðir, ver tú mær næst." ....

'36 Ólavur vendist til vegginn brátt, ... hann doyði langt fyrri miðnátt. ....

'37 Har komu av tí bú, ... líkini trý, tey vóru so prúð. ....

'38 Tað fyrsta var Ólav, tað annað hans vín, ... tað triðja hans móðir, hon læt sítt lív. ....

'39 Tað fyrsta var Ólav, tað annað hans moy, ... tað triðja hans móðir, av sorg hon doyði. ....

< Islanda aŭ feroa. Tradukis
Martin Strid (2014). Nur al la dua
rekantaĵa versio ni trovis
melodion.>

**(#4417: (#2: <:28>
(/soososo do3so soolala
so; mifa so mire do3;so
soso sooremi fami
doo;mifa soso soofa
milso; soso lalalaa sofa
mire do dore; mire
mimifaa soso lafa mi re
do)) x39**

,&4417. Olav rajdistlaŭdo:

'1 (&2: "/Kien vi rajdos, Olav
mia? (×:; Se erar', li en star' ;)
Supre pendas kiraso via." (×:;
Kaj la ruĝa brulis fla2m'. ; Milde
ŝarĝon li metis sub la montkruto
; milde ŝarĝon li metis sub la
monta krut'.))

'2

vojaĝ sovaĝ

'3

cervin tili

'4 Blankas ĉemizo via lavita .....
en sango estos ĝi makulita. ....

'5 Blankas ĉemizo, el bona
tranĉo ..... en sango estos ĝi
poste lanĉa. ....

'6

'7 Olav rajdas laŭ roko antaŭen
..... trovis li elfan domon jen. ....

'8

'9

'10

'11

'12

min ..... mi ne venis jen por
posedi vin." .....

'13

'14

restos festos

'15

restos estos

'16

malsan

'17

dum hum

pajl

'18

bona malsana

'19

molas volas

'20

morgaŭ morta

'21

pajlumi ?

'22

'23

'24

korn dorn

'25

'26

'27

sel cel em

'28

'29

ŝton dom

'30

'31

pala elfa halo

'32

dir stumblir

ver ter roker

'33

elfa lud apud eksud hirud krud
nud mud

pal

'34

bast gast

'35

venigu ligu

'36

port mort

noktomez pez lez frenez mortez

'37

'38

edzin patrin

'39

jununj

malgoj

&4418. Liten Karin:

'1 (Och /liten Karin /tjä2nte på /unge kungens /gård.)× (Hon /lyste som en /stjä2rna bland /alla tä2rno2r /små.)×

'2 (Hon /lyste som en /stjä2rna allt /bland de tärnor /små.)× (Och /unge kungen /ta2lte till /liten Ka2ri2n /så:)×

'3 (O hör på, liten Karin, säg vill du bliva min?)× (Grå hästen och gullsadelen, dem vill jag giva dig.)×

'4 (Grå hästen och gullsadelen jag passar intet på.)× (Giv dem din unga drottning, låt mig med äran gå.)×

'5 (O hör på, liten Karin, säg vill du bliva min?)× (Min rödaste gullkrona, den vill jag giva dig.)×

'6 (Din rödaste gullkrona jag passar intet på.)× (Giv den din unga drottning, låt mig med äran gå.)×

'7 (O hör på, liten Karin, säg vill du bliva min?)× (Mitt halva

kungarike, det vill jag giva dig.)×

'8 (Ditt halva kungarike jag passar intet på.)× (Giv det din unga drottning, låt mig med äran gå.)×

'9 (O hör på, liten Karin, vill du ej bliva min,)× (så skall jag låta sätta dig i spiketunnan in.)×

'10 (Och om du låter sätta mig i spiketunnan in,)× (Guds änglar små de se att jag oskyldig är därtill.)×

'11 (De satte liten Karin i spiketunnan in.)× (Och konungens små svenner, de rulla henne ikring.)×

'12 (Då kom där ifrån himmelen två vita duvor ner.)× (De togo liten Karin och strax så voro de tre.)×

'13 (Så kom två svarta korpar dit opp från helvete.)× (De togo unge konungen och strax så voro de tre.)×

#4418: < :2 > ((*imi /LaTi domi /milre domi /somi fare /mi*)× (*imi /somi fare /mildo LaTi*

/domi milreTildo /La ah) ×) ×13

< Mezepoka balado, temas pri Katarino el .. .. Versio el Vestrogaŭtajo. La lasta strofo ('13) verŝajne estas iom pli nova aldono. Tradukis Ernfrid Malmgren (1931 ,&1b FLorE) kaj Kukoleto (,&2 -LORÉ). '2.2 Tel = tiel.>

,&4418.1. Karinjo bela:

'1 (Ka/rinjo bela /se2rvis ĉe /reĝo en kor/teg',)× (kaj /inter la kna(bi2noj ŝi /brilis ki2e21 /stel'.)×

'2 (Ŝi /inter la kna/bi2noj klar/brilis kiel /stel'.)× (La /juna reĝo /di2ris en /jena ma2ni2/er':)×

'3 (Jen vi, Karinjo bela, la mia estu vi!)× (Ĉevalon kun orselo al vi donacos mi.)×

'4 (Ĉevalo kun orselo ne estas al mi dec')× (sed al la junreĝino. Mi iru kun virgec'.)×

'5 (Jen vi, Karinjo bela, la mia estu vi!)× (Orkronon la plej ruĝan al vi donacos mi.)×

'6 (Orkrono la plej ruĝa ne estas al mi dec')× (sed al la junreĝino. Mi iru kun virgec'.)×

'7 (Jen vi, Karinjo bela, la mia estu vi!)× (Duonan reĝolandon al vi donacos mi.)×

'8 (Duona reĝolando ne estas al mi dec')× (sed al la junreĝino. Mi iru kun virgec'.)×

'9 (Se vi, Karinjo bela, ne nun obeas min,)× (en la barelon najlan mi tuj enigis vin.)×

'10 (Se en barelon najlan vi volas meti min,)× (la anĝeletoj scias ke sensŭlda estas mi.)×

'11 (Kaj en barelon najlan metiĝis do Karinj',)× (la reĝaj korteganoj ruladis poste ŝin.)×

'12 (Sed du kolomboj blankaj tuj venis el ĉiel',)× (Karinjon ili prenis. Ŝi estis jam anĝel'.)×

,&4418.2. Karinjeto:

'1 (Kaj /Karinjeto /se2rvis en /re2ĝa ka/stel'.)× (/Inter servi/sti2noj ŝi /brilis ki2e2l /stel'.)×

'2 (/Inter servi/sti2noj ŝi /brilis kiel /stel'.)× (Kaj /juna reĝo /Karinjeton /alparo2li2s /tel<>:.)×

'3 (Aŭskultu, Karinje2to, ĉu estos vi kun mi?)× (Ĉevalon grizan kaj orselon donos mi2 a2l vi.)×

'4 (Ĉevalo griza kaj orselo estus troa glor'.)× (Al via junreĝino donu, lasu mi2n kun honor'.)×

'5 (Aŭskultu, Karinje2to, ĉu estos vi kun mi?)× (Plej ruĝan oran kronon mian donos mi2 a2l vi.)×

'6 (Plej ruĝa ora krono via estus troa glor'.)× (Al via junreĝino donu, lasu mi2n kun honor'.)×

'7 (Aŭskultu, Karinje2to, ĉu estos vi kun mi?)× (Duonan reĝan regnon mian donos mi2 a2l vi.)×

'8 (Duona reĝa regno via estus troa glor'.)× (Al via junreĝino donu, lasu mi2n kun honor'.)×

'9 (Aŭskultu, Karinje2to, se vi rifuzas min,)× (en najlan la bare2lon metigos mi2 ja2 vin.)×

'10 (Kaj se en najlan la barelon vi metigos min,)× (anĝeloj diaj vi2dos ke mi ne ku2lpa2s ĝin.)×

'11 (En najlan la barelon enmetis ili ŝin.)× (Kaj reĝaj servaj kna2boj ĉirkaŭen tu2rni2s ĝin.)×

'12 (Kolomboj blankaj ve2nis de la ĉielo du,)× (prenante Karinje2ton kaj tri fari2ĝi2s tuj.)×

'13 (Kaj korvoj nigraj ve2nis de la infero du,)× (prenante junan re2ĝon kaj tri fari2ĝi2s tuj.)×

**&4428. Bøhmerlands
dronningen:**

'1 Det /var Bøh/merlands
/dronni/ngen, ; hun /tager sin
/datter at /lære: ; "/Når du
/kommer i /Dannemark /ind, ;
da /vides dig /hæder og /ære."
; Den /frøken /ko2m af
/ædelige /Bøhmer/lan/de.

'2 "Og når du kommer i
Dannemark, ; da vides dig
hæder og ære! ; du lad ikke
skat over bønderne skrive, ; så
have de dig så kære." (x:: Den
frøken ko2m af ædelige
Bøhmerlande.)

'3 "Den første bøn, du beder
din herre, ; - den herre så mild
og fin - ; du bed ham give
biskop Valdemar løs, ;
allerkæreste morbroder sin."
.....

'4 Og straks da blev den grønne
jord ; med silke så vidt
overbredt; så blev hun unge
frøken Dagmar ; alt ned til
stranden ledt. ....

'5 Vunde de op deres silkesejl ;
så højt i forgyldene råde; så
sejlede de til Dannemark ind ;
fast mindre end måneder to. ....

'6 For /Mandø /kasted de
/deres /anker ; alt /på den
/hvide /sand, ; og /toge de
/u2nge /frøken Dag/mar, ; de
/løfted hende /først på /land.
.....

'7 / Toge /de un/ge frøken
/Dagmar, ; /de løfted /hende
først /på land, ; /og Valde/mar
konge /af Da/nnemark, ; /han
rækker /hende hvi/den hånd.
.....

'8 I/gen da /blev den /grønne
/jord ; med /silke så /vidt
over/bredt; op /stod /unge
/frøken Dag/mar, ; hun /blev på
/Riberhus /ledt. ....

'9 Årle var det om morgenen, ;
alt førend det var dag, ; det var
unge frøken Dagmar, ; hun
kræved sin morgengave. ....

'10 "Den første bøn, jeg beder
Eder om, ; allerkæreste herre
min, ; I give mig biskop
Valdemar løs, ; allerkæreste
morbroder din." ....

'11 "Den anden bøn, jeg beder Eder om, ; den vide I mig så gerne, ; I give alle de plovpenninge til ; og fanger løs af jern." .....

'12 "Den første bøn I tie så stille! ; I tie frøken Dagmar så kvær. ; Kommer han ud, biskop Valdemar, ; han gør Eder enke i år." .....

'13 "Den anden bøn, I bade mig om, ; den kunne I fuld vel få; men kommer han, biskoppen, af tårn, ; han gør Eder enke i år." .....

'14 Hun tog guldkronen af sit hoved, ; satte den for kongen på bord: ; "Hvad skulle jeg i Dannemark, ; må mig ikke vides et ord?" .....

'15 "Hvad skal jeg i Dannemark gøre, ; mig må ikke vides en bøn? ; I gode hofmænd, som mig førte hid, ; føre mig af landet igen." .....

'16 "I hente mig ind her Strange ; og så han unge junker Knud: ; I skulle fare til Oringsborg ; og løse de fanger ud." .....

'17 Der biskoppen kom af tårnet ud, ; da kunne han ikke gange: ; "Her haver jeg siddet på tolvte år, ; de tider gjordes mig så lange." .....

'18 Hans søsterdatter tog guldkam af sit skrin, ; hun kæmmed hans gule hår; for hver en lok, hun redte, ; hun fældte så modige tåre. ....

'19 "Hør du, allerkæreste søsterdatter, ; du græd slet ikki for mig; fuld vel skal jeg hævne min harm, ; om jeg et år er kvæg<1>." .....

'20 "I tie kvær<2>, biskop Valdemar, ; lader ikke Eders vrede regere; kommer I atter på Søborg tårn, ; jeg ser Eder aldrig mere." .....

'21 Ikke kunne biskoppen lade sin harm, ; førend han af landet måtte rømme; det fortrød hun dronning Dagmar, ; hun kunne ikke bedre at skønne. ....

'22 Der var stor glæde i Dannemark, ; at Dagmar var kommen til lande; der leved i fred både borger og bonde ;

uden skat og plovpenningers
våde. ....

'23 Krist signe de unge
ædelinge to, ; de længe måtte
sammen leve; Guds ord,
retfærdighed, dom og skel ; for
hver mand at håndhæve. ....

*,#4428: (mi /mi mi /mi
mi /mi re /re; So /re re
/so fa /mi; re /redo Ti
/LaTi do /rere re /re;
So /rere re /soso fa
/mi; %R re /do La /So
ldodo /dodo dore /mi mi
/re e /do) x23*

< Reĝino Dagmar, filino de reĝo
Ottokar I de Bohemujo (Bøhmen)
kaj reĝino Edel de Meissen.
Dagmar venis al Danlando en
1205 kaj fariĝis edzino kaj ŝatata
reĝino de la dana reĝo Valdemar
Sejr. Ŝi mortis en 1212. Verkis
Henrik Hertz (1797-1870).
Komponis Henrik Rung. Melodio ĉi
notita de feroa ĉendanco.
Tradukis Poul Thorsen. La titolo
de la traduko ŝajnas esti
alternativa teksto de rekantaĵo:
"Fra fjerne lande kom hun,
dronning Dagmar". '1 Kvæg =
vivanta. '2 Kvær = trankvila,
silenta.>

*,#4428. De foraj landoj venis reĝin'
Dagmar:*

'22 <%R> De /foraj /la2ndoj
/venis re/ĝin' /Dag/mar. ;
Tutjuna, bela kun graci' ; traktis
ŝi per kor-mild' ; kam/pulon kaj
no/belon ; kaj bubon kun reĝa
ŝild'.

'5 De foraj landoj venis reĝin'
Dagmar. ; Per silko-veloj alte
sub ; jardoj kun brila or' ; la
vento mole portis ; Danlanden la
ŝipon for.

'7 De foraj landoj venis reĝin'
Dagmar. ; Renkontis ŝin la reĝo
mem ; ĉe sia regna rand', ; kaj la
kampuloj svingis ; ĉapelojn sur
sia strand'.

**&4430. Jag skall giva dig en
oxe stor:**

'1 /1Jag skall giva dig en oxe
stor ; och /han skall vara
/bro2kog ; Det /ena hornet
skall /räcka i skyn ; det /andra
skall vara /kro2kot.

(x: /Vrider om vrång ;
/strumporna vilja /tviller om
tvång ; /Rackare skall som en
/borgare man ; /smalare gång ;
/välj dina ro-/osor rö2/da.)

'2 Jag skall giva dig en
kammare stor ; med tolv
oppbäddade sängar ; Där skall
du hava nattero ; med dina
raska drängar .....

'3 Jag skall giva dig en flicka
fin ; med silversydda kläder ;
fullt av gull hennes
penningaskrin ; och blomster
utav fläder .....

'4 Du skall rida på en gångare
grå ; och stor skall faxen vara ;
Högt i sadel du sitte så ; att
över landom fara .....

'5 Jag skall giva dig en skrabbu
get ; och tvenne getabockar ;

den ene tämligen trinder och
fet ; den andre bringe lycka .....

#4430. ((#Dutakte ;
<1,5:2> /1LaaTi doTiLaSi
/Lado mii;mi /soofa mire
/TilTi re;re /doore
miiredo /TiiTiSi Mii;Mi
/LaaTi doLa /Siilla La;;
/LaaSiLa Ti; /dooTido
refa /miidoTi La;
/Laadore miimimi
/soomire mi; /miidoTi
La; /Tiidore mi /iSi
Silla /La a;)?

(#Unutakte ; <1,5:35>
/1LaaTi doTiLaSi Lado
mii;mi soofa mire TilTi
re;re doore miiredo
TiiTiSi Mii;Mi LaaTi
doLa Siilla La a;;
LaaSiLa Ti; dooTido refa
miidoTi La; Laadore
miimimi soomire mi;
miidoTi La; Tiidore mi
iSi Silla La a;))x5

< Sveda. La rekantaĵo aliteracias
laŭ tre malnova maniero. Tradukis
Kukoleto (1993 -IO-E). '1 Me = mi
; vu = vi unu ; na granda bovo =
grandan bovon ; kvel = kiel. '4 Kva
= kiu.>

,&4430. Granda bovo:

'1 /1Donos me<> al vu<> na /granda bov'<> ; kaj /buntos tiu /be2sto ; /Unu korno stre/ĉiĝos ĉi/elon ; a/lia kurba /e2stos.

(×: /Turnas en tord' ; /ŝtrumpoj voleme /kurbas en kord' ; /Faros fripono kvel<> /burĝa la ul' ; /mallarĝa pord' ; /rozojn ele- /ektu ru2/ĝajn.)

'2 Donos me al vu na granda hal' ; kun dek du litoj molaj ; Tie havos vu nokton en pac' ; kun vuaj servistoj volaj .....

'3 Donos me al vu na belknabin' ; arĝentkudritajn vestojn ; sambukflorojn kaj plenos or' ; en ŝia monokesto .....

'4 Rajdos vu sur griza irĉeval' ; kva<> estos besto granda ; Alte sele vu sidu sen fal' ; veturi tra la landoj .....

'5 Donos me al vu na kaprinaĉ' ; kaj plu na du kapruĉoj ; Unu estos por diko kaj gras' ; l' alia por feliĉo .....

&4436. Jon och Lager:

'1 Jon och /Lager de /tjänte i /konunga/gård (×:; I /varen väl /god/ ;) De /tjänade /båda för /dotrena /god ; (&p: - Men du /slipper 'na, sa 'n /Jon) (×:; Jag /vännar det /kostar mig /rödaste /gull ;) (&p: - Men du /slipper 'na, sa 'n /Jon).

'2 Och eftersom I haven henne båda lika kär ..... så mände i striden I tu bära svärd ; - Må då hä då, sa 'n Jon ..... - Ska bli min, du, sa 'n Jon.

'3 Och första slaget de slogo för sann ..... slog Lager den Jona så blodden den rann ; (&p: - Men du dryper då, sa 'n Jon) ..... &p

'4 Och andra slaget då var Jona vred ..... då slog han den Lager till golvena ned ..... (#p: - Men nu ligg du där, sa 'n Jon) ..... &p

'5 Och konungadoter hon talade så: ..... Jag frögdes därför att den Jon han fick rå ;

- Kund fäl tro hä, sa 'n Jon ..... -
Men nu är du min du, sa 'n Jon.

?

'1 Herr Lager han tjente i
konungens gård, (x:; — I varen
väl mö — ;) i femton veckor och
dertill ett år. ; «Tjena troget!»
sad' Jon. (x:;— «Ja, om det skall
kosta mitt rödaste guld, ; jag
följer!» sad' Jon. —)

'2 Han tjente der icke så
mycket för lön, ...
ty konungens dotter var honom
fast skön. ; «Du blir narrad!»
sad' Jon. ....

'3 När som de årets siste dag
såg', ... då mände herr Lager
bli konungens måg. ; «Det var
orätt!» sad' Jon. ....

'4 De ledde den bruden åt
kyrkogård, ... på henne så
undrade stora och små. ;
«Tycken I om 'na?» sad' Jon. ....

'5 Bruden hon går sig i kyrkona
in ..... med röda guldkronan och
blekan kind. ; «Håll dig friskt!»
sad' Jon. ....

'6 Bruden hon gångar sig i
kyrkan fram, ... hennes fägring

prisad' både kvinna och man. ;
«Hon blir min!» sad' Jon. ....

'7 Bruden i fägring för altaret
står, ... i röda guldkläder och
utslaget hår. ; «Jag håller dig
kär!» sad' Jon. ....

'8 De drucko i dagar, de drucko
i två, ... men inte ville bruden
åt sängen gå. ; «Sitt uppe!» sad'
Jon. ....

'9 De drucko i dagar, de drucko
i tre, ... än ville ej bruden åt
sängen se. ; «Håll ut !» sad'
Jon. ....

'10 Den fjerde dagen åt kvällen
led, ... men då ville bruden åt
sängen se. ; «Blir du sömnig?»
sad' Jon. ....

'11 Bruden hon går sig ur
brudehus fort, ... hennes
tärnor drogo af henne strumpor
och skor. ; «Du har tröttnat!»
sad' Jon. ....

'12 Bruden hon lade sig i sängen
ned, ... herr Jon han lade sig
så vackert bredvid. ; «God
afton!» sad' Jon. ....

'13 Men hasteligt bud för herr
Lager kom in: ..... «Herr Jon,

han sofver nu hos bruden din.» ;
»De lära sladdra,» sad' Jon. ....

'14 Herr Lager han blef fast
ifrig i sinn', ... så han både
bleknad' och rodnad' på kind. ;
«Får du ondt?» sad' Jon. ....

'15 Herr Lager han sprang
öfver bredan bord, ... att vin,
öl och mat kring om golfvet for.
; «Färdas vackert!» sad' Jon. ....

'16 I vrede herr Lager han
fattar sitt svärd ..... och svor
att dermed hugga herr Jon
strax i hjäl ; «Det är rostigt,»
sad' Jon. ....

'17 Herr Jon kastar Lager
hårdt mot en vägg, ... så flugor
och myggor förgylde hans
skägg. ; «Det var rätt!» sad'
Jon. ....

'18 Lager klappad' på dörren
med fingrarne små: ..... «Statt
upp, min brud, och drag låset
ifrån!» ; «Hon sofver,» sad' Jon.
....

'19 «Skall jag än stå här ute
tills dagen blir ljus, ; i morgon vi
två gå till konungens hus!» ;
«Må göra!» sad' Jon. ....

'20 När det blef dager och
himlen blef ljus, ... då gingo de
båda till konungens hus. ; «God
morgon!» sad' Jon. ....

'21 «Min nådigaste konung,
ödmjukast jag ber ..... om lof
att få lägga en klagan här ner!»
; «Säg sant då!» sad' Jon. ....

'22 «Den harm, som mig kväljer
mer än dödspilar sju, ... är den,
att herr Jon sofvit har hos min
fru!» ; «Jag har så gjort,» sad'
Jon. ....

'23 «Efter I hållen henne båda
så kär, ... så skolen I kämpa
med två skarpa svärd!» ; «Jag
vinner!» sad' Jon. ....

'24 Om middag till strid de på
platsen mänd' gå. .... I dag tro
det gäller att mannelig' stå! ;
«Slå ifrån dig!» sad' Jon. ....

'25 Det första slaget, som de
slogo till, ... herr Jon slog till
Lager, så han föll på knä. ; «Du
blir efter!» sad' Jon. ....

'26 Andra slaget de slogo för
sann, ... herr Jon slog till
Lager, så blodet det rann. ;
«Torka af dig!» sad' Jon. ....

'27 Det tredje slaget, med vrede så svår, ... herr Lager slog Jon ett dödligt sår. ; «Det läkes väl,» sad' Jon. ....

'28 Fjerde slaget de slogo till mord, ... herr Jon slog då Lager, att han föll till jord. ; «Ligg stilla!» sad' Jon. ....

'29 Herr Lagers brud sade med glädje så: ; — I varen väl mö — ; «Jag fröjdas deraf, att herr Jon fick rå!» ; «Nu är du min!» sad' Jon. ; — «Ja, om det skall kosta mitt rödaste guld, ; jag följer!» sad' Jon. —

#4436.Polso: <2,4:3, /7 5 6> (;MiMi /La La Ti /do Ti La /mi mi ma /mi i; do /do Ti do /mi i i /h h; mi /mi mi mi /so mi mi /re Ti Ti /Ti i; dore /mi Mi Mi /Mi i; Mi /La La Ti /do Ti La /mi mi ma /mi i; dore /dodo Ti Si /La a;)*29

< Notita en Kågeröd, Skanajo. Tradukis Kukoletto (1993 ,&1 LORE) kaj post ŝi Martin Strid (2014 ,&2), ŝajne laŭ alia versio de originala teksto. '1 D'ris = diris. '2 'Stas = estas. '3 Kaj virino kaj viro, do ĉiuj homoj.>

,&4436.1 Jon kaj Lager:

'1 Jon kaj /Lager ser/vadis en /reĝa bi/en' ; Vi /estu por /bon' ; Ili /servis /ambaŭ por /bona fi/lin' ; - Vi ne /havos ŝin, d'ris /Jon ; Mi /zorgas, ĝi /kostos da /plej ruĝa /or' ; - Vi ne /havos ŝin, d'ris<1> /Jon.

'23 Kaj ĉar ambaŭ vi amas ŝin same en real' (×:; vi estu por bon' ;) do glavojn vi du devas porti en batal' ; - Do tel estu, d'ris Jon (×:; Mi zorgas, ĝi kostos da plej ruĝa or' ;) - Estos mia vi, d'ris Jon.

'26 Unuan la baton ili batis laŭ rang' ..... kaj Lager batis Jonon, tuj fluis la sang' ; (&p: - Sed vi gutas, d'ris Jon) ..... &p

'28 Kaj duan la baton estis Jon en koler' ..... Li batis Lageron malsupren al ter' ..... (&q: - Tej vi kuŝas nun, d'ris Jon) ..... &q

'29 Kaj tiel parolis la reĝa filin': ..... Mi ĝojas pro tio, ke Jon venkis ĉi ; - Tel mi pensis, d'ris Jon ..... - Nun vi stas mia, d'ris Jon.

,&4436.2 Jun kaj Lager:

'1 Sin/jor' Lager /servis en /reĝa bi/en' ; Vi /estu laŭ /bon' ; dum /dek kvin se/majnoj kaj /tutjara /pen'. ; "Servu /fide", d'ris /Jun. ; Mi /zorgas, ĝi /kostos da /plej ruĝa /or' ; " Servu /fide", d'ris<1> /Jun.

'2 Tie /servis li /ne tiom /por paga /cel' (×:; vi /estu laŭ /bon' ;) ĉar /reĝa fi/lino por /li estis /bel'. ; (: "Vi trom/piĝos",) (×:; d'ris /Jun. Mi /zorgas, ĝi /kostos da /plej ruĝa /or' ;) (: "Vi trom/piĝos", d'ris /Jun.)

'3 Kiam /vidis la /lastjaran /tagon jam /ili ..... /Lager fa/riĝus de l' /reĝo bo/filo. ; 'Stas<2> mal/juste", ...

'4 Nove/dzinon kon/dukis i/li al pre/ĝej'. ..... Ŝin /miris kaj /grandaj kaj /malgrandaj /plej. ; "Ŝin ĉu vi /ŝatas?" .....

'5 Nove/dzino en/iras en /preĝeja /hal' ..... kun /orkrono /ruĝa kaj /vango en /pal'. ; "Restu /sana!" .....

'6 Nove/dzino pre/ĝejen an/taŭas per /ir'. ..... Ŝian /belon /laŭdis

kaj vi/rino kaj /vir' <3> ; "Ŝi 'stos /mia", ...

'7 Nove/dzino en /belo sta/ras ĉe al/tar' ..... en /ruĝaj or/vestoj kaj mal/fiksa ha/rar'. ; "Al mi vi /karas", ...

'8 Ili /trinkis dum /tagoj, ili /trinkis dum /du ..... sed ne /volis nove/dzino al /lita si/tu'. ; "Plu2 /sidu!" .....

'9 Ili /trinkis dum /tagoj, ili /trinkis dum /tri. .... Ne /volis nove/dzino jam /vidi al /lit'. ; "E2l/tenu!" .....

'10 La /kvaran /tagon jam /iĝis ves/per'. ..... Al /lito ri/gardis nove/dzin' kun e/sper'. ; "Ĉu vi dor/memas?" .....

'11 Nove/dzino el /nuptfesta /dom' haste /iris. .... Servi/stinoj de /ŝi ŝtrumpojn, /ŝuojn for/tiris. ; "Vi te/diĝas", ...

'12 Nove/dzino ek/kuŝis en /lito kon/klude. .... Sin/jor' Jun ku/ŝigis sin /bele a/pude. ; "Bonves/peron!" .....

'13 Sed La/geron en/venis me/saĝo ra/pida. .... "Nun /dormas sin/jor' Jun ĉe /novedzino /via." ; "Ili /klaĉos", ...

'14 Sin/joron La/geron fe/roco ek/muĝis. .... /Tiel li /vange kaj /palis kaj /ruĝis. ; "Ĉu vin do/loras?" .....

'15 Trans /larĝtablon /kuris sin/joro La/ger' ..... ke /planken ĵe/tiĝis vin', /manĝo kaj bi/er'. ; Iru /bele, ...

'16 Ko/lera La/ger' prenas /glavon per /fort' ..... kaj /ĵuris per ĝi /haki tuj /Junon al /mort'. "Ĝi 'stas /rusta", ...

'17 Sinjor' /Jun ĵetis /dure La/geron kontraŭ /mur' ..... fiksis?belis?oris /muŝojn kaj /kulojn en /barba kon/tur'. "Estis /juste", ...

'18 Lager /frapis la /pordon per /fingretoj /kvin ..... "Ek/staru, mal/ŝlosu, mia /kara nove/dzin!" "Ŝi2 /dormas", ...

'19 "Se mi /staru ek/stere jen /ĝis taga /lum' ..... ni /du iru /morgaŭ al /reĝa la /dom'", "Ni2 /faru!" .....

'20 /Kiam ta/giĝis kun /ĉiela /lum' ..... ti/am iris /ambaŭ al /reĝa la /dom', "Bonma/tenon!", ...

'21 "Mia /plej gracia /reĝo, plej hu/mila jen /pet', ... per/meson

por /plendi ĉe /vi, jen sub/met'." "Diru /veron!", ...

'22 "Pli ol /mortsagoj /sep al mi /lezas ran/kor' ..... ke ĉe /mia /edzin' dormis /Juno sin/jor'." "Jes mi /faris", ...

'23 "Ĉar /ambaŭ vi /tenas ŝin /kara en /prav' ..... do /vi du ba/talu per /akro de /glav'." "Mi2 /gajnos", ...

'24 Tag/meze ba/talen ili /lokon jam /iru ..... ho/diaŭ ja /staru o/ni kiel /viro. "De vi /batu!", ...

'25 U/nuan la /baton, kiun /batis la /du ..... Jun /batis La/geron, ke li /falas ge/nuen. "Vi post/restos", ...

'26 /Duan la /baton ili /batis laŭ /rang' ..... Jun /batis La/geron, ke /fluis la /sang'. "Vin se/kigu", ...

'27 /Trian la /baton, ko/lera ĝis /fund' ..... La/ger' batis /Junon, mor/tiga /vund'. "Kura/ciĝos", ...

'28 /Kvaran la /baton por /mortodan/ĝer' ..... Jun /batis La/geron, li /falas al /ter'. "Nu2r /kuŝu!" .....

'29 Nove/dzin de La/ger' diris
/tiel kun /goj' ; Vi /estu laũ /bon'
; "Mi /gojas ke /gajnis sinjor'
/Jun en çi /foj'." "Nun vi /mias,
d'ris /Jun. Mi /zorgas, ĝi /kostos
da /plej ruĝa /or' ; "Mi2
/sekvos", d'ris /Jun.

&4439. Stolt Signhild:

'1 Stolt /Signhild lader brygge
og blande vin, (x:; - så favr da
falder den rin - ;) hun byder sin
broder hjem til sig. (x:; Udi
brynjer alle.)

'2 Og de skænkte mjød, og de
skænkte vin ..... de skænkte så
længe, som solen skinned. ....

'3 Hendes broder og han ville
ride hjem, ... stolt Signhild
byder hannem følgesvende. ....

'4 "Og hvad skal jeg med
følgesvende? ..... Mine fiender
eru nu alle i senge." .....

'5 Og der han kom foroven den
by, ... der mødte han sine
fiender syv. ....

'6 Og der han kom i tykken ris,
..... da blev han sine fiender vis.
.....

'7 "Jeg beder Eder, alle mine
fiender, for Gud: ..... I lade mig
blæse i forgylden ljud." .....

'8 "Og du skal have vort minde
dertil, ... du blæs i ljud
imedens du vil." .....

'9 Han blæste i ljud, han blæste så hårt, ...det hørte stolt Signhild i sin gård. ....

'10 Han blæste i ljud, han blæste så længe, ... det hørte stolt Signhild i sin seng. ....

'11 Stolt Signhild råber over al sin gård: .... "I lede mig ud min ganger grå." ....

'12 "I lede mig ud min ganger grå, ... vel syv år siden han solen så." ....

'13 "Han solen ej så vel i syv år, ... vel femten år siden han sadelen bar." ....

'14 "I hente mig ud mit glavind og spjud, ... vel átjan år siden de vare ude." ....

'15 Stolt Signhild red, så fast hun rende, ... sin gode fole derover hun sprængde. ....

'16 Stolt Signhild råber, hun var så vånd: .... "Du svar mig, broder, om du kan." ....

'17 "Ikke er jeg ve, og ikke er jeg vånd .... du hjælp mig, søster, om du kan." ....

'18 Hun hug ihjel hans fiender syv, ... så førte hun hannem levende til by. ....

'19 Og havde det været to for en, ... så havde hun givet dem dødsens men. ....

(#4439: <:31> do /dodo dodo rere re so so mi; do rere re remi fa so o; mi soso so sofa mi fa fa mi; mire do mi re e do o; h) x19

< Dana mezepoka balado. Vortoj kaj melodio laŭ feroa danco. Tradukis Martin Strid (2014).>

,&4439. Signhild Fiera:

'1 /Signhild Fiera fare miksas da vin', ; – jen bele faladas la ros' – ; invitas ŝi fraton hejmen ĉe sin. ; En kirasoj ĉiuj.

'2 Ili donis da med', ili donis da vin', (×:; – jen bele faladas la ros' – ;) tiom longe, kiom la suno brilis. (×:; En kirasoj ĉiuj.)

'3 Ŝia frato volis rajdi al hejma dom' .... Signhild Fiera sekvofraŭlojn proponis. ....

'4 "Per sekvofraŭloj kion mi? .... Miaj malamikoj estas nun ĉiuj en lit'." ....

'5 Sed kiam li venis al vilaĝa erik' ..... renkontis li siajn sep malamikojn. ....

'6 Kaj kiam li venis en densa bosk' ..... pri la malamikoj li devis agnoski. ....

'7 "Mi petas, miajn malamikojn, el kor', ... vi lasu min blovi per ora sonor'." .....

'8 "Vi nian permeson havu konsol', ... vi blovu sonoron dum via vol'." .....

'9 Li blovis sonoron, li blovis je fort' ..... aŭdis Signhild Fiera en sia kort'. ....

'10 Li blovis sonoron, li blovis je daŭr' ..... aŭdis Signhild Fiera en lita kaŭr'. ....

'11 Signhild Fiera vokis en bien' ..... "Mian grizan ĉevalon elgvidu jen. ....

'12 Mian grizan ĉevalon algvidu nun, ... dum sep jaroj ne vidis li la sunon. ....

'13 Li sunon ne vidis dum sep jaroj, ... dum jaroj dek kvin ne kun selo staris. ....

'14 Alportu nun lancon al mi kaj glavon, ... dum jaroj dek ok ilin mi ne havis." .....

'15 Signhild Fiera rajdi urĝe devis, ... ŝia bona ĉevalo per tio krevis. ....

'16 Signhild Fiera vokis en anksi' ..... "Respondu min, frato, se povas vi." .....

'17 "Ne estas mi ofero nek en anksi', ... helpu min fratino, se povas vi." .....

'18 Morthakis ŝi liajn sep malamikojn ..... ŝi portis lin hejmen en viva fortik'. ....

'19 Kaj se ili estus du por unu, ... ŝi donus al ili mortigan vundon. ....

&4440. Vänner och fränder:

'1 /Vänner och /fränder de
/lade om /råd ; /huru de sku'
/gifta bort sin /fränka i /år ;
Uti /ro/sen ; /lade om /råd ;
/huru de sku' /gifta bort sin
/fränka i /år.

'2 "Dig vill vi giva en (':
konungsson till man ; som haver
mera guld än rike Roland haver
land.) (x:: Uti rosen ;) (:
kungason till man ; som haver
mera guld än lille Roland haver
land.)"

'3 Om lördan och söndan budet
utgick ; om måndan och tisdan
skull skådas vad hon fick. ....

'4 Om onsdan och torsdan
blandades vin ; om fredan och
lördan dracks hederdagen in.
.....

'5 De drucko i dagar de drucko
i två ;
men inte ville bruden åt
sängarne gå. ....

'6 De drucko i dagar de drucko
i tre ;

men inte ville bruden åt
sängarne se. ....

'7 Då kom där in en liten
sjödräng ; och han var allt klädd
uti blå kjortelen. ....

'8 Han ställde sig vid bordet
och talade så ; "Jag ser endast
masterna som där gå. ....

'9 Jag ser endast masterna
bruna och blå ; och själve rike
Roland han ståndar däruppå."
.....

'10 Så lyster det jungfrun åt
högan loftet gå ; så springer
hon den vägen mot
sjöastranden låg. ....

'11 Hon sprang uppå stenar, hon
sprang uppå tå ; men aktade sig
väl för böljorna de blå. ....

'12 Så togo de henne i skeppet
in ; och bjöd henne att dricka
båd mjöd och vin. ....

'13 "Gud nådade mig för
barnena de små ; jag stängde
igen dörren och gick därifrån."
.....

'14 "Jag ser, jag ser på dina vita fingrar små ; att vigselring ej suddit på den förrän igår. ....

'15 Jag ser, jag ser på dina guldgula hår ; att brudekrans ej suddit på dem förrän igår. ....

'16 Jag ser jag ser på dina snövita bröst ; att de ej hava varit någon småbarnatröst." ....

'17 Och jungfrun hon sätter sig vid rike Rolands sida ; hon känner sig varken sorgsen eller kvida. ....

'18 Och jungfrun hon lägger sig på rike Rolands arm ; hon vaknar ej förrän i sjukonungaland. ....

#4440: (a;Mi /Mi MiMi /La LaLa /Mi FaSo /Fa a;Fa /MiMi MiMi /ReRe ReDi /LA DiMi /Re; DiRe /Mi i /Fa a; /MiRe ReDi /Mi i;Mi /MiMi SiLa /Tildo TiLa /SiLa Tido /La) x15

,&4440. Amikoj, fratuloj:

'1 A/mikoj, fra/tuloj kon/sili2s /sin ; /kiel fornup/tiĝu ĉi/jare fratu/lin'. ; En la /ro/zo ; kon/sili2s /sin ; /kiel fornup/ti2ĝu ĉi/jare fratu/lin'.

'2 "Volas al vi doni ni (': reĝfilon por edz' ; li havas pli da oro ol Rolando da terpec'.") (×:; En la rozo ;) (,: reĝfilon por edz' ; li havas pli da oro ol Rolando da terpec'.)

'3 Sabate kaj dimanĉe eliris mesaĝ' ; lunde kaj marde spektiĝu la omaĝ'. ....

'4 Merkrede kaj ĵaŭde miksiĝis da vin' ; vendrede kaj sabate trinkiĝis je kulmin'. ....

'5 Ili trinkis dum tagoj, ili trinkis dum du ; ne volis novedzino iri al la litsitu'. ....

'6 Ili trinkis dum tagoj, ili trinkis dum tri ; ne volis novedzino vidi al la litlini'. ....

'7 Tiam envenis malgranda mara knab' ; kaj estis li vestita en blua la rob'. ....

'8 Ekstaris li ĉe tablo kaj tiel
diras ; "Mi vidas nur la mastojn
kiuj tie iras. ....

'9 Mi vidas nur la mastojn kaj
bluajn kaj brunajn ; kaj riĉa
Roland mem sur tio staras
tribune." .....

'10 Emas junulino iri al pord' ;
kaj kuras ŝi la vojon al mara la
bord'. .....

'11 Ŝi kuris sur ŝtonoj, ŝi kuris
sur pied' ; sed bone sin gardis de
onda blua tred'. .....

'12 Kaj ili prenis en ŝipon ŝin ;
invitis ŝin trinki da medo kaj
vin'. .....

'13 "Dio min gracies de infanetoj
; mi fermis la pordon kaj for de
tie tretis." .....

'14 "Mi vidas sur via eta blanka
fingro ; ke tie ĝis hieraŭ ne estis
nuptoringo." .....

'15 "Mi vidas sur via orflava
harfon' ; ke tie ĝis hieraŭ ne estis
nupta kron'." .....

'16 "Mi vidas je via neĝblanka
mam' ; ke ili ne konsolis al iu
etinfan'." .....

'17 Sidiĝas junulino ĉe Rolanda
flank' ; ne sentas ŝi malĝojon, ne
sentas ŝi da mank' .....

'18 Kuŝiĝas junulino ĉe Roland
intime ; vekigis ne antaŭ ol en
sepreĝa reĝimo. ....

**&4442. En ung sjöman
förlustar sig:**

'1 En /ung sjö/man för/lustar
/sig up/på en /äng så2 /grön,
ja/ja/ ; Där /mötte /han en
/ju2ng/fru, (' : en /jungfru
/som var /skö/n) (x:; Sjung
/tralla /lalla lalla /lalla /lej ;) (,:
en /jungfru /som var /skö/n.)

'2 Vill du bli min skön jungfru
uppå den gröna äng, jaja ; så
skall vi plocka rosenlöv och
bädda oss en säng .....

'3 Och sängen blev strax
bäddad, och rosor ströddes
däruti ; så lågo de tillsamman,
som äkta skulle bli .....

'4 Om morgonen när de
vaknade, det blåste en dejlig
vind, jaja ; men rosorna var
borta från fager jungfruns kind
.....

'5 Gud nåde mig arma jungfru,
min mödom haver jag mist, jaja
; men tager du mig till äkta så
blir jag sorgen kvitt .....

'6 Att taga dig till äkta jag
varken vill eller kan, jaja ; Mitt

skepp det ligger färdigt att
segla ifrån land .....

'7 Och skeppet lättar ankar,
och seglar på stoltaste våg, jaja
; På stranden står en jungfru
med sorgen i sin håg .....

#4442.Odo: <2,5:2, /5 6>
(;La /mi mi /fa fa /mi
mi /La aTi /do do /Ti
do1Ti /La mi /mi i /i;
La /mi mi /si ti /la lsi
/mi fi /so ola /so fi
/mi i /i; La /mi mi
/mami fiso /mi mi /La;
Ti /do ore /do Ti /La a
/a;) x7

< El Bohusleno. Tradukis
Kukoletto (1993 FLOrE).>

,&4442. Amuzas maristo juna:

'1 A/muzas ma/risto /ju/na sur
/verda /kampo2 /sin, ja /ja/ ;
Ren/kontas /junu/li2/non, ho
/bela /junu/lin'/ ; kan/tadu /trala
lala /lala /lej ; ho /bela
/junu/lin'/.

'2 Ĉu volas vi esti mia sur la
kampa verd, ja ja ; Ni plukos
rozfoliojn (' : por lito en la herb')
(x:; kantadu trala lala lala lej ;)
(,: por lito en la herb'.)

'3 Kaj baldaŭ estis lito, kaj rozoj tie por ĝu', ja ja. Do kuŝis ili kune, geedziĝontaj du .....

'4 Matene ilin vekis dolĉa venta blov', ja ja. Sed estis for la rozoj de l' junulina brov' .....

'5 Kompatu min gracia Dio, perdiĝis mia virgec', ja ja. Sed iros for malĝojo se vi estos mia edz' ;

'6 Ne povas mi nek volas esti edzo al vi, ja ja ; ĉar ŝipo mia pretas jam veli for de ĉi .....

'7 Malankras ek la ŝipo, sur ondoj velas for, ja ja. Sur bordo staras junulin', malĝoja ŝia kor' .....

&4448. Bonden och kråkan:

'1 (&Schottis: /Bonden han gick uti /furuskog (x:; /hejom fejom, /fallerallera ;) där /såg han en kråka som /satt och gol (x:; /hejom fejom, /fallerallera.)) ?

(&Kvæde: /Bonden han gick ut(' : i /furuskog) (x:; /falulej,) (:; i /furuskog ;) där /såg han en kråka som /satt och gol (x:; /Falulej, /fale lule /lullan lej/.))

'2 Bonden vart rädd och for hem igen ....."Ajaj, mor, den kråkan hon biter mej!" .....

'3 Kärningen satt vid sin spinnrock och spann ....."När såg du en kråka fäl bita en man?" .....

'4 Bonden han spände sin båge för knä ....."och sköt så den kråkan i högsta träd" .....

'5 Bonden han spände sin båge för fot ....."och sköt så den kråkan i hjärterot" .....

'6 Så kom det ett bud ifrån
bispens gård ...."Vad vart det
av kråkan du sköt igår?" .....

'7 "Jo kråkan hon förde jag
hem i mitt hus ..... av talgen så
stöpte jag tolv pund ljus .....

'8 Och fjädrarna vart till
bolster till säng ..... så att det
räckte till piga och dräng .....

'9 Av vingpennor gjorde vi
solafjä'r ..... som jäntorna
bruka i vackert vä'r .....

'10 Av näbben vi reste en
kyrkspira upp ..... och kammen
den vart till en kyrketornstupp
.....

'11 Av skallen vi gjorde ett
bakutråg ..... ingen i manminne
större såg .....

'12 Och halsen den vart till en
låtande lur ..... den lät mycket
värre än herrgårns tjur .....

'13 Av magsäcken gjorde vi tolv
par skor ..... och resten det vart
till en ränsel stor .....

'14 Av tarmarna fläta vi tolv
tums rep ..... av klorna så gjorde
vi dyngegrep .....

'15 Och köttet det saltades
neder i kar ..... förutom en
surstek som gömdes åt far .....

'16 Och skrovet det vart till
ett gångande skepp ..... det
största som uppå det havet gick
.....

'17 Av gumpen jag gjorde en
skräddarsyning ..... den kråkan
var nyttig till mången god ting."
.....

'18 Så sjung nu den visan vem
helst som vill ..... drag intet
ifrån, det hör bispen till .....

*#4448.Šotiso: <2,5:4>
(;/Do MiSo Do MiSo /Mi
So do o; /La Fa La do
/SoSo SoFa Mi i;So /Fa
FaLa Re ReFa /Mi So Do
o;/Re Re Fa TI /ReDo
DoDo Do o;)?*

*#4448.Odo: <1,4:2>
(;/LaLaLa LaLaLa /miimi
mi; /faaso faami
/reldore mii;mi /doremi
doremi / (reTiTi)? (reeTi)
do; /TiiSo La /Laami
miredo /TiiSo La;)*

< Sveda satiro pri la jam delonge
altaj impostoj, kiujn en fruaj
epokoj kolektis reĝaj inspektistoj
("feŭdoj"). Du variantoj, &Šotiso
kaj &Odo, kun diversaj melodioj

kaj rekantaĵoj sed cetere sama teksto. Tradukis Kukoletto (1993 -- oRE). '9 Kvajn = kiujn. '17 Als = tiel, ke ĝi poste estas.>>

,&4448. La kampulo kaj la korniko:

'1 (&Ŝotiso: /Iris kampulo en /pinarbar' (×;; /hejom fejom /fale rale ra ;) li /vidis kornikon kan/tantan klare (×;; /hejom fejom /fale rale ra.))

?(&Odo: /Iris kampulo (': en /pinarbar') (×;; /falu lej,) (': en /pi2narbar' ;) li /vidis kornikon kva /kantis klare (×;; /Falu lej, /fale lule /lulan lej/.)

'2 Ektimis kampul' kaj rekuris al bien' ..... "Aj, panjo, min mordos korniko jen!" .....

'3 Ŝpinis l' ulino ĉe sia ŝpinrad' ..... "Ĉu homon atakus kornik' per mordad'?" .....

'4 Streĉis pafarkon kampul' per genu' ..... li pafis kornikon en altsitu' .....

'6 Venis mesaĝo de l' inspektist' ..... "Vi pafis kornikon el kia konsist'?" .....

'7 "Kornik' en la dom' estas pro mia streb' ..... da kandel' dek du funtojn mi faris el seb' .....

"8 El plumoj por ĉiu lito kusen' ..... eĉ por servistaro sufiĉis la ben' .....

'9 Ventumilojn el flugilpluma afer' ..... kvajn<> uzos knabinoj dum bela veter' .....

'10 El beko preĝejan turpinton por fest' ..... ni faris preĝejturan kokon el krest' .....

'11 Knedejon ni faris el ĝia krani' ..... ne estis pli granda dum homhistori' .....

'12 La kolo korniĝis por sonora blov' ..... sonoris pli forte ol grandulbov' .....

'13 Ŝuparojn dek du el ĝia stomak' ..... restaĵon ni faris als granda sak' .....

'14 Intestoj fariĝis dekducola ŝnur' ..... forkego por sterko el ĉiu krur' .....

'15 La viando metiĝis en tinojn kun sal' ..... krom steko acida, por paĉjo regal' .....

'16 Ni faris velŝipon el ĝia ripar' ..... plej grandan velintan sur nia mar' .....

'17 Postaĵon mi faris als<> kudrista ring' ..... korniko por ni estis bona ating'." .....

'18 Do kantu la kanton ajnulo
laŭ plaĉ' ..... nenion forprenu pro
l' impostaĉ' .....

**&4450. Liten Kersti
stalledräng:**

'1 Där /bodde en /bonde på
/Östervalla /he2', (x:; Och den
/lilla, ;) /Döttrar, de /hade han,
och /rara voro /de. (x:; I /vänn
stall /har hon tjänt /uti
lön/dom/.)

'2 Han /hade fella /fyra, han
/hade fella /fä2m, ... Liten
/Kersti, hon /var allra /ra2rast
af /dem. ....

'3 Det var allt unga härtigen,
han rider ut på jakt, ... Så fick
han se, hvar liten Kersti hon
satt. ....

'4 "Hör du, liten Kersti, hvad
jag dig säga må! ..... Har du lust
att tjäna på konungens gård?
.....

'5 Du skall låta dig riddarkläder
skära ..... Och gifva dig ut för
en stalldräng att tjäna." .....

'6 Liten Kersti, hon går sig åt
skräddarebyn ..... Och låter sig
skära de riddarkläder ny. ....

'7 Liten Kersti, hon går sig åt
skomakareby ..... Och låter sig
göra de riddarstövlar ny. ....

'8 Liten Kersti, hon rider sig åt
konungens gård, ... Och
konungen själfver för hänne ute
står. ....

'9 "Behöfver hans majestät
nå'n stalldräng i år, ... Så har
jag lust att tjäna på konungens
gård." .....

'10 "Jag behöfver stalldräng
och det som allra bäst, ... Jag
föder fella drängen, men inte
hans häst." .....

'11 Det var allt unga härtigen,
han stod då däreft: ..... "Föder
min far drängen, så föder jag
hans häst." .....

'12 Om dagen så rider hon de
fålar i grön äng, ... Om natten
så sofver hon i härtigens säng.
.....

'13 Om dagen så rider hon de
fålar till vann, ... Om natten

så sofver hon på härtigens arm.

.....

'14 "Vår stalldräng har blifvit så underligen fet, ... Så han inte kan rida, när solen skiner het. ....

'15 Vår stalldräng har blifvit så underligen tjock, ... Så han inte kan klifva i sadelen opp. ....

'16 Vår stalldräng har blifvit så underlig till mod, ... Så han inte kan draga sin stöfvel på sin fot."

'17 Konungen, han talte till drottningen så: ..... "Du skickar nu bud efter barnkvinnor två!"
.....

'18 "Inte skickar nu bud efter barnkvinnor två, ... Men själfver så vill jag åt stallen gå"
.....

'19 När drottningen in genom stalldörren steg, ... Liten Kersti, hon bort under stallkrubban smög. ....

'20 Härtigen, han breder ut kappan så blå, ... Däruppå föder hon de sönerna två. ....

'21 Härtigen, han faller sin far och mor till fot: ..... "Nu har jag fella gjort min far och mor imot." .....

'22 Konungen, han talte till härtigen så: ..... "Liten Kersti, hon är fella lika god. ....

'23 Vi ska göra bröllop och det, som ska bli stort, ... Så att det ska höras till den romerska port." .....

'24 Frökner och prinsässer, de greto uti harm, ... För liten Kersti sofver uppå unge kungens arm. ....

'25 Frökner och prinsässer, de greto uti flod, ; Och den lilla, ; För det, att han sig en bondedoter tog. ; I vånn stall har hon tjänt i stor löndom.

#4450.Odo: <:27> La (/La LaTi do doTi LaTi LaSi MilFi; SiSi Ti La a;Ti do dore miimi mimi miifa mido Ti i;mi Si La Tido re doTi Ti La a;h?La)×25

< Sveda balado, notita en Dalslando en 1885 (Bondessons visbok). Temas eble pri la gardistidino Karin Månsdotter, kiu en la jaro 1567 fariĝis la edzino de la reĝo Erik XIV (Erikev la 14a).

Tiun geedziĝon inter la regnestro kaj tute ordinara popolano ne povis akcepti la nobelaro.
Tradukis Kukoletto (1993 ,&'1,2,6,7,12,13-15,19,20,24,25 -- o-e) kaj Martin Strid (2014 ,&'3-5,8-11,16-18,21-23). '2 Stinjeto: Eta Kristinav. '15 Tel = tiel. '21 Na malced' = malcedon – malobeon '23 Romo, sidejo de la papo kaj iam imperia ĉefurbo.>

,&4450. Stinjeto stalservisto:

'1 /Loĝis kam/pul' sur Ori/entherbeja /Sa2bl' ; ho mal/granda/ ; /havis li fi/linojn, fi/linojn kun /agrabl'. ; En /nia /stalo ka/ŝe ŝi ser/vis/.

'2 Li /havis ja /kvar, jes, li /ha2vis ja /kvi2n (×:; ho mal/granda ;) el ili Stinjeto <> plej ĉarma la filin' (×:; En /nia /stalo ka/ŝe ŝi ser/vis/.)

'3 Estis juna duko, elrajdas li por ĉa2s' ..... ekvidas li Stinjeton dum sia preterpas' .....

'4 Aŭskultu Stinjeto, por vi jen mia vo2rt' ..... Ĉu emas vi servi en re2ĝa la kort'? .....

'5 Tranĉigu vi vestojn por vi de kavalir' ..... kaj servi stalserviste vi serĉu dum forir' .....

'6 Ĉe la kudristo2n iras Kristinje2t' ..... kudrigas

nobelvestojn novajn laŭ la pet'

.....

'7 Ĉe la ŝuisto2n iras Kristinje2t' ..... tranĉigas nobelbotojn novajn laŭ la pet' .....

'8 Stinjeto ŝi rajdas al reĝa la bien' ..... Ekstere mem la reĝo staras por ŝi jen .....

'9 Se stalserviston via moŝt' bezonas dum ĉi jar' ..... mi emas reĝan korton servi per ĉi far' .....

'10 Bezonas mi serviston urĝe en la stal' ..... Mi nutros pri servisto sed ne lia ĉeval' .....

'11 Jen la juna duko, li staris apud li ..... Se patro la serviston, ĉevalon nutros mi .....

'12 Dum tago ŝi rajdas ĉevalojn en herbej' ..... dum nokto ŝi dormas ĉe l' duko en la lit' .....

'13 Dum tago ŝi kondukas ĉevalojn al la a2kv' ..... dum nokto ripozas sur la duka brak' .....

'14 Strange grasiĝis nia stalservisto nu2n ..... Ne povas li rajdi se varmas jam la sun' .....

'15 Strange dikiĝis nia stalservisto te2l'<> ..... Ne povas li alsupri ĉevalon en la sel' .....

'16 Stalservisto nia strangiĝis je humor' ..... Ne povas li boton de piedo tiri for .....

'17 Reĝo alparolas reĝinon per la buŝ' ..... Alvoku nun istinojn du por akuŝ' .....

'18 Ne volas mi alvoki akuŝistinojn du ..... sed mem volas iri mi por stala kontribu' .....

'19 Tra stala la pordo eniris la reĝi2n' ..... Ŝtelire sub manĝujon Stinjeto kaŝis sin .....

'20 Disvolvas mantelon la blu2an la du2k' ..... Sur tiu ŝi naskas la fi2lo2jn du .....

'21 La duko li falas je gepatroj al pied' .... Nun patron kaj patrinon mi faris na malced'<> .....

'22 Reĝo al la duko, tiel parolis li: ..... Stinjeto via, certe same bonas ŝi .....

'23 Ni faros geedziĝon plej grandan en ĉi dom' ..... aŭdeblos ĝi eĉ ĝis porde2go de Rom'<> .....

'24 Grafinoj kaj princinoj ploradis en kole2r' ..... ripozas Stinjeto sur brako de la reĝ' .....

'25 Grafinoj kaj princinoj ploradis en inu2nd' ..... ĉar prenis li por si la filinon de kampul' .....

&4454. De två systrarna. 1:

'1 Där /bodde en /bonde vid /sjöa/strand (x;; blåser /kallt kallt /väder över /sjö2/n ;) och /tvenne /döttra2r /ha2de2 /ha2n (x;; blåser /kallt kallt /väder över /sjö2/n.)

'2 Den ena var ljus som den klaraste sol ..... den andra var svart som den svartaste jord .....

'3 Vi tvätta oss bägge i vattnet nu ..... så varder jag väl så viter som du .....

'4 Och tvättar du dig både nätter och dag ..... så aldrig du varder så viter som jag .....

'5 Och som de nu stodo vid sjöastrand ..... så stötte den svarta sin syster av sand .....

'6 Och kära min syster du hjälpe mig i land ..... och dig vill jag giva min lille fästeman .....

'7 Din fästeman honom får jag ändå ..... men aldrig skall du mer på gröna jorden gå .....

'8 Det bodde en speleman vid den strand ..... han såg i vattnet vad liket det sam .....

'9 Spelmannen henne till stranden bar ..... och gjorde av henne en harpa så rar .....

'10 Spelmannen tog hennes gullgula hår ..... så gjorde han harpo strängar på .....

'11 Spelmannen tog hennes fingrar små ..... så gjorde han harpon tapplor på .....

'12 Spelmannen tog hennes snövita bröst ..... den harpan månd klinga med ljuvelig röst .....

'13 Så bar han den harpan till bröllopgård ..... där bruden hon dansar med gulleband i hår .....

'14 Trenne slag uppå harpan rann' ..... Den bruden har tagit min lille fästeman! .....

'15 Om söndagen satt hon i brudstol röd ..... om måndan hon brändes i aska och glöd .....

#4454.Odo: <2,4:2> (;So /do dore /mi fare /do Ti /do; dore /mi fa /so remi /fa lmi /i; so /so

*soso /la lalso /falmi
falre /dolTi; LaSo /do
re /fami redo /Ti ldo
/o;) x15*

< Balado el Balta Maro, svedeza parto de Finnlando. Tradukis Kukoleto (1993 -lOrE). '2 Stis = estis ; kvel = kiel ; Nigra: Temas pri la hararo kaj okuloj. Dum la malnova epoko oni neniam vidis homojn kun nigra haŭto en Nordaĵo. '4 Vu = vi unu.>

,&4454. La du fratinoj.1:

'1 /Loĝis kam/pulo ĉe /mara /bord' ; blovas /vent' mal/varma sur /ma2r'/ ; li /du fi/lino2jn /havis en la /ko2rt' ; blovas /vent' mal/va2rma sur /ma2r'/.

'2 Unu stis<> hela kvel<> klara sun' (x::; blovas vent' malvarma sur maro ;) l' alia nigris<> kvel nigra hum' (x::; blovas vent' malvarma sur maro.)

'3 Ni lavas nin ambaŭ en l' akvo nun ..... kaj mi en blanko egalos vun .....

'4 Kaj se vu<> vun lavas dum noktoj kaj tag' ..... neniam vu blankos kvel mi pro la ag' .....

'5 Kaj dum ili staris ĉe mara bord' ..... fratinton la nigra enpuŝis per fort' .....

'6 Kara fratino, min helpu al bord' ..... kaj mian fianĉon mi donos, akord' .....

'7 Vuan fianĉon mi havos en ver' ..... sed vu plu neniam irados sur ter' .....

'8 Loĝis ludisto ĉe tiu bord' ..... kadavron li vidis en akva port' .....

'9 Ŝin al la bordo portis li ..... kaj faris harpon belan el ŝi .....

'10 Prenis ludisto da ora har' ..... kaj faris al harpo la kordojn en ar' .....

'11 Prenis ludisto la fingrojn for ..... kaj faris al harpo la klavojn en ar' .....

'12 Prenis ludisto da blanka mam' ..... la harpo sonoru per dolĉa gam' .....

'13 Li portis la harpon al edziĝbien' ..... kie dancas kun ora rubando novedzin' .....

'14 Fluis sur harpo la batoj tri ..... Ŝtelis l' edzino fianĉon de mi .....

'15 Dimanĉe ŝi sidis en edziĝvest' ..... kaj lunde bruliĝis al cindra rest' .....

&4455. De två systrarna.2:

'1 /Syster sade till /syster så ;
/Helst om sommar/tid ; "/Kom,
ska vi ner till /sjöstrand gå" ;
Min /ädla ros, /springer hon ut
så /vit.

'2 Men /när som de kommo mitt
/uppå en bro (x;; /Helst om
sommar/tid ;) Då /stötte den
äldsta sin /syster i flod (x;; Min
/ädla ros, /springer hon ut så
/vit.)

'3 "/Kära min syster, /hjälp mig
i land," ..... "/Så ska du få mitt
/röda gullband!" .....

'4 "Be/håll, behåll ditt /röda
gullband," ..... "Men /aldrig jag
hjälp dig /upp på land." .....

'5 "/Kära min syster, /hjälp mig
i land," ..... "/Så ska du få min
/fästeman!" .....

'6 "Din /fästeman, honom /får
jag ändå," ..... "Men /aldrig ska
du mer på /jorden gå." .....

'7 Det /bodde en spelman /där
invid ö ..... Han /såg var liket
det /flöt uti sjö .....

' 8 /Spelmannen henne till
/stranden bar ..... Och /gjorde
av henne en /harpa så rar .....

'9 Så /förde han harpan till
/bröllopgård ..... Där /bruden
hon dansar med /gullband i hår
.....

'10 /Första slaget han på
/harpan slog ..... Då /satt den
unga bruden vid /bordet och log
.....

'11 /Andra slaget han på
/harpan lät ..... Då /satt den
unga bruden vid /bordet och
grät .....

'12 /Tredje slaget han på
/harpan slog ..... Då /föll den
unga bruden till /golvet och dog
.....)

**#4455: <2,3:2> (; /La do
do Lado /do mi mi i; /do
do re re /mi i i i; /Ti
TiTi re re /do do So
o;do /do mi mi i /do
dore Ti iSo /La a a a;)**

< Tradukas Martin Strid.>

,&4455. La du fratinoj.2:

'1 /Loĝis kam/pulo ĉe /mara
/bord' (x;; /ĉefe /dum so/me/r' ;)

li /du fi/linojn /havis en la /kort'
(×:; Ho /nobla /roz' /blanka sin
/volvas /di/s.)

&4460. Zinklarvisa:

'1 Herr /Zinklar drog over
salten Hav, ; Til Norrig hans
Cours monne stande; Blant
Guldbrands Klipper han fant sin
Grav, ; der vanked så blodig en
Pande.

(×:; Vel op før dag, ; de kommer
vel over den hede.)

'2 Herr Zinklar drog over
Bølgen blaa ; For Svenske Penge
at stride; Hielpe dig Gud du
visselig maa ; I Gresset for
Nordmanden bide. ....

'3 Maanen skinner om Natten
bleg, ; De Vover saa sagtelig
trille: ; En Havfrue op av
Vandet steeg ; Hun spaaede
Herr Zinklar ilde. ....

'4 Vend om, vend om, du
Skotske Mand! ; Det gielder dit
Liv saa fage, ; Kommer du til
Norrige, jeg siger for sand, ; Ret
aldrig du kommer tilbage. ....

'5 Leed er din Sang, du giftige
Troid! ; Altidens du spaaer om
Ulykker, ; Fanger jeg dig en

gang i Vold ; Jeg lader dig
hugge i Stykker. ....

'6 Han seiled i Dage, han seiled
i tre ; Med alt sit hyrede Følge,
; Den fjerde Morgen han Norrig
mon see, ; Jeg vil det ikke
fordølge. ....

'7 Ved Romsdals Kyster han
styred til Land ; Erklærede sig
for en Fiende; Ham fulgte
fiorten hundrede Mand ; Som
alle havde ondt i Sinde. ....

'8 De skiendte og brændte
hvor de drog frem, ; Al Folket
monne de krænke, ; Oldingens
Afmakt rørte ei dem, ; De
spottet den grædende Enke. ....

'9 Barnet blev dræbt i
Moderens Skiød, ; Saa mildelig
det end smiled; Men Rygtet om
denne Jammer og Nød ; Til
Kiernen af Landet iled. ....

'10 Baunen lyste og Budstikken
løb ; Fra Grande til nærmeste
Grande, ; Dalens sønner i skjul
ei krøb ; Det måtte Hr. Zinklar
sande. ....

'11 Soldaten er ude paa
Kongens Tog, ; Vi maae selv

Landet forsvare; Forbandet
være det Niddings Drog, ; Som
nu sit Blod vil spare! ....

'12 De Bønder av Vaage, Lessøe
og Lom, ; Med skarpe Øxer paa
Nakke ; I Bredebøigd til
sammen kom, ; Med Skotten
vilde de snakke. ....

'13 Tæt under Lide der løber
en Stie, ; Som man monne
Kringen kalde, ; Laugen skynder
sig der forbi, ; I den skal
Fienderne falde. ....

'14 Riflen hænger ei meer paa
Væg, ; Hist sigter
graahærdede Skytte, ; Nøkken
opløfter sit vaade Skiæg, ; Og
venter med Længsel sit Bytte.

.....

'15 Det første Skud Hr. Zinklar
gialdt, ; Han brøled og opgav sin
Aande; Hver Skotte raabte, da
Obersten faldt: ; Gud frie os af
denne Vaande! ....

'16 Frem Bønder! Frem I
Norske Menn! ; Slaa ned, slaa
ned for Fode! ; Da ønsked sig
Skotten hjem igien, ; Han var ei
ret lystig til Mode. ....

'17 Med døde Kroppe blev
Kringen strøed, ; De Ravne fik
nok at æde; Det Ungdoms Blod,
som her udflød, ; De Skotske
Piger begræde. ....

'18 Ei nogen levende Siel kom
hjem, ; Som kunde sin
Landsmand fortælle, ; Hvor
farligt det er at besøge dem ;
Der boe blandt Norriges Fielde.
.....

'19 End kneiser en Støtte på
samme Sted, ; Som Norges
Uvenner mon true. ; Vee hver
en Nordmand, som ei bliver
heed, ; Saa tit hans Øine den
skue! ....

,#4460: ((#F: <:41> (do
/do Ti LaLa La La Ti do
o;Ti LaTi do rere do
TiTi; re do Ti LaLa La
La Ti do o;Ti LaTi do
rere do TiTi;; La do La
Si i;La LaLa La LaTi do
Ti i La a) ?

(#G: iMi /Mi3Si La LaTi
/dooTiLa Si i;Mi /Mi3Si
La Lado /mi Ti i;Ti
/doodoTi do mimi
/miiredo Ti i;re
/doodoTi LaaTiLa SiLa
/Ti La a) ?

(#H: Mi /La a La /La aTi
do /Ti i La /Si i; Mi
/Mi iLa La /La aTi do
/Ti i i /Mi i; Ti /Ti i
Ti /Ti ido re /mi i Ti
/re e; mi /do oTi La /Ti
iLa Si /La a a /La a a
/a; h) ?

(#I: aado /miimi redore
/miimi reldo;re /mimiso
sorefa /mi mii;do /reefa
miremi /relmido Laa;Ti
/doremi remido /La
Laah) ?

(#J: <[do]=F, :2,3> do
/do doTi La Lami /mi
mire do o;re /mimi mi re
dodo /TiTi; re do Ti /La
mimi mi mire do o;re
/mimi mi rere do /TiTi;;
La doh La Si i;La /Lami
mi mire do /Ti i La))x19

< Pri la batalo de Kringen la 26-an de aŭgusto 1612 en Kalmara Milito inter Danujo kaj Svedujo. El kvarcent skotoj survojaj al Svedujo travivis dek ok. Verkis Edvard Storm (1781). Melodioj #F de feroa ĉendanco, #G de norvega popolkanto sen la rekantaĵo, #H muziko notita en 1855(?), #I laŭ A. P. Berggrav (1861) kaj #J "tradicia" laŭ muziknotoj varianto de #F kun la rekantaĵo. Tradukis Martin Strid (2014). '1 Gudbrands dal, "Orfajra valo", estas norvega valo kaj provinco. '2 Romsdal, vala provinco inter Gudbrandsdal kaj la maro. '3 Fajroj avertaj bruliĝis sur montoj por signali pri eka

dangero. '4 Våge, Lessø kaj Lom estas parokoj. '5 Tiu pado donis nomon al la batalo. '6 Laügen estas la rivero en Gudbrandsdalo. '7 Nudulo, mita homsimila estaĵo muzikanta en rapidfluo. '8 Fosto, memorsigno.>

,&4460. Sinklarkanto:

'1 Ho Sinklar iris trans sala mar'
; li al Norvegujo direktus ; li
trovis tombon en Gudbrand-
rokar'<1> ; kaj frunto tuj sanga
aspektos.

(×: Ek antaŭ tag', ; ja venas ili
trans sablejo.)

'2 Ho Sinklar iris sur blua ond' ;
por sve2da soldo batali ; Dio vin
helpu, vi devos grondi ; en
herbon pro norvego fali. ....

'3 Luno palas en nokta ven' ;
trankvile la ondoj susuras ; el
akvo levas sin siren' ; al Sinklar
malbonon aŭguras. ....

'4 Returnu re, vi skota vir' ; vin
temas ja vivpereen ; Norvegujen
veninte, jen vera dir' ; neniam vi
venos reen. ....

'5 Mave kantas vi, venena ogr;o
ĉar malbonŝancon profetas, ; kaj
se mi vin kaptos en manovr;o
vin dishakigi mi pretas. ....

'6 Li velis tagojn, li velis tri ;
kun si2a soldularo ; matenon
kvaran, norveguja vid' ; ne volas
mi veron bari. ....

'7 Al Romsdal-bordoj<2> lin portis vent' ; deklaris sin malamiko ; lin sekvis viroj mil kvarcent ; kun malbona celo implika. ....

'8 Profanan bruliron ili puŝis ; homojn ĉiujn malhonoris ; ilin aĝula senpovo ne tuŝis ; kaj kraĉis vidvinon en ploro. ....

'9 Mortiĝis bebo en panja sin' ; eĉ kvankam rideto suris ; sed famo pri ĉi mizera kulmin' ; al centro de l' lando kuris. ....

'10 Fajro flamis <3> kaj kuris mesaĝ' ; de unu al sekva najbaro ; ne fuĝis filoj de vala vilaĝ' ; devis pravigi Sinklaro. ....

'11 Soldato iris al reĝa milit' ; ni mem devas landon defendi ; krimbando estu malbenit' ; nun sangon malvolas atendi! ....

'12 Kampuloj de Voge, Lesej kaj Lum <4> ; kun akraj hakiloj sur kolo ; en Bredebojd' kunvenis dum ; kun skoto volis parolon. ....

'13 Sub deklivon apudpasas pad' ; ni povas je Kring<5> indiki ; preterhastas Laŭgen-fluad'<6> ; en ĝin falos la malamikoj. ....

'14 Fusilo pendas ne plu sur mur' ; ĉar celos pafistoj tre spertaj ; malsekan barbon levas Nudul'<7> ; sopiras al predoj ofertaj. ....

'15 Unuan pafon jen Sinklar cel' ; li kriis kaj ĉesis spiri ; la skotoj vokis: Falis kolonel' ; nin Di' de l' danĝero tiru! ....

'16 Antaŭen kampuloj! Antaŭen norveg'! ; Disbatu, disbatu for! ; Sopiris skoto hejmen re ; li ne havis ridan humoron. ....

'17 Kadavrojn Kringon kvazaŭ lavango ; sufiĉe korakoj voros ; pro fluo ĉi de juna sango ; la skotaj knabinoj ploros. ....

'18 Vivanta hejmen venis neniue ; por al samlandano rakonti ; kiom danĝeras viziti tiujn ; loĝantajn en norvegaj montoj.

.....

'19 Plu staras fosto<8> en sama lok' ; niajn malamikojn minaci ; ho jen por ĉiu norvego provok' ; por vidon lian aŭdaci! ....

&4466. Albertina:

'1 Där /byggdes ett /skepp uti
/Nor/den ; Alber/tina, så /var
det skeppets /namn ; Pumpa
/läns! ; Alber/tina, må så /vara
; Alber/tina, ingen /fara ;
Alber/tina, så /var det
skeppets /namn ; Pumpa /läns!

'2 Och det skeppet är allaredan
tacklat ; (': det är tacklat med
master och med rår) (x:; Pumpa
läns! ;) (: Det är tacklat,) (x: må
så vara ;) (: det är tacklat,) (x:
ingen fara ;) (: det är tacklat
med master och med rår ;) (x:
Pumpa läns!)

'3 Och det skeppet är allaredan
målat ; det är målat i rött och
gredelint .....

'4 Och det skeppet är allaredan
sjösatt ; det är sjösatt med
jubel och champagne .....

'5 Och det skeppet är allaredan
lastat ; det är lastat med öl och
brännevin .....

'6 Och det skeppet har
allaredan seglat ; det har seglat
på böljorna de blå .....

'7 Till Madeira nu skall vi styra
färden ; till Madeira nu färden
styras skall .....

'8 Och där gråter en flicka
uppå stranden ; ja hon gråten
för den vän som är på sjön .....

'9 Men det skeppet är
allaredan strandat ; det är
strandat bland bränningar och
skär .....

'10 Och det skeppet är
allaredan plundrat ; det är
plundrat bland bränningar och
skär .....

'11 Och dess grav den är
allaredan grävder ; den är
grävder ibland klippor och bland
skär .....

'12 Och dess gravskrift är
allaredan skriven ; den är
skriven på förgyllande latin .....

'13 Och där ståndar en flicka i
Norden ; och hon gråter för
den sjöman som ej finns .....

**#4466.Tirkanto: <[do] =
G, 1,8:4> (;**

**(#1: So /mi rere doldo
rere /do o Ti; rere
/relre LaaTi dodo TiLa**

/So; sooso so; SoTi
/rere rere TiSo; dore
/mimi soso mido; remi
/falfa LaaLa SoSo Tire
/do; doodo do;)+

(#Agorde: /jDo /jSo
/j7Re j:/So /o /Do /Fa a
j7So o /jDo))×12

<Marista kanto skandinava.
Tradukis ..... (&1) kaj Kukoletto
(1993 ,&2 LORE).>

,&4466.1. Albertina:

'1 Konstruis ni ŝipon en Nordo, ;
Albertina, jen nomo de la ŝip' . ;
Al la pump'! ; Albertina, ho ĉu
vere? ; Albertina, ne danĝere! ;
Albertina, jen nomo de la ŝip' . ;
Al la pump!

'3 La ŝipo jam estas pentrita, (,.;
jes pentrita per ruĝa blukolor' .)
(‘: Al la pump'! ; Albertina, ho
ĉu vere? ; Albertina, ne
danĝere!) (,.; Jes pentrita per
ruĝa blukolor' .) (Al la pump!)

'5 La ŝipo jam estas ŝarĝita, ; jes,
ŝarĝita per vino kaj bier' . .....

'6 La ŝipo jam estas velinta, ; jes
velinta sur ondojn de la mar' .
.....

'9 La ŝipo jam estas droninta ;
jes droninta pro mara subŝerar' .

.....

'12 Kaj estas la tomb-epitafo ;
jam skribita tre bele en latin' .

.....

'13 Sur bordo knabino ploradas ;
jes ŝi ploras por sia koramik' .

.....

,&4466.2. La ŝipo Albertina:

'1 /Ŝip' konstruiĝis en la /Nordost ;
Alber/tina, tel estis ĝia /nom' ; Pumpu for!
; Alber/tina, estu vere ; Alber/tina,
sendanĝere ; Alber/tina, tel estis ĝia /nom'
; Pumpu for!

'2 Kaj ta ŝipo ja estas jam rigita ; (': jam
rigita per jardoj kaj mastar' (×:; Pumpu
for!) (: Jam rigita,) (×: estu vere ;) (: jam
rigita,) (×: sendanĝere ;) (: jam rigita per
jardoj kaj mastar' ;) (×: Pumpu for!)

'3 Kaj ta ŝipo jam estas kolorita ; kolorita
per ruĝo kaj viol' .....

'4 Kaj ta ŝipo ja estas jam lanĉita ; jam
lanĉita per pompo kaj ĉampan' .....

'5 Kaj ta ŝipo ja estas jam ŝarĝita ; jam
ŝarĝita per brando kaj bier' .....

'7 Al Madejro nun havos ni direkton, al
Madejro l' direkto estos do .....

'8 Kaj ploras knabino sur la strando ; jes,
ŝi ploras pro l' amiko sur la mar' .....

'9 Kaj ta ŝipo jam fine surgrundiĝis ;
surgrundiĝis inter ŝeroj kaj ondromp' .....

'10 Kaj ta ŝipo jam estas elrabita ; elrabita inter ŝeroj kaj ondromp' .....

'11 Kaj la tombo jam estas fosita ; jam fosita inter ŝeroj kaj rokar' .....

'12 Epitaf' ĝia estas jam skribita ; jam skribita en oro en latin' .....

'13 Tej ploras knabino en la Nordo ; kaj ŝi ploras pro malesta marist' .....

&4470. Möte i monsunen:

'1 Vi /mötte ett skepp i den /svalkande monsun , där vi /ångade mot Röda havet /opp, ; en full/riggare det var och dess /namn var Taifun, ; som nu /segla från Ostindien till Good /Hope.

'2 Vår kapten gav order vi skulle hissa flagg ; och vi hissade den gula och den blå, , och i samma stund så blåste från skeppets gaffelnock ; Finlands vita flagg med blåa korset på.

'3 Vi höll ganska nära och stoppade maskin ; för att preja och ta budskap med oss hem, ; och då lovade hon opp där hon gick med vinden in ; ifrån babord, och vi rodde bort till dem.

'4 Vi fick ända från backen och lejdare midskepps ; och vår fjärde styrman äntra upp på den, ; men i röstet står en svensk sjöman som jag nu återser ; Fritiof Andersson, min gamle barndomsvän.

'5 Ja, man möts ju ibland i monsuner och passad ; när man seglar mest på värmen som vi gjort, , jag blev likväl rätt förvånad fastän ändå mera glad, ; när jag återsåg min vän på denna ort.

'6 - Jag blev held up i Kina, jag blev rånad i Shanghai, , jag har suttit hos pirater uti pant, , men jag gifte mig med dottern till mördaren Fu Wai, ; sade Fritiof, det är hemskt, men det är sant.

'7 - Med kinesiskans hjälp kom jag sen till Singapore, , utan pass och pengar står jag på ett torg , när en man i guldgaloner plötsligt fram emot mig går, , Sveriges konsul, kapten Fredrik Adelborg.

'8 - Se goddag, Fritiof Andersson, säger Adelborg, ; vad i herrans namn gör du i Singapore? ; - Ifrån Gula floden kommer jag och vill till Göteborg, ; det är bäst att en hyra hem jag får.

'9 - Jag blev klädd i vita kläder, jag fick låna tie pund, ; jag fick

pass med Kungens vapen och porträtt, ; konsulinnan bjöd på te och jam och pratade en stund, ; hon var det sötaste jag dittills hade sett.

'10 - Ja, så tog jag en steamer och mönstrade på däck ; och i Siam fick vi last av vilda djur, ; tigrar, lejon, elefanter, som de sålt till Hagenbeck, ; som du varit hos i Hamburg, eller hur?

'11 - Men den resan var värst utav alla, det är sant, ; syd om Ceylon gick vi in i en cyklon, ; ut ur buren smet ett lejon och rök på en elefant, ; vrålet blandades med storm och böljors dån.

'12 - Snart var luckorna bräckta och upp kom många djur, , vår kommandobrygga den gick över bord, , elefanten knäckte masterna och kastade en tjur ; ut i havet, gosse, sanna mina ord!

'13 - Ja, Hagenbecks ombud åt lejonet ju opp , en gorilla klättra ner i vår maskin. , För att härma maskinisten slog hon fram och back och stopp, : tills

jag sköt henne med skepparens karbin.

'14 - Det var självaste Nemesis från djunglarna min vän! , Snart var bara jag och elefanten kvar. ; När cyklonen gått så fick vi en sydvästmonsun igen, ; och drev in till Camarin på Malabár.

'15 - Men nu säger jag adjö för din styrman går från bord. , - Ja, men Fritiof, elefanten, vem fick den? ; - När vi träffas nästa gång skall jag besvara dina ord, ; vi skall segla nu och sätta kurs igen!

'16 Och de brassade för fyllning och började sin gång ; och tillbaka till vår skuta rodde vi ; och där gick hon i monsunen och jag hörde deras sång: ; - Rolling home, rolling home, across the sea!

'17 Men jag räknade alla segel och räknade omigen ; ifrån flying jib till röjlar och mesan. ; Det var summa tjugotvå vita segel som där gick ; på den glittrande blåa ocean.

#4470: (So /do dore mi mifa /soso sola so; mimi /fafa fafa mimi mido /re e h; soso /mimi soso mi mimi /fafa lala fa; fafa /mimi mido rere reTi /do o h) x17

<Verkis Evert Taube. Tradukis Martin Strid (2010 10re). '1 La flago de Svedujo estas blua kun flava kruco. '2 "Ŝi" en marista ĵargono estas la ŝipo. '3 Stiristoj de ŝipo rangas en vicordo. '4 La varmo", tropikaj landoj en mar'komerca ĵargono. '5 Pasporta foto. '6 Al ferdeko, laboro nek stira nek maŝineja. '7 Siamo, malnova nomo de Tajlando. '8 Hagenbeck, fama bestoĝardeno en Hamburgo, Germanujo. '9 Cejlon(o), malnova nomo de Srilanko. '10 Kamarin' estas urbo sur insulo Malabar'.>

,&4470. Renkonto en musono:

'1 Ni /ŝipon renkontis en /friska la muson' ; dum va/porveturis ni al Ruĝa /Mar', ; plenri/gitan trimastulon je la /nomo de Tifon' ; de Hin/duj' velanta al Bonesper/kab'.

'2 Ni hisu nian flagon, la ŝipestro ordonint', ; kaj ni hisis la flavbluan<1> por salut' ; kaj eĉ sammomente blovis de la ŝipa gafa pint' ; la Finnlanda blanka kun la blua kruc'.

'3 Ni igis nin proksimen kaj maŝinon al senmov' ; por haltigi, hejmen porti da mesaĝ' ; kaj ŝi<2> lofis tiam envenanta kun la venta blov' ; de babord', kaj ni transremis kun kuraĝ'.

'4 Nin venis malantaŭe kaj ŝipmeze ŝnur'eskal' ; kaj stiristo kvara<3> grimpis per aplik' ; sed en pobo staras sveda, revidanta min, ŝipan' ; Fritjof Anderson, la infanaĝamik'.

'5 En musono kaj pasato renkontiĝas oni foj;e se velas al la varmo<4> kiel ni, ; tamen surpriziĝis mi kvankam grandis pli la ĝoj' ; revidanta la amikon tie ĉi.

'6 Oni rabis min Ĉinuje, mi rabiĝis en Ŝanhaj' ; kaj mi sidis ĉe piratoj als ostaĝ' ; sed edziĝis mi al la filino de l' murdist' Fu Ŭaj ; diris Fritjof, jen terura veropaĝ'.

'7 Kun la helpo de l' ĉinino venis mi al Singapur' ; placon staras mi sen mono kaj pasport' ; kiam vir' en or'galonoj al mi iras, la konsul' ; sveda, kapitano Fredrik Adelborg'

'8 Nu saluton, Fritjof Anderson, diras Adelborg', ; kion, die, faras vi en Singapur'? ; De Rivero Flava venis, volas mi al Goteborg', ; min prefere dungu ŝip' al hejmvetur'.

'9 Mi ricevis blankajn vestojn kaj pasporton kun portret'<5> ; reĝtitolan kaj mi pruntis pundojn dek. ; Konsulino min invitis al teum' kaj babil'et', - mi ĝis tiam ne pli belan vidis, nek.

'10 Nu, mi prenis vaporŝipon kaj dungiĝis al ferdek'<6>, ; ni sovaĝajn bestojn ŝargis en Siam'<7>, ; tigrojn, elefantojn, leonojn aĉetis Hagenbek'<8> ; ja Hamburge vi vizitis, ĉu, iam'?

'11 Sed el ĉiuj tiu estis plej terura la vojaĝ', ; sudob

Cejlon<9> ni eniris en ciklon', ;
elefanton saltis leono kurinta de
la kaĝ', ; ŝtormo muĝon miksis
kun la tondra son'.

'12 Baldaŭ lukoj rompiĝis kaj
elvenis la bestar', ; en la maron
falas nia komandej'. ; Mastojn
elefanto rompis kaj bovon en la
mar;on ĵetis, knabo, kredu min
je vorto plej!

'13 L' agenton de Hagenbek'
formanĝis la leon', ; en maŝinon
nian grimpis nun goril'. ;
Maŝiniston ŝi imitis per antaŭen,
halt', retro' ; ĝis mi pafis ŝin per
ŝipestra pafil'.

'14 Estis Nemezo mem de l'
ĝangaloj, kamarad', ; baldaŭ
restis nur mi kaj la elefant'. ;
Sudmuson' al ni revenis post
ciklona la pasad', ; Kamarinon
Malabare <10> endrivant'.

'15 Sed adiaŭ, ĉar stiristo via iras
de ŝiprand'. ; Jes, sed Fritjof,
kien pasis l' elefant'? ; Je revido
venontfoja mi respondos al
demand', ; nun ekvelos ni,
denove direktant'!

'16 Kaj al pleno ili brasis, jam la
iron komencant', ; kaj reremis ni
al nia ŝipo ĉar ; ŝi musone iris
kaj aŭdeblis jam ilia kant': ; Rul'

al hejm', rul' al hejmo trans la
mar'!

'17 Mi kalkulis ĉiujn velojn kaj
kalkulis ilin re ; de reĝveloj ĝis
postmastaj kaj forĵib' ; Estis
sume dudek du blankaj veloj en
l' aer' ; sur la blua oceana
trembril'.

**&4472. Bättre tiga än illa
tala:**

'1 Det var ett par skälmar som
lade om råd (x:; skro ro
rompompej ;) huru de
mjölnarens dotter skulle få (x:;
För trilleri trå ; det ruskar fäl
å ; för trillan ligger uti
trallalej.)

'2 De lade den ena uti en säck
(x:; skro ro rompompej ;) som
bars av den andra till
mjölnarens bäck (x:; För trilleri
trå ; det ruskar fäl å ; för
trillan ligger uti trallalej.)

'3 - Ack, käre mjölnare, var mig
så huld ..... du male min säd men
tag ingen tull .....

'4 - Ja, bär den säcken uti mitt
hus ..... där finnes ej rått, där
finnes inte mus .....

'5 Så kom den skälmen i
mjölnarens rum ..... om knepet
det kunde fäl ingen hava hum
.....

'6 Och när det vart natt, och
mörkt i var vrå ..... då började
säcken båd trilla och gå ; För

trilleri trå ; det hörs raska och
gå ; för trillan ligger uti
trallalej.

'7 - Ack käre fader, tänd opp
ljus ..... jag tror tjuvar och
skälmar är uti vårt hus .....

'8 Då smög den skälmen fram
på tå ..... till sängen, där
mjölnarens dotter låg .....

'9 - Nej, kära moder, blås ut
ljus ..... det var fälle katten som
spände en mus .....

'10 Då svara' gammkär'n gen,
som på ugnen låg ..... - Den
katten har stövlar med sporrar
uppå .....

'11 Och käringen log sitt
tandlösa grin ..... för hon var så
gammal som självaste hin .....

'12 - Åh, tig, du käring, du skall
få skam ..... i morgon så skall du
uti min faders damm .....

'13 Och när det vart dag, och
dager vart ljus ..... då kasta' de
henne i dammen burdus .....

'14 Och käringen låg uppå
vattnet och flöt ..... och gubben

hennes gick invid landet och
tjöt .....

'15 - Min gubbe, du har ju en
krokoger tand ..... kom, hugg mig
i pälsen och drag mig i land .....

'16 Och gubben med sin
krokoga tand ..... högg käringen i
pälsen och drog 'na i land .....

'17 Men mjölnaren med sitt
långa spjut ..... han stötte till
käringen så hon for bättre ut
.....

'18 Då slog den käringen sin
rygg i knorr ..... och for så åt
botten så vattnet det sa porr
.....

'19 Så borde var skvallerkäring
gå till slut ..... som inte kan hålla
sin syndiga trut .....

#4472. Odo aŭ tirkanto:
<1,8:4> (o;So /do dodo
mi miSo /do dodo mi i;
/do o mi i /do La So
o;So /do domi so soso
/fami fare mi i;do /La
Lado So o;do /La Lado So
o;So /do do remi fare
/do Ti do) x19

< Malnova ĉendanco. La sveda
titolo signifas "Prefere silenti ol fie
paroli". Tradukis Kukoleto (loE). '1

La vortoj ne portas signifon. '2 Ĉoj
= viraj ili. '3 Kvej = kie. '4 Aĝi kiel
la diablo: Esti tre maljunega. '5
Lagon de barita rivereto havas
perakvoforta muelilo. '6 Laŭ
malnova superstiĉo, sorĉistinoj ne
sinkas en akvo. '7 Tel = tiel.>

,&4472. Skru ru rumpum pej:

'1 Sin /interkonsilis fri/ponoj du
(×:; /skru ru /rumpum pej ;) la
/muelistfilinon a/tingu ili, ĉu (×:;
Ĉar /treton en tru' ; jen /puŝas la
sku' ; ĉar /treto kuŝas en la /trota
rej.<1>)

'2 Ĉoj<2> metis unun do en sak
(×:; skru ru rum pum pej ;) ĝin
portis l' alia al muelista lag' (×:;
Ĉar treton en tru' ; jen puŝas la
sku' ; ĉar treto kuŝas en la trota
rej.)

'3 - Ho, kara muelisto, mi petas
en kriz' ..... muelu ĉi grenon sed
sen kotiz' .....

'4 - Jes, portu la sakon al mia
dom' ..... ja nek estas rato, nek
muso laŭ la kon' .....

'5 Do venis fripono al muelistej'
..... pri tiu ruzaĵo malsciis ili plej
.....

'6 Kaj kiam noktiĝis, nigriĝis la
vak' ..... komencis kaj ruli kaj
rampi tiu sak' ; Ĉar treton en tru'

; jen skuas la ŝu' ; ĉar treto kuŝas
en la trota rej.

'7 - Ho, kara patro, estu lum' .....
mi kredas, en la domo ŝtelistoj
estas nun .....

'8 Kaŝiris fripono sur piedpint'
..... al lito kvej<3> kuŝis la
muelistfilin' .....

'9 - Ne, kara panjo, lumon for
..... nur ludis la kato kun musa
plor' .....

'10 Respondis praanjo kuŝanta
sur forn' ..... - Jes, kato en botoj,
ne mankas la spron' .....

'11 Ridetis praanjo, sendenta
afabl' ..... ĉar same ŝi aĝis kiel la
diabl'<4> .....

'12 - Silentu, praanjo, vin venos
hont' ..... en lagon<5> de patro
vi morgaŭ plaŭdont' .....

'13 Kaj kiam tagiĝis, kaj lumon
al tag' ..... ŝin ĵetis ili maldelikate
en la lag' .....

'14 Kaj flosis<6> praanjo en
akva lok' ..... ŝia ulo ululis irante
sur la rok' .....

'15 - Ho, ulo, vi havas ja denton
kun hok' ..... min kaptu je haroj
kaj tiru al rok' .....

'16 Kaj la ulo per sia dento kun
hok' ..... kaptis praanjon kaj tiris
al la rok'.

'17 Sed la muelisto per longa
lanc' ..... forpuŝis praanjon al
bona pli distanc' .....

'18 Do nodis praanjo spiralon el
dors' ..... kun plaŭdo ŝi tujis al
fundo sen rimors' .....

'19 Finiĝu tel<7> ĉiu praanjo de
klaĉ' ..... kiu ne silentpovas per
peka buŝaĉ' .....

&4475. Fogden och pigan:

'1 Och /fogden red åt /tinget
han /skulle leja /piga ; Som
/var berömd att /vara /både
snäll och /rasker. (x:; /Hurrom
hej, /raketa katter, /skogar
och mark, /snäller och god ;
/efter med välling och /gotter
i.)

'2 Så sadlade han sin gångare,
och märren var brunbrokig ; så
rider han den vägen fram, och
vägen var honom krokig. ....

'3 Så rider han i staden in,
stannar ej förrän på torget ;
där mötte han den pigan fin,
som sålde bröd ur korgen. ....

'4 Och hör du min piga, vill du
hos mig tjäna ; du skall få den
största lön som någon kan
begära. ....

'5 Och jag vill ha en skära ny
med femton röda gullringar ; då
går jag med dig på åkern din,
när drängarna gånga till Tinge.
.....

'6 Och jag vill ha en bulla bröd
för var en gång de baka ; och

däruppå ett halvt korn smör på
var och en brödkaka. ....

'7 Och jag vill ha en kjortel
röd, med femton röda
gulsnören. ; Klädet skall vara
från Amsterdam, och skräddarn
i Sörmöre. ....

'8 Och jag vill ha en gödder
galt var fredag som jag fastar ;
och jag vill ha en skäppa råg var
lördag som du kastar. ....

'9 Och jag vill ha en oxe, och
den skall vara brokig. ; Det ena
hornet skall va' rätt, det andra
skall va' krokigt. ....

'10 Och jag vill ha en bolster
blå, allt med tranefjädrar ; och
jag vill hava fällen på utav sju
vita rävar. ....

'11 Och jag vill ha en kammare
stor med tolv uppbäddade
sängar ; där skall jag ha min
nattero med dina raska
drängar. ....

'12 Fogden rider hem igen, han
korsa' i var gata ; dö'n ger jag
en sådan piga, både lön och
mata. ....

#4475: <:2> ((hso /so3la sofa /mi mifa /so3la sofa /mi do;)× /re3mi fa /faasofa mire /doodore mi /miifami re /reeremi fareTi /do3do do)×12

< Sveda ŝerca kanto. Tradukis Martin Strid (2015 FLOrE).>

,&4475. Vokto kaj servistino:

'1 Kaj /vokto konsi/lion rajdis /dunge servi/stinon ; /kiu famis /esti kaj /lerta kaj ra/pida (×:; /Hura hej, /kato razita, /tero, arbar', /bona en far' ; /jen kaĉosupo kun /dolĉa gust'.)

'2 Kaj selis li iranton sian, ĉevalinon buntan ; kaj rajdis li antaŭen sur vojo por li kurba .....

'3 Li rajdis ĝis li haltis sur la placo en la urbo ; renkontis servistinon bonan, ŝi vendis panon el korbo .....

'4 Aŭskultu servistino mia, ĉu vi ĉe mi laboros? ; Ricevos vi plej altan pagon, kiun iu volus .....

'5 Falĉilon novan petas mi kun ruĝaj dekkvin orringoj ; kaj iros kun vi agron dum servistoj iras svingon .....

'6 Kaj bulkon panan petas mi por ĉiu baka pluko ; kaj sur tiu buteran uncon sur ĉiu kuko .....

'7 Kaj ruĝan jupon petas mi kun ruĝaj dekkvin orŝnuroj ; La ŝtofo estu el Amsterdam', kudristo el Sud-Mojro .....

'8 Nutritan porkon ĉiuvendrede dum la fasto kaŝan ; kaj petas mi sekalan buŝelon sabate se vi draŝas .....

'9 Kaj bovon petas mi, kaj la koloro estu bunta ; Unu korno estu rekta, l' alia estu kurba .....

'10 Kusenon bluan petas mi kun tute gruaj plumoj ; kaj felon volas mi surhavi el sep blankaj vulpoj .....

'11 Kaj ĉambbron grandan petas mi kun dek du litoj pretaj ; Mi tie havos noktripozon kun viaj servistoj lertaj .....

'12 La vokto rajdis hejmen re, krucumis en ĉiu strato ; Morton donus mi al tia, kaj pagon kaj manĝsaton .....

&4476. Koloregrisen:

'1 Det /var en gammal (' : /bo2nde,) (: en /bo2nde ;) Den /bonden hade (' : en /liten gris,) (: en /liten gris ;) (x: Dôm /källa hônôm Ko/loregris, Ko/loregris, Ko/loregris.)

'2 Den grisen hade ett huvud ..... Det var lagôm tä e stuvu .....

'3 Den grisen hade en krôpp ..... sôm syndes yver tjyrtjetôpp .....

'4 Den grisen hade fötter ..... sô fôltje såg sä trötter .....

'5 Den grisen vax sä stor ô stârk ..... Ân trampa' stia ned i mârk .....

'6 Den grisen gick tä en mjölebodörr ..... Dänne äter ân femton tunnor mjöl .....

'7 Den grisen rota' i åkerland ..... Ân satte skräck i bondeman .....

'8 Den grisen ställd' sä i by ô kox ..... Sô hastut alla sprang tä skogs .....

'9 Den grisen gick på berre blå ..... Ân syndes etter vâreviga tä .....

'10 Den grisen stod på berre ..... Ân syndes yver Sverre .....

'11 Sô kôm det en ryttare riandes ..... ô fram kôm grisen skriandes .....

'12 Sô drog ân ôpp sitt rôstuga svärd ..... ô stack den grisen sô ihjäl .....

'13 Ô grisen skria ô blon den rann ..... Det var femton tunnor ô en spann .....

'14 Ân släpa' grisen mäd sä hem ..... Ân hade å göra i dagar fem .....

'15 Dôm sätta det köttet i tinur ô kâr ..... Ändå var det mer utâv grisen kvâr .....

'16 Utâv blodet sô gör dôm en storan palt ..... men fôltjet i byn dôm äter ôpp allt .....

'17 Sô dog tä slut Koloregris ..... Det vart åt alla smaklig spis .....

#4476: <2,4:4, /8 6 7 6>
(; 3x So /do ore mi do
'1,3 /fa mi re e /fa mi

re; '2 /so fa mi i /so
fa mi; '3 do /So Ti
do;) ×17

< De la provinca limregiono inter
Vestmanlando kaj Dalekarlujo.
Tradukis Kukoleto (oe). '1 Loj =
ili.>

,&4476. *Kulureporko:*

'1 /Estis kampa/ra2no, -a/ra2no, ;
kaj /havis li por/ke2ton,
por/ke2ton ; Loj<1> /nomis ĝin
Ku/lurepork', Ku/lurepork',
Ku/lurepork',

'2 La /porko havis (/ka2pon,)× ;
su/fiĉan por (ka/ba2no)× (×:; Loj
/nomis ĝin (Ku/lurepork',)×3)

'3 De l' porko jam la (trunko
nur)× ; videblis super (templa
tur')× .....

'4 La porko havis (pie2dojn)× ;
ke homoj emis (ce2dojn)× .....

'5 La porko kreskis (ki[el
in]und')× ; porkejon stamfis (al
la grund')× .....

'6 Stokejon iris (da farun')× ; kaj
manĝis la porko (je tuta tun')×
.....

'7 La porko fosas (en agra
kamp')× ; Kampulo jen (en tima
kramp')× .....

'8 La porko ekstaris (en vilaĝ')×
; Arbaren fuĝis (ĉiu vizaĝ')× .....

'9 La porko iris (sur blua
mont')× ; videblis eĉ (de ĉiu
front')× .....

'10 La porko staris (sur monta
rand')× ; Ĝin vidis tuta (sveda
land')× .....

'11 Rajdisto venis (rajda2nte)× ;
kaj la porko venis (kria2nte)×
.....

'12 La glavon tiris (li de l' uj')× ;
mortpikis tiun (porkon tuj)× .....

'13 La porko blekis, (sanga
ŝpruc')× ; dek kvin barelojn (kaj
grandkruĉ')× .....

'14 Li trenis la porkon (al la
hejm') ; Kvin tagojn ĉion (faris
mem)× .....

'15 Loj metis la karnon (en
tinojn kun sal')× ; kaj tamen
restis (pli en hal)× .....

'16 Kuiris bulkojn (el la sang')× ;
Finfrandis (vilaĝana lang')× .....

'17 Ja mortis fine (Kulurepork')×
; Ĝin manĝis ĉiuj (bone per
fork')× .....

&4478. Sven i Rosengård:

'1 Var har du varit så länge (x;; Sven i Rosengård?) Jag har varit i stallet (x;; kära moder vår ; I vänten mig sent eller aldrig.)

'2 Vad har du gjort i stallet (x;; Sven i Rosen gård?) Jag har vattnat fålarne (x;; kära moder vår ; I vänten mig sent eller aldrig.)

'3 Vi är din skjorta så blodig .....
Vita fålen spände mig .....

'4 Vi är ditt svärd så blodigt .....
Jag har slagit min broder .....

'5 Vart skall du ta vägen .....
Jag skall rymma av lande .....

'6 Vad skall din kona då göra .....
Hon får spinna för födan .....

'7 Vad skall dina barn göra .....
De får gå för var mans dörr .....

'8 När kommer du tillbaka .....
När svanen svartnar .....

'9 När svartnar svanen ..... När korpen vitnar .....

'10 När vitnar korpen ..... När fjädern sjunker .....

'11 När sjunker fjädern ..... När gråsten flyter .....

'12 När flyter gråsten ..... Hon flyter aldrig .....

#4478: (<1,8:4, [Su] = 49/32> (;/La LaLa La do /mi i La a; (#p: /La aLa do La /Su u u; h) /Ti Ti re reTi /do Ti La a; #p Mi /La LaTi do oTiLa /Si i La a)?

(hLa /LaaSiSi LaaLaLa mi mi;mi /remi redo Ti h;Ti /TiTi reerere TilTi do; /LaLa doLa Si h;Si /La LaLa milre doTi /La a La h)?

(#Feroe: <:19> /LaaLaLa Lado mi La; La3La doLa So; TiTi reereTi doTi La; La3La doLa So3;;Mi LaaLaTi dooTiLa Si La h)

;;) x12

< Mezepoka balado, jen sveda versio. Tradukis Magda Carlsson (1954 ,&1 FLOe) kaj Kukoletto (1993 ,&2 FLOE). Ni donas tri variantojn de sama melodio.>

,&4478.1. Sven el Rozĝarden':

'1 Kie vi estis tiom longe, (×:; ho, Sven el Rozĝarden'? ;) - En la stalo mi estis, (×:;nia patrinet'! ; Atendu malfrue... neniam.)

'3 De kie la sang' sur ĉemizo, ... - Mi mortigis la fraton, ...

'5 Kaj kiel vi vin elsavos, ... - Mi forlasos la landon, ...

,&4478.2. Sven en Rozĝarden':

'1 Kie vi longe estis (×:; Sven en Rozĝarden'? ;) Estis mi en la stalo (×:; kara nia panj' ; Atendu min ĉiam neniam.)

'2 Kion vi faris en stalo (×:; Sven en Rozĝarden?) La ĉevalojn mi akvis (×:; nia karpatri'n' ; Atendu min ĉiam neniam.)

'3 Kial ĉemizo sangas ..... Min hufbatis blanka ĉeval' .....

'4 Kial la glavo sangas ..... Fraton mi mortbatis .....

'5 Kien vi povas iri ..... Mi de l' lando fuĝos .....

'6 Kion l' edzino faru ..... Ŝpinu ŝi por pano .....

'7 Kion viaj infanoj faru ..... Ili petu ĉe ĉies pord' .....

'8 Kiam vi revenos ..... Kiam cigno nigros .....

'9 Kiam nigros cigno ..... Kiam korvo blankos .....

'10 Kiam blankos korvo ..... Kiam plumo sinkos .....

'11 Kiam sinkos plumo ..... Kiam ŝtono flosos .....

'12 Kiam flosos ŝtono ..... Flosos ĝi neniam .....

**&4480. Balladen om briggen
Blue Bird av Hull:**

'1 Det var /Blue Bird av /Hull,
det var /Blue Bird, en /brigg, ;
som med /sviktande /stompar
stod /på/ ; Över /Soten i
/snöstorm med /nedisad /rigg, ;
själva /julafton /sjuttio/två/. ;
Surra /svensken till /rors, han
kan /dreja en /spak, ; ropar
/skepparn, - All /righth boys, lös
/a/v! ; Och Karl /Stranne från
/Smögen blev /surrad till /rors
; på Blue /Bird som var /dömd
att bli /vra/k.

'2 Han fick Hällö fyrs blänk,
fast av snöglopp och stänk, ;
han stod halvblind - han fick
den i lo, ; och i lä där låg
Smögen, hans hem, där hans
mor ; just fått brevet från
Middlesborough. ; - Nå vad
säger du Karl, går hon klar? -
Nej, kapten! ; Vi får blossa, för
här är det slut! ; Vi har Hällö
om styrbord och brott strax i
lä! ; - Ut med ankarna! Båtarna
ut!

'3 Men hon red inte opp. Och
hon fick ett par brott, ; som

tog båten de hade gjort klar. ; -
Jag tror nog sa Karl Stranne,
att far min gått ut, ; emot oss.
Jag litar på far! ; - Båt i lä! Båt
i lä! Det är far - Det är vi! ; Det
är far min från Smögen! Hallå! ;
- Båt i lä! sjöng han ut, di är
här! Jumpa i ; alle man - vi blir
bärgade då!

'4 Det var Stranne, den äldre,
en viking, en örn, ; som på
julafton sjuttio två ; tog sitt
renade brännvin ur vinskåpets
hörn ; till att bjuda de
skeppsbrutna på. ; - Hur var
namnet på skutan, han sporde
och slog ; nio supar i spetsiga
glas. ; - Briggen Blue Bird! - Det
tionde glaset han tog ; och han
slog det i golvet i kras!

'5 - Sa ni Blue Bird, kapten,
briggen Blue Bird av Hull? ; Gud
i himlen! var är då min son? ;
Var är pojken, kapten? För vår
frälsares skull! ; Det blev
dödstyst bland männen i vrån. ;
(#)

'6 Gubben Stranne tog sakta
sydvästen utav. ; - Spara
modern, kapten, denna kväll! ;
Nämn ej namnet på briggen som

har gått i kvav, ; nämn ej Blue
Bird av Hull, är Ni snäll! ; Och
kaptenen steg upp. Han var grå,
han var tård, ; stormen tjöt,
knappt man hörde hans ord. ;
När han sade med skälvande
röst till sin värd: ; Karl stod
surrad och glömdes ombord!

helpon. '9 Savboato alproksimiĝu
de malventa flanko por ne
frakasiĝi kontraŭ pereanta ŝipo.
'10 Vokis per forta ĝoja voĉo. '11
Metafore pri vizaĝaj trajtoj kaj
vidkapablo. '12 Ceteron de ĉi
strofo ludu instrumente sen vortoj
por substreki seriozon.>

#4480: <2,5:3, /3 2 1,
[La]=d> (h La Ti /do do
do /do re do /doolTi Ti
La /Ti; La Ti /do do re
/do Ti La /La /a; La Ti
/do Ti do /re do re /mi
ri mi /fa; So So /fa fa
fa /mi ri ri /mi /i; fa
mi /re do Ti /do Ti La
/Ti Ti Ti /Ti; fa mi /re
fa mi /re ri ri /mi /i;
do re /mi mi re /do re
mi /faalmi fa ri /mi; La
Ti /do do re /do Ti La
/La /a;;)×6

<Verkis E. Taube. Tradukis M.
Strid (2010). Tiu ŝipo vere ekzistis
sed ne pereis. '1 Hull, urbo je
angla orienta marbordo. '2 Soten,
fjorda golfo je sveda okcidenta
insularo. '3 Antaŭkristnaska tago
de jaro 1872. '4 Stiriston oni
povas ŝnure fiksi al rudro por ke
forta ŝtormo ne forlavu lin de
ferdeko. '5 Smögen, insulo kaj
vilaĝo en Bohusleno. '6 Hållö,
insulo kun lumturo. '7
Middlesborough, angla
havenurbo. '8 Anoj de pereanta
ŝipo lumigas torĉojn por alvoki

,&4480. Brigo Blua Birdo el Hull:

'1 Estis /Blubird' el /Hull<1>, estis /Blu2birdo, /brig', ; kun braj/litaj top/veloj en /sku'/ ; neĝo/ŝtorma ĉe /Suten<2> kun /glacia /rig' ; julve/spere en /sepdek /du<3>/. ; - Ŝnuru l'/svedon al /rudro<4>, li /scias je /bras' ; vokis /ŝipestro, - /Nova de/ĵor'!/ ; kaj Karl /Stranne el /Smegen<5> ŝnu/ri2ĝis al /rudr' ; de Blu/bird', pere/o2nta /fo/r.

'2 Glimis Holoj-lumturo<6> tra bli2ndŝprucoj lin ; de ventflanko tra densa neĝpluv' ; kaj en malvento Smegen, kun hejmo, patrin' ; novleter' lia de Midelsbru'<7>. ; - Nu, ĉu, Karl, preteriros ŝi jen? -Ne, ŝipestr;o, ni torĉu<8>, finiĝis vojaĝ'. ; Estas Holoj triborde, ondrompo en malvent', ; - Ĵetu ankrojn! Boatojn al naĝ'!

'3 Sed ŝi ne staris plu. Pretigi2tan boat;on ; ondrompoj forprenis al mar'. ; - Kredas mi, diris Karlo, eliris jam patr;o renkonte, mi fidas al patr'. ; - Jen boato malvente<9>, 'stas patro - Ni jen! ; Patro mia el Smegen! Ha lo! ; - Jen boato, li

kantis<10>, jen ili, saltu en, ; ĉiuj viroj, li savos nin do!

'4 Estis aglo<11>, vikingo, la Stra2nne-aĝul' ; julvespere en sepdek du, ; prenis brandon distilan el ŝrank' en angul' ; ŝipromptojn oferti je ĝu'. ; - Kiu nomo de l' ŝipo? demandis li dum ; drinkojn verŝis en pintglasojn naŭ. ; - Brigo Blubirdo - prenis li dekan glason, bum! ; Ĝin frakasis al planko kun plaŭd'!

'5 - Ĉu Blubirdo, ŝipestro, Blubi2rdo el Hull? ; Dio, kie 'stas do mia fil'? ; Kie l' knabo, ŝipestro, pro nia savul'! ; Mortsilentis sur benk' ĉiu vir' ;<12>;;

'6 Ŝtormĉapelon deprenis nun la2nte l' aĝul' ; - Ŝparu panjon, ŝipestro, ĉi nokt;e. Ne nomu la brigon en mara profund' ; ne Blubirdon eĉ diru per vort'! ; Kaj ŝipestro ekstaris, jam griza magrant', ŝtormo hurlis, de lia2j lip;oj apenaŭ aŭdeblis tremvoĉ' al gastigant': ; - Karl ŝnurit' forgesiĝis sur ŝip'!

&4484. Ebbe Skammelsson:

'1 /Skammel han /bodde på
/Ti2d/ö ; han /var både /rik
och /kå/t ; så /karske /ätte
han /söner /fem ; de /två gick
/världen e/mo/t (x:; För/ty
träder /Ebbe /Skammel/sson
så /mången vill /sti/g.)

'2 /Tre de /äre /dö2/de ; och
/två de /leva /ä/n ; Det /vill
jag för /sanning /sä2/ga ; de
/äre två /raska hov/mä/n .....

'3 (&D: /Det var /Ebbe
/Skammel/sson ;) han /låter
/sadla sine /häs/tar ; "/Jag vill
/rida in /under /ö ; jung/fru
Lu/cie vill jag /gäs/ta .....

'4 &D ; han /rider i /jungfruns
/gå/rd ; /ute står /jungfru
/Lucie /lilla ; var /svept i /sobel
och /må/rd .....

'5 "I /stående /här, jung/fru
Lu/cie ; äre /svept i
/sobel/ski/nn ; /Vilja I /låna
mig /hus i /natt ; och /bliva
aller/kärasten /mi/n?" .....

'6 "Väl /skolen /I få /hus i
/natt ; och /foder till /edra

/häs/tar ; /men det /står min
/moder /till ; att /svara
/sådana /gäs/ter" .....

'7 "I /gånge /eder i /stuvan /in
; och /rådes med /moder /mi/n
; så /länge jag /går i
/stenstu/van ; och /blandar
/mjöd och /vi/n" .....

'8 "I /sitja /här, jung/fruens
/moder ; äre /svept i
/sobel/ski/nn ; /Viljen I /mig
jungfru /Lucie /giva ; /till
aller/kärasten /mi/n?" .....

'9 /Det var jung/fruens
/mo2/der ; månde /såleds /till
att /sva/ra ; "/Eder /giver jag
/min kära /dotter ; om /hon
eljest /eder be/ha/gar ; .....

'10 "/Hören /I2 /liten Lu/cie ;
/viljen I /efter mig /bi/da ; så
/länge jag /tjänar i /konungens
/gård ; och /lärer mig /dusten
/stri/da?" .....

'11 "/Eder /bider jag i
/vi2n/trar ; och /så i /vintrar
/två/ ; och /eder /bider jag /så
lång en /tid ; som /I mig /läggje
o/ppå/" .....

'12 /Ebbe han /tjänar i
/konungens /gård ; /både för
/gull och /ä/ra ; /Hemma går
/Peder hans /bro2/der ;
bort/lockar hans /hjärtans
/kä/ra .....

'13 /Det var /Peder
/Skammel/sson ; han /axlar
/skarlakans/skinn/ ; så /går han
/i fru/stu2/van ; för /liten
/Lucie /in/ .....

'14 "I /sitja /här, jungfru
/Lucie /lilla ; och /syn på min
/broders /klä/der ; /Ebbe han
/tjänar i /konungens /gård ;
han /eder båd /spottar och
/hä/dar" .....

'15 "Så /grant då /tjänar jag
/E2/bbe ; och /Ebbe /tjänar
grant /mi/g ; /aldrig /spottar
han /någon stolts /jungfru ;
fast /mindre /gör han det
/mi/g" .....

'16 "Så /hören /nu, jungfru
/Lucie /lilla ; om /I bliva /min
fäste/mö/ ; så visst /hjelpe
/mig den alls/mäktige /Gud ;
att /Ebbe, min /broder, är
/dö/d" .....

'17 "/Är det /sant, I /säga för
/mig ; att /Ebbe, eder /broder,
är /dö/d ; så /hjelpe /mig den
/evige /Gud, jag /blive eder
/fäste/mö/" .....

'18 De /brygga /och de /ba/ka
; de /laga till /bröllop i
/lönndom ; /Ebbe, som /tjänar
på /kongens /gård ; gås /sådant
allt /före i /drömm/om .....

'19 /Ebbe han /drömde en
/dröm om /natt ; i /sängen /där
han /lå/g ; Om /morgon /när
han /vakna/de ; han /sade sin
stall/broder dä/rå/ .....

'20 "Jag /drömde /att min
/kappa /röd ; att /hon var
/bliven /blå/ ; Jag /drömde
/ock att min /goda /häst ; var
/lupen /mig i/frå/" .....

'21 Då /svarade /honom hans
/stalle/broder ; var /klädd i
/skarlakan /rö/d ; "Där /är en
/annor /unger/sven ; som
/lockar din /fäste/mö/" .....

'22 /Ebbe /kläder sin /kläder
/på ; och /axlar /kappan /si/n ;
/så går /han i /högan /sal ; för
/sin nådig /konung /i/n .....

'23 "Min /nådig /konung, I
/given mig /lov ; /hem till mitt
/fädernes/la/nd ; Jag /haver
/sport min /faders /död ; och
mitt /gods i /annans /ha/nd"

.....

'24 "/O2r/lov så /skall du /få ;
att /resa /hem i ditt /la/nd ;
/Vill du /räcka mig /handen
/din ; att /du skall /komma
i/ge/n" .....

'25 /Ebbe tog /orlov av /hären
/sin ; och /reste /hem i sin
/lan/d ; och /så for /han till
/Ti2d/ön, det /snarast /som
han /kan/ .....

'26 /Vid det /Ebbe
/Skammel/sson ; /kom i sin
/faders /gå/rd ; /Ute står
/bägge hans /sy2s/trar ; som
/vore väl /svept i /må/rd .....

'27 "Här /stån I, /mina
/sy2s/trar ; I /ären väl /svepta
i /må/rd ; Vad/an är /detta
/myckna /folk ; som /här är
/samlat i /gå/rd?" .....

'28 /Svarade /då den
/y2ngs/ta ; /runne henne
/tårar på /kin/d ; "/Det är
/Peder vår /bro2/der ; dricker

/bröllop med /fästemo /din/"

.....

'29 Den /ena /gav han /gullkors
på /bröst ; den /andra
gull/ringen /rö/d ; "/Den har
jag /tjänat i /kongens /gård ;
och /aktat min /fäste/mö/" .....

'30 /Ebbe /kastar sin /häst
om/kring ; han /ville då /dädan
/ri/da ; /Efter /lupe hans
/systrar /två ; de /bjöde
honom /hemma /bli/va .....

'31 Hans /moder /fick i
/betslet och /höllt ; och /bad
honom /hemma /bli/va ; Det
/ångrade /henne mång /tusen
/gång ; att /icke lät /honom
/ri/da .....

'32 /Ebbe han /gångar i
/stuvan /in ; och /hälsar på
/alla /bän/kar ; Hans /broder
/fick honom /sölvkar i /hand ;
bad /honom för /bruden
/skän/ka .....

'33 /Ebbe /skänkte den /långa
/dag ; /både /mjöd och /vin/ ;
/Varje /gång han på /bruden
/såg ; /runne honom /tårar på
/kin/d .....

'34 Det /lider så /fast åt
/afto/nen ; att /bruden skulle
/gå till /sä/nge ; /Ebbe och
/liten /Lu2/cie ; de /gjorde sitt
/tal så /lä/nge .....

'35 Den /mälde /Ebbe
/Skammel/sson ; leder /bruden
/opp för lofts /bro/ ; "/Minnes
/I2 /liten Lu/cie ; I /lovaden
/mig eder /tro/?" .....

'36 "/All den /tro jag /lovade
/eder ; den /gav jag åt /eder
/bro/der ; I /alla de /dagar jag
/leva /må ; vill jag /för eder
/vara vår /mo/der" .....

'37 "Jag /fäste /eder /ej till
/moder ; ej /heller /till min
/svä/ra ; /utan att /vara min
/fäste/mö ; och /så min
/hjärtans /kä/ra" .....

'38 &D ; /han sitt /svärd
ut/dro/g ; /Det var /liten
/Lu2/cie ; hon /under hans
/fötter /do/g .....

'39 &D ; han /springer i /stuvan
/in/ ; Han /var så /vred i
/hu2/gen ; och /draget /svärd
under /skinn/ .....

'40 "/Nu har jag /följt din
/brud i /säng ; att /hon skall
/intet /drö/mma ; och /veta
/skall du, min /bro2/der ; jag
/skall dig /intet /glö/mma" .....

'41 /Det var /Peder, hans
/bro2/der ; han /svarade
/honom så /brå/tt ; "Så /gärna
/vill jag dig /u2nna ; att /sova
när /bruden i /na/tt" .....

'42 &D ; tog /till sin /brune
/bran/d ; och /det var /Peder,
hans /bro2/der ; som /dödde
/för hans /han/d .....

'43 Hans /fader /fick sitt
/bane/sår ; hans /moder /miste
sin /han/d ; För/ty träder
/Ebbe /Skammel/sson ; så
/mången vill /stig över /lan/d
.....

'44 &D ; han /springer /på sin
/häs/t ; Nu /måste /han åt
/skogen /rymma ; och /skogen
/skyler honom /bäs/t .....

'45 &D ; han gick /sedan till
/smidje/by/ ; där /låter han
/slå sig /ringar av /järn ; och
/alla /vore de /ny/ .....

'46 &D ; låter /järnslå både
/händer och /län/der ; så /vill
han /pelagrims/resor /gå ; och
för/sona /sina /syn/der .....

'47: &D ; han /låte järn/slå sina
/hän/der ; Där /sutte /de så
/långan /tid ; till /dess de
/själv sprunge /sön/der .....

#4484. (# Polsa odo:
<3,0:3> /La La mi /so so
mi /fa lmi i /do o; mi
/mi (ire mi)?(i re) /Ti
i re (/do o o /o)?(/re e
e /do) o; Ti)x /La La So
/do o re /mi i fa /mi i
re /do do Ti /La a a
/a)?

(#Feroe: <:23> / 2x
LaLami sosomi famii
doo;mi miiremi TiTire
(do '1 o; '2 oo;;Ti)?
(re '1 do; '2 doo;;Ti)
LaLaSo doree mifaa miire
dodoTi La a)

;;) x47

< Jena versio el Vestrogaŭtajo.
Tradukis Kukoletto (LORÉ). '5 Aŭf
nokto = dum nun venonta nokto.
'6 Tej = tie. '8 Jununjes = de
junulino. ; Zibelo: ties luksa felo,
martesa. '12 Stas = estas. '23
Lando: Nuntempe provinco. '24
Doni la manon = manskue
promesi.>

,&4484. Ebev Skamelidov:

'1a /Skamelev /loĝis sur
/Tidin/sulo ; li /estis kaj /riĉa kaj
/for/ta ; /bravajn /bredis li /filojn
/kvin, /du estis /malbon/sor/taj
<1> ; Ĉar /migras ja /Ebev
/Skamel/idov /en sova/ĝej'/.

'1b /Skamelev /loĝis sur
/Tidin/sulo ; en /riĉo /kaj
po/ten/c' ; /bravajn /bredis li
/filojn /kvin, kon/traŭis al du
/provi/den/c' (&ĉ; Ĉar /migras
ja /Ebev /Skamel/idov /en
sova/ĝej'/.)

'2 /Tri jam /estas /mo2r/taj ; kaj
/du do /vivas /plu/ ; Mi /volas je
/vero /di2/ri ; ili /lertas /en
kor/tu/m' &ĉ

'3 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
ĉe/vale /selojn me/ti/gas ;
"/Rajdos /mi al /la in/sul' ;
jun/unjon Lu/ciavn vi/zi/ti" &ĉ

'4 /Estis /Ebev /Skamel/idov ; li
/rajdas ju/nunjan bi/e/non ;
/staras ek/stere ju/nunjo Lu/ciav
; vol/vita /en mu/ste/lo &ĉ

'5 "Vi /staras /jen, ju/nunjo
Lu/ciav ; vol/vita /en mu/ste/l' ;
Ĉu /donos al /mi vi /loĝon aŭf

/nokt'<> ; kaj /estos al /mi
amfi/de/l'?" &ĉ

'6 "Ja /havos vi /loĝon ĉi /tej<>
aŭf /nokt ; kaj al /viaj ĉe/valoj
/man/ĝon ; sed /mia pa/trino
res/po2n/dos ; pri /tiaj /gastaj
a/ran/ĝoj" &ĉ

'7 "Vi /iru /en la /do2/mon ;
dis/kuti kun /mia pa/tri/n' ; Mi
/iros /en la /ŝtondo/meton ; por
/mikso je /medo<4> kaj /vi/n'."
&ĉ

'8 "Vi /sidas /jen, ju/nunjes<>
pa/trin' ; vol/vita /en zi/be/l'<> ;
Ĉu /donos ju/nunjon Lu/ciavn
/vi ; al /mi por /amfi/de/l'?" &ĉ

'9 /Estis pa/trino de l' /ju2/nunjo
; ŝi /tiel res/pondi /po/vas ; "Al
/vi mian /karan fi/linon mi
/donos ; se /ŝin vi /plaĉa
/tro/vas" &ĉ

'10 "Aŭs/kultu, /eta Lu/ci2/av ;
ĉu /volas vi /min a/ten/di ; /dum
mi /servas en /reĝa bi/en' ; kaj
/lernas ba/tali /blen/de?" &ĉ

'11 "/Vin mi a/tendos dum
/vi2n/troj ; kaj /eĉ dum /vintroj
/du/ ; /Vin mi a/tendos ti/oman
/tempon ; /kiom laŭ /via
pos/tu/l'." &ĉ

'12 /Ebev li /servas en /reĝa
bi/en' ; /kaj pro /oro kaj /glo/ro ;
/hejme stas<> /Petrev, la /fra/to ;
for/logas la /amon de l' /ko/ro
&ĉ

'13 /Estis /Petrev /Skame/lidov ;
sin /vestas je /purpur/fe/l' ; kaj
/iras /en la /viri/nejon ; Lu/ciav
/eta la /ce/l' &ĉ

'14 "Vi /sidas /jen, ju/nunjo
Lu/ciav ; kaj /kudras ves/taĵojn
/fra/ĉjajn ; /Ebev li /servas en
/reĝa bi/en' ; li /vin kaj in/sultas
kaj /kra/ĉas" &ĉ

'15 "Ja /bele /servas mi /E2/bevn
; kaj /min bele /servas /li/ ;
ne/niam li /kraĉus ju/nunjon
fi/eran ; kaj /eĉ mal/pli al /mi/"
&ĉ

'16 "Aŭs/kultu /nun, ju/nunjo
Lu/ciav ; mi /estu /via fi/an/ĉ' ;
ja /helpu min /ĉionpo/tenca /Dio
; ke /Ebevn mor/tigis /tran/ĉ'."
&ĉ

'17 "Se /estas /vero, kaj /diras /vi
; ke /Ebevn mor/tigis /tran/ĉ' ; do
/helpu /min la e/terna /Dio ; vi
/estu /mia fi/an/ĉ'." &ĉ

'18 Ili /bakas /kaj bi/eron /faras ;
pre/paras la /nupton en /ka/ŝo ;

/Ebev ser/vanta en /reĝa bi/en' ;
pri/songas /ĉiun /pa/ŝon &ĉ

'19 /Ebev li /songis /songon dum
/nokt ; ku/ŝanta /en la /li/t' ;
Ma/tene /li ve/ki2/ĝis ; kaj /diris
al /stala a/mi/k' &ĉ

'20 "Mi /songis ke /mia /ruĝa
man/tel' ; blu/iĝis /je ko/lo/r' ;
kaj /songis /mi ke la /bona
ĉe/valo ; /mia /kuris /fo/r" &ĉ

'21 Res/pondis /lia /stala a/miko
; ves/tita en /ruĝa pur/pu/r' ;
"/Vian /fian/ĉi2/non ; for/logas
a/lia ju/nu/l' &ĉ

'22 /Ebev /metas ve/sta2/ĵojn ;
kaj /vestas sin /per man/te/l' ; kaj
/iras /li en /altan /halon ; al /sia
/graca /re/ĝ' &ĉ

'23 "Ho, /graca /reĝo, per/mesu
/min ; hejmen/iri al /patra /lan/d'
<> ; ĉar /oni /diris ke /patro
/mortis ; kaj /ter' en a/lies
/man'/" &ĉ

'24 "/Pe2r /meson /havos /vi ;
vo/jaĝi al /via /hej/m' ; /Donu al
/mi vian /manon <> /ke ; vi
/nepre /venos /re/" &ĉ

'25 /Ebev fe/riis /ek de l' ar/meo
; vo/jaĝis al /sia hejm/lan/d' ;
ve/turis /li al /Tidin/sulo ; per
/plej ra/pida /plan/d' &ĉ

'26 /Kiam /Ebev /Skame/lidov ;
/venis al /patra bi/e/n' ; eks/tere
/ambaŭ fra/tinoj /staras ;
vol/vitaj /en mus/te/l' &ĉ

'27 "Jen /staras /vi, fra/ti2/noj ;
vol/vitaj /en mus/te/l' ; /Kial
/tiom da /ho2/moj ; /venis /al
bi/e/n'?" &ĉ

'28 Res/pondis /la plej /ju2/na ;
dum /vange /larma /flu/' ; "/Nia
/frato /Petrev /trinkas ; /nupton
kun /via ka/ru/l." &ĉ

'29 Al /unu li /donis or/krucon
sur /brust' ; a/lian je /ruĝora
/rin/g' ; "Sa/lajris /mi en /reĝa
bi/en' ; kaj /celis al /fian/ĉi/n'."
&ĉ

'30 /Ebev tur/nigas ĉe/valon al
/malo ; kaj /volis /rajdi /fo/r ;
/Lin post/kuris fra/tinoj /du ; kaj
/petis lin /resti en /ko/rt' &ĉ

'31 La /panjo /kaptis bri/dilon
kaj /tenis ; lin /petis /resti
/hej/me ; Ŝi /tion /pentis
mult/milan /fojon ; ke /ne lin
/lasis /raj/di &ĉ

'32 /Ebev en /domon /i2/ras ;
sa/lutas al /ĉiuj
(/ben/koj)?(/gas/toj) <4> ; Lin
/fraĉjo /igis ar/ĝentkruĉon

/manen ; kaj /petis al /novedzin'
(/trin/ki)?(/tos/ti) &ĉ

'33 /Ebev /tostis por /longa /tago
; /per kaj /medo kaj /vi/n' ; /Ĉiu
ri/gardo al /noved/zino ;
lar/migis /vange /li/n &ĉ

'34 /Venas /do ves/pe2/ro ;
noved/zino al /lito /vo/las ;
/Ebev kaj /eta Lu/ci2/av ; /longe
/ili pa/ro/las &ĉ

'35 Kaj /diris /Ebev
/Skame/lidov ; kon/dukas ŝin
/supren al /ce/l' ; "/Ĉu me/moras
vi, /eta Lu/ciav ; vi /ĵuris al /mi
pri fi/de/l'?" &ĉ

'36 "/Ĉiun fi/delon ĵu/ritan de
/mi ; mi /donis al /via /fra/to ;
Dum /ĉiuj /tagoj de /mia /vivo ;
mi /estos pa/trino ans/ta/taŭ &ĉ

'37 "Mi /ne fi/anĉis pa/trine /vin
; /nek je /bofra/ti/no ; sed /ke vi
/estu por /mi fian/ĉin' ; kaj /kore
/ama/ti/no &ĉ

'38 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
/li per /glavo /for/tis ; /Estis /eta
Lu/ci2/av ; sub /liaj pi/edoj
/mor/tis &ĉ

'39 /Estis /Ebev /Skamel/idov ; li
/kuris /en la /fes/ton ; Li /estis
/tiom ko/le2/ra ; kaj /glavo ti/rita
sub /ves/to &ĉ

'40 "/Noved/zinon mi /sekvis al
/lito ; ke /ŝiaj /songoj /ĉe/su ; kaj
/sciu /vi, mia /fra2/to ; ke /vin mi
/ne for/ge/sos" &ĉ

'41 /Estis /Petrev, la /fra2/to ;
res/pondis /urĝe /li/n ; "Vo/lonte
/mi vin /lasos /dormi ; ĉi/nokte
kun /noved/zi/n'." &ĉ

'42 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
el/prenis /sian /gla/von ; /Estis
/Petrev, la /fra2/to ; li /mortis
pro /tiu sen /sa/vo &ĉ

'43 La /patron li /vundis
mor/ti/ge ; Al /panjo per/diĝis
/ma/n' ; Ĉar /migras ja /Ebev
/Skame/lidov ; en /sova/ĝeja
/lan/d' &ĉ

'44 /Estis /Ebev /Skamel/idov ; li
/saltas /sur ĉe/va/lon ; kaj /fuĝas
/li ar/ba2/ren ; Lin /kaŝas plej
/bone ar/ba/ro &ĉ

'45 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
/iras /al for/ĝi/st' ; al /si for/ĝigas
/ringojn el /fero ; /ĉiujn el /nova
kon/si/st' &ĉ

'46 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
ka/tenigas /manojn kaj /kru/rojn
; Vo/jaĝos /li pil/gri2/me ;
kom/pensi /siajn /pe/kojn &ĉ

'47 /Estis /Ebev /Skamel/idov ;
siajn /manojn /kate/ni/gas ; kaj

/ili /restu dum /longa /tempo ;
gis /ili /mem rom/pi/gas &^

**&4485. Skepparen och
jungfrun:**

'1 Och /jungfrun gick åt
/sjöastrand, hon /skulle hemta
/vand, ; Hör du /lilla vännen
/min! ; Så /kommer der en
/skeppare från /fremmande
/land: ; Mulom /dag faller
/regn, ; För det /dagas inte
/än, ; Men det /dagas lik/vä2l
under /tide/n.

'2 Och skepparen tog jungfrun
allt uti sin famn,

(x:; Hör du lilla vännen min! ;)

Så skeppar han sig ut åt
fremmande land:

(x:; Mulom dag faller regn, ; För
det dagas inte än, ; Men det
dagas likväl under tiden.)

'3 "Och kära ni min skeppare
släpp mig i land ..... För hemma
gråter barnen och så min
fästeman." .....

'4 "Och fella ser jag uppå
jungfruns gula hår, ... Att
aldrig någon brudekrans har
varit deruppå. ....

'5 Och fella ser jag uppå
jungfruns fingrar små, ... Att
aldrig nå'n vigselring har varit
deruppå. ....

'6 Och inte slipper jungfrun till
sin faders gård, ... Förr än hon
fått en gosse, som båten styra
kan. ....

'7 Och inte slipper jungfrun
uppå sin faders gård, ... Förr
än hon fått en flicka, som syr
med silkestråd." ....

'8 Och jungfrun gick på däck
hon gret och hon log, ... Så
kastar hon sig uti hafsens djupa
våg. ....

'9 Och skepparen han skeppade
och jungfrun hon sam, ... Och
jungfrun blef före den
skepparen i land. ....

'10 Så kastar han af sig
sjökappan blå, ... Och under
satt rocken med silkessnöra på.
.....

'11 "Jag är väl ingen skeppare,
fast jungfrun tycker så, ... Jg
är den likaste kongeson i
Engeland må gå." ....

*#4485: <:2> (do /SoSo
dodo /LaLa Tido /rere
SoSo /do; LaLa /SoSo
FaFa /Mi; do /SoSo dodo
/LaLa Tido /re SoSo /do;
LaLa /So FaFa /Mi; DoMi
/SoLa FaSo /Mi; SoSo /do
remi /falmi redo /Ti do
/o) x11*

< Sveda popolkanto. Tradukis
Martin strid (2015).>

,&4485. Ŝipisto kaj junulino:

'1 Ju/nunjo iris /akvon preni /ĉe mara /strand' (×; Aŭdu /mia ami/ket' ;) kaj /venas jen ŝi/pisto de /fremda ekster/land' (×; Tagne/bul', falas /pluv' ; Ne tag/iĝas nun an/ko;raŭ sed /tamen ta/gi2ĝas dum/tempe/.)

'2 Jununjon en la sinon prenas tiu ŝipa vir' ..... kaj ŝipe al la fremda lando estas nun la ir' .....

'3 Ho kara vi ŝipisto, min relasu al terlanĉ' ..... ĉar hejme ploras la infanoj kaj mia fianĉ' .....

'4 Kaj vidas mi je junulina flava harar' ..... ke sur tiu neniam estis nuptokrona star' .....

'5 Kaj tamen vidas mi je junulina eta fingr' ..... ke sur tiu neniam estis iu nupta ring' .....

'6 Ne venos junulino re al patra bien' ..... ĝis ŝi ricevis knabon kiu ŝipon stiros jen .....

'7 Ne venos junulino re al patra bien' ..... ĝis naskis ŝi knabinon kiu kudros per silkfaden' .....

'8 Jununjo sur ferdeko iras en ridet' kaj plor' ..... kaj ĵetas sin en ondan profundon de l' mar' .....

'9 Kaj ŝipis la ŝipisto kaj naĝis junulin' ..... kaj junulino al la tero antaŭis lin .....

'10 Kaj de si li forĵetas marjakon la bluan ..... kaj sube 'stis mantelo kun silkaj la ŝnuroj .....

'11 Ne estas mi ŝipisto, kvankam kredas junulin' ..... mi estas la plej bona anglalanda reĝofil' .....

&4490. Tolfmilan skog:

'1 Så /rider jag mig genom /tolfmilan skog ; (': me'n /andra så söteligen /sofvo) (x:: /Tralalera2, /tralale2ra ;) (,:x me'n /a2ndra så söteligen /sofvo.)

'2 Så rider jag mig litet längre fram ; (': der fick jag höra klockorna de ringa) (x:: Tralalera, tralalera ;) (,: x der fick jag höra klockorna de ringa.)

'3 God dag, god dag, mina ringaremän ; för hvem ringen I denna ringning? .....

'4 Vi ringer den altför en ungersvens mö ; som skall uti jorden at sofva .....

'5 Så rider jag mig litet längre fram ; der stodo två gräfvare och grofvo .....

'6 God dag, god dag, mina gräfvaremän ; för hvem gräfven I denna grafven? .....

'7 Vi gräfver den för en ungersvens mö ; som skall uti jorden at hvila .....

'8 Så rider jag mig til min svärfaders gård ; som förr har varit rosende röder .....

'9 Först frågar jag efter kärestan min ; och se'n efter svärfar och svärmor .....

'10 Så kommer jag litet längre in ; der stodo två, henne och svepte .....

'11 Jag krusar och kammar mitt fagergula hår ; och ville följa henne til grafven .....

'12 Och fröknar och jungfrur de togo i en ring ; de sad' jag skul' få välja ut en annan .....

'13 En sådan en flicka, såsom hon var ; finns ej i sju konungariken .....

#4490.Odo: <1,8:4> (;hmi /mi dodo do remi /mi redo Ti h;re /re Tido reTi mido /La a So h; /do doore Ti ildo /LaaSo LaaTi So (h;So /dolTi dore mido fami /re e do) x ;) x13

< Popolkanto el Vestmanlando, notita de Rosa Vretman en la gazeto Runa, 1845. Eldonis Richard Dybeck, kiu je ĉi melodio verkis la nacian himnon de Svedajo. Tradukis Kukoletto (-IORe). '1. La dekdumejla arbaro estas Långheden, provinclima sovaĝejo inter Vestmanlando kaj Dalekarlujo. '2. Kristane, oni sonorigas por ke mortintoj povu atingi en la dian ĉielon. '3. En nordeŭropa tradicio, mortintojn oni enfosas en la teron.>

,&4490. Dekdumejla arbar':

'1 Do /rajdas mi tra dekdu/mejla arbar' <1> ; (: dum /dormis ja dolĉe la a/liaj) (×:; /Tra lale ra2, /trala le2 ra ;) (,: × dum /do2rmis ja dolĉe la a/liaj ;)

'2 Kaj /rajdas an/taŭen mi /io2m /pli ; (: ek/aŭ[das mi] so/nori sono/ri/lojn) (×:; /Tra lale ra2, /trala le2 ra ;) (,: × ek/aŭdas mi so/nori sono/ri/lojn ;)

'3 /Bonan ta[gon, so]no/risto2j, /vi ; por /ki[u so]no/rigas ĉi so/no/ron? <2> .....

'4 Ni /sono/rigas por /junules /in' ; ŝi /iros en /te2ron por /dor/mi .....

'5 Kaj /rajdas mi /antaŭen /io2m /pli ; tej /staris fo/sistoj du fo/san/taj .....

'6 /Bonan /tagon, fo/sisto2j, /vi ; por /kiu ĉi /tiun tombon /fo/sas? <3> .....

'7 Ni /fosas /ĝin por ju/nule2s /in' ; ŝi /iros en /te2ron ri/po/zi .....

'8 Kaj /rajdas mi /al mia /bopatra /kort' ; [kiu] /estis an/taŭe roze /ru/ĝa .....

'9 U/nue de/mandis mi /pri ama/tin' ; kaj /poste bo/patron kaj bo/pa/njon .....

'10 Kaj /venas mi /ene2n /io2m /pli ; Du /staris, ŝin /to2mbove/stan/te .....

'11 Mi /kombas je /mia bel/flava ha/rar' ; kaj /volis ŝin /sekvi en la /tom/bon .....

'12 Kaj /la junu/linoj sin /metis en /rond' ; kaj /diris, e/lektu mi a/li/an .....

'13 Kna/bino /tia2, /ki[a est]is /ŝi ; en /reĝlandoj /se2p ne tro/ve/blas .....

&4495. Flickan i Havanna:

'0 Visan diktad, musiken ur minnet upptecknad.

En visa om huru det täcka könet uppenbarar sig i ett fönster och på detta enkla och oskyldiga sätt så småningom blir ägarinna av en vacker ring, vilken i sista versen pryder hennes hand.

'1 (x: /Flickan i Ha/va2nna,) /hon har inga /pengar kvar ; /sitter i ett /fö2nster, /vinkar åt en /karl ; /Kom, du glade /sjömatros! ; /Du skall få min /röda ros! ; /Jag (x: är vacker!) /Du (x: är ung! ; /Sjung, av hjärtat, /sjung!)

'2 ..... stänger dörrn av cederträ ; Sjömannen är inne, flickan på hans knä ; Vill du bli mitt hjärtas kung? ; Har du pengar i din pung? ; Jag ..... Du .....

'3 ..... hörer då en sjömans röst: ; Pengar har jag inga, men en sak till tröst ; Och utur sin

jacka blå ; tager han det hon skall få ; Du ..... Du .....

'4 ..... skådar då med tjusad blick ; ringen med rubiner, som hon genast fick ; Ringen kostar femton pund! ; Stanna du - en liten stund! ; Jag ..... Du .....

'5 ....., hon har inga pengar kvar ; sitter i ett fönster, vinkar åt en karl ; Handen prydes av en ring ; och kring barmen crêpe de chine ; Jag ..... Jag .....

#4495: <[do] = F, 1,4:2> (; x /doomi mimi /relmi fa /Tiido '1 rere /dore mi; '2 remi /do oh; /miifa soso /faso la; /reemi fafa /mifa so; /doore mimi /remi fa; /Tiido remi /do oh;)x5

< Verkis Evert Taube. Unua eldono: "Sju sjömansvisor och Byssan Lull samt Flickan i Havanna" (1951). Tradukis G. O. Karlsson (&'1-5 FloRe) la strofojn kaj la redaktisto la prologon. '1. Havana, la ĉefurbo de Kubo.>

,&4495. La knabino de Havano:

'0 La kanto verkita, la muziko elmemore notita.

Kanto pri kiel la bela sekso aperigas sin en fenestro kaj per tiu simpla kaj senkulpa maniero poste fariĝas posedantino de bela

ringo, kiu en la lasta strofo ornamas ŝian manon.

'1 /Junulin' ha/va2na <1> /sidas alte /sur altan' ; /viron ŝi ek/vi2das ; /signas per la /man' ; "/Venu tuj, ma/rista hom' ; /min vizitu /en la dom'! ; /Juna vi kaj /bela mi! ; /Kantu kore /vi!"

'2 Junulin' havana fermas pordon. Jen la du! ; Havas jam la viro ; ŝin sur la genu' ; "Estu mia reĝo tuj! ; Donu monon el monuj'! ; Juna vi kaj bela mi! ; Kantu kore vi!"

'3 Junulin' havana nun aŭskultas al la vir': ; "Mono ne, sed tio ; estas por akir'." ; Kaj rubenan ringon tuj ; prenas li el la monuj' ; "Juna, bela estas vi! ; Kantu kore vi!"

'4 Junulin' havana, sune brilas la okul' ; ringon la rubenan ; prenas de l'junul' ; "Funtojn kostas ĝi dekkvin" ; "Bone! Ne forlasu min! ; Juna vi kaj bela mi! ; Kantu kore ni!"

'5 Junulin' havana sidas alte sur altan' ; viron ŝi ekvidas ; signas per la man' ; Ĝin ornamas bela ring' ; bruston ĉarma krep-de-ĉin' ; Juna vi kaj bela mi! ; Kantu kore ni!"

&4497. Balladen om den kaxiga myran:

'1 Jag uppstämna vill min lyra ; fast det blott är en gitarr ; och berätta om en myra ; som gick ut att leta barr ; han gick ut i morgondiset ; sen han druckit sin choklad ; och försvann i lingonriset (; både mätt och nöjd och glad.)x

'2 Det var långan väg att vandra ; det var långt till närmsta tall ; han kom bort ifrån dom andra ; men var glad i alla fall ; femti meter ifrån stacken ; just när solnedgången kom ; hitta han ett barr på backen (; som han tyckte mycket om.)x

'3 För att lyfta fick han stånka ; han fick spänna varje lem ; men så började han kånka ; på det fina barret hem ; när han gått i fyra timmar ; kom han till en ölbutelj ; han såg allting som i dimma (; bröstet hävdes som en bälg.)x

'4 Den låg kvar sen förra lördan ; jag ska släcka törsten min ;

tänkte han och lade bördan ;
utanför och klättra in ; han
drack upp den sista droppen ;
som fanns kvar i den butelj ;
sedan slog han sig för kroppen
(; och skrek ut jag är en älg.)×

'5 Ej ett barr jag drar till
tjället ; nej nu ska jag ta mig
fan ; lämna skogen och istället ;
vända upp och ner på stan , men
han kom aldrig till staden ;
något spärrade hans stig ; en
koloss där låg bland bladen (;
och vår myra hejdar sig.)×

'6 Den var hiskelig att skåda ;
den var stor och den var grå ;
och vår myra skrek Anåda ; om
du hindrar mig att gå ; han for
ilsken på kolossen ; som låg
utsträckt i hans väg ; men vår
myra kom ej loss sen (; han satt
fast som i en deg.)×

'7 Sorgligt slutar denna sången
; myran stretade och drog ; men
kolossen höll en fången ; tills
han svalt ihjäl och dog ; undvik
alkoholets yra ; du blir stursk
men kroppen loj ; och om du är
född till myra (; brottas aldrig
med ett toy.)×

#4497: (/mimi dodo mimi
dodo; /SoSo rere fafa
re; /SoSo rere fafa
rere; /SoSo dodo mimi
do; /dodo fafa lala
fafa; /dodo mimi soso
mi; /SoSo rere fafa
rere; /SoSo mimi soso mi
/i; re emi fa3re /Tire
do oh h;;)×7

< Svede verkis kaj komponis
Stefan Demert (Disko "Visor för
smutsiga öron" = "Kantoj por
malpuraj oreloj" 1970). Tradukis
Martin Strid (2011).>

**,&4497. Balado pri maltima
formiko:**

'1 /Mi sonigi volas liron ;
/kvankam estas nur gitar' ; /kaj
rakonti serĉan iron ; /de formiko
al pinglar'. ; /Li matennebulen
kuris ; /post fortrink' de ĉokolad'
; /vakcinian vepron spuris ; /ĝoja
en kontenta sa/t' ; ĝoja en
kon/tenta sat'.

'2 Estis longa vojo lia ; vagi al
proksima pin', ; malaperis de l'
aliaj ; tamen ĝoja tenis sin. ;
Kvindek metrojn de la nesto ;
ĝuste dum la sunsubir' ; li
pinpinglon trovis restan (; tute
laŭ sia dezir'.)×

'3 Por ĝin levi li per forto ; devis
streĉi sin kun pen' ; kaj
komencis la transporto ; de la
bela pinglo jen. ; Post kvar horoj
da cirkulo ; venis al bierbotel' ;
ĉion vidis tra nebulo, (; brusto
balgis pro anhel'.)×

'4 Ĝin sabate iu ĵetis ; Mi
seniĝos je soif' ; pensis li, la

ŝarĝon metis ; kaj engrimpis en l'
edif'. ; Li fortrinkis lastan guton
; el biera katafalk' ; kaj sin batis
kiel bruto, (; kriis He mi estas
alk'.)×

'5 Eĉ ne pinglon mi hejmtiros ;
ne, nun estos da perturb' ; el
arbaro mi foriros ; ĥaosigos en la
urb'. ; Sed li tien ne alvenis ;
baris io sur la pad' ; la formikon
halto ĝenis (; pro giganta
barikad'.)×

'6 Ĝi teruris al rigardo, ; estis
granda griza mas' ; la formiko
vokis Ardon, ; se malhelpas vi al
pas'. ; Li atakis ĝin kolere ;
etenditan en la vast' ; sed fiksiĝis
malliberen (; kvazaŭ en glueca
past'.)×

'7 Triste finas nun ĉi kanto ; per
formika streba bat' ; sed lin tenis
la giganto ; ĝis li mortis pro
malsat'. ; Alkoholon ne impliku ;
spita vi inertos dum ; se naskiĝis
vi formiko (; ne batalu kun
maĉgum'.)×

